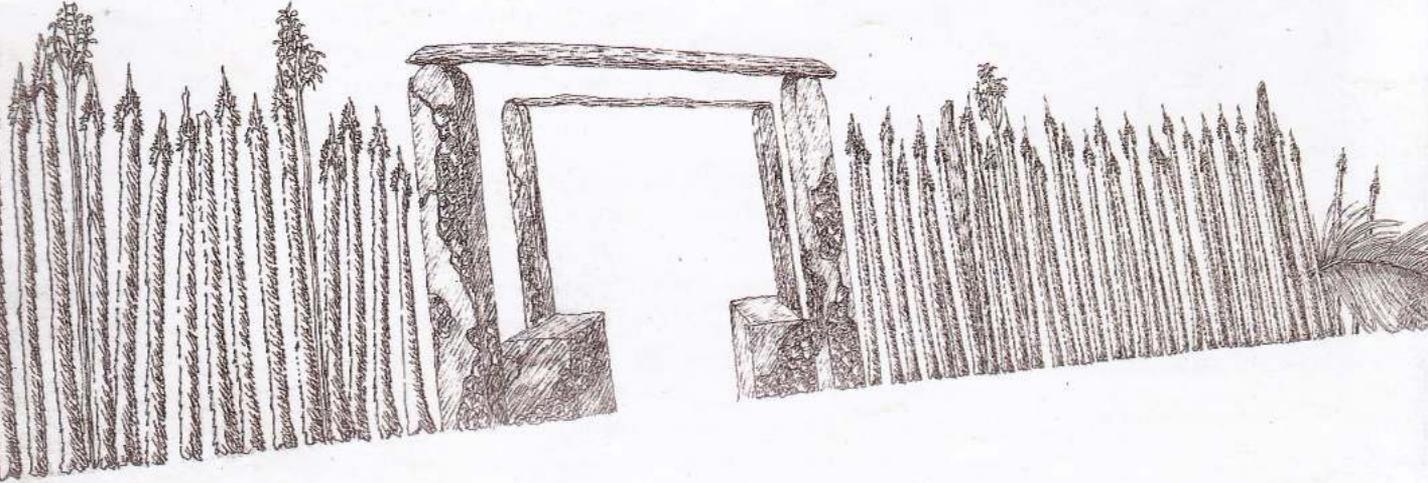

புதிய செரல்

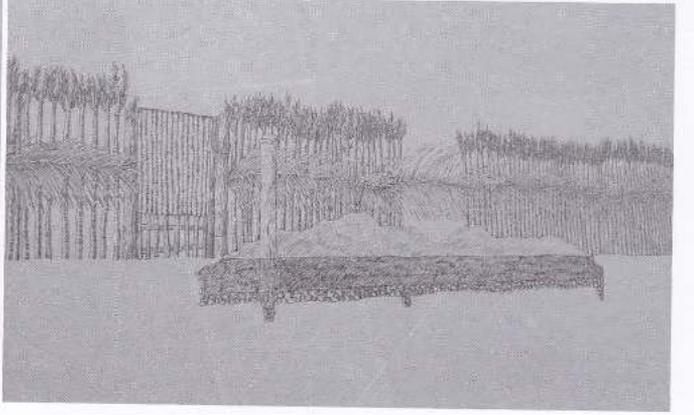
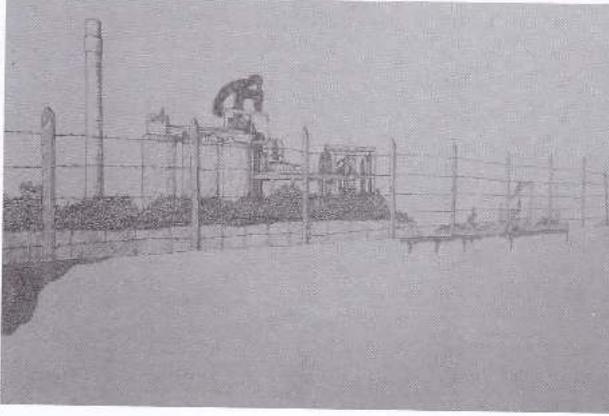
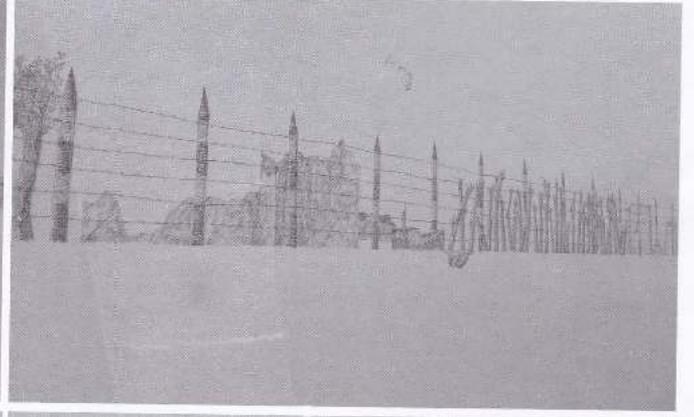
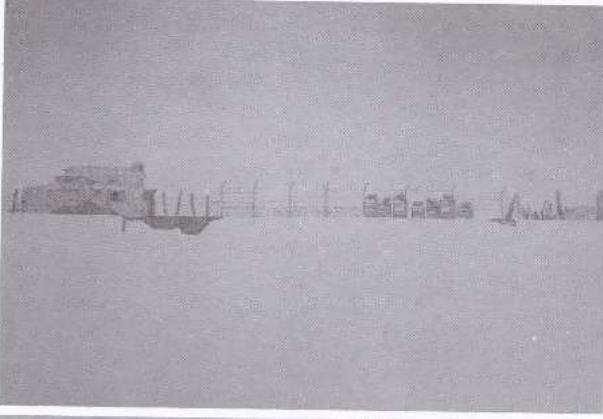
கலை இலக்கிய எழுத்துச் செயற்பாட்டுக்கான இதழ்

ஜனவரி - மார்ச்

சொல் 08

விலை ரூ. 50

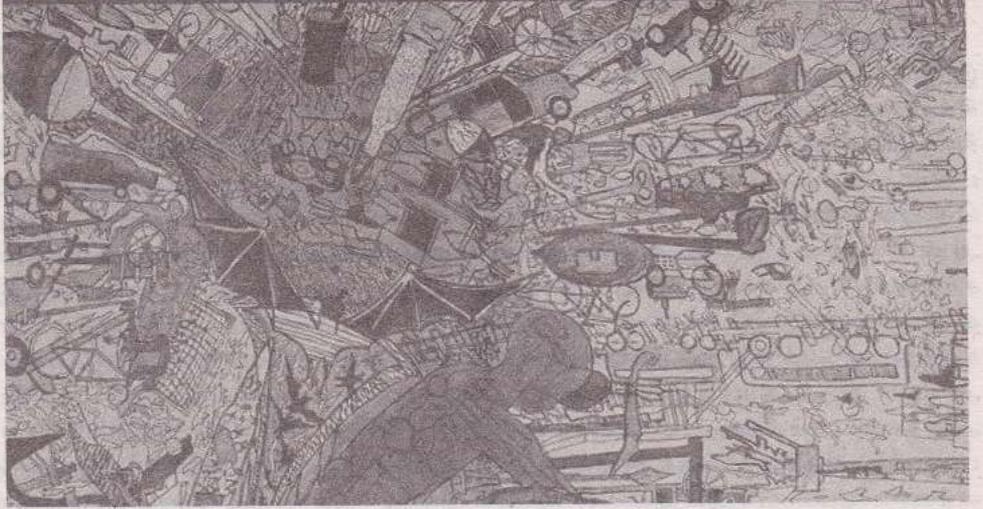
நிலானி யோசப் சமகாலத்தில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் காண்பியப் படைப்பாளிகளில் ஒருவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் B.F.A பட்டத்தைப் பெற்றவர். தற்போது வவுனியாவைத் தளமாகக் கொண்டவர். இதுவரை இலங்கை, இந்தியா, பங்களாதேஷ் போன்ற நாடுகளில் தனது படைப்புகளை காட்சிப்படுத்தியுள்ளார். இலங்கையில் J.D.A பெரேரா மற்றும் Saskija பெர்னாண்டோ கலைக்கூடங்களில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டவை முக்கியமானது.

நிலானி தனது காண்பிய மொழிதலுக்கு ஊடாக, உள்ளடக்கமாக முன்வைப்பது "வேலிகள்" எனும் தொடர். இவ்வேலிகள் வெளிப்பாட்டு அர்த்தத்தில் குறியீட்டு ரீதியான அர்த்தத்தையும் காட்சி ஒழுங்கமைப்பூடாக நகர்த்திச் செல்பவை. நீண்ட சமூக மற்றும் முரண் வெளியின் கதையாக, அசைவியக்கமாக வாசிக்க முடியும். தமிழ்ச் சூழலில் வேலிகள், பண்பாட்டு மற்றும் வலய அடையாளங்களுக்கு வெளியே அவற்றில் நிகழ்ந்திருக்கும் மாற்றம் அதன் அரசியல் முன்வைப்புகளாக முன்வைக்கப்படுகின்றன. அதாவது உயர் பாதுகாப்பு வலய வேலி, நலன்புரி நிலைய வேலி, முட்கம்பி வேலிகள், பொலிஸ் நிலைய வேலிகள் என்பன வன்முறையின் குறியீட்டு அர்த்தத்துடன் இன்று வரை நிலைத்து நிற்பன. இவற்றுடன் சொந்த வாழ்வின் முரண்களை அதன் எல்லைகளின் வழி கேள்விக்குட்படுத்துவதன் இருப்பு மற்றும் இடம் மீதான நீண்ட மறுவாசிப்பை உள்ளிலும் வெளியிலும் நிகழ்த்துவதின் ஊடாக தனது காண்பிய அனுபவத்தை நீண்ட அசைவுக்கு உட்படுத்துகின்றார். "Sketch" உத்தி ரூட்பம் அதன் அழகியலுக்கு வலுவாகின்றது.

வணக்கம்,

புதிய சொல்

கலை இலக்கிய ஏழுநூற் செயற்பாட்டுக்கான இதழ்

இந்த இதழுடன் புதிய சொல் தனது மூன்றாவது ஆண்டில் காலடி எடுத்துவைக்கின்றது என்பதை மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். காலாண்டு இதழான புதிய சொல் தொடங்கி இரண்டு ஆண்டுகளில் ஏழு இதழ்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இடையில் ஒரு இதழ் தவற விடப்பட்டிருப்பதுடன் இந்த இதழும் தாமதமாகவே உங்கள் கைகளுக்குக் கிடைக்கின்றது. இந்தத் தாமதத்துக்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருந்தாலும் மிக முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாக ஈழத்துப் பதிப்புகளுக்கான வலையமைப்பை உருவாக்குவதில் எதிர்கொள்கின்ற சவாலையே குறிப்பிடவேண்டும்.

ஈழத்தில் அச்சச்செலவு, புலம்பெயர் நாடுகளுக்கு அனுப்புகின்ற கூலி என்பன

அதிகமாக இருக்கின்ற சூழலில் ஈழத்தில் நடைபெறுகின்ற பதிப்பு முயற்சிகளுக்கு புலம்பெயர் நாடுகளில் நடைபெறுகின்ற விற்பனையும் மிக முக்கியமானது. ஆனால் நடைமுறையில் அந்த சந்தையை விரிவாக்குவதற்கான பொறிமுறைகளை உருவாக்குவது என்பது கடினமானதாகவே இருக்கின்றது. புதிய சொல்லுக்கு மாத்திரம் அல்லாமல் ஈழத்தவர்களின் பதிப்பு முயற்சிகளுக்கான விநியோகம் என்பது தனிநபர்கள் மற்றும் சிறு குழுக்களின் முன்னெடுப்பினாலும் ஆர்வத்தாலுமே இன்று வரை நடைபெறுகின்றது. இந்த நிலைமாறி எமக்கான வலையமைப்பும் விநியோக ஒழுங்குமுறைகளும் கண்டடையப்படுவதே ஈழத்துப் பதிப்பு முயற்சிகள் தம்மை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள ஆதாரமாக அமையும். புதிய சொல்

இதழ்கள் தமக்குக் கிடைப்பதில்லை என்று பல்வேறு நாடுகளில் இருந்தும் எமக்கும் மின்னஞ்சல் ஊடாகவும் சமூக வலைத்தளங்கள் ஊடாகவும் பல ஆர்வலர்கள் கேட்டிருக்கின்றார்கள். ஆனாலும் அவர்களுக்கான இதழ்களை அனுப்பி வைப்பதில் நடைமுறைச் சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளவேண்டி இருக்கின்றது. விநியோகம், சந்தை என்பவற்றில் இருக்கின்ற இந்த இடர்ப்பாடுகள் காரணமாக பதிப்பு முயற்சிகளுக்குத் தேவையான நிதியைத் திரட்டுவதிலும் சவாலைச் சந்திக்கவேண்டி இருக்கின்றது. புதிய சொல்லின் ஆரம்ப இதழ் முதலாக அதற்கான நன்கொடைகளைத் தொடர்ந்து வழங்கிவருகின்ற அன்பர்களின் ஆதரவே எமக்கு மிகப்பெரிய பலமாகும். இவர்களைப் போன்ற அன்பர்களின் ஆதரவே ஈழத்துப் பதிப்புமுயற்சிகள் என்கிற கனவினை உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்கின்ற உதவுகின்றது.

இதேசமயம், ஈழத்துப் பதிப்புகளை இந்தியாவிற்குக் கொண்டு செல்வதில் இருக்கின்ற சிக்கல்களும் மிகவும் அயர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றன. தனிப்பட்ட சில நண்பர்கள் ஊடாகவே புதிய சொல் இதழ்கள் தமிழ்நாட்டிற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கின்றனவே அன்றி தபால் மூலம் அனுப்புவது சாத்தியமில்லாததாகவே இருக்கின்றது. தமிழகத்திலிருந்து அடிக்கடி ஈழத்துக்கு வந்துபோகும் படைப்பாளிகளோ அல்லது ஈழத்தவர்கள் பற்றி அடிக்கடி அக்கறைப்படுகின்ற தமிழகத்துப் படைப்பாளிகளோ இந்த நிலைபற்றிய விமர்சனங்களை முன்வைப்பதும் இல்லை, ஈழத்தில் இருந்து வெளிவருகின்ற பதிப்புகள் குறித்து பொதுவெளியில் அக்கறைப்படுவதுமில்லை. இந்தப் பின்னணியில் ஈழத்தவர்களுக்கான பதிப்பகங்கள், அடையாளங்கள், வலையமைப்புகள், அவை பற்றிய உரையாடல்கள் என்பன தொடர்பாக மிகுந்த பிரக்ஞையுடன் நாம் முன்னெடுக்கவேண்டும் என்பது மென்மேலும் உறுதியாகின்றது.

புதிய சொல்லின் தொடக்க இதழ்களில் நாம் தொடர்ச்சியாக உரையாடல்களில் பங்கேற்குமாறு கோரிக்கைகளை முன்வைத்து வந்தோம். கடந்த சில இதழ்களில் ஆரோக்கியமான பல்வேறு கருத்துப்பகிர்வுகள் எமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. இந்த இதழிலும் இரண்டு வாசகர் கடிதங்கள் வெளிவருகின்றன. அதுபோல எமக்குப் பல்வேறு ஆக்கங்களும் தொடர்ந்து கிடைக்கப்பெறுகின்றன. குறிப்பாக அச்ச ஊடகங்களில் அதிகம் எழுதியிராத சிலர் புதிய சொல்லுக்கு அனுப்பிய ஆக்கங்கள் மிகுந்த

நிறைவைத் தருவனவாக அமைந்திருக்கின்றன. இவை உண்மையில் மகிழ்ச்சியளிக்கின்ற விடயங்கள் ஆகும். எமக்குக் கிடைக்கின்ற சில ஆக்கங்களை அவை இதழுக்கான உள்ளடக்கங்கள் நிறைவு செய்யப்பட்ட பின்னர் கிடைத்ததாலோ அல்லது புதிய சொல்லுக்குப் பொருத்தமற்றது என்று கருதியதாலோ அவற்றைப் பிரசுரிக்க முடியாமல் போயிருக்கின்றது. இயன்றவரை இவற்றுக்கான பதில்களை நாம் அனுப்பினாலும் சிலவேளைகளில் அவை தவறவிடப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்காக புதிய சொல் ஆசிரியர் குழுமம் பொறுப்பேற்று மன்னிப்புக் கோருகின்றது.

புதிய சொல்லின் தொடக்கம் முதலாகவே நாம் மொழியாக்கங்கள் குறித்த எமது கரிசனையைப் பற்றித் தெரிவித்திருந்தோம். வரலாறு, சமூகவியல், வாசிப்பு, சமகால கலை இலக்கியச் செல்நெறிகள் தொடர்பான கட்டுரைகள் போன்றவற்றை புதிய சொல்லில் மொழியாக்கம் செய்து வெளியிடவேண்டும் என்பதே புதிய சொல்லின் நோக்கம். ஆயினும் குறித்த துறைகளில் மொழியாக்கம் செய்பவர்களைக் கண்டுபிடிப்பது அரிதாகவே இருக்கின்றது. புதிய சொல்லின் சென்ற இதழிலும் இந்த இதழிலும் வெளிவந்திருக்கின்ற கொள்ளை அரசியல், நிலமானியம் : ஆசியாவினது இலங்கையினதும் சமூக உருவாக்கம் பற்றிய ஆய்வு என்பன மிக முக்கியமான மொழியாக்கங்கள். இவற்றுடன் சமகால கலை இலக்கியச் செல்நெறிகள் பற்றிய மொழியாக்கங்களும் சேர்ந்து வெளிவரும்போது இதழ் இன்னமும் முழுமையடையும் என்று கருதுகின்றோம். குறித்த துறைகளில் மொழியாக்கம் செய்யும் அக்கறையுடன் இருப்பவர்கள் தமது மொழியாக்கங்களை எமக்கு அனுப்பி வைப்பது புதிய சொல்லின் வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருக்கும்.

புதிய சொல்லின் நோக்கங்களில் ஒன்றாக புத்தகங்களைப் பதிப்பிப்பதையும் முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்தோம். இந்த ஆண்டு முதல் புதிய சொல் புத்தகங்களைப் பதிப்பிப்பதிலும் தனது கவனத்தைச் செலுத்த இருக்கின்றது. அவை தொடர்பான அறிவிப்புகள் மிக விரைவில் வெளிவரும். ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டு அசைவுகளில் பதிப்பு முயற்சிகள், உரையாடல்கள் என்பன மிக முக்கியமான பாத்திரத்தை வகிக்கின்றன. அந்த அசைவியக்கத்தில் நாமும் பங்கேற்போம்.

தோழமையுடன்

புதிய சொல்

அரசியல் கிரிக்கெட்

அப்போது எனக்கு பத்து வயதிருக்கும். பாடசாலையில் மதிய இடைவேளையில் பக்கத்து வகுப்பு மாணவர்களுடன் கிரிக்கெட் போட்டிகள் விளையாடுவது வழக்கம். வழமையான போட்டிகளின் போது ஸ்கோர் பதிவுகளைச் செய்கின்ற மாணவன் வராத நாளொன்றில் என்னை ஸ்கோர் பண்ணுமாறு கேட்டார்கள். நானும் கொப்பி ஒன்றின் பின்பக்கத்தில், விளையாடுகின்ற ஒவ்வொருவரது பெயரையும் எழுதி பந்துவீச்சில் கொடுத்த ஓட்டங்கள், துடுப்பாட்ட வீரர்கள் எடுத்துக்கொண்ட ஓட்டங்கள் என்று

பதிவுசெய்தேன். ஒவ்வொரு வீரரும் எப்படி ஆட்டமிழந்தார்கள், யாரிடம் பிடி கொடுத்து ஆட்டமிழந்தார்கள் என்கிற விபரங்களை எல்லாம் குறித்தேன். ஒவ்வொரு பந்துவீச்சாளர்களும் எத்தனை ஓவர்கள் பந்து வீசினார்கள், எத்தனை மெய்டன் ஓவர்கள் வீசினார்கள், எத்தனை ஓட்டங்களைக் கொடுத்து எத்தனை விக்கட்டுகளைக் கைப்பற்றினார்கள் என்று குறித்துவைத்தேன். மைதானச் சுவரில் மூன்று கோடுகளைக் கீறி விக்கட்டுகளாக வைத்துக்கொண்டு மறுமுனையில் காலில் போட்டிருக்கும் செருப்புகளைக் கழட்டி வைத்து

ஸ்டம்புகளாகப் பாவித்துக்கொண்டு பை, லெக்ரைப் என்ற எதுவும் இல்லாது விளையாடிய வகுப்புகளுக்கு இடையில் விளையாடப்படும் கிரிக்கெட்டில் போட்டிகளில் ஸ்கோர் பதிவதென்பது வெறுமனே அணியின் ஓட்டங்களை மட்டுமே எழுதிச் செல்வதாக இருந்தது; அதனால் நான் ஸ்கோர் பண்ணிய விதம் புதியதாக இருந்தது. வெவ்வேறு பாடசாலைகளுக்கு இடையிலும் கழகங்களுக்கு இடையிலும் கிரிக்கெட் போட்டிகள் நடக்கும்போது ஆட்டங்களைப் பார்ப்பது போலவே ஸ்கோர் பதிபவர்கள் ஸ்கோர் பதிவதை சில நிமிடங்களாவது வேடிக்காப்பதிவும் ஆர்வம் இருந்தது. 1992 ஆம் ஆண்டு நானும் இரண்டு நண்பர்களும் சேர்ந்து காசு சேர்த்து ஒரு ஸ்கோர் பதிகின்ற கொப்பியினை யாழ்ப்பாணம் பேருந்து நிலையத்துக்கு முன்னர் இருந்த கடையொன்றில் வாங்கி, கழகங்களுக்கு இடையிலான போட்டிகள் நடைபெறும்போது நாமும் மைதானத்தின் இன்னொரு மூலையில் இருந்து ஸ்கோர் பதிவதை மிகவும் ஆர்வத்துடன் செய்தோம். இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்பின்போது பெரியம்மா ஒருவரின் வீட்டில் இடம்பெயர்ந்திருந்தபோது எட்டு வயதாகியிருந்த எனக்கு அங்கிருந்த பழைய ஸ்போர்ட்ஸ் ஸ்ரார் ஒன்றைக் காட்டி கிரிக்கெட் ஸ்கோரை எப்படி வாசிப்பது என்று அப்பா காட்டித்தந்தார். விருப்பமான பாடமொன்றினை, விருப்பமான ஆசிரியர் ஒருவரிடம் கேட்டுக் கேட்டுப் படிக்கின்ற மாணவன் போன்ற தீராக்காதலுடன் கிரிக்கெட் ஸ்கோர் பார்ப்பது பற்றியும் கிரிக்கெட் புள்ளிவிபரங்களை எப்படிப் பார்ப்பது என்பது பற்றியும் அப்பாவிடம் கேட்டுக் கேட்டுப் படித்துக்கொண்டேன்.

எனது சிறுவயதில் விளையாட்டுகளில் அதிகளவு ஆர்வம் காட்டியிராத எனக்கு விளையாட்டுக்களுடனான அறிமுகம் கிரிக்கெட்டின் ஊடாகவே நடந்தது என்றே சொல்லவேண்டும். எனது ஆரம்பக் கல்வியை சதுமலையிலும் நவாலியிலும் இருந்த சிறு பாடசாலைகளிலேயே கற்றிருந்தேன். 1990 ஆம் ஆண்டில் நான் யாழ் நகருக்குக் கல்விகற்கச் செல்லும் வரை எமது கிராமங்களில் எம் வயதினை ஒத்தவர்களிடம் கிரிக்கெட் விளையாடுவது பெரிதாக அறிமுகமாகவில்லை. எனவே கிரிக்கெட் பற்றிய எனது அறிமுகமும் ஆர்வமும் அதனை நேரடியாக விளையாடி ஏற்பட்டதல்ல, மாறாக கிரிக்கெட் பற்றி வாசித்த செய்திகளின் ஊடாகவே உருவானது.

அப்போது கல்கண்டு, ஆனந்த விகடன், குமுதம் போன்ற தமிழக இதழ்களில் கிரிக்கெட் பற்றி செய்திகளும் கட்டுரைகளும் வரும். அது போல 80களின் இறுதியில் ஈழத்தில் நியூ உதயன்

பப்ளிஷேர்ஸ் (உதயன் பத்திரிகை) அர்ச்சனா என்கிற சிறுவர் இதழ் ஒன்றினையும் நடத்தி வந்தனர். அந்த இதழிலும் கிரிக்கெட் பற்றிய கட்டுரைகள் தொடர்ந்து வெளிவந்தன. தி. தவபாலன் என்பவர் அடிக்கடி கட்டுரைகளை எழுதி வந்தார். வாசிப்பில் இருந்த ஆர்வம், கிரிக்கெட்டினை வாசிப்பின் ஊடாக இன்னும் நெருங்கச் செய்தது. என்னைவிட எட்டு வயது பெரியவராக என் ஒன்று விட்ட சகோதரர் ஒருவரிடம் இருந்து சில பழைய ஸ்போர்ட்ஸ்ரார் இதழ்கள் கிடைத்தன. இந்து பத்திரிகைக் குழும வெளியீடுகளில் ஒன்றான ஸ்போர்ட்ஸ்ரார் அனேகம் கிரிக்கெட்டிற்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்தது என்று சொல்லலாம். எனக்குக் கிடைத்த இந்த ஸ்போர்ட்ஸ்ரார் இதழ்கள் 1987/88 ஆம் ஆண்டுகளைச் சேர்ந்தவை. அவற்றின் அட்டைகளும் முன் மற்றும் கடைசி இரண்டு பக்கங்களும் பளபளப்பான அட்டைகளில் வெளியாகுவது வழமையாக இருந்தது. அந்த இதழ்கள் மீது ஏற்பட்ட ஈர்ப்பு எனக்குக் கிரிக்கெட் மீதான ஈர்ப்பாக வளர்ந்தது என்று சொல்லலாம்.

1990ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு யாழ்ப்பாணத்தில் மின்சாரம் இல்லாததால் தொலைக்காட்சி பார்க்கின்ற வாய்ப்பு எமக்கு இருக்கவில்லை. மின்கலங்களும் தடை செய்யப்பட்டிருந்ததால் வானொலி கேட்பதும் கூட மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவே இருந்தது என்று சொல்லலாம். இப்படியான சூழலில் அச்ச ஊடகங்களுடாகவே கிரிக்கெட் பற்றிய தகவல்களும் போட்டி விபரங்களும் எமக்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தன. அன்றைய போர்க்கால சூழலில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த பத்திரிகைகளின் பின் பக்கத்தில் கிரிக்கெட் செய்திகள் சிறிதாக வரும். பத்திரிகைகளை கடைசிப் பக்கத்தில் இருந்து படிக்கின்ற வழக்கம் எனக்கு உருவாக இவ்விதம் கடைசிப்பக்கங்களில் இடம்பெற்ற கிரிக்கெட் செய்திகளே காரணமாயின எனலாம். அதுபோல தபால் மூலமாக கொழும்பிலிருந்து The Island, Sunday Times போன்ற பத்திரிகைகள் வெளிவரும். அவற்றிலும் விளையாட்டுப் பகுதியில் இருந்து கிரிக்கெட் பற்றிய செய்திகளை ஆர்வத்துடன் படிக்கின்ற வழக்கம் இருந்தது. இதற்கு அப்பால் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கின்ற பழைய புத்தகக் கடைகளைத் தேடித் தேடிப் போய் கிரிக்கெட் தொடர்பான சஞ்சிகைகளை வாங்கும் வழக்கமும் உருவானது. ஸ்போர்ட்ஸ்ரார், Wisden வெளியிடுகின்ற The Cricket, ஒவ்வோராண்டும் வெளிவருகின்ற Wisden Almanack என்பவற்றை தேடித்தேடி பழைய புத்தகக் கடைகளில் வாங்கிவந்தேன். அக்காலப் பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் பாடசாலைகளுக்கு இடையிலும் கழகங்களுக்கு இடையிலும் பல்வேறு கிரிக்கெட்

போட்டிகள் இடம்பெற்று வந்தன. இவற்றைப் பற்றிய விரிவான செய்திகளை யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து அப்போது வெளிவந்துகொண்டிருந்த பத்திரிகைகள் வெளியிட்டும் வந்தன. அவற்றுக்குக் கணிசமான வரவேற்பும் கிடைத்தது என்றே நினைக்கின்றேன். இந்த கிரிக்கெட் ஆர்வத்தால் நிறைய நண்பர்களும் கிடைத்தார்கள். அப்படி இரண்டு நண்பர்களுடன் இணைந்து எமது பன்னிரண்டாவது வயதில் கிட்டத்தட்ட கையெழுத்துப் பிரதியாக 320 பக்கங்கள் வரத்தக்க கிரிக்கெட், கிரிக்கெட் வீரர்கள் பற்றிய குறிப்புக்களுடனும் முக்கியமான ஆட்டங்களின் ஸ்கோர் விபரங்களுடனும் கூடிய ஒரு தொகுப்பினை எழுதினோம். வீரர்களின் சாதனைப்பட்டியலை இற்றைப்படுத்தி வைக்கவேண்டும் என்ற நோக்குடன் முக்கியமான வீரர்கள் ஒவ்வொரு ஆட்டங்களிலும் பெறுகின்ற ஓட்டங்கள், விக்கெட்டுகள் குறித்த விபரங்களைக் குறித்து வைத்து தொடர்ச்சியாக அந்த விபரங்களை இற்றைப்படுத்தியும் வந்தோம். ஒரு விகித்தில் பார்க்கின்றபோது எழுத்தின் மீதும் வாசிப்பின் மீதும் ஆய்வுகள், வெளியீடுகள் குறித்ததுமான எனது ஆர்வத்தின் ஊற்றாக கிரிக்கெட் மீது எனக்கு இருந்த ஈர்ப்பே காரணம்.

இக்காலப்பகுதியில் எனக்குத் தெரிந்த கிரிக்கெட் ரசிகர்கள் அவதானித்த சில பொதுத் தன்மைகளைக் குறிப்பிடுவது இந்தக் கட்டுரைக்கு பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகின்றேன். அப்போது நான் யாழ்ப்பாணத்தில் வசித்து வந்ததால் அந்த அவதானங்களின் அடிப்படையில் 1994ம் ஆண்டளவில் இருந்த அவதானங்களை வைத்துப் பார்த்தால், அனேகமான இளைஞர்கள் இந்திய அணி ஆதரவாளர்களாக இருந்தார்கள். கொழும்பு மற்றும் வடக்குக் கிழக்குக்கு அப்பால் கல்வி கற்றவர்களும், அங்கே நெடுங்காலம் வசித்தவர்களும் அனேகமாக இலங்கை அணி பற்றிய நல்ல மதிப்பும் ஆதரவும் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். அந்தக் காலப்பகுதியில் இலங்கை அணி மிகவும் பலவீனமான ஓர் அணியாகவே இருந்தது என்றபோதும் ரஞ்சன் மடுகல்ல, ரோய் டயல், அரவிந்த டி சில்வா ஆகிய இலங்கை அணி வீரர்களின் திறமை குறித்த பெருமிதம் அவர்களிடம் வெளிப்படையாகவே இருந்தது. அப்போது முத்தையா முரளிதரன் பிரகாசிக்கத் தொடங்கவில்லை, 1989 இல் ஒரு சகலதுறை ஆட்டக்காரராக அணியில் சேர்க்கப்பட்ட சனத் ஜெயசூரியா இந்தக் காலப்பகுதியில் தான் (1994) அணியில் தனது இடத்தினை திடப்படுத்திக் கொண்டார் என்று சொல்லலாம். அதே நேரத்தில் அப்போது மத்திய வயதுகளில் இருந்தவர்களுக்கு மேற்கிந்திய கிரிக்கெட் அணி பற்றிய பெருமிதங்களின்

தொடர்ச்சி இருந்தது.

ஈழத்தமிழர்கள் இடையே தென்னிந்தியப் பத்திரிகைகள் அதிகம் புழக்கத்தில் இருப்பதும் அவற்றினூடாக தகவல் பரிமாற்றம் இடம்பெறுவதும் ஒரு விதத்தில் இந்தியக் கிரிக்கெட் அணி ரசிகர்களாக ஈழத்தமிழர்களை மாற்றியதில் பங்காற்றியது. அன்றைய நிலையில் மிகச் சாதாரணமான ஓர் அணியாகவும், தொடர்ச்சியாக வெளிநாடுகளில் பலத்த தோல்விகளைச் சந்திக்கின்ற அணியாகவும் இருந்த இந்திய அணி பற்றி தமிழக ஊடகங்கள் அன்று சித்திகரித்த விதமானது நாயக விம்பங்களைக் கட்டியெழுப்பும் விதத்தில் இருந்தது. இந்திய அணியில் தனிப்பட்ட அளவில் சாதனைகளைப் புரிந்தவர்களாக கவால்கர், கபில்தேவ், சச்சின் டெண்டுல்கர் போன்ற பலர் இருந்தபோதும் அதற்கும் அப்பால் தமிழகப் பத்திரிகைகள் ஊதிப் பெருப்பித்த விம்பம் பெரியது. குறிப்பாக ஸ்ரீகாந்த் குறித்து தொடர்ச்சியாக எழுதியவற்றையும் பல வீரர்களது ஆரம்ப காலகட்டங்களிலேயே அவர்களை மிகப்பெரிய சாதனையாளர்களாகவும் சிகரங்களாகவும் சித்திகரித்து எழுதியவற்றையும் குறிப்பிடலாம். இதற்கு முக்கிய காரணமாக இந்திய அணி 1983 உலகக் கிண்ணத்தினை வெற்றி பெற்றபோது இந்தியாவில் கிரிக்கெட்டிற்கு ஏற்பட்ட பரவலான வரவேற்பின் தாக்கம் இந்திய ஊடகங்களுடாக ஈழத்திற்கும் பரவியது எனலாம். இன்னொரு விதத்தில், இதே காலப் பகுதியில் இலங்கையில் இனப்பிரச்சனை கூர்மையடைந்து ஆயுதப் போராட்டமாக மாறியபோது ஈழத்தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்ட இந்தியா தமது தோழமை நாடு என்கிற உணர்வும் இந்த நிலைப்பாட்டில் தாக்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கும். மிக முக்கியமாக, அன்றைய காலப்பகுதியில் இலங்கைக்கும் இந்திய அணிக்கும் இடையிலான போட்டிகளின் போது மிகப் பெரும்பாலான யாழ்ப்பாணத்து இளைஞர்கள் இந்திய அணி ஆதரவாளர்களாகவே இருந்தார்கள். இதற்கு ஊடகங்கள், திரைப்படங்கள் போன்றவற்றால் ஈழத்தமிழர்கள் இடையே வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட இந்திய மோகமும் ஈழத்தமிழர்கள் "இலங்கை" அடையாளத்தைவிட்டு அந்நியமாக உணர்வது அதிகரித்துச் சென்றது.

நேரடி தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பும் அதன் தாக்கமும்

இந்தியக் கிரிக்கெட் வாரியம் தனியார் தொலைக்காட்சிகளில் கிரிக்கெட் நேரடி ஒளிபரப்புக்கான அனுமதியை விற்கத் தொடங்கியது நேரடித் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பிலும் கிரிக்கெட்டின் பரவலிலும்

மிகப் பெரிய பாய்ச்சலை ஏற்படுத்தியதுடன் கிரிக்கெட் ஒளிபரப்பானது பொருளாதார ரீதியிலும் பெரும் பலமாக இருக்கக்கூடியது, என்பதையும் நிரூபிப்பதாக இருந்தது. இந்தியாவை எடுத்துக்கொண்டால் 1980 வரை கிரிக்கெட் போட்டிகளை நேரடி ஒளிபரப்பு செய்வதற்காக கிரிக்கெட் வாரியம் தூர்தர்ஷனுக்கு கட்டணம் செலுத்துகின்ற நிலைமையே இருந்தது. மெல்ல மெல்ல இந்த நிலைமை மாறி 1992 இல் இடம்பெற்ற இந்தியாவிற்கும் இங்கிலாந்திற்கும் இடையில் இடம்பெற்ற தொடரினை கிரிக்கெட் வாரியம் Trans World International என்கிற தொலைக்காட்சிக்கு 600,000 டொலர்களுக்கு விற்றது. அன்றைய நிலைமையில் கிரிக்கெட் ஒளிபரப்பு லாபம் கொழிக்கின்ற ஒரு துறையாக மாறுவதற்காக தொடக்கமாக அமைந்தது. இதன் காரணமாக கிரிக்கெட் மிகப் பெரிய ஊடக கவனத்தைத் தொடர்ந்து பெற்றுக்கொள்கின்ற ஒரு விளையாட்டாக மாறியதுடன் அது நாட்டின் மூலைமுடுக்கெல்லாம் பரவத் தொடங்கியது. இந்தியாவில் சம காலத்தில் ஏற்பட்ட இந்த மாற்றம் அப்போது ஈழத்தில் நிலவிய மின்சாரத் தடை மற்றும் போர்ச்சூழல் காரணமாக உடனடியாகப் பரவாமல் இருந்தது. இப்படியான ஒரு பின்னணியில் 1996 ஆம் ஆண்டு உலகக் கிண்ண கிரிக்கெட் போட்டிகள் இலங்கை, இந்தியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளில் நடைபெறுவதற்கான ஒழுங்குகளும் நடக்கின்றன.

1996 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னதாக, 1987 இல் இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் இணைந்து உலகக் கிண்ணக் கிரிக்கெட் போட்டிகளை நடத்தியிருந்தன. முதல் முறையாக இங்கிலாந்துக்கு வெளியில் இடம்பெற்ற இந்த உலகக் கிண்ணப் போட்டிகள் சரியான திட்டமிடலுடனும் தொழில்முறையில் நேரத் தியுடனும் இடம்பெற்றபோதும் பணரீதியாக நட்டமே ஏற்பட்டிருந்தது. இந்தப் போட்டிகளை நடத்தியதில் இந்தியக் கிரிக்கெட் வாரியம் 40,000 டொலர்கள் நட்டமடைந்திருந்தது. 1996 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் நடந்த அனைத்து உலகக் கிண்ணப் போட்டிகளையும் நடத்திய நாடுகள் நட்டத்துடன் அல்லது மிகக் குறைந்த அளவு இலாபத்துடனேயே போட்டிகளை நடத்தின. அதுவரை போட்டிகளை நடத்தும் நாடுகளே அந்தப் போட்டிகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தன, அதில் வரும் இலாப நட்டங்களையும் போட்டியை நடத்தும் நாடோ அல்லது நாடுகளோ பகிர்ந்துகொண்டன. சில சமயங்களில் போட்டி நடத்துவதற்கு சர்வதேச கிரிக்கெட் வாரியம் உதவிப்பணம் கொடுக்கின்ற வழமையும் இருந்தது. ஆனால் இகனை முழுக்க முழுக்க மாற்றிப் போட்டி ஒரு நிகழ்வாக 1996 உலகக் கோப்பை அமைந்தது.

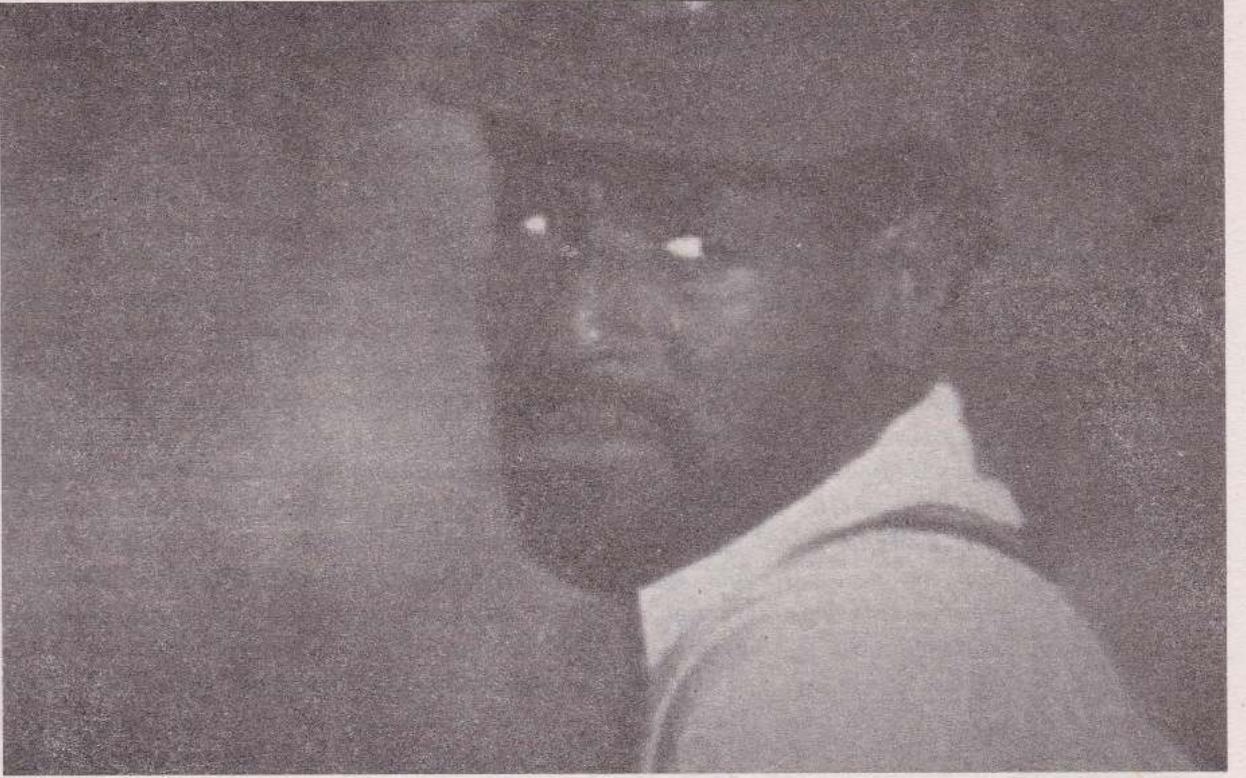
இதற்கு முன்னைய உலகக் கிண்ண கிரிக்கெட் போட்டிகள் நடந்தபோது அதனை நடத்திய நாடுகள் பெற்ற அனுபவத்தின் அடிப்படையில் போட்டிகளை நடத்திய நாடுகளில் ஒன்றான இலங்கை செலவுகளைப் பகிர்வதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்திருந்தது. அதனால் இலாபத்திலும் இலங்கை பங்கேற்கமுடியாமல் போக, இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் 50 மில்லியன் டொலர்களை இலாபமாகப் பெற்றுக்கொண்டனர். ஆனால் போட்டிகளில் வெற்றிபெற்று உலகக் கிண்ணத்தை இலங்கை அணி வெற்றி பெற்றதுடன் அந்த வெற்றியானது இலங்கை அணிக்கு பொருளாதார ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும், மிகவும் சாதகமான ஓர் அம்சமாக மாறியது. அதைப் பற்றிப் பேசமுன்னர் அந்த உலகக் கிண்ணக் கிரிக்கெட் போட்டிகள் நடைபெறும் போது இலங்கையில் வடபகுதியில் நிலவிய அரசியல் சூழல் பற்றிப் பேசுவது அவசியமாகும்.

போர்ச்சூழல் நிலவிய அன்றைய காலத்தில் வடக்கில் பல்வேறு கிரிக்கெட் தொடர்களும் பாடசாலைகளுக்கு இடையிலான கிரிக்கெட் போட்டிகளும் இடம்பெற்று வந்தன. பல கிலோமீற்றர்கள் தொலைவில் இருந்தும் சைக்கிள் ஓடி, கிரிக்கெட் போட்டிகளைப் பார்ப்பதற்காக தொடர்ச்சியாக வந்துபோன பலரை நான் அவதானித்திருக்கின்றேன். ஆயினும் மின்சாரம் இல்லாத அன்றைய சூழலில் கிரிக்கெட் போட்டிகளைப் பார்ப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கவில்லை. அதேநேரம், கிரிக்கெட் போட்டிகளை வானொலி வர்ணனைகளுடாக தொடர்ந்து கேட்டு வந்தவர்கள் பலர் இருந்தபோதும். இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் இடம்பெறும் போட்டிகளைத் தவிர ஏனைய போட்டிகளுக்கான வானொலி வர்ணனைகள் இலங்கையில் கேட்பது என்பது மிக சிரமமானது. அத்துடன் மொழியும் ஒரு தடையாக இருந்தது. இது தவிர இன்னொரு முக்கிய காரணமாக, வானொலி வர்ணனைகள் நேரடி காட்சி அனுபவத்தை தராதமையால் வானொலி வர்ணனைகளைக் கேட்டு ரசிகர்களானவர்கள் என்பது மிகச் மிகச் சொற்பமானவர்களே.

இதே காலப்பகுதியில், தனியார் கல்வி நிலையங்களின் வளர்ச்சியும் மிகவேகமாக இருந்தது. கிட்டத்தட்ட அன்றைய காலப்பகுதியில் தனியார் கல்விநிலையங்களுக்குச் செல்லாதவர்கள் என்று எவருமே இருக்கவில்லை. விடுதலைப் புலிகளின் நிர்வாகத்தில் இருந்த பகுதிகளில் தனியார் கல்வி நிலைய ஒன்றியத்தின் ஊடாக தனியார் வகுப்புகளை நடத்துவதற்கான நேர வரையறைகள் இருந்தபோதும் கிட்டத்தட்ட ஒருநாளின் முழு நேரத்தையும்

பாடசாலை நேரமும் தனியார் கல்விநிலைய நேரமுமாக சேர்த்து ஆக்கிரமித்துக் கொண்டன என்றே சொல்லவேண்டும். இப்படியான சூழலில் 1995 ஒக்ரோபர் இறுதியில் இடம்பெற்ற யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வு ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்த இடப்பெயர்வு இடம்பெற்றது முதல் வடமராட்சி, தென்மராட்சி பிரதேசங்களும் இராணுவத்தால் கைப்பற்றப்படும் வரையான ஆறுமாத காலமும் பாடசாலைகள் எதுவும் நடைபெறவில்லை. தற்காலிகமாக மாலை நேர பாடசாலைகள் சில

முதல் கிரிக்கெட் போட்டிகள் ஒளிபரப்பப்பட்டன. தெரிந்தவர்கள் எல்லாரும் வந்து ஆட்டங்களைப் பார்க்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். எனக்குத் தெரிந்து சாவகச்சேரியில் அப்போது இருந்த சண்முகம் உணவகத்தின் உரிமையாளர் சண்முகம் அவர்கள் இருந்த வீட்டில் தனியாக ஒரு கொட்டில் போட்டு கிரிக்கெட் போட்டிகளை ஒளிபரப்பினார். மிகக் கூர்மையான கிரிக்கெட் ரசிகரான அவருக்குத் தெரிந்த இன்னும் சில ஆர்வலர்களும் அவருடன் இணைந்து இதனைச் செய்திருப்பார்கள் என்று

தொடங்கப்பட்டபோதும் கூட அவற்றுக்கு மாணவர் தொகை மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. இந்தக் காலப்பகுதிகள் தென்னிந்தியத் திரைப்படங்கள் விடுதலைப் புலிகளால் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தன. ஆனால் மக்கள் மாலை நேரங்களில் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளை மின்பிறப்பாக்கிகள் (ஜெனரேற்றர்) மூலம் மின்சாரத்தைப் பாவித்துக் பார்க்கத் தொடங்கினர். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குடும்பங்கள் சேர்ந்து குழுமமாக வாழ்ந்ததால். இது பலருக்கு பொழுது போக்காக மாறியது. அதேநேரம் கிரிக்கெட் ரசிகர்கள் கிரிக்கெட் நேரடி ஒளிபரப்புகளையும் பார்க்கத் தொடங்கினர். 1996 உலகக் கிண்ண கிரிக்கெட் போட்டிகள் ஆரம்பமான போது பலரது வீடுகளில் காலை

நினைக்கின்றேன். நிறைய கிரிக்கெட் ஆர்வலர்கள் அங்கு வந்து கிரிக்கெட் போட்டிகளைப் பார்த்தனர். பல சந்தர்ப்பங்களில் தொலைக்காட்சியை அவர் இயக்கிவிட்டு வேலைக்குச் சென்றுவிடுவார். அதற்கும் முன்னால் அவருடன் பெரிய அறிமுகம் இல்லாத நானும் இன்னும் நிறைய நண்பர்களும் அங்கு சென்று போட்டிகளைப் பார்த்தோம். இப்படியாக வடமராட்சியிலும் தென்மராட்சியிலும் பல இடங்களில் நடைபெற்றன. இளவயதினரான - அதற்கு முன்னர் எந்தக் கிரிக்கெட் நேரடி ஒளிபரப்புகளையும் பார்த்திராதவர்களும், அதற்கு முன்னர் கிரிக்கெட் நேரடி ஒளிபரப்புகளை பார்த்தவர்களும் கிரிக்கெட் ஆர்வலர்கள் அனைவருக்கும் வர்ண ஆடைகளுடனும் கவர்ச்சியான விளம்பரங்களுடனும் கூடிய அந்த

கிரிக்கெட் போட்டிகள் மிகவும் ரசனைக்குரியதாக இருந்தன. அந்த ஈர்ப்பும் கவர்ச்சியும் கிரிக்கெட் ரசிகர்களாக அதற்கு முன்னர் இருக்காதவர்களையும், சர்வதேச கிரிக்கெட் போட்டிகளைப் பற்றியோ, கிரிக்கெட் பற்றியோ பெரிய அறிவில்லாதவர்களையும் கிரிக்கெட் போட்டிகளை நோக்கி ஈர்த்தது. பெரிதாக எந்தப் பொழுது போக்குகளும் இல்லாத நிலையில் பாடசாலைகளும் இயங்காத ஒரு சூழலில் கிரிக்கெட் நேரடி ஒளிபரப்புகளைப் பார்ப்பது என்பது மிக மிக வேகமாக பலரிடையே பரவியது. அந்த ஒளிபரப்புகளில் கிரிக்கெட் பார்த்து கிரிக்கெட் ரசிகர்களாகவும் தீவிர ரசிகர்களாகவும் மாறியவர்கள் என்று பலர் உருவானார்கள்.

இதற்குச் சமாந்தரமாக இலங்கை கிரிக்கெட் அணியின் எழுச்சியும் புதிய உத்திகளுடன் கிரிக்கெட் ஆடுவதும் அமைந்தது. 1996 உலகக் கிண்ணத்துக்கு முன்னதாக இலங்கை ஆடிய கிரிக்கெட் தொடராக அவுஸ்திரேலியாவில் இடம்பெற்ற அவுஸ்திரேலியா, மேற்கிந்தியா, இலங்கை அணிகளுக்கு இடையிலான தொடர் அமைந்திருந்தது. இந்தத் தொடரில் முதல் முறையாக களுவிதாரனவும் ஜெயசூரியாவும் ஆரம்ப ஆட்டக்காரர்களாக இலங்கை அணியால் களம் இறக்கப்பட்டார்கள். டிசம்பரில் தொடங்கிய இந்தத் தொடருக்கு முன்னதாக சார்ஜாவில் இடம்பெற்ற தொடரில் இலங்கை அணியும் பாகிஸ்தான் அணியும் மேற்கிந்திய அணியும் மோதி இருந்தன. அதில் இலங்கை தொடரை வென்றபோதும் அதன் ஆரம்ப ஆட்டக்காரர்களாக சனத் ஜெயசூரியாவுடன் ஹத்துருசிங்கவும் மஹாநாமவுமே இறங்கினார்கள். களுவிதாரன கீழ் இடைநிலை ஆட்டக்காரராக விளையாடினார். அந்தத் தொடரில் இலங்கை, அதற்கு முன்னர் இருந்த ஒருநாள் போட்டிகளின் போக்கிலேயே விளையாடியது. சனத் ஜெயசூரியா கூட அதிரடியாக ஆடவில்லை. களுவிதாரன குறைவான ஓட்டங்களை எடுத்தபோதும் வேகமாக அவற்றைப் பெற்றிருந்தார். அவுஸ்திரேலியாவில் இடம்பெற்ற தொடரில் ஆரம்ப ஆட்டக்காரர்களாக களுவிதாரனவும் ஜெயசூரியாவும் ஆடுவது என்றும் அதிரடியாக ஆட்டத்தை ஆரம்பிப்பது என்று இலங்கை அணி வியூகம் அமைத்திருந்தது. அந்தத் தொடரில் களுவிதாரன வேகமாக ஆடி கவனத்தை ஈர்த்தபோதும் ஜெயசூரியா சிறப்பாக ஆடவில்லை. பத்துப் போட்டிகளைக் கொண்ட அந்தத் தொடரில் ஜெயசூரியா வெறும் 173 ஓட்டங்களை மாத்திரம் 61.13 என்ற ஸ்ரைக் ரேட்டில் பெற்றிருந்தார். களுவிதாரனவின் ஸ்ரைக்ரேட் 91.24 ஆக இருந்தபோதும் அவர் பத்து போட்டிகளில் 250 ஓட்டங்களை மாத்திரம் பெற்றிருந்தார். எனவே இந்த ஆரம்ப இணையைப் பற்றிய பெரிய

எதிர்பார்ப்புகள் எதுவும் உலகக் கிண்ணப் போட்டிகள் ஆரம்பிக்கும்வரை இருக்கவில்லை.

ஆனால் 1996 உலகக் கிண்ணம் தொடங்கியபோது இலங்கை அணி முதலாவது ஆட்டத்திலேயே புத்துணர்ச்சியுடனும் வித்தியாசமான வியூகங்களுடனும் விளையாடியது. சிம்பாப்வே அணியுடனான முதலாவது போட்டியில் ஆரம்ப ஆட்டக்காரர்கள் இருவரும் பெரிதாக ஓட்டங்கள் எதையும் பெறாதபோதும் இலங்கை அணி இலகுவாக வெற்றி பெற்றது. அதற்குப் பிறகு இந்தியாவுடன் இலங்கை மோதியது. இந்தப் போட்டி இலங்கை அணி, அதற்கு முன்னர் இருந்த இலங்கை அணி அல்ல என்பதை பிரகடனம் செய்த போட்டி போல அமைந்தது என்றே சொல்ல வேண்டும். அன்றைய காலத்தில் நல்ல ஓட்டங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய 271 ஓட்டங்களை இந்திய அணி குவித்திருந்தது. இலங்கை அணி பதிலுக்கு ஆடியபோது ஜெயசூரியாவும் களுவிதாரனவும் ஆடிய விதம் உருத்திர தாண்டவம் என்றே சொல்ல வேண்டும். இந்திய அணியின் பந்துவீச்சாளர்களை ஒரு பொருட்டாகக் கூட எடுத்துக்கொள்ளாமல் ஆடியது போலவே இலங்கையின் அன்றைய துடுப்பாட்டம் இருந்தது. அந்தப் போக்கு அந்தத் தொடர் முழுவதும் தொடர்ந்தது. முதல் பதினைந்து ஓவர்களில் 60 ஓட்டங்கள் எடுத்தால் நல்லநிலை என்பது பொதுக் கருத்தாக இருந்த அந்நேரத்தில் இலங்கை அணி இந்தியாவுக்கு எதிராக 117 ஓட்டங்களையும் கென்யாவுக்கு எதிராக 123 ஓட்டங்களையும் இங்கிலாந்துக்கு எதிராக 121 ஓட்டங்களையும் இந்தியாவுடனான அரை இறுதியில் 86 ஓட்டங்களையும் அவுஸ்திரேலியாவுடனான இறுதி ஆட்டத்தில் 71 ஓட்டங்களையும் பெற்றது. சில போட்டிகளில் ஆரம்ப விக்கெட்டுகள் விழுந்தாலும் பின்னர் வந்தவர்களும் அதிரடியாகவே விளையாடினார். அரை இறுதி ஆட்டத்தில் மூன்று விக்கெட்டுகளை 17 ஓட்டங்களுக்கு இழுந்திருந்தபோதும் அதே அதிரடி ஆட்டத்தையே அரவிந்த டி சில்வா ஆடினார். பந்துவீச்சில் முத்தையா முரளிதரனைக் கையாளவே துடுப்பாட்ட வீரர்கள் திணறினார்கள். திரைப்படங்களில் வருகின்ற எத்தனை பேர் வந்தாலும் அடித்துத் துவம்சம் செய்கின்ற கதாநாயகன் போல இலங்கை அணி துடுப்பாட்ட வீரர்கள் அமைந்தார்கள். ஒரு புதிய கிரிக்கெட் கலாசாரமே தொடங்கியது எனலாம். World Beaters என்று சொல்லக் கூடிய, தோற்கடிக்கவே முடியாத ஓர் அணிபோல இலங்கை அணி தோற்றம் காட்டியது. சற்றே மத்திய வயதைக் கடந்தவர்களுக்கு, எண்பதுகளில் கோலோச்சிய மேற்கிந்தத் தீவுகள் அணியை ஓரளவேனும் நினைவூட்டும்படி இலங்கை அணியின் அதிரடி இருந்தது. அதற்குமுன்னர்

கிரிக்கெட் போட்டிகளை பார்க்காத, கிரிக்கெட் பற்றி அதிகம் ஆர்வம் காட்டியிராத பலர் தீவிர கிரிக்கெட் ரசிகர்கள் ஆனார்கள். அவர்களுக்கான நாயகனாக ஜெயசூரியாவும், அரவிந்தா டி சில்வாவும் களுவிதாரனவும் மாறினார்கள். இடம்பெயர்ந்து தென்மராட்சியிலும் வடமராட்சியிலும் இருந்த இளைஞர்கள் இடையே களுவிதாரன “கட” என்கிற களுவிதாரண பாணியிலான முடிவெட்டும் பாணியும் அப்போது உருவானது.

இலங்கை அணியின் இந்த அதிரடியும் ஆதிக்கமும் அத்துடன் நிற்கவில்லை. உலகக் கிண்ணத்தை வென்ற இரண்டாவது வாரத்தில் பாகிஸ்தானுடன் சிங்கப்பூரில் நடைபெற்ற போட்டி ஒன்றில் சனத் ஜெயசூரிய 48 பந்துகளில் சதமடித்து (அப்போதைய) அதி வேகமான சதத்தினை நிறைவுசெய்தார். அதிலிருந்து ஐந்தாவது நாள் 17 பந்துகளில் அரைச் சதமடித்து அப்போதைய வேகமான அரைச் சதத்தையும் அடித்தார். கிரிக்கெட் போட்டிகள் பார்க்க நேரம் தாராளமாகக் கிடைத்தமை, புதிதாக நேரடி ஒளிபரப்புகளின் வளர்ச்சி, இலங்கை அணி ஆடிய ஆட்டங்களில் தெரிந்த அதிரடியான பாணியின் காரணமாகக் கிடைத்த கவர்ச்சி என்பன இணைந்து கிரிக்கெட்டிற்கும் இலங்கை கிரிக்கெட் அணிக்கும் போர்ச்சுழலில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த தமிழர்கள் பலர் தீவிர ரசிகர்கள் ஆனார்கள்.

1996 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலில் யாழ்ப்பாணம் முழு மையாக இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டது. மெல்ல மெல்ல பாடசாலைகள் இயங்கத் தொடங்கின. பொருளாதாரத் தடை பகுதியாக நீக்கப்பட்டது. மின்சாரம் வர சிறிதுகாலம் எடுத்தாலும் நிறைய மினி தியேட்டர்கள் உருவாகின. அவற்றில் எல்லாம் திரைப்படங்கள் போடப்படுவது போல கிரிக்கெட் போட்டிகளும் ஒளிபரப்பப்பட்டன. இலங்கை அணியைப் பொறுத்தவரை களுவிதாரண களை இழந்தாலும் சனத் ஜெயசூரியா, அரவிந்தா டி சில்வா போன்ற வீரர்கள் தொடர்ந்து சாதித்தார்கள். அவர்களது ஆக்ரோஷமான விளையாட்டு முறை தொடர்ந்து ஈர்க்கவே செய்தார்கள். இதே காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு மீண்டும் சொக்லெற்றுகள் வரத் தொடங்கின, அவற்றில் ஸ்ரீக்கர்களாக கிரிக்கெட் வீரர்களின் படங்கள் வந்தன. வண்ணப்படங்களாக கிரிக்கெட் வீரர்களின் படங்கள் வீடுகளின் ஒட்டப்படுகின்ற கலாசாரம் பரவலானது. அதற்கு முன்னர் ஸ்போர்ட்ஸ்ரார் இதழில் மட்டும் வந்த போஸ்டர்ரிற்காக காத்திருக்காமல் கடைகளிலேயே போஸ்டர்களை வாங்கமுடிந்தது. இராணுவத்தினரின் சோதனைச் சாவடிகளை ஒட்டிய இடங்களில் எல்லாம் பரவலாக கிரிக்கெட் போட்டிகள் ஒளிபரப்பாகின.

சுவாரசியமான ஒரு விடயம் என்னவென்றால், அப்போது மாணவர்களாக இருந்த எம்மில் பலரிடையே வீடுகளில் இராணுவம் சோதனைக்கு வரும்போது இலங்கை அணி கிரிக்கெட் வீரர்களின் படங்கள் இருந்தால் பெரிதாகச் சோதிக்கமாட்டார்கள் என்கிற நம்பிக்கை மெலிதாக பரவியது. இது எவ்வளவு தாக்கத்தைத் தந்தது என்று அறுதியாகக் கூட முடியாவிட்டாலும், இதை ஒட்டிய பல கதைகள் கூறப்பட்டுவந்தன. ஈழத்தமிழர்கள் பலர் தம்மையறியாமலேயே மெல்ல மெல்ல இலங்கையுடன் உணர்வுபூர்வமாக ஒன்றியும், அதனுடன் சேர்த்து தம்மை அடையாளப்படுத்து பவர்களாகவும் மாறினார்கள். இன்றுவரை தீவிர தமிழ் தேசியவாதம் பேசும் பலர் கூட, கிரிக்கெட்டைப் பொறுத்தவரை ஸ்ரீலங்கன் என்று பூரிப்படைவதையும் வெளிப்படுவதையும் பார்க்கக் கூடியதாகவே இருக்கின்றது.

கிரிக்கெட் ஒரு விளையாட்டு, அதனை அரசியலுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்ப்பது தவறு என்கிற ஒரு வாதம் அண்மைக்காலமாக பலராலும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆனால் வரலாற்றுப் பூர்வமாகவே கிரிக்கெட் அரசியலுடன் மிக நெருக்கமான தொடர்புகளைக் கொண்டதோர் விளையாட்டாகவே இருந்து வருகின்றது. குறிப்பாக தேசக்கட்டுமானத்தில் கிரிக்கெட்டின் பங்களிப்பு மிக முக்கிய பாத்திரத்தினை வகித்துள்ளது. குறிப்பாக அவுஸ்திரேலியாவும், மேற்கிந்திய தீவுகளும் தேச அடையாளங்களை நோக்கி உறுதியடைந்ததிலும் காலனித்துவத்துக்கு எதிரான ஒருமித்த உணர்வினைக் கட்டியெழுப்பியதிலும் கிரிக்கெட்டிற்கு முக்கியமான பங்கிருக்கின்றது. இந்தியாவிலும் பாகிஸ்தானிலும் இருக்கின்ற மக்கள் பல்வேறு இனத்துவ அடையாளங்களைக் கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களை அவ்வவ் நாட்டவர்களாக ஒன்றிணைப்பதில் கிரிக்கெட் என்பது முக்கிய பங்காற்றுகின்றது. உலகெங்கும் வாழும் இஸ்லாமியர்களை கிரிக்கெட்டில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றதான ஒரு தோற்றத்தை பாகிஸ்தான் தொடர்ச்சியாகச் செய்துவருகின்றது. 2007 ஆம் ஆண்டு பாகிஸ்தானும் இந்தியாவும் T20 உலகக் கிண்ண இறுதிப்போட்டியில் விளையாடின. இந்தியா இந்தப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற பின்னர் பரிசளிப்பின்போது பேசிய பாகிஸ்தான் அணித்தலைவர் ஷோயிப் மாலிக் “சொந்தநாட்டில் (Back home) இருக்கும் மக்களுக்கும் உலகெங்கும் வாழும் முஸ்லிம்களுக்கும் எமக்கு ஆதரவளித்ததற்காக நன்றி” என்று கூறியிருந்தார். ஆனால் அந்தப் போட்டியில் இந்திய அணி வெல்வதற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்து ஆட்டநாயகன் விருதைப் பெற்றவர் முஸ்லிமான இர்ஃபான் பதான். அதேபோல அரங்கில் இருந்து

இந்திய அணிக்காக உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தவர் முஸ்லிமான நடிகர் ஷாருக் கான். இதற்கு முன்பாக 1999 இல் பாகிஸ்தான் அணி இந்தியாவுக்கு வருவதற்கான அனுமதியளிக்கப்பட்ட போது அதனைக் கடுமையாக எதிர்த்த இந்துத்துவ மதவாதக் கட்சியான சிவசேனை, இந்தியாவில் இருக்கின்ற முஸ்லிம்கள் அனைவரும் இந்தியாவுக்கு ஆதரவளிக்கவேண்டும் என்பது அவர்களது கடமை என்று பரப்புரை செய்துவந்தது. அக்கட்சியின் தலைவரான பால் தாக்கரே, இந்திய அணி பாகிஸ்தானிடம் தோற்கின்ற ஒவ்வொரு தடவையும் கண்ணீர் விடுவதன் மூலம் இந்தியாவில் இருக்கின்ற முஸ்லிம்கள் பாகிஸ்தானியர்கள் இல்லை என்பதை நிரூபிக்கவேண்டும் என்று கூறி இருந்தார். எனவே தேசக் கட்டுமாணத்திலும் சர்வதேச அரசியலிலும் கிரிக்கெட்டிற்கு மிக முக்கியமான என்பதை மாத்திரம் இங்கே சொல்லிக்கொண்டு அதனை விரிவாக இன்னொரு கட்டுரையில் பார்க்கலாம். அதே நேரம் இலங்கை அணியின் அரசியல் பற்றி சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை அதன் கிரிக்கெட் வீரர்கள் நேரடியாக அல்லது நெருக்கமாக அரசியல் சார்புகளைக் கொண்டவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். இலங்கை அணியின் முக்கிய வீரர்களாக இருந்த அர்ஜூனா ரணதுங்க, சனத் ஜெயசூரியா போன்றவர்கள் கிரிக்கெட்டில் இருந்து ஓய்வுபெற்ற பின்னர் இனவாதக் கட்சிகளுடன் இணைந்து மிகத் தீவிரமாக செயற்பட்டவர்கள். நாட்டில் இருக்கின்ற இனப்பிரச்சனை பற்றி இவர்கள் ஓடுக்கப்படுகின்ற மக்களுக்குச் சாதகமாக ஒருபோதும் கருத்துத் தெரிவித்ததில்லை. தவிர, இன்று இலங்கையில் பேரினவாதிகள் சொல்லுகின்ற இலங்கையர் என்கிற

அடையாளமானது பெளத்த சிங்கள அடையாளமேயன்றி அங்கே சிறுபான்மையினருக்கு எந்த அங்கீகாரமும் இல்லை என்பதே உண்மை. சிறுபான்மையினரையும் உள்வாங்கி இலங்கையர் என்கிற அடையாளத்தைக் கட்டியெழுப்புவது குறித்த எந்த செயற்திட்டமோ அல்லது நோக்கமோ இவர்களிடம் இல்லை. இன்றுவரை இலங்கை அணியில் தமிழர் என்ற அடையாளத்துடன் விளையாடியவர்கள் என்று பார்த்தால் முத்தையா முரளிதரனையும் விநோதன் ஜோனையும் பிரதீப் ஜெயப்பிரகாஷ்தரனையும் தவிர எவருமே இல்லை. அஞ்சலோ மத்யூஸ், ரஸல் ஆர்னோல்ட் போன்றவர்கள் தமிழர்கள் என்று சொல்லப்பட்டாலும் அவர்கள் தமிழ் அடையாளத்துடன் பார்க்கப்பட்டவர்கள்

அல்ல. இவர்களில் முரளிதரன் பேசிய அரசியல் கூட சிறுபான்மையினரின் நலனுக்கு எதிரானதாகவே அமைந்தது. குறிப்பாக போர்க் குற்ற விசாரணை குறித்தும் காணாமற்போனவர்கள் குறித்தும் அவர் பேசியது தமிழ் மக்களிடையே அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியிருந்தது. பாகிஸ்தானில் இலங்கை அணியினர் சென்ற பேருந்து மீது இடம்பெற்ற தீவிரவாதிகளின் தாக்குதல் குறித்துக் கருத்துத் தெரிவித்த இலங்கை அணி வீரர்கள் பலரும், தமக்கு இலங்கையில் இப்படியான தீவிரவாதத் தாக்குதல்கள் பழக்கமானது என்பதால் தாம் தம்மைத் தற்காத்துக்கொண்டோம் என்ற பொருள்பட கூறி இருந்தனர். விஜய் டிவியில் இடம்பெற்ற காஃபி வித் அனு நிகழ்ச்சியில் முரளிதரன் கலந்து கொண்டபோது இந்தச் சம்பவம் குறித்து அனுஹாசன் கேட்டபோதும் முரளிதரன், இலங்கையில் தாம் இப்படியான தீவிரவாதத் தாக்குதல்களை எதிர்கொண்டு பழகியதால் தமக்கு இந்தத் தாக்குதல் சமாளிக்கக் கூடியதாக இருந்தது என்றே கூறி இருந்தார். அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் குண்டுவெடிப்புகள் இடம்பெற்றது உண்மை என்றாலும், அதே நேரத்தில் இடம்பெற்ற இனப்படுகொலை பற்றி எதுவும் பேசாமல், அதற்கெதிரான மக்கள் போராட்டத்தைப் போலி என்று சொல்பவர்களாக, அதற்கான நீதியைக் கோராமல், ஒன்றுபட்ட இலங்கை என்று கிரிக்கெட் வீரர்கள், தமது கிரிக்கெட் பிரபலத்தை வைத்துக் கொண்டே பேசும்போது, அவர்களின் கிரிக்கெட் பிரபலத்துக்காகவே அவை பரவலாகும்போது எந்த அடிப்படையில் நாம் கிரிக்கெட்டையும் அரசியலையும் இலங்கையில் பிரித்துப் பார்க்க முடியும்? 2007 ஆம் ஆண்டு உலகக் கிண்ணக் கிரிக்கெட் போட்டிகள்

நடைபெற்றபோது அந்தப் போட்டிகள் இடம்பெறும் காலப்பகுதிக்கு யுத்த நிறுத்தத்தைக் கடைப்பிடிப்பதாக விடுதலைப் புலிகள் அறிவித்திருந்தனர். இறுதிப் போட்டியில் ஆடிய இலங்கை அணியின் தலைவர் மகேல ஜெயவர்த்தன, இறுதிப் போட்டியில் வென்றால் பரிசுப்பணத்தை நாட்டில் நிலவும் பயங்கரவாதத்தை ஒழிக்கும்பொருட்டு பாதுகாப்பு அமைச்சுக்கு வழங்குவோம் என்று தெரிவித்திருந்தார். அதற்கான நெருக்கடிகள் அவருக்கு இருந்திருக்கலாம். ஆனால் கிரிக்கெட் தன் வரலாற்றில் மிக தீவிரமான அரசியல் நிலைப்பாடுகளை எடுத்த வீரர்களைப் பார்த்திருக்கின்றது; கொண்டாடியிருக்கின்றது. Fire in Babylon ஆவணப்படத்தில் எப்படி மேற்கிந்திய தீவுகள் அணி வீரர்கள், குறிப்பாக விவியன் ரிச்சர்ட்ஸ் எவ்வளவு அரசியல் தெளிவுடன் கிரிக்கெட்டை அணுகினார்கள் என்பது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். அண்டி ஃப்ளவரும் ஹென்றி ஓலொங்காவும் 2003 ஆம் ஆண்டு உலகக் கிண்ணப் போட்டியில் சிம்பாப்வேயில் இறந்துவிட்ட ஜனநாயகத்துக்காக என்று கருப்புப் பட்டி அணிந்து நமீபியாவுக்கு எதிரான போட்டியில் விளையாடியது மிக தீவிரமான அரசியல் நிலைப்பாடு என்றே கருதவேண்டும். ஆனால் இலங்கை அணியைப் பொறுத்தவரை அதன் வீரர்கள் அனைவருமே பௌத்த சிங்கள அடையாளத்தையே இலங்கை அடையாளமாகக் ஏற்றவர்கள் அல்லது அது பற்றிய பிரக்ஞையில்லாமல் ஒன்றுபட்ட இலங்கை என்று கதைப்பவர்கள். அந்தவகையில் பௌத்த சிங்கள அடையாளத்தை இலங்கையர் என்கிற அடையாளமாக முன்னிறுத்த முற்படுகின்ற பேரினவாதத்தின் கருவிகளாகவே இலங்கை கிரிக்கெட் வீரர்களும் கிரிக்கெட் அணியும் இருக்கின்றன. சிறுபான்மையினரையும் உள்வாங்கி பல்லின அடையாளத்துடனான இலங்கையர் என்கிற அடையாளத்தை செய்வதற்கான எந்த அறிகுறியும் கிரிக்கெட்டில் மட்டுமல்லாமல் எந்த நகர்விலும் இல்லாமல் இருக்கின்றபோது கிரிக்கெட் அல்லது விளையாட்டு வேறு அரசியல் வேறு என்பது அரசியல் பிரக்ஞை இன்மை என்றே சொல்லமுடியும். குறிப்பாக சிங்கள பௌத்த அடையாளத்தினையே முன்வைத்து ஒற்றைப்படையான “இலங்கை” அடையாளத்தை உருவாக்குவதற்கான கருவிகளில் ஒன்றாகவே கிரிக்கெட்டும் இலங்கையில் உபயோகிக்கப்படுகின்றது என்றபோது தமிழ் தேசியவாதத்தை முன்னெடுப்பவர்களும், தமிழ் அடையாளத்தை முன்வைப்பவர்களும் இலங்கை கிரிக்கெட் அணி ரசிகர்களாக இருப்பது என்பது ஒருவிதமான இரட்டைநிலை என்றே சொல்லவேண்டும். இதுபற்றிப் பேசுகின்றபோது

அனேகமானவர்கள் 1996 இல் இலங்கை கிரிக்கெட் அணியின் வெற்றியை விடுதலைப் புலிகளும் கொண்டாடினார்கள் என்பதையும் விடுதலைப் புலிகளின் முக்கிய உறுப்பினர்கள் சிலர் இலங்கை கிரிக்கெட் அணியின் ரசிகர்களாக இருந்தார்கள் என்றும் சொல்வது வழக்கம். அப்படி இருந்தால், அதனை அரசியல் பிரக்ஞையில் இருந்த குறைபாடென்றே கருதமுடியும். இந்த இடத்தில் விவியன் ரிச்சர்ட்ஸ் மீண்டும் நினைவுகூர்வது பொருத்தம் என்று நினைக்கின்றேன். தனது மணிக்கட்டில் அணிகின்ற பட்டியில் இருந்த பச்சை, மஞ்சள், சிவப்பு நிறங்கள் முறையே இயற்கையையும் தம்மிடமிருந்து களவாடப்பட்ட தங்கம் போன்ற வளங்களையும் மற்றவர்களுக்காகவும், ஆக்கிரமிப்பாலும் கொல்லப்பட்டவர்களின் இரத்தத்தையும் குறிப்பதாக ரஸ்தாபாரிகளின் நிறங்களை பிரக்ஞையுடன் அணிந்தவர் விவியன் ரிச்சர்ட்ஸ். தான் ஹெல்மெட் போடாமல் ஆடுவதில் இருந்து, தனக்கு ஆட்சி சிரமமான பந்தொன்றினை வீசிய பந்துவீச்சாளரின் பார்வையை எதிர்கொள்வதில் இருந்து எல்லாவற்றையும் அரசியல் பிரக்ஞையுடன் எதிர்கொண்டார் விவியன் ரிச்சர்ட்ஸ். கிரிக்கெட்டினை தமது விடுதலைக்கான கருவியாகப் பாவித்து அரசியல் தெளிவுடன் இருந்த அன்றைய மேற்கிந்திய தீவுகள் அணியை உற்சாகப்படுத்துபவராக பொப் மார்லி இருந்தார். Fire in Babylon ஆவணப்படத்தில் கொலின் கிராஃப்ட், விவியன் ரிச்சர்ட்ஸ், மைக்கேல் ஹோர்டிங், அண்டி ரொபேர்ட்ஸ் ஆகியோர் எவ்வளவு அரசியல் தெளிவுடன் பேசுகின்றார்கள் என்பதை கிரிக்கெட் ரசிகர்கள் அனைவருமே பார்க்கவேண்டும். இவைபற்றிய அறிதல்கள் இல்லாமல் சொல்லப்படுகின்ற அரசியல் நீக்கம் செய்யப்பட்ட கிரிக்கெட் என்பது உண்மையில் அரசியல் பிரக்ஞை இல்லாத அரசியல் அன்றி வேறில்லை.

உசாத்துணை

1. Liberation Cricket - West Indies Cricket Culture
2. The Great Tamasha
3. The Cambridge Companion to Cricket
4. Fire in Babylon - Documentary
5. Beyond A Boundary

யோகி

ஆதர்ஸம்

உன்னதங்களில் ஒருவன் நீ.

வித்துவங்களால், என்னைத் தொட்டுச் செல்பவன்.

பலவற்றாலும் தனித்துத்தெரிவது உன்பாதை.

உயிரின் பாடலாகி நீ வருவாய், உன்னால் என்னை
நிரப்பிக்கொள்வேன். காணாமற் போகுமென் சுருதி,
ஒவ்வொரு முறையும்.

உனது சுவடுகளின் மேலாய்த் தொடருமென் காலத்தின்
தவிப்பைத் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லையெனக்கு.

மீண்டும் மீண்டும், காற்றில் அழிந்துபோகிறது
என்பாடல்.

தேவ தேவா, தொலைவிலோர் நாளில்,
தேவசோதியுட் கலப்போம்.

14.01.2011

பிரார்த்தனை

ஓலியே செவியைத்திற. விழியே விழியைத்திற.

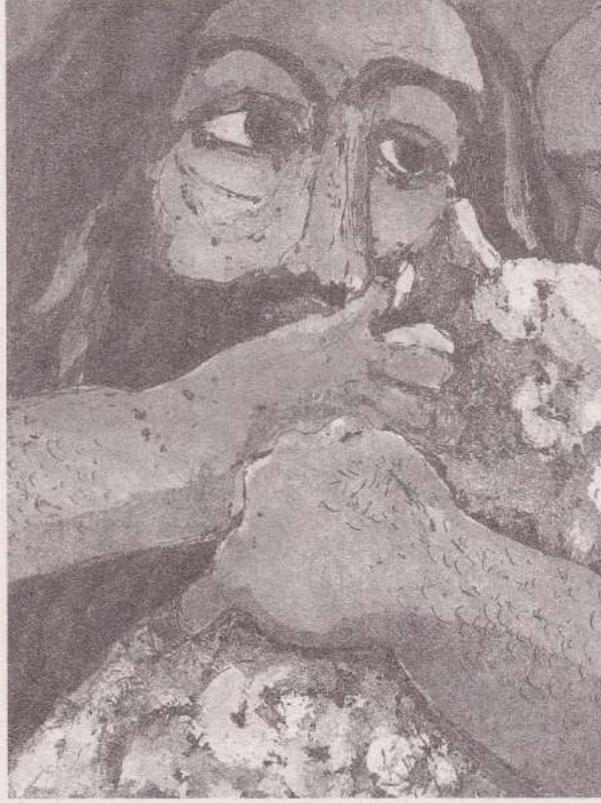
சுவாசமே எனதன்பே ஏகாந்தப்பெருவெளிக்கு
என்னை இட்டுச்செல்.

காலத்தைக் கட்டு கட்டு. அதிதத்தை எனக்குள்
உருவாக்கு.

குளிரும் நெருப்பே என்னை உனதாக்கு
உன்வசப்படுத்து.

உடலே தெய்வ வேடந்தரி. உயிரே கவிதையாகித்
தங்குக நீ.

16.07.2015

மோசஸ் ஐனித்திருப்பார்

எச்சரிக்கை:

இயேசுநாதரின் முள்முடியிலிருந்து கன்னக் கதாப்புகள் வழியாக ஒருகிய திருத்தத்தின் உத்தரியம் என்னுள் புத்துயிரிக்கிறது. அதுவொரு நண்டைப் போல என் உடம்பொங்கும் ஊர்ந்து கைகள் வழியாகப் பரவி விரல்களில் கசியும் ரணத்துடன் நான் இந்தக் கதையைத் தொடங்குகிறேன். இது பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய தேவ இரகசியமாகும். ஒரு புத்தையலின் மவுனமாய் என்னுள் பொதிந்துள்ள இவ் ரகசியத்தை உள்ளே வைத்திருக்க முடியாத ஆற்றாமையில் யாரிடமாவது வெளிப்படுத்த வேண்டிய நிலையின் விளிம்பிலிருக்கிறேன். கதையை அறியவிரும்பும் நீங்கள் ஒரு மரணத்தையும் ஒரு கொலையையும் இருதயத்தில் சுமக்கக்கூடிய வலிமையுள்ளவராக இருப்பின் மேற்கொண்டு வாசிக்க ஆரம்பியுங்கள்.

“சுவத்தை இழுத்துக் கொண்டு சென்ற வெரோணிக்கம்மாளின் கால்களை ஈரலிப்பான நாக்கு ஒன்று நக்குவது போலிருந்தது. ஏதோவொரு உயிரினத்தின் பெருமூச்சு வெப்பம் அந்த மெல்லிய பனிப்பொழுதிலும் அவளைச் சூழ்ந்திருந்ததாகப்பட்டது”

-கதையிலிருந்து-

கடலோரக் கிராமமான சங்குத்தீவில் வாழ்ந்த மோசஸ் இறந்தபின் உயிருடன் எழுப்பப்பட்டார். வழக்கமாக அஞ்சலிச் சுவரொட்டிகளில் எழுதப்படும் "நீர் இறந்தாலும் உம் நினைவுகள் எம்மோடுதான் வாழும்" என்ற போலியான வாசகத்தை அடியொற்றி நான் இதைச் சொல்லவில்லை. சத்தியத்தின் பிரகாரம், மோசஸ் கை கால்களுள்ள முழு மனித உருவமாகவே உயிருடன் எழுப்பப்பட்டு ஊரில் சிலகாலம் வாழ்ந்தார். மோசஸை சவக்கிடங்கினுள் மூடிவிட்டு கை மண்ணைத் தட்டிக் கொண்டே சொந்தக்காரர்கள் வீடு வந்து சேர்ந்த போது முற்றத்தில் குந்தியிருந்த மோசஸ் குழிவிழுந்த நெஞ்சுக் கூட்டினுள் பீடி புகையை இழுத்தவாறே "வேசமக்களே எல்லாரும் எங்க போய்த் துலஞ்சனீங்க" என தனக்கே உரிய பாணியில் சாவதானமாகக் கேட்டதை யாராலும் மறக்க இயலாது. அவரது உடலெங்கும் மண் அப்பியிருந்தது. அது மரணத்தின் நிறத்திலிருந்தது. மோசஸ் அன்றைய நாள் முழுக்க ஒரு சீப்பைக் கொண்டு மண்டையிலிருந்த மண்ணை விறாண்டித் தட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

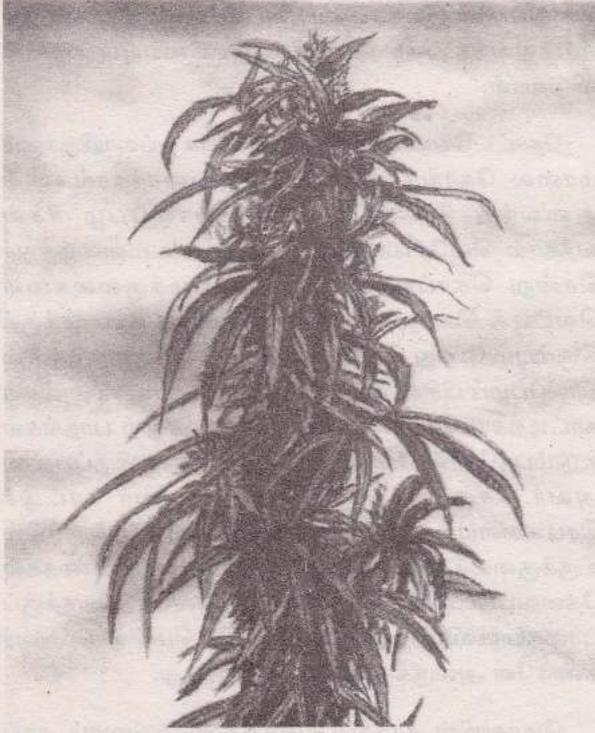
மோசஸ் உயிர்த்தெழுந்த பின் நடந்த கதை ஒருபுறமிருக்க அவர் எவ்வாறு இறந்தார் என்ற கதையை முதலில் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். சங்குத்தீவு கிராமமே கடற் தொழிலை நம்பியிருந்த போதும் மோசஸ் ஒரு தோட்டக்காரனாயிருந்தார். சங்குத்தீவிலிருந்து இருபது கிலோமீட்டர்கள் தொலைவிலிருந்த பெரிய காட்டில் அவருக்கொரு தானியிருந்தது. பயிர் நட்டு விளைச்சலைப் பார்க்கும் வரையிலும் அவர் பெரிய காட்டிலிருப்பார். விளைச்சலை விற்ற காசு கையில் கிட்டியதும் சங்குத்தீவுக்குப் பயணப்படுவார். பெரியகாடு பெயருக்கேற்றாப் போல் வனமடர்ந்த பிரதேசம். முதிரையும் தேக்கும் அந்த வனத்தின் ஓங்கிய தூண்கள். எப்போதும் பலாப்பழத்தின் வாசனை காற்றில் கமழ்ந்தபடி இருக்கும். தோட்டத்தோடு ஒட்டி அவருக்கு ஒரு குடிசையும் இருந்தது. உண்பது, உடுப்பது, படுப்பது, புணர்வது எல்லாமே குடிசைக்குள்ளேயே நடந்தேறும். மோசஸ் ஒரு சிறந்த தோட்டக்காரன் என்பதற்கு தோட்டத்திலிருந்து ஐந்து மைல் தொலைவிலிருந்த குளத்திலிருந்து தோட்டம் வரைக்கும் அவர் தன்னந்தனியனாக வெட்டிய வாய்க்காலே சாட்சி. உடல் ஒட்டிய வாடலாக இருந்தாலும் முறுக்கேறிய தசை நார்கள் அவருக்கு. சங்குத்தீவுக்கும் பெரியகாட்டுக்குமிடையிலான இருபது கிலோமீட்டர் தூரத்தை மனைவியை முன்னால் ஏற்றியபடி சட்டி பாணைச் சாமான்கள் பின்னாலிருக்க சைக்கிள் ஓடியே கடந்து விடுவார். முன்னால் அமர்ந்திருக்கும் வெரோணிக்கம்மாள் அவரில் வழியும் வியர்வைத் துளிகளைத் துண்டால் துடைத்துக்

கொடுப்பாள். இடை இடையே வீட்டிலிருந்து கரைத்து எடுத்துவந்த தேசிக்காய்த் தண்ணியையும் பருக்கி விடுவாள்.

தோட்டவேலைகள் செய்தது போக ஓய்வாயிருக்கும் மாலை நேரங்களில் மோசஸ் வனாந்தரங்களில் அலைந்து திரிவதும் உண்டு. பாலப்பழ சீசன் வந்தால் வெரோணிக்கம்மாளையும் உடனழைத்துச் சென்று கொப்புக் கொப்பாக பழக்குலைகளை வெட்டிக் கொடுப்பார். காட்டிலிருந்து குடிசைக்குத் திரும்பும் போது வெரோணிக்கம்மாளின் உதடுகளில் பாலப்பழம் பிசின் ஓட்டியிருக்கும். மோசஸின் கால்கள் காட்டிற்காகவே படைக்கப்பட்டவை. காற் பாதங்கள் உடும்புத்தோல் போல கெட்டியானதாகவிருப்பதால் அவர் செருப்பு அணிவதில்லை. அவர் காட்டுச் செடிகளையும் முட்புதர்களையும் போகிறபோக்கில் உருக்குலைத்தபடி நடப்பதால் அவருக்குப் பாதைகள் தேவைப்படவில்லை. ஏனெனில் அவரே அவருக்குப் பாதையாகவிருந்தார். திரும்பும் இடமெல்லாம் அவர் கண்களே அவருக்கு ஒளியாகவிருந்தது.

மோசஸின் சாகசப்பயணங்களிலெல்லாம் நாய் அவரோடிருந்தது. அந்த நாய்க்கு வேறு பெயர்கள் கிடையாது. காட்டில் வாழும் சிங்கத்தை எப்படி சிங்கமென்றே அழைக்கிறோமோ, புலியை எப்படி புலியென்றே அழைக்கிறோமோ, அவ்வாறே இதனையும் நாய் என்றே மோசஸ் கருதி வந்தார். நாய் பெரிய காட்டைவிட்டு அகலுவதில்லை. மோசஸ் தனது பரிவாரங்களோடு ஊருக்குத் திரும்பும் நாட்களிலும் அது நாக்கை வெளித்தள்ளிக் கொண்டு பிராக்குப் பார்த்தபடி நிற்கும் தவிர ஒருகாலமும் பின்னால் ஓடியதில்லை. ஆனால் சரியாக மோசஸ் மீண்டும் பெரியகாட்டுக்குத் திரும்பும் நாளில் அவருக்காகவே காத்திருந்ததைப்போல அது வழியில் எங்கேயாவது திடுதிப்பென அகப்படும்.

வெரோணிக்கம்மாளுக்கு நாயைக் கண்டாலே கடுஞ்சினம் மூளும். ஏனெனில் தோட்டவேலைகளை அன்னம்போல செய்து கொண்டு பொழுதுபோக்கிற்காக மட்டுமே காட்டுக்குப் போய்வந்த மோசஸ் நாய் அறிமுகமான பின்னரே காட்டுக்குப்போவதை வேலையாகவும் தோட்டம் செய்வதை பொழுது போக்காகவும் மாற்றிக் கொண்டான் என்பதை வெரோணிக்கம்மாள் திடமாக நம்பினாள். ஒரு நாள் காட்டுக்குப்போன மோசஸ் ஒரு நாயோடு வந்தான். அது பிறந்தபோது வெள்ளையும் காவியும் கலந்த நிறமாக இருந்திருக்க வேண்டும். பெரியகாட்டின் செம்மண் தரையைக் கிளறிப் படுத்து பழக்கப்பட்டிருந்ததால் அப்போது அது செம்மண்ணும் காவியும் கலந்த நிறமாக

மாறியிருந்தது. காட்டுக்குள் அலைந்து திரிந்த நாய் மோசலைக் கண்டதும் அவரைச் சில கணங்கள் உற்றுப் பார்த்துவிட்டு பின்னாலேயே நடக்கத் தொடங்கி விட்டதாமென மோசல் வெரோணிக்கம்மாளுக்குச் சொல்லியிருந்தான். நாய் வெரோணிக்கம்மாளை அறிந்திருந்தது. அவளிடம் அது அண்டுவதில்லை. தோட்டத்தின் முடிவையும் பெருங்காட்டின் ஆரம்பத்தையும் பிரிக்கும் எல்லைக் கோட்டிலேயே அது எப்போதும் படுத்திருக்கும். அங்கிருந்தபடியே காட்டிலுக்குள் உலவும் வெரோணிக்கம்மாளை ஒரு காட்டு முயலை வேட்டையாடும் தோரணையில் காதுகளை நிமிர்த்தி கூர்மையான கண்களால் நோட்டமிடும். நாய் படுத்திருப்பதில் சலிப்படைந்தால் எழுந்து காட்டுக்குள் ஓடிவிடும். தோட்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் மோசல் தலையைத் தூக்கி நாய் படுத்திருக்கும் இடத்தைப் பார்ப்பான். அங்கே அது இல்லையெனில் போட்டது போட்டபடியே கிடக்க நாயின் தடங்களைப் பின்பற்றி காட்டுக்குள் நுழைந்து விடுவான். மாலைக் கருக்கலில் வெரோணிக்கம்மாள் மரங்களின் இலைகளினூடாகக் கசியும் நாயின் குரைப்புச் சப்தத்தைக் கேட்பான். அதனைத் தொடர்ந்து அவிழ்க்க முடியாத முடிச்சுகளைக் கொண்ட இரகசியங்களோடு நாய் வெளிப்படும். பின்னாலேயே மோசலும் வருவார். மோசல் ஒரு வேட்டைக்காரனில்லை. இதுநாள்வரையில் அவர் ஒரு மகக்குட்டியையேனும் வேட்டையாடியதில்லை. அவர் ஏன் காட்டுக்குப் போகிறார் என்பது வெரோணிக்கம்மாளுக்கு நெஞ்சப்

பட்டத்தை ஏற்படுத்தும் குழப்பமாகவேயிருந்தது. ஆனாலும் காட்டிலிருந்து வரும் மோசலின் கண்கள் கருத்தக்கொழும்பான் மாம்பழங்களைப் போல சிவந்திருப்பதை வெரோணிக்கம்மாள் கண்டிருக்கிறாள்.

இவ்வாறாக ஒருநாள் வாய்க்காலைச் சரிக்கட்டிக் கொண்டிருந்த மோசல் மண்வெட்டியைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு நாயின் பின்னால் போய் இரண்டு நாட்களாகியும் காட்டிலுக்குத் திரும்பவில்லை. ஓய்வு ஒழிச்சலில்லாமல் மோசலை மாதாவிடம் ஒப்படைத்து செபமாலை சொல்லிக் கொண்டிருந்த வெரோணிக்கம்மாள் இறுதியாக அவரைத் தேடி காட்டுக்குப் போவதென முடிவெடுத்தாள். அங்கே பெரும்பாலும் தோட்டக்காணிகள் தான். யாராவது தோட்டக்காரனை உதவிக்கழைக்கலாம் என்றாலும் இன்னாரு தோட்டக்காணியைத் தேடி தொலைதூரம் நடக்க வேண்டி வரும். நேரத்தை விரயமாக்குவதை விட மோசலை தேடிப்போவது நல்ல தீர்வாக அமையுமென அவள் மனதுக்குள் சொல்லிக் கொண்டாள். வானம் மழைக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்ததால் சாமகாலம் போல இருட்டியிருந்தது. வழி நெடுகவும் அழுது வடித்தபடியிருந்த வெரோணிக்கம்மாளை காடு பயமுறுத்தியது. ஓங்கிய தேக்கு மரங்களும் முதிரை மரங்களும் மின்னல் வெட்டும்போதெல்லாம் பெரும் பூதங்களாக உருப்பெற்று தலையைச் சிலுப்பி நின்றன. இடியோசை இராட்சத மரங்களின் கூக்குரலாக முழங்கியது. தீராத புதிருக்குள் சிக்கிக் கொண்டவளாக அவள் ஒரே இடத்தையே சுற்றிச் சுற்றி வந்தாள். உச்சாணிக் கொப்புகளிலிருந்த மந்திகள் உப்பிய கன்னங்களுடனும் சிலிர்த்த உரோமங்களுடனும் இவளைப் பார்த்து பல்லிழித்துக் கிரீச்சிட்டன. கொப்புகளை ஆட்டி எச்சரிக்கை செய்தன. (பிற்காலத்தில் இந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றி வெரோணிக்கம்மாள் தனது பேரனுக்கு விவரித்த போது பயத்தில் அவளது விழிகள் பெரிய வெண்திரையாக மாற அத்திரையில் காட்சிகள் ஓடுவதைப் பேரன் பார்த்திருக்கிறான். மேலும் அவள் தனது பேரனுக்கு அக்காட்டில் வாழ்ந்த கரடிகளைப் பற்றிச் சொல்லுவாள். அக்கதையில் வரும் கரடி ஒன்று பாலப்பழத்துக்காகப் போன இளைஞன் ஒருவனுடைய கண்களை நகங்களால் பிய்த்தெடுத்து அவனது கைகளிலேயே கொடுத்தனுப்பும்) உயிரச்சத்தில் உடலும் ஆன்மாவும் சிதைவடைந்ததும் வெரோணிக்கம்மாள் மோசலை தேடும் படலத்தைக் கைநெகிழ்ந்தாள். நடுங்கிய உதடுகளால் "மரியே வாழ்க" என உச்சரித்தபடியே காட்டிலை வந்தடைந்த போது அங்கே மோசல் நின்றுகொண்டிருந்தான். உற்றுப் பார்த்தபோது நாய் அங்கே இருக்கவில்லை.

அவனது கையில் ஒரே வகையான மூன்று

செடிகளிருந்தன. அச்செடிகளை குழி தோண்டிப் பக்குவமாக நிலத்தில் ஊன்றிவிட்டு கொட்டிலுக்குள்ளிருந்து மூன்று பாணைகளை எடுத்துத் துளையிட்டு அவற்றை மூன்று செடிகளின் மேலும் கவிழ்த்து வைத்தான். மோசஸ் சதாகாலமும் அந்த மூன்று செடிகளின் நினைப்பிலேயே கிறங்கிக் கிடந்தான். காலையில் எழுந்ததும் அவைகளுக்குத் தண்ணீர் வார்த்துவிட்டு அருகிலமர்ந்து கருணையோடு பேசிக் கொண்டிருப்பான். வெரோணிக்கம்மாவால் பயிர்ச்செய்கையை தனியொரு ஆளாகக் கவனிக்க முடியவில்லை. அவை நலிவடைந்து போயின. கணவனை நோக்கி ஒரு கேள்வியைத் தானும் கேட்க அவள் திராணியற்றிருந்தாள். மோசஸ் இப்போதெல்லாம் காட்டை நோக்கிப் போவதில்லை. நாயைப் பற்றிய சிந்தையே இல்லாமல் ஒரு நொடியும் அச்செடிகளைப் பிரிய மாட்டாதவனாக இருந்தான். இது வெரோணிக்கம்மாளுக்கு ஓரளவு மன நிறைவைக் கொடுத்தது.

கவிழ்க்கப்பட்டிருந்த பாணை ஒன்றிலிருந்து ஒருவகைப் பச்சை வாடை எழுந்து நாசியை அரிக்கத் தொடங்கியது. மோசஸ் பாணையை அகற்றிய போது செடியிலே சிறுசிறு துணிக்கைகளாகப் பச்சைப் பூக்கள் பூத்திருந்தன. செடி பாணையின் வடிவிலேயே சுருண்டு பந்தாக வளர்ந்திருந்தது. மோசஸ் அதன் இலைகளைக் கத்தரித்து எடுத்துப் புகையிலையில் சுருட்டிப் புகைக்க ஆரம்பித்தான். கடவுளர்களின் திருவுருவப்படங்களுக்குச் சாம்பிராணிப் புகை காட்டும் போது எழும் புகைமூட்டம் அவனைச் சூழ அவன் கடவுளாக மாறினான். அவனது கண்கள் கருத்தக்கொழும்பன் மாம்பழங்கள் போலச் சிவந்தன. அன்றைய நாள் முழுவதும் மோசஸ் ஏதேதோ புசுத்திக் கொண்டிருந்தான். வரும் வழியில் அந்தக் காவாலி நாய் தன்னை விட்டுவிட்டு எங்கோ ஓடிவிட்டதாகவும் அதனைத் தேடித் திரியவே இரண்டு நாட்கள் பிடித்தன என்றும் சொன்னான். பசியெடுத்தபோது ஒரு பாணைச் சோற்றுக்குள் ஒரு சட்டிக் குழம்பை ஊற்றிக் குழைத்து கவளம் கவளமாக விழுங்கினான். அவனது வயிற்றுக்குள் ஒரு யானை குடியிருப்பதாக வெரோணிக்கம்மாள் கற்பனை செய்துகொண்டாள்.

அறுவடை முடிந்து ஊருக்குப் பயணப்படும் போது மோசஸ் பெரிதும் நட்டமடைந்திருந்தான். அவனால் பழைய மாதிரி சைக்கிளைச் செலுத்த முடியவில்லை. அடிக்கடி மூச்சிறைத்ததால் மர நிழல்களில் ஓய்வெடுத்துச் செல்ல வேண்டியதாகிற்று. ஊருக்குப் போய் பயிர்ச்செய்கைக் காலம் வருவதற்கு முன்பே வெரோணிக்கம்மாளை தனியாக விட்டுவிட்டு

நட்டமடைந்ததை திரும்பப் பெறப் போவதாக ஆங்காரமாய் சொல்லிவிட்டு பெரியகாட்டுக்கு வெளிக்கிட்டான். போனவன் போனவனாகவே இருந்தான். எப்போதாவது அரிப்பெடுத்தால் மட்டும் இரவு நேரங்களில் வீட்டுக்கு வந்து தங்கிவிட்டு விடிவிடி என்றதும் தடம் தெரியாமல் காணாமல் போய்விடுவான். வெரோணிக்கம்மாள் இடியப்பம் அவித்து விற்று தனது சீவியத்தை நடத்தி வந்தாள்.

ஒரு பவுர்ணமி இரவில் அவன் வீட்டுக்கு வந்து கதவைத் தட்டிய போது அவனது உடல் தளர்ந்து தோல் சுருங்கிப் போயிருந்தது. கன்னங்கள் ஓட்டி கன்ன எலும்புகள் துருத்திக் கொண்டு வெளித் தெறிந்தன. கண்கள் இரத்தச் சிவப்பாய்க் கொதித்துக் கொண்டிருந்தன. வந்தவன், நாயை முற்றத்தில் கட்டி வைத்திருப்பதாகவும் அதற்குச் சாப்பாடு வைக்குமாறும் சொல்லிவிட்டு அவசர அவசரமாக ஒரு போத்தலில் தண்ணீர் நிரப்பி எடுத்துக் கொண்டு வயிறு வலிக்குது என அலறியபடியே வீட்டின் பின்பக்கமாக ஓடினான். வெரோணிக்கம்மாள் குசினி மூலைக்குள் சாத்தி வைத்திருந்த உலக்கையை எடுத்துக் கொண்டு முற்றத்துக்குப் போனாள். நாய் அங்கே இருக்கவில்லை. உலக்கையை நிலத்தில் ஊன்றி வலது கையால் உலக்கையைப் பற்றியவாறே இடக்கையை இடுப்பில் வைத்தபடி சுற்றிலும் கூர்ந்து கவனித்தாள். மாசற்ற நிலவொளியில் அங்கே நாய் இருப்பதற்கான எந்தவித அடையாளமும் தென்படவில்லை. வியர்த்து விறுவிறுத்து வீட்டுக்கு வந்த மோசஸ் போத்தலைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு வெரோணிக்கம்மாளை படுக்கைக்கு அழைத்தான். இருவரும் உள்ளே சென்று கதவைத் தாழிட்டதும் வெரோணிக்கம்மாள் கம்பாயத்தை அவிழ்க்கத் தொடங்கிய மோசஸ் மீண்டும் வயிற்றைப் பொத்தியபடி ஓடிச் சென்று கதவில் படாரென மோதிக் கீழே விழுந்தான். வெரோணிக்கம்மாளை பச்சைத் தூசணத்தால் திட்டிக் கொண்டே எழுந்திருந்தவன் கதவைத் திறந்து வெளியேறினான். முன்பு செய்ததைப் போலவே போத்தலில் நீர் நிரப்பிக்கொண்டு பின்பக்கமாக விரைந்தான். வெரோணிக்கம்மாள் பாயிலேயே குந்தியிருந்து தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டாள். முகத்தை மூடி பரட்டையாக கலைந்து கிடந்த கூந்தலினுள்ளே பொதிந்திருந்த கண்களில் கண்ணீர் சுரப்பதை அவள் மட்டுமே அறிந்திருந்தாள்.

பிரக்ளை அற்று அழுது கொண்டிருந்தவள் சுய நினைவுக்குத் திரும்பியதும் நெடுநேரமாகியும் மோசஸ் வீட்டுக்கு வரவில்லை என்பதை உணர்ந்தாள். எழுந்து கம்பாயத்தை இடுப்பில் முடிந்துவிட்டு பின்பக்கமாக நடந்தாள். வீட்டின் பின்புறம் ஒரு தட்டாந்தரவை

இருக்கிறது. அதைக் கடந்து போனால் ஒரு கண்டல் காடு வரும். அது தான் மோசலுக்கும் ஊரில் அநேகருக்கும் மலசலகூடமாகப் பயன்பட்டது. நிலவொளி பட்டுத் தெறித்துக் கொண்டிருந்த அந்த வெள்ளைத் தரவையில் மோசல் கையில் ஒரு போத்தலோடு மலம் கழிக்க அவசர அவசரமாக ஓடுவதை எந்த ஓவியனும் பார்த்திருந்தாலும் நிச்சயமாக அதை ஒரு அற்புதமான மெழுகோவியமாக வரைந்திருப்பான். நிலவொளியில் மோசலின் கால் தடங்களும் தண்ணீர் கொட்டிய அடையாளங்களும் தெள்ளத் தெளிவாகப் புலப்பட்டன. வெரோணிக்கம்மாள் அவற்றை பின்பற்றிச் சென்றபோது மோசல் கண்ணாப் பற்றைக்குள் கையில் இறுகப் பற்றிய போத்தலோடு இறந்து கிடந்தான். சுவத்தை இழுத்துக் கொண்டு சென்ற வெரோணிக்கம்மாளின் கால்களை ஈரலிப்பான நாக்கு ஒன்று நக்குவது போலிருந்தது. ஏதோவொரு உயிரினத்தின் பெருமூச்சின் வெப்பம் அந்த மெல்லிய பனிப்பொழுதிலும் அவளைச் சூழ்ந்திருந்ததாகப்பட்டது. இவ்வாறாக மோசலின் மரணம் உப்புச் சப்பில்லாமல் மிக இரகசியமாக நிலவை மட்டுமே சாட்சியாக வைத்து நடந்து முடிந்தது.

மோசல் வெரோணிக்கம்மாள் தம்பதியினருக்கு குழந்தைகள் கிடையாது. வீட்டில் தனியாகவிருந்த வெரோணிக்கம்மாள் உயிருடன் எழுப்பப்பட்ட மோசல் குறித்துப் பயப்படவே செய்தாள். தேவாலயத்திலிருந்து சுவாமியைக் கூட்டி வந்து வீட்டைச் சுற்றி ஆசி நீர் தெளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென அவள் அடிக்கடி நினைத்துக் கொள்வாள். ஆயினும் மோசலோ, ஒரு ஆவிக்குரிய இயல்பில் மந்திர தந்திர வித்தைகளிலோ பிறரை பயமுறுத்தும் காரியங்களிலோ நாட்டம் கொள்ளவில்லை. ஆதியில் பரிசுத்த ஆவியானவர் நீர்த்திரளின் மேல் அசைந்தாடிக் கொண்டிருந்ததைப் போல மோசலும் கடவுளா? மனிதனா? எனக் கணிக்க முடியாதபடி ரெண்டும் கெட்டான் நிலையிலிருந்தார்.

சேவல் கூவும் முன் காலைக் கருக்கலிலேயே மோசல் கண்விழித்துக் கொள்வார். தான் ஏன் இவ்வளவு நேரத்தோடு எழுந்து கொள்கிறேன் என்று அவருக்கே தெரியாது. செய்வதற்கு எந்த வேலையும் இல்லாத போதும் லாம்பின் ஒளியைத் தூண்டி வைத்து விட்டு வீட்டுக்குள் குறுக்கும் நெடுக்குமாக அலைவார். இப்படிச் செய்வதால் தான் ஏதோ வேலையில் மும்மூரமாக ஈடுபட்டிருப்பதாக வெரோணிக்கம்மாள் நினைத்துக் கொள்வாள் என்பது அவரது எண்ணம். சில நேரங்களில் அவர் வெரோணிக்கம்மாளின் கையை உழக்கிவிடுவதும் உண்டு. லாம்பின் ஒளி கண்ணைக் கூச திடுக்கிட்டு முழிக்கும் வெரோணிக்கம்மாள்

எரிச்சலோடு சொல்வாள் "இது சரிவராது இண்டைக்குச் சுவாமிய கூப்பிடத்தான் வேணும்". இந்த வசனம் ஒன்றுதான் மோசலை கிலி கொள்ள வைக்கும். உடனே முற்றத்துக்குப் போய் காணாமல் போன தனது நாயுடன் பேசத் தொடங்கிவிடுவார். உயிருடன் எழுப்பப்பட்ட பின் மோசலுக்கு சாப்பிட வேண்டிய தேவையே இருக்கவில்லையெனினும் நேரம் தவறாமல் கோப்பையோடு குசினிக்குள் வந்து விடுவார். கோப்பையில் சோற்றைப் போட்டபின் வெரோணிக்கம்மாள் சாப்பிடுவதையே வெறித்துப் பார்த்த வண்ணமிருப்பார். வெரோணிக்கம்மாள் இரண்டாம் சோறு போட்டுக் கொண்டாலோ குழம்பு ஊற்றிக் கொண்டாலோ அவருக்கும் அது போன்றே செய்ய வேண்டும். முடிவில், மோசலின் கோப்பையில் அடை அடையாகக் குவிந்திருக்கும் சோற்றையும் கறியையும் குப்பையில் கொட்டும் துன்பத்தை நினைத்து மனம் நொந்து கொள்வதைத் தவிர வெரோணிக்கம்மாவால் பிறிதொன்றும் செய்ய இயலுவதில்லை. இல்லாத நாய்க்கு வேறு சோறு வைப்பது இதைவிட பெருந் துன்பமாயிருந்தது.

மோசல் குறித்த அச்சம் ஊர் முழுவதும் புரையோடியிருந்தது. ஆறுமணி திருந்தாதி அடித்ததன் பின்னர் சிறுவர்களோடு சேர்ந்து இளைஞர்களும் வீட்டோடு முடங்கிப் போவதற்கு மோசல் காரண கர்த்தாவாகியிருந்தார். ஊரில் குடிகொண்டிருந்த அச்சத்தைப் போக்குவதை தன் கடமையாகக் கருதிய சுவாமி மோசலை ஞாயிறு திருப்பலிக்கு வரும்படி அழைப்பு விடுத்தார். வீட்டின் மூலைக்குள் பதுங்கிக் கிடந்த மோசலை வெரோணிக்கம்மாள் தான் வில்லங்கமாக சுவாமியிடம் இழுத்துச் சென்றாள். திருப்பலியில் சுவாமி மோசலை உதாரணம் காட்டிப் பேசினார். நீங்களும் மோசலைப் போல் கடவுளுக்கு விகவாசமாயிருந்தால் இறந்த பின்னும் உயிர்த்தெழலாம் என்றார். பிரசங்கத்திற்காக ஆயத்தமாய் வராத சுவாமி இன்னும் இன்னும் மோசலைப் பற்றியே நீட்டி முழக்கினார். அன்றுதான் இரண்டாவது தடவையாக தேவாலயத்துக்குள் கால் பதித்த, பைபிளைத் தொட்டுக்கூட அறியாத மோசலும் இதற்கெல்லாம் தான் உரித்துடையவன் தான் என்பதாகத் தலையை ஆட்டிக் கொண்டிருந்தார். திருப்பலி நிறைவேறியதும் தேவாலயத்தில் சிறுவர்களுக்காகநடைபெறும் மறைக்கல்விவகுப்பிலும் மோசல் ஒரு நாயகன்னார். மறையாசிரியர்கள் மோசலை சிறுவர்களுக்காக சொர்க்கம், நரகம் பற்றிய கதைகளைச் சொல்லும்படி கோரினர். வாழைப்பழத்தை உரித்து வாயில் வைத்தால் சும்மா விடுவாரா மோசல்? இதுதான் வாய்ப்பு என்று தனக்கு வாயில் வந்ததையெல்லாம் சிறுவர்களிடம்

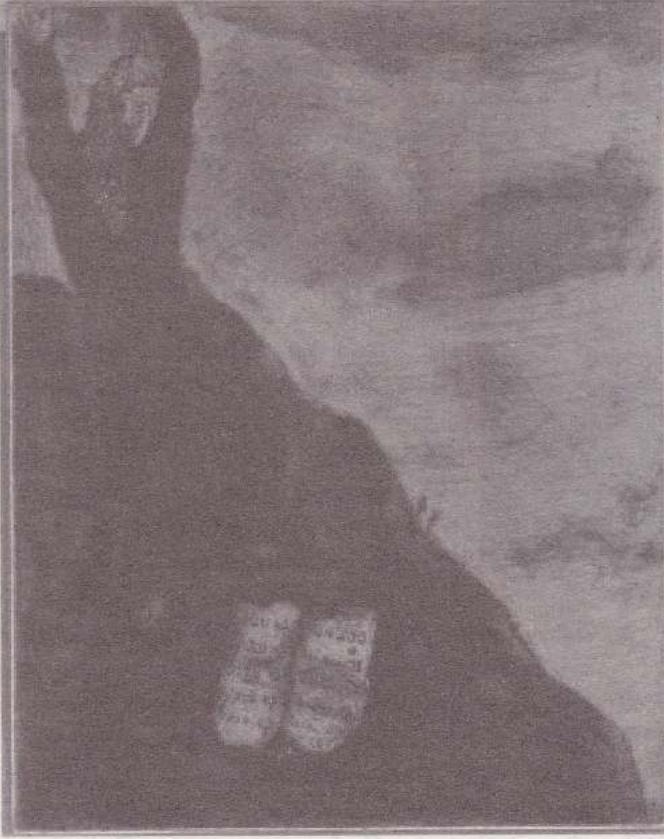
புளுகத் தொடங்கினார். சிறுவர்களும் மோசலுடைய மாய யதார்த்தக் கதைகளை அவாப்பட்டுக் கேட்டனர். மோசல் இல்லாத பொல்லாததையெல்லாம் சொல்கிறார் என்று உணர்ந்து கொண்ட தலமை மறையாசிரியர் ஞானமணி அவரை தினமும் தனது வீட்டுக்கு வரப் பண்ணி சில அடிப்படையான விசயங்களைக் கற்றுக் கொடுத்ததுடன் சிறுவர்கள் வாசிக்கும் பைபிள் கதைகள் நிரம்பிய ஒரு சிறுவர் வேதாகமத்தையும் கையில் கொடுத்தார். ஒரு பந்தியை எழுத்துக் கூட்டி வாசிக்கவே மோசலுக்கு ஒரு நாள் பிடிக்கும். அந்த சிறுவர் வேதாகமம் முழுக்க வண்ணமயமான படங்களும், படங்களின் அடியில் இருவரியிலோ ஒருவரியிலோ அமைந்த இறைவார்த்தைகளுமே காணப்பட்டதால் மோசலால் அதனை விருப்பத்தோடு வாசிக்க முடிந்தது. காலையிலும் மாலையிலும் வேதாகமத்தை நெஞ்சோடு அணைத்தபடி இறை வசனங்களை மனனம் செய்துகொண்டு வீட்டைச் சுற்றிச் சுற்றி நடக்கும் மோசலை நினைத்து வெரோணிக்கம்மாளின் நெஞ்சம் பேருவகையுற்றது. மோசல் கொஞ்சம் தேறியதும் மறைக்கல்வி வகுப்பில் தரம் மூன்று மாணவர்கள் அவரின் பொறுப்பிலேயே விடப்பட்டார்கள். தரம் மூன்று மாணவர்கள் அவரை “மோசல் தாத்தா” என ஆவலாதிதாக அழைத்தனர். அந்தப் பெயர் ஒரு ஞானியின் பெயரை ஒத்திருந்ததால் தானும் ஒரு ஞானி போல தோன்ற எண்ணிய மோசல் மிகுந்த சிரமத்துக்கு மத்தியில் நீண்ட தாடி ஒன்றை வளர்த்துக் கொண்டார். ஆனாலும் தலையில் வழக்கை விழாதது அவருக்குப் பெரும் குறையாகத் தெரிந்தது.

தினமும் பாடசாலை வாசலிலேயே மோசல் சிறுவர்களுக்காகக் காத்திருப்பார். பாடசாலை

முடிந்து வெளியேறும் சிறுவர்கள் வீட்டுக்குப் போகாமல் புத்தகப் பைகள் முதுகில் தொங்க மோசலின் பின்னால் நடப்பார்கள். எங்கே அழைத்துச் செல்கிறோம் என்று தெரியாமல் மோசலும் கால் போன போக்கில் எல்லாம் போவார். ஆனால் தனக்குப் பின்னால் சரியாகப் பன்னிரண்டு சிறுவர்கள் வருவதை உறுதிப் படுத்திய பின்னரே நடக்க வெளிக்கிடுவார். இதற்காக பாடசாலை வாசலிலேயே பன்னிரண்டு பேரை எண்ணி எடுப்பார். மேல்திகமாக யாராவது வருவதற்கு விருப்பம் தெரிவித்தால் ஏதாவது சாட்டுச் சொல்லி அவர்களை வீடு செல்லப் பண்ணுவார். மோசலுக்குப் பின்னால் நடக்கும் சிறுவர்கள் சலிப்படையும் போதெல்லாம் பம்பரம் விடுதல், வட்டக்கோடு

என்று தங்களுக்குத் தெரிந்த விளையாட்டுக்களை வழியிலேயெல்லாம் விளையாடுவார்கள். மோசல் எதுவும் கதைக்காமல் அவர்கள் விளையாடுவதையே அச்சொட்டாமல் வேடிக்கை பார்த்தபடியிருப்பார். இடை இடையே நாயுடன் கதைப்பார். பின்னர், திடீரென எழுந்து நடக்கத் தொடங்குவார். சிறுவர்களும் விளையாடியது பாதி விளையாடாதது பாதி யாக தமது வேலைகளை தொப்பென்று விட்டுவிட்டு மோசலின் பின்னால் அவசர அவசரமாக நடப்பார்கள். இந்தப் புனித யாத்திரையானது மாலை நேரம் கடற்கரையில் ஒன்று கூடுவதுடன் முடிவடையும். கரைவலை இழுக்கும் மீனவர்கள் மோசலுக்காக மீன்களைக் கொண்டு வந்து கொடுப்பார்கள். மோசல் அந்த மீன்களைச் சுட்டு சிறுவர்களிடையே பகிர்ந்தளிப்பார். ஊரில் பொது வேலைகள் நடைபெறும் போதும் கோவில் சிரமதானப் பணிகளிலும் மோசலின் பன்னிரண்டு சிறுவர்களும் முன்நின்று வேலை பார்த்தனர். மோசல் அவர்களை பொது வேலை செய்வதில் ஊக்கப்படுத்தினார். மோசல் இட்ட கட்டளைகளைச் செய்ய அவர்கள் எப்போதும் தயாராக விருந்தனர். மோசலின் வார்த்தைகளுக்கு மாணவர்கள் மத்தியில் மதிப்பிருந்ததால் மறைக்கல்வி வகுப்பு ஆரம்பிக்க முன்னர் நடைபெறும் பொது ஒன்று கூடலில் தலமை மறையாசிரியர் ஞானமணிக்குப் பதிலாக மோசல் உரையாற்றத் தொடங்கினார். ஞானமணியோ கிறிஸ்தவ மறைக்கு வந்த ஊழ்வினை இதுவென நினைத்து ஓரமாக நின்று பொருமத் தொடங்கினார்.

மோசலுன் பணிகள் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட சுவாமி அவரையிட்டு அகமகிழ்ந்தார். இறைவாக்குரைக்கும் பணியில் மோசலைப் போன்ற பொது நிலையினர்

கலந்து கொள்ள வேண்டுமென பிரசங்கங்களில் வலியுறுத்தியதோடு மட்டுமல்லாமல் தனது மனதின் ஒரு பகுதியை மோசலுக்காக ஒதுக்கியும் வைத்தார். மோசலும் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைப் போல அவரில் தஞ்சமடைந்திருந்தார். காலைக் கருக்கலோடு சுவாமியின் அறை வீட்டுக்குப் போய் அவரை திருப்பலிக்காக எழுப்புவது, அவருக்கான ஆடைகளை தயார்ப்படுத்துவது, தேவாலயத்தை மலர்களால் அலங்கரிப்பது என திருப்பலிக்கான சகல ஏற்பாடுகளையும் ஆர்வத்தோடு செய்தார். தேவாலயத்திலும் கவனத்தைச் சிதற விடாது சுவாமி திருப்பலி நிறைவேற்றுவதையே மிக உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பார். சுவாமி வெளியில் போகும் நேரங்களில் அறைவீட்டின் திறப்பை மோசலிடம் தான் ஒப்படைப்பார். இந்நிலை ஒரு புற்றுநோய்க் கட்டியைப் போல வளர்ந்து சுவாமியை யாராவது சந்திக்க வேண்டுமென்றால் கூட மோசலிடம் அனுமதி பெற வேண்டும் என்றாகியது.

பின்னேரங்களில் தேவாலயத்தில் நடைபெறும் வழிபாட்டுக்குத் தலமை தாங்கும் பொறுப்பையும் மோசல் கையகப்படுத்தினார். அதற்கு முன் அப் பொறுப்பு ஞானமணியிடமிருந்தது. மோசலினால் ஈர்க்கப்பட்ட மக்கள் கூட்டம் அவரை தனிப்பட்ட முறையில் வீட்டிலும் சந்திக்க வெளிக்கிட்டது.

தன்னைத் தேடி வீட்டுக்கு வந்த மக்களினத்தாரின் கனவுகளுக்கு மோசல் பொருள் சொன்னார். செய்வினை சூனியங்களைக் கட்டவிழ்க்கும் ஆற்றலும் அவருக்கு கைகூடி வந்து விட்டதாக மக்கள் நம்பினர். இராக்காலங்களில் மோசலின் வீடானது செபங்களினாலும் அழகைகளாலும் பரவசப் பேச்சுக்களாலும் அல்லோலகல்லோலப் பட்டது. மோசல் தனது நாயுடன் பேசுவதைக் கண்ணுற்ற சிலர் அவர் கடவுளுடன் பேசுவதாக தங்களுக்குள் சொல்லிக் கொண்டனர். அதற்கு ஏற்றாப் போல் மோசலும் நாயுடைய பெயரை நீக்கிவிட்டு, பதிலாக கடவுளின் பெயரைப் போட்டு “கடவுளே சாப்பிட்டியா? கடவுளே சுத்தாமப் படு” எனச் சொல்லத் தொடங்கினார். வேலியோரமாக நின்று இதனைக் கவனித்த பெண்கள் கூட்டம் ஒன்று கடவுளோடு இவ்வளவு உரிமையுடன் பேசும் இவர் கடவுளின் குமாரனாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென வாய்க்குள் முணுமுணுத்தபடி கலைந்து போனது. இச் செய்திகளெல்லாம் சுவாமியின் காதுகளை எட்டிக் கொண்டோதானிருந்தது. எல்லாவற்றுக்கும் உச்சமாக, மோசல் தனது வீட்டில் வைத்துச் சிலருக்கு பாவமன்னிப்பு அளித்தாராம் என்ற செய்தியும் அவரது காதில் விழுந்தது.

அன்று ஞாயிற்றுக் கிழமை காலையாய் இருந்தது. சுவாமி சின்னக்குளத்திலிருந்து மோட்டார் சைக்கிளில் வந்து கொண்டிருந்தார். அந்நேரத்துக்கெல்லாம் அவர் சங்குத்தீவு புனித தோமையார் ஆலயத்தில் திருப்பலி ஒப்புக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இத்தனை வருடத் துறவற வாழ்க்கையில் அவர் ஒரு நாளேனும் திருப்பலி ஒப்புக் கொடுக்கத் தாமதம் செய்தாரில்லை. நேற்று சின்னக்குளம் கிராமத்தில் நடைபெற்ற கலைவிழாவுக்கு அவரும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். விழா முடிய அவர் புறப்படும் நேரத்தில் மழை பிடித்துக் கொண்டதால் இரவை அங்கேயே கழிக்க வேண்டி வந்தது. மழை பெய்து சேறும் சகதியுமாய் கிடந்த பாதையில் மிகுந்த சிரமப்பட்டு மோட்டார் சைக்கிளைச் செலுத்தி ஒருவாறாக சங்குத்தீவை அடைந்தார். தேவாலய வாசலில் ஏக்கம் நிறைந்த கண்களோடு தனக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கப் போகும் இறைமக்களை நினைக்க அவருக்கு அழகை வந்தது. தேவாலயத்தை அடைந்த மாத்திரத்தில் அங்கே எல்லாம் இயல்பாக நடப்பதை உணர்ந்து கொண்டார். தேவாலயத்தின் உள்ளே இறைமக்கள் கடவுளைப் போற்றித் துதித்தபடியிருந்தனர். படியேறிய போது பலப்பீடத்தின்

முன்னே மோசஸ் இயேசுவின் திருரத்தம் நிரம்பிய கிண்ணத்தை உயர ஏந்திப் பிடித்தபடி நிற்பதைக் கண்டார். வெள்ளை ஆடை காற்றில் படபடக்க ஆத்திரத்துடன் நடந்து போன சுவாமி மோசஸின் வலக் கன்னத்தில் ஒரு அறை விட்டார். கிண்ணம் கணீரென ஒலியெழுப்பி அதிர்ந்தபடி தரையில் மோத திருரத்தம் நிலத்தை நனைத்தது. சுதாகரித்துக் கொண்ட மோசஸ் தனது இடது கன்னத்தையும் சுவாமிக்குக் காட்ட மேலும் ஆத்திரமடைந்த சுவாமி தனது இடுப்புப் பட்டியை முழு வீச்சில் உருவியெடுத்து அதை ஒரு சாட்டையைப் போல மோசலை நோக்கித் தாறுமாறாகச் சொடுக்கினார். முகத்தில் அடி விழுவதைத் தடுக்க ஒரு அட்டையைப் போல நிலத்தில் சுருண்டு விழுந்த மோசஸ் இரு கைகளையும் பக்கவாட்டில் தடுப்பரண்களாக வைத்துக் கொண்டார். இம்முறை அடிகள் அனைத்தும் முதுகில் விழுந்ததால் முதுகில் வரிவரியாக இரத்தம் கண்டத் தொடங்கியது. இதற்கு மேலும் அடிவாங்கினால் முதுகு பிய்ந்து போய்விடும் என உணர்ந்த மோசஸ் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் தடுமென சுழன்றெழுந்து ஓடிச் சென்று திறந்திருந்த யன்னல் வழியாக குதித்து அனைவரினது கண்களிலிருந்தும் மறைந்தார். சுவாமியின் கையிலிருந்த இடுப்புப்பட்டி நார்நாராகக் கிழிந்து போயிருந்தது. அவர் கண்களில் இரத்தம் கொப்பளிக்க மக்களைப் பார்த்து பகிரங்கமாக அறிவித்தார் “மோசஸ் ஒரு சாத்தான். அவனை நம்பினோர் நரக நெருப்பின் தீயில் புடமிடப்படுவர்”

மோசஸ் சாயம் வெளுத்த நரியாக ஊளையிடாத குறையாக வீட்டோடு முடங்கிப் போனார். நாயைத் தவிர அவர் வேறு யாருடனும் பேசுவதில்லை. கொள்ளையடித்த காணிக்கைக் காசில் பழையபடி பீடி வாங்கிப் புக்கத்தார். வெரோணிக்கம்மாள் ஆறுதல் சொல்ல வந்தாலும் கோபமாக முகத்தைத் தூக்கி வைத்துக் கொள்ளுவார். ஒருமுறை கவட்டுக்குள் கையை வைத்துப் படுத்தபடி யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்த மோசஸின் அருகே வந்தமர்ந்த வெரோணிக்கம்மாள் அவரது தலையைத் தடவிக் கொண்டே பெரியகாட்டுக்குப் போய்விடலாமென புத்தி சொன்னபோது குதித்தெழுந்த மோசஸ் “நான் இறைபணி செய்ய வந்தவன். அதற்காகவே என் தந்தை என்னை அனுப்பி வைத்தார்” என மறுமொழி சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்து நீங்கினார். வீதிக்கு வந்த மோசஸ் நேராக தவராசாவின் வீட்டை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தார். ஏனெனில் தவராசாவின் மகன் தவநேசன் மன்னார் சிறியகுருமடத்தில் குருத்துவம் பயின்று கொண்டிருந்தான். அவன் விடுமுறையில் ஊருக்கு வந்த செய்தியை மோசஸ் கேள்வியுற்றிருந்தார். தவராசா ஆள் சற்று முரடன், கேட்டுக் கேள்வியில்லாமல் அடிக்கக்

கூடியவன் என்பதால் மோசஸ் வீட்டினுள்ளே நுழையத் துணியாமல் ஒழுங்கைக்குள் பம்மிக் கொண்டு நின்றார். சரியாக தவநேசன் வெளியில் வந்த நேரம் பார்த்து அவனை மறித்து “தம்பி சுவாமிக்குப் படிக்கோணும் எண்டா என்ன செய்யோணும்?” என்று கேட்டார். மோசஸின் உருவத்தையும் வயதையும் கணக்கிட்டுக் கொண்ட தவநேசன் சிரிக்கத் தொடங்கினான். உடனே மோசஸ் “தம்பி தெரியாமத்தான் கேக்கிறன் சொல்லுங்களன்?” என்றார். தவநேசனும் உளவியல் மெய்யியல் எனத் தொடங்கி எல்லா இயலையும் வரிசைப் படுத்தி அவற்றை எத்தனை எத்தனை வருடங்கள் படிக்க வேண்டுமென்பதையும் பட்டியல் படுத்தினான். இதனைக் கேட்டு தலைசுற்றிக் கிறுக்குப் பிடித்த மோசஸுக்கு ஒரு சந்தேகம் வந்தது “தம்பி, என்னத்தப் படிச்சம் இந்தச் சுவாமிமார் கோயில்ல பைபிளத் தானே வாசிக்கிறாங்க? அப்ப நான் பைபிள மட்டும் படிச்சாக் காணாதா?” இவ்வளவு காலமும் தான் நேசித்து வந்த குருத்துவத்தை ஒருவன் இழிவு படுத்தியதைக் கேட்டு தவநேசனுக்கு கடுப்பு வந்ததும் “அப்பா இவர என்னெண்டு கேளுங்க” என்றபடியே திரும்பவும் வீட்டுக்குள்ளே போனான். அவன் அப்பாவுடன் திரும்பி வந்தபோது மோசஸுக்குப் பதிலாக அவரது அழுந்தப்பதிந்த காலடித்தடங்கள் மட்டுமே அங்கேயிருந்தன.

அன்புதான் கிறிஸ்தவத்தின் அடிக்கட்டு அதற்கு முன்னால் இந்தப் படிப்பு மண்ணலெல்லாம் எரிக்க முடியாத பச்சை விறகுகட்டு என்று யோசித்தபடியே மோசஸ் நடந்து போய்க் கொண்டிருந்த போது எதிரே சிறுவர் கூட்டம் ஒன்று வருவதைக் கண்டார். அவர் அவர்களைப் பார்த்து “சிறுவர்களே என்னிடம் வாருங்கள். உங்களை யாரும் தடைசெய்ய முடியாது” என்றார். சிறுவர்களோ கீழே குனிந்து கையிக்கு கிட்டியதையெல்லாம் எடுத்து மோசலை நோக்கி எறிந்துவிட்டு “சாத்தானே அப்பாலே போ” என்று கத்திக் கொண்டு வெருண்டோடினார்கள். அவ்விடத்தில் தான் மோசஸ் ஞானமடைந்தார். சுவாமியின் ஒரு சொல் ஊரில் எனக்கு மதிப்பையும் மரியாதையையும் பெற்றுத் தருமென்றால், சுவாமியின் ஒரு சொல் என்மேல் கற்களை எறியச் செய்யும் என்றால், சுவாமியின் இன்னொரு சொல்லால்தான் தன்னை மீட்க முடியுமென தெளிவடைந்தவராக அறைவீட்டை நோக்கிப் போனார். மிச்சமிருக்கும் காணிக்கை காசையும் சுவாமியிடம் கையளித்து விட்டு நெடுஞ்சான் கிடையாக காலில் விழுந்துவிட வேண்டுமென முடிவுகட்டினார். அப்போது பின்னரையிருந்ததால் தேவாலய வளவுக்குள் ஞானப்பிரகாசியார் சிறுவர்கள் “கண்டேன்” விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். மோசஸ்

அறைவீட்டை நோக்கிச் செல்வதை பார்த்த ஒருவன் அவரை நெருங்காமல் தூரத்தில் நின்றே “பாதர இப்ப பாக்கேலாது. அவர் வெளிய போற்றேர்” என்றான். மோசஸ் எட்டிப் பார்த்தபோது சுவாமியின் மோட்டார் சைக்கிள் அங்கே இருக்கவில்லை. சலிப்படைந்தவராய் தேவாலயப் படிக்கட்டிலேயே அமர்ந்திருந்து சிறுவர்கள் விளையாடுவதை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது ஒருவன் கையில் வைத்திருந்த கல்லை நிலத்தில் குத்தி “அருள் பிரகாசத்த கண்டேன் கல்லுக் குத்து” என்றான். கண்டேன் விளையாட்டில் இதுவொரு விதி. தேடுபவன் ஒளிந்திருப்பவனைக் கண்டால் கையில் வைத்திருக்கும் கல்லை நிலத்தில் குத்தி தான் அவனைப் பிடித்து விட்டதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். திடீரென அறைவீட்டுக் கதவு திறக்கப்படும் சத்தம் கேட்டது. மோசஸ் திரும்பிப் பார்த்த போது சுவாமிக்கு பின்னேரங்களில் தேத்தண்ணி கொண்டு வரும் தேவராணி வியர்க்க விறுவிறுக்க உள்ளேயிருந்து வந்து கொண்டிருந்தார். மோசஸ் மனதுக்குள் சொன்னார் “தேவராணியக் கண்டேன் கல்லுக் குத்து”

அடுத்த நாளும் அதே நேரம் மோசஸ் தேவாலயத்துக்குப் போனபோது ஞானப்பிரகாசியார் சபைச் சிறுவர்கள் கண்டேன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். இம்முறை வேறொருவன் மோசஸிடம் வந்து “பாதர இப்ப பாக்கேலாது. அவர் வெளிய போற்றேர்” என்றான். மோசஸ் எதுவும் சொல்லாமல் நைசாக தேவாலயத்தின் பின்பக்கமாக வந்து அறைவீட்டு மதிலால் எட்டிப் பார்த்தார். அறைவீட்டின் பூவரசு மரப் பத்தைக்குள் சுவாமியின் மோட்டார் சைக்கிள் ஒரு படங்கால் மூடப்பட்டு நின்றிருந்தது. அதன் ஒரு பக்கக் கண்ணாடி நீட்டிக் கொண்டு வெளித் தெரிந்தது. மோசஸ் சத்தம் போடாமல் மீண்டும் வந்து தேவாலயப் படிக்கட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டார். சிறிது நேரத்தில் தேவராணி வியர்க்க விறுவிறுக்க வெளியேறினாள். அவள் மோசஸைக் கடந்து சென்றபோது மோசஸ் அவளிடம் “என்ன தேத்தண்ணி குடுத்தாச்சா?” என நக்கலாகக் கேட்டார். இந்தத் தேவராணி மோசஸ் கனவுக்குப் பொருள் சொல்லிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அவரது அருஞ்செயல்களை நம்பி விசுவசித்து ஏற்றுக் கொண்ட ஒருத்தி. எனவே, மோசஸ் இப்படிச் சொன்னதும் அவருக்கு எல்லாம் தெரிந்துவிட்டதோ என பயந்து நடுங்கினாள். பதில்மொழி ஒன்றும் சொல்லாமல் அங்கிருந்து சென்றாள்.

மோசஸ் தேவாலயத்தின் பின்புறமுள்ள சவுக்காலைக்குச் சென்று ஒரு கல்லறையின் மேல் படுத்திருந்து பீடி புகைத்தவாறே சிந்திக்கலானார்.

சுவாமியிடம் என்னென்ன கோரிக்கைகள் வைக்கலாம், காணிக்கைக் காசை எப்படிப் பிரித்தெடுக்கலாம் என்றவாறாக அது நீண்டது. மாலை கருகிய நேரம் ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் சவுக்காலை காண வந்தது. வருகிறவர் சுவாமிதான் என்று அறிந்த மோசஸ் கல்லறையின் மேல் மடக்கி வைத்திருந்த கால்களை கீழே நீட்டிவிட்டுக் கொண்டார். சுவாமி காலில் விழுவதற்கு வசதியாக அவர் அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்தார். சுவாமி மோசஸிடம் வந்ததும் அவரது வாயில் புகைந்துகொண்டிருந்த பீடியை விரல்களால் பவ்வியமாக இழுத்தெடுத்து பாதத்தினடியில் நசுக்கினார். பின்னர் மோசஸின் எதிரேயிருந்த ஒரு கல்லறையின் மேல் ஏறி நின்று மோசஸ் ஒரு குருவாக மாற முடியாமைக்கான காரணங்களை எடுத்துச் சொன்னார். தான் மோசஸை காணாமல் போன ஆட்டுக் குட்டியைப் போல் நேசிப்பதாகவும் ஆட்டுக் குட்டியானது எசமானனுக்குத் துரோகம் இழைக்கக் கூடாதெனவும் உருக்கமாக மன்றாடினார். முடிவில் அவர் கீழே இறங்கி மோசஸின் கன்னங்களை வருடிக் கொடுத்தவாறே மோசஸ் மீண்டும் மறைபரப்புப் பணிக்கு வருவதற்கு வாழ்த்து தெரிவித்துவிட்டு இருளுக்குள் புகுந்து மறைந்தார். மோசஸுக்கு எதுவும் மண்டையில் ஏறியதாகத் தெரியவில்லை. சுவாமி பேசுவதை உற்றுக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மோசஸ் தானும் ஒரு குருவான பின் மக்களுக்கு இவ்வாறாகவே உபதேசிக்க வேண்டுமென முடிவு கட்டியிருந்தார். அறைவீட்டுக்குத் திரும்பிய சுவாமியின் மனது அமைதியடையவில்லை. “இவன் விசரன் ஏதாவது செய்துவிட்டிருவான்” என்று உள்ளுக்குள் புளுங்கியபடியே குறுக்கும் நெடுக்குமாக அலைந்து திரிந்தார்.

விடிகாலையில் கடற்கரையோரங்களிலும் மீனவர் சங்க கட்டடங்களிலும் ஓட்டப்பட்டிருந்த நோட்டீஸ் பற்றியே ஊரில் பேச்சாயிருந்தது. சுவாமிக்கு எதிராக அவதூறுகளைப் பரப்பும் வகையில் யாரோ அந்த நோட்டீஸை எழுதியிருந்தனர். காணிக்கைக் காசைத் திருடியது, ஞாயிறு திருப்பலிக்குப் பிந்தி வந்தது போன்ற சில்லறைத் தனமான குற்றங்களைத் தவிர அந்த நோட்டீஸ் பெருங் குற்றம் எதையும் குறிப்பிடவில்லை. அதைச் செய்தது யாராக இருக்குமென யோசித்த போது அனைவருடைய சிந்தையிலும் முதல் ஆளாக மோசஸ் தான் வந்தார். (அந்த நோட்டீசை யார் எழுதியது? என பேரன் அம்மம்மாவிடம் கேட்ட போது அவள் பதிலற்றிருந்தாள். ஆயினும் மோசஸுக்கு ஒழுங்காக எழுதவராது என்ற உண்மையை ஒப்புக்கொண்டாள்) அன்றிரவு தேவாலய முன்றலில் சுவாமியின் தலமையில் பத்துப் பேர் கொண்ட ஒரு குழு கூடியது. ஊரில் என்ன நல்லது

கெட்டது நடந்தாலும் அந்தக் குழுதான் முடிவெடுக்கும். கூட்டத்திலிருந்து ஒருவர் எழும்பி “மோசஸ் மன்னிப்புக் கேக்கோணும்” என ஆக்ரோசமாகக் கத்தினார். ஆனால் அந்தக் குழு மோசஸை சாதாரணமாக மன்னிப்புக் கேட்க வைத்துத் திருப்பி அனுப்புவதில் விருப்பப் பட்டிருக்கவில்லை என்பதால் அவர் கத்தியதை யாரும் பொருட்படுத்தவில்லை. எல்லோரும் மோசஸ் மீது ஒரு கடினமான தண்டனையைச் சமத்தக் காத்திருந்த போதும் அது என்ன மாதிரியான தண்டனையென யாரிடமாவது கேள்வி கேட்டிருந்தால் யாரிடமிருந்தும் பதில் வந்திருக்காது என்பதே உண்மை. இன்னொருவர் எழுந்து ஊரைவிட்டுக் கலைத்து விடலாம் என்றார். அந்த முடிவில் சுவாமிக்கு திருப்தியில்லை. “இவன் விசரன் எங்க போனாலும் எதையாவது உளறிருவான்” என அவரது மனது ஒரு கணம் சொல்லிக் கொண்டது. ஞானமணியும் அக் குழுவின் ஒரு முக்கிய உறுப்பினர். அவர் எழுந்து “கொலை செய்து விடலாம்” என்றதும் கூட்டம் அப்படியே அமைதியில் உறைந்து போனது. சுவாமி மட்டும் ஞானமணி கொடுக்கவிருக்கும் விளக்கத்திற்காக காத்திருந்தார். ஏனெனில் ஆரம்பத்தில் இப்படி குதர்க்கமாகப் பேசி விட்டு பின்னர் அதற்கான விளக்கத்தைக் கொடுப்பது அவரது இயல்பு. ஞானமணியோ “அரசாங்கத்தை பொறுத்த வரையில் மோசஸ் ஒரு பிணம் தான். அது அவருக்கான மரணச் சான்றிதழையும் தந்து விட்டது. இந் நிலையில் மோசஸை மீண்டும் புதைப்பது சட்டப்படி கொலையாகாது. கிறிஸ்தவ மறையின் படி இச் செயலை ஒரு தீய ஆவியை அழிப்பதாகவே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் ஊர் மக்களைப் பொறுத்த வரை அவர்கள் சுவாமிக்காக எதுவும் செய்யத் தயாராகவுள்ளனர். அதுவும் “குருப்பழி” சமத்தப்பட்ட ஒருவரை அவர்கள் அடித்துக் கொல்லவும் தயங்க மாட்டார்கள்” என்றார். அதைக் கேட்ட அனைவரும் ஆராவாரித்துக் கைகளைத் தட்டினர். இம்முடிவில் சபையில் சிலருக்கு அதிருப்தி இருந்தாலும் ஒரு கெட்ட ஆவியை அழிப்பதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். “பொலிஸ் கேஸ்” இல்லை என்பதும் அவர்களது மனதுக்கு ஆறுதலளித்தது. சுவாமியின் உள்ளம் அக்களிப்பில் ஆழ்ந்தது. ஞானமணிக்கு ஞானமணி எனப் பெயரிட்டவரை தூக்கி எடுத்து முத்தமிட வேண்டும் போலிருந்தது அவருக்கு. மோசஸ் அன்றிரவே தவராசாவால் பிடித்து இழுத்து வரப் பட்டார்.

மோசஸைப் புதைப்பதை ஒரு திருவிழாவைப் போல கொண்டாட வேண்டுமென ஊரார்கள் முடிவெடுத்திருந்ததால் இரவிரவாக அதற்கான வேலைகள் நடந்தேறி முடிந்தன. புனித தோமையாரின் திருவிழாவில் தோமையாரின் திருவுருவத்தை தேரில்

ஏற்றி ஊரை வலம் வருவதைப் போல மோசஸையும் தேரில் வைத்து ஊரைச் சுற்ற வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தனர். அப்படிச் செய்வதால் ஊரைப் பிடித்திருக்கும் பாவங்கள் கழுவப்படும் என நம்பினர். இதற்காக ஊர் முழுக்க தென்னோலைத் தோரணங்கள் கட்டப்பட்டன. ஆசாரி மூத்ததம்பி பனஞ்சிலாகையைக் கொண்டு ஒரு தேரைச் செப்பனிட்டான். ஞானப்பிரகாசியார் சிறுவர்கள் அந்தத் தேரை அலங்கரிக்கும் பொறுப்பை எடுத்துக் கொண்டனர். காலை திருப்பலிக்கு அனைவரும் புத்தாடை அணிந்து வந்தனர். திருப்பலி முடிய ஏலக்காயும் கறுவாப்பட்டையும் மணக்க “சவ்வரிசிக் கஞ்சி” பரிமாறப்பட்டது. மோசஸ் தேரில் வைத்துக் கட்டப்பட்டார். தேர் மக்கள் புடைகுழ ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. பாடர் குழாம் பெண்கள் மரணச் சடங்கில் பாடும் பாடல்களை உற்சாகமான இராகத்தில் மெட்டுக் கட்டிப் பாடினர். மோசஸ் தனது சீடர்களைத் தேடினார். அவர்களில் பலர் தேருக்கு முன்னால் கொண்டாட்டமாக நடனமாடிக் கொண்டு சென்றனர். தலமைச் சீடனோ பாடர் குழாமுடன் மேளம் அடித்தபடி நடந்து வந்து கொண்டிருந்தான். மோசஸ் தண்ணி வேணும் எனக் கேட்டதும் யாரோ ஒருவர் சவ்வரிசிக் கஞ்சி நிரம்பிய பாத்திரத்தை ஒரு வரிச்சில் கட்டி மேல் நோக்கி நீட்டினார். அவரால் அதைக் குடிக்க முடியவில்லை. பாதி முகத்தில் சிந்தியது. நடந்த நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தயும் மனதில் இருத்தியபடி நடந்து வந்து கொண்டிருந்த வெரோணிக்கம்மாள் ஒரு நிமிடம் தேரை நிறுத்த அனுமதி பெற்று மோசஸின் முகத்தில் சிந்திய சவ்வரிசிக் கஞ்சியை துணியால் துடைத்து விட்டாள். ஊரை சுற்றிய தேர் சவுக்காலைக்கு வந்தது. மோசஸ் முதற் தடவை இறந்த போது புதைக்கப்பட்ட கிடங்கில் திரும்பவும் கிடத்தப்பட்டார். அப்போது ஒருவன் உனது கடைசி ஆசை என்னவென்று விளையாட்டாகக் கேட்டான். மோசஸ் “எனது சமாதியில் வைக்கப்படும் குருசில் புனித மோசஸ் என்று எழுதுங்கள்” என்றார். அதற்கு அவனோ “உன்ன புதைச்ச பிறகு திரும்ப எழும்பி வாற சேட்டை விட்டாய் எண்டா உன்ன அடிச்சே கொல்லுவம்” என்றான். பின்பு, மோசஸ் மண்ணால் மூடி மறைக்கப்பட்டார்.

தனிமையில் மோசஸின் சமாதியின் மேல் படுத்திருந்த வெரோணிக்கம்மாளின் கூந்தல் ஒரு வெள்ளை நதி போல நிலத்தில் புரண்டோடியது. அவள் எழுந்துகொண்டு கூந்தலை முடிந்துகொண்டு நடக்கத் தொடங்கினாள். அவளது கால்களை ஈரலிப்பான நாக்கு ஒன்று நக்குவது போலிருந்தது. ஏதோவொரு உயிரினத் தின் பெருமூச்சு அவளைச் சூழ்ந்திருந்ததாகப்பட்டது.

இந்திர விழா - தொல்கதைகள் நிகழ்த்தும் வெளி

“When you cry and weep, when you are miserable, you are alone. When you celebrate, the whole existence participates with you. In celebration do we meet the ultimate, the eternal. Only in celebration do we go beyond the circle of birth and death.”

- OSHO

பருத்தித்துறை துறைமுகத்தில் தொடங்கியோடும் கடற்கரை வீதியில் சித்திரைப்பறுவ நாளில் (பிரதேச வழக்கு) நிலவு தோன்ற முதல் வல்வெட்டித்துறையை நோக்கி நகர்ந்து போகும் போது கடற்கரை தூரத்தில் பெரு வெளிச்சக்கோடாகத்தோன்றி நெருங்க நெருங்க கடற்கரை வீதிகளும் கடலும் விளக்குகளால் ஒளிகொண்டிருக்கும். கடல் கோடைகாலத்து மிதமான குளிர்ச்சியை நிலத்திற்கு எடுத்துவரும். படகுகள் உறங்கும் கரைகளில் வீடுகள், மண்டபங்கள், பொது இடங்கள் யாவும் ஒரு புது இரவை எதிர்கொள்ள தயாராவதற்குரிய சுறுசுறுப்புடன் இருக்கும். ஒளி நிறங்களாலும் இசையாலும் நிரப்பப்பட்ட வீதிகளும் கடலும் ரம்மியத்தை பரவச்செய்திருக்கும். நேர இடைவெளிகளில் பலூன்கள் போன்று பழுப்பு நிறத்தில் அடியில் நெருப்பெரிய ஆங்காங்கே புகைக்கூண்டுகள் வானில் எழுந்து மிதக்கும். கடற்கரையெங்கும் மக்கள் கூட்டம், ஆரவாரம், கடற்கரைகளில் நிறுவப்பட்ட மேடைகளில் இசை, தெருக்கள், மதில்கள், மரங்கள், கம்பங்கள் எங்கும் விளக்குகள், ஒளியுருவங்கள். ஒன்று சேர்ந்த மானுடக்கூட்டம் நகர்ந்து நகர்ந்து திருவிழாவில் கலந்து திருவிழாவை இயக்கும். கடைத்தொகுதிகள், உணவு, விளையாட்டு, இசையும் நடனமும், நகைச்சுவையும். இந்திரவிழா ஒரு தாய்த்தெய்வத்தின் தீர்த்தோற்சவம் என்பதைத்

தாண்டி ஒரு மானுட கூட்டு மனத்தின் கொண்டாட்டமாய் நிகழும். இரவு ஏற ஏற கொண்டாட்டமும் பக்தியும் சடங்கும் உச்சமடையும். மானிட உடல்கள் நெருக்கமாக அலையும், உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும். வடக்கு இலங்கையின் மிகப்பெரிய திருவிழா அல்லது அதற்கு மேலான கொண்டாட்டம் ஒன்று நிகந்துகொண்டிருக்கும். மதமும் சாதிகொண்ட தொன்மையான அடையாள உடல்கள் முடிந்த வரை வலுவிழக்கும். பழைய நம்பிக்கைகளும் தொல்கதைகளும் புதிய சுதந்திரமும் செயல்களும் உடலின் உள்ளும் வெளியிலும் அலையும்.

★

தொன்மத்தை அறிந்து கொள்ளும் போது பகுத்தறிவிற்கு வேலையிருப்பதில்லை என்றார் தாந்தே. ஆனால் தொன்மங்களை இனங்கண்ட பிறகு அவை பற்றிய தரிசனம் (vision) சிந்தனையைக் கிளர்ந்தி விடக்கூடியவொன்றாகும். தொன்மங்கள் மானுட அனுபவத்தின் உணர்வுசார்ந்த கற்பனையும் படைப்பாற்றலும் நிலவும் மானுட மனத்தினோடு நெருக்கமான தொடர்பை வைத்திருப்பவை. பண்பாட்டிலிருக்கும் பெருமளவிலான கூறுகளோடு தொன்மக்கதையாடல்கள் சம்பந்தப்படிருக்கின்றன. அல்லது இன்னொரு விதமாகச்சொன்னால் தொன்மம்

என்பது பண்பாட்டின் பிறிதொரு கூறாகவும் இருக்கிறது.

ஒரு பழங்காலத்து சிதிலமடைந்த கோட்டைகள் இருக்கும் நகரத்தினுள் நுழையும் போது அந்த நகரத்தின், கோட்டையின் தொன்மக்கதைகள் நமக்கு தெரிந்திருப்பின் அங்கிருக்கும் சிதிலங்களும் கண்ணில் படும் போது அக்கோட்டையில் வீரர்களும் அரசர்களும் உலவித்திரிவதையும் பீரங்கிகள் முழங்குவதையும் அம்புகள் பாய்வதையும் அவை கண்ணெதிரே தோன்றவைக்கும். ஒவ்வொருத்தரின் படைப்பாற்றலினதும் கற்பனா தன்மையினதும் அளவிற்கேற்ப காட்சியின் அளவு வடிவம் என்பன மாறுபடும்.

அக்காட்சிகளிலிருந்து வெளியே வரும்போது பகுத்தறிவு செயற்பட்டு அவை பற்றிய தர்க்க பூர்வமான அறிவியல் தன்மை வாய்ந்த கேள்விகளை எழுப்பி முடிந்தளவில் உண்மைகளை கண்டுபிடித்து ஒன்று

சேர்த்து வாசிக்க முற்படும். அது அடையாளம், பண்பாடு, கலை, தத்துவம் போன்ற அறிவார்ந்த சிந்தனை முறைகளுக்கான தேவைகளில் இருந்து எழுந்துவரும் கேள்விகளாக இருக்கும். குறிப்பாக பழைய தொன்மங்களின் இன்றைய வடிவமாக இருக்கும் கதையாடல்களையும் நிகழ்த்து கைகளையும் அப்பகுத்தறிவானது தனது தகவல் தரு மூலமாக பயன்படுத்தும். இயற்கை, பண்பாடு முதலியவற்றின் கூட்டு உற்பத்தியாக இத்தகைய தகவல் தரு மூலங்கள் இருக்கின்றன. சடங்கு, நம்பிக்கை, வழக்கு, பண்டிகை, திருவிழா என்று இத்தகைய தகவல் மூலங்கள் ஏராளமாக சமூக அசைவியக்கத்தில் பங்கெடுக்கின்றன. இச்சமூக அசைவில் திருவிழாக்கள் முக்கியமானவை. முக்கியமான இயற்கை - மானுடப்பண்பாட்டு அசைவைக் கொண்ட தொன்மங்களின் நிகழ்கால தொடர்ச்சியாக இருக்கின்றன.

இவ்வகையில் யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டில் நிகழும் திருவிழாக்களை சுருக்க

மாக அறிமுகம் செய்வதுடன், அடிப்படையில் "இந்திரவிழா"வை தொன்மம் மற்றும் ஏனைய வாசிப்பு முறைகளுடன் தொடர்புபடுத்தி வாசிப்பதும் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகவிருக்கிறது.

திருவிழா என்னும் பண்பாட்டு இயங்கியல்

சமூகத்தில் நெருக்கடி நிகழ்கின்ற போது மானுடக் கூட்டுமனமானது வலுவாகப்பதுப்பிக்கப்படுகின்றது என்றார் அமைப்பியலாளரான லேவிஸ்ராஸ். இந்த "கூட்டு மனம்" என்பதே சமூக பண்பாட்டு உற்பத்தியான திருவிழாவிற்கான அடிப்படையான உளவியல் காரணமாகும். திருவிழா என்பது மானுடக்கூட்டு மனத்தின் ஒருங்கிணைவின் ஒரு முக்கிய உச்ச விளைவாக பார்க்க வேண்டியது. அதாவது மானுட கூட்டு மன நெருக்கடியின் சமூக பண்பாட்டு விளைவாக திருவிழாக்களைக் கருத முடியும்.

அடிப்படையில் பண்பாடு என்ற இயக்க நிலையின் பல தனியான கூறுகளை ஒன்று திரட்டுவதன் மூலம் வடிவம் பெறும் ஒரு தொகுப்பு (complex) நிகழ்வாக திருவிழாக்கள் இருக்கின்றன. முன்பு குறிப்பிட்ட தளைப்போல சமூக கூட்டு மன நெருக்கடியின் பின்னணியில் இயற்கையும் பண்பாடும் (Nature vs Culture) தமக்கிடையே நிகழ்த்தும் தளமாற்றம் திருவிழா என்ற ஒரு தொகுதி வடிவத்தினைத் தோற்றுவிக்கின்றது. அதாவது பண்பாட்டில் எழும் சிக்கல்களை இயற்கைக்கு மாற்றிவிடுதலும் இயற்கை மீது எழும் சிக்கல்களை பண்பாட்டுக்கு எடுத்து வருவது என்ற இயக்கத்தில் சமூக நெருக்கடி செயலிழக்கச் செய்யப்படுதலே திருவிழாவில் நிகழ்கின்றது.

இங்கே “மானுட கூட்டு மன நெருக்கடி” என்பதனை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். ஆதியில் இருட்டு என்பது மனிதர்களுக்கு பயத்தை உண்டு பண்ணியது எனவே இருட்டு பற்றி மானுட கூட்டு மனம் “பயம்” என்ற கூட்டு மன நெருக்கடிக்குச் சென்றது. அவ் இருட்டை (இயற்கையை) நெருப்பு என்னும் ஒளி விரட்டியது. அதனால் நெருப்பு என்ற கண்டுபிடிப்பு ஒரு நம்பிக்கை சார்ந்த விடயமாக மாறி வழிபாட்டுக்குரியதாக பரிணமித்தது. இங்கே நெருப்பு என்ற பண்பாட்டுத்தளத்தின் மூலம் பயம் என்ற நெருக்கடி நீக்கப்பட்டது. இவ்வாறு மானுட கூட்டு நெருக்கடி எல்லா தளங்களிலும் நிகழும் போதும் மனிதரின் கூட்டு மனம் உருத்திரண்டு நெருக்கடியை வலுவழிக்கச் செய்யும் வழிவகைகளை கண்டடைகின்றது. இது இயற்கை மற்றும் பண்பாட்டுக்கு இடையில் மாறி மாறி நிகழும்.

திருவிழா என்பதும் பல்வேறு மனித மனத்தின் பல்வேறு கூட்டு நெருக்கடிகளின் விளைவாக இயற்கை மற்றும் பண்பாட்டை மாறி மாறி சடங்காகவும், நம்பிக்கையாகவும், பழக்கமாகவும் பல்வேறு வடிவங்களில் பிரதியீடு செய்வதன் மூலம் நிகழ்த்தப்படும் பல்வேறு நிகழ்த்துகளைகளின் கூட்டு வெளிப்பாடாக உள்ளது. ஆகவே இது அடிப்படையில் மனித உளவியலில் இருந்து தோன்றி வருவதை இங்கே மனங்கொள்ள வேண்டும்.

பயம், தனித்து விடப்படல், அந்நியமாதல் முதலான உள நெருக்கடிகளின் கூட்டு மனம் திருவிழாக்களை உருவாக்குகின்றது. திருவிழாக்கள் பெரும்பாலும் இயற்கையிலிருந்து வந்த அல்லது உருவாக்கியெடுக்கப்பட்ட “இறை” என்ற நெருக்கடியை தீர்க்க தக்கது என்று நம்பப்படும் நம்பிக்கை நிலையின் அமைப்பு வடிவமான மதம் (religion) சார்ந்து எழுவது இயற்கையானவொன்றாகும்

ஏனெனில் பெரும்பான்மை மானுட கூட்டு மனம் நம்பும் நெருக்கடிக்கான தீர்வுகள், சமயம் சார்ந்து ஆற்றப்படும் வழிபாடுகள், சடங்குகள் முதலான ஆற்றுகைகள் மூலமே வந்து சேர்கின்றது என்ற நம்பிக்கையே பெரும்பான்மை சமூகத்தவரிடம் இருப்பதனால் திருவிழாக்கள் அத்தகைய ஆற்றுகைகளின் உச்சமானதும் பெரியதுமான வடிவமாக தோன்றி வளர்ந்தன.

திருவிழாவின் தோன்றுகைக்கான அடிப்படை உளவியல் நெருக்கடியின் கூட்டு நிலையே என்பதைப்போல சமயமும் உளவியல் சார்ந்த நெருக்கடி அச்சத்தின் வெளிப்பாடேயாகும். இவ்விரண்டும் உளவியல் உந்துதல்களின் மூலம் இயற்கை மற்றும் பண்பாட்டு தளத்தில் இணைந்து கொண்டு நெருக்கடிகளை களைவதற்குரிய அக, புற ஆற்றுகைகளை மேற்கொள்கின்றன. இதனை இன்னும் விரிவாகப்பேசமுடியும். சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம், இனவரையம் மற்றும் அது சார்ந்த பண்பாட்டு ஒழுங்குகள், சுற்றுச்சூழல், தொழிநுட்பம் என்று ஒவ்வொரு தளத்தினதும் உறவு நிலைகளில் இருந்தும் தொடர்புபடுத்தி பேச வேண்டும்.

அறிஞர் லானோய் திருவிழாவை இவ்வாறு குறிப்பிடுவார்.

திருவிழாச் சடங்கு ஒழுங்கின்மினையின் வீரியத்தை பயன்படுத்துகிறது. அது “மற்றைய மனதின்” ஒழுங்கின்மையை, உடமையை, மெய்மறதி நிலையை, கனவை, பரவசத்தை கட்டுக்குள் கொணர்கிறது. இத்தகைய சக்திகள் முறையாக கட்டுப்படுத்தப்படும்போது, ஒழுங்குகளின் எல்லைகளுக்கு அப்பாலான பெருங்குழப்பத் திலிருந்து அசாதாரணமான வீரியத்தை சமூகம் பெறுகிறது. (லானோய் 1971: 201).

இவ்வகையில் திருவிழா என்பது அடிப்படையில் மானுடர்கள் ஒன்று சேரும் கூட்டு மனத்தின் அக, புறவயமான ஆற்றுகைகளின் ஒட்டுமொத்தமாகவிருக்கிறது. இது ஒவ்வொரு மனிதக்குழுமத்திற்கும் சமூக பண்பாட்டு பின்னணியிலும் இயற்கைத்தன்மையின் பின்னணியிலும் வரலாற்று ஒழுக்கில் வித்தியாசப்பட்டுக்கொண்டே இயங்கும் தன்மையினதாகவிருக்கும். ஒவ்வொரு கூட்டு மனித மனங்களின் திருவிழாக்கள் சில பொதுவான அடிப்படைப்பண்புகளையும் மிக அதிகமான மாறுபட்ட பண்புகளையும் கொண்டிருக்கும். ஒப்பியல்நோக்கில் சமூக பண்பாட்டு இடையீடுகளை அணுகும் போது அவற்றை விரிவுபடுத்தி வாசிக்கமுடியும்.

தமிழர் மானா விழா (பக்தவத்சல பாரதி)

இலங்கைத்தீவின் வடக்குப் பகுதியின் திருவிழாக்களின் பொது நியமங்களை விளங்கிக்கொள்ளுதல்

அண்சமவெளி மற்றும் கரையோரச் சமவெளி ஆகிய புவியமைப்பில் விளைச்சல் மற்றும் காட்டு நிலங்களும் நீர் நிலைகளும் கொண்ட வடக்கு நிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஈழத்தமிழர், முஸ்லீம், இந்திய பூர்வீகத்தைகொண்ட தமிழ் குடிகளையும், யாழ்ப்பாணக்கிளைத் தமிழ், முஸ்லீம் வட்டாரத்தமிழ் ஆகிய மொழிகளைப் பேசத்தக்கதும், ஷண்மதப்பாபாடு இல்லாத இந்து, கிறிஸ்தவ (ரோமன் கத்தோலிக்கம் மற்றும் புரடஸ்தாந்து உட்பட்ட ஏனைய பிரிவுகளும்), இஸ்லாமிய மதங்கள் மற்றும் நாட்டார் வழிபாட்டு நிலைகளை பின்பற்றும் மக்கள் உள்ளனர். மேலும் சாதிய நிலமைகள், வர்க்க ஏற்றத்தாழ்வுகள் இப்போதும் காணப்படும் வாழ்க்கை முறை இருக்கும் ஒரு நிலமுமாகும். இவை போன்ற சமூக நிலமைகளின் அடிப்படையில் குறித்த நிலத்தின் திருவிழாக்களை அணுகலாம்.

திருவிழாக்கள், இரண்டு வகையாக பார்க்கத்தக்கவை;

சமயம் சார்ந்த திருவிழாக்கள்.

சமயம் சாராத திருவிழாக்கள்.

இங்கே சமயம் சார்ந்த திருவிழாக்களே பெருமெடுப்பில் நடக்கின்றன. குறிப்பாக இந்து சமய, இந்து சமயம் உள்வாங்கிக்கொண்ட நாட்டார் வழிபாடுகள் சார்ந்த திருவிழாக்கள் ஒப்பீட்டளவில் சனத்தொகை அடிப்படையில் பெரியளவில் நடக்கின்றன. அதேபோல கிறிஸ்தவ திருவிழாக்களும் பெருமெடுப்பில் நடப்பதுண்டு.

சமயச்சார்பற்று பார்க்கின்ற பொழுது பட்டத் திருவிழா, சவாரி உள்ளிட்ட திருவிழா நிலைப்பட்ட ஆற்றுகைகள் நிகழ்வதுண்டு.

இலங்கைத்தீவினைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்ப் பொது மொழி வழக்கில் "திருவிழா" என்றால் அது, சமயம் - கோயில் சார்ந்தது என்ற புரிதலே பரவலாக உள்ளது. சமயம் சார்ந்த திருவிழாக்களில் இந்துக் கோயில்களிலும் நாட்டார் வழிபாட்டுக்குரிய இடங்களிலும், கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களிலும் நடைபெறுகின்றன. இலங்கையில் கிறிஸ்தவ திருவிழாக்களில், வழிபாடுகளில் நிகழ்த்தப்படும் சடங்குகள் பெரும்பாலும் சுதேச மரபின் வழி வந்த

சடங்குகளை ஒத்ததாகவே இருக்கும். கூடு சுற்றுதல், தோரணம் கட்டுதல் என்று சுதேச சடங்குகளை உள்வாங்கியே காலனிய காலத்தில் கிறிஸ்தவ மதச் சடங்குகளும் வழக்கங்களும் வடிவமைக்கப்பட்டன. இலகுவாக மதப்பிரசாரம் செய்வதற்கும் சுதேச மக்களுக்கு நெருக்கமான ஒன்றாக கிறிஸ்தவத்தை கொண்டு சென்று நிறுத்த தேவ ஊழியச்சபைகள் மேற்கொண்ட உத்தியாக இதைக் கருதலாம். இத்தகைய சடங்கு ஒற்றுமைகள் தனியாக கதையாடப்பட வேண்டிய சுவாரஸ்யமான பகுதியாகும்.

மேலும் பெரும்பான்மை மக்கள் பின்பற்றும் இந்துசமயமற்றும் அது உள்வாங்கிய நாட்டார் வழிபாட்டு முறைகள் சார்ந்த திருவிழாக்கள் இங்கு சமூகத்தில் அதிக பங்கு பற்றுதலைக்கொண்டவையாகவுள்ளன. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இந்து சமயம் இந்திய - இந்து மரபினைப்போல ஷண்மதங்களின் பிரிவு நிலை புறவயமாகவும் சரி அகவயமாகவும் சரி காணப்படுவதில்லை. எனவே திருவிழாக்கள் பொதுவான இலங்கைக்குரிய இந்து சமயத்தின் வழக்காறுகளைக்கொண்டவையாகவுள்ளன.

அதைப்போல் நாட்டார் வழிபாட்டு முறைகள் இயற்கை சார்ந்த நம்பிக்கைகளையும் அதுசார்ந்த வழிபாடுகளையும் செறிவாகக் கொண்டிருப்பதனால் ஆகம விதிகளின் தாக்கமற்ற பலியிடல், களிப்பு

முதலான இயற்கை - கூட்டு நெருக்கடியால் விளைந்த சடங்குகளை அதிகம் கொண்டவை.

மேலும் முன்பு சொன்னது போல சாதிய நிலைகள் முழுமையாகத் தோற்கடிக்கப்படாத நிலையில் நாட்டார் வழிபாட்டு முறைகளில் சில சாதிய நிலைக்குரிய தெய்வங்களாக காணப்படுவதனால் அவை சார்ந்த திருவிழாக்களிலிருந்து சாதிய அடையாளங்கள் களையப்படாமலிருக்கின்றன. அண்ணமார், பெரியதம்பிரான், விருமர், முதலிகள், வல்லியகண்ணன் முதலான நாட்டார் தெய்வங்கள் குறித்த தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்ட சாதிய சமூகத்திற்கானதாகவுள்ளனர்.

மேலும் சமய வயப்பட்ட திருவிழாக்களில் பெரும்பாலும் வருடாந்த திருவிழாக்களே பெரிதும் செல்வாக்குப்பெற்றன. மஹோற்சவம் போன்ற வருடாந்த திருவிழாக்கள் பஞ்சாங்கம் கூறும் (பஞ்சாங்கப்பண்பாட்டின் செல்வாக்கு சமூக சமய அறிவியல் பின்னணியில் தனியாக ஆராயவும் உரையாடவும்பட வேண்டியது) கால நியம அடிப்படையில் அனுட்டிக்கப்படுகிறது. வருடாந்த திருவிழாக்கள் பெரும்பாலும் 10 தொடக்கம் 15 நாட்கள் நிகழ்வையாக இருக்கும். (யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூர் போன்ற பெருந்திருவிழாக்கள் 25 நாட்கள் வரை நடக்கின்றன). இவற்றில் எல்லா நாட்களும் முக்கியமாக இருப்பினும் கொடியேற்றம், தேர், தீர்த்தம், சப்பறம், மற்றும் இறுதிநாள் திருவிழாக்கள் விசேஷமானவையாக நிகழ்கின்றன.

கிராமங்களில் பொதுவாக திருவிழாக்கள் உபயகாரர்களால் ஒழுங்கு செய்யப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் இவ் "உபயகாரர்கள்" குடும்ப அடிப்படையில் காணப்படுவர். ஒரு கிராமத்தில் நிகழ்கின்ற சமயம் சார்ந்த திருவிழாக்களைக்கொண்டு அங்குள்ள அதிகாரச்சமநிலையை அளந்து கொள்ள முடியும் என்று கா. சிவத்தம்பி குறிப்பிடுவார். பொருளாதாரம், சாதிய நிலமைகளை இத்திருவிழாக்களின் போது அவதானிக்கலாம். குறித்த திருவிழாக்கள் கௌரவ உணர்வு, குடும்பப்பாரம்பரியம் சார்ந்தவையாக குறித்த குடும்பங்களால் கணிக்கப்படுகின்றது.

சில கோயில்கள் அதில் நடைபெறும் திருவிழாக்கள் சாதி நிலைப்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றன. திருவிழாவின் ஒழுங்கமைவுகளுக்குள் உயர் சாதியின கருதப்படுபவர்களும் ஏனைய இடை நிலைச் சாதியினரும் படிமுறை, சடங்கு ஆற்றுகை என்பவற்றின் மூலமாக அங்கு பங்குபற்றுதலை மேற்கொள்வார்கள். பஞ்சமர் எனப்படும் அடிநிலைக்கு தள்ளப்பட்ட

சாதிய மக்கள் ஆலய நுழைவிற்கே அனுமதிக்கப்படாத நிலை அறுபதுகளில் வடக்கில் பெருமெடுப்பில் முன்னெடுக்கப்பட்ட "ஆலய நுழைவுப் போராட்டங்களின்" பின்னர் குறைந்திருந்தாலும் இன்னும் அத்தகைய சமூகப்பிறழ்வை பரவலாக அவதானிக்கலாம்.

ஆலய நுழைவிற்கு அனுமதிக்கப்படா விட்டாலும் அடிநிலை மக்களுக்கு கோயில் திருவிழாக்கள் வழங்கப்படுவதுண்டு.

ஆயினும் திருவிழா கிரியைகளை மேற்கொண்டாலும் அவர்கள் கோயிலின் உள்ளே அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. "மணியக்காரர்" போன்ற பிரதிநிதிகள் நியமிக்கப்பட்டு குறித்த குழுவினரின் சார்பில் சமயக்கிரியைகளுக்கு தலைமை தாங்கும் வழக்கம் காணப்படுவதாக கா. சிவத்தம்பி மேலும் சுட்டிக்காட்டுவார்.

(வண்ணார் சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொடிச்சீலை முதலான வஸ்திரங்களுடன் சம்பந்தப்படுவதால் அவர்களுக்கு திருவிழாக்கள் வழங்கப்பட்டு கோயிலினுள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வழமையும் காணப்படுவதுண்டு)

மேலும் முன்பு குறிப்பிட்டதனைப்போல திருவிழா குடும்ப, பரம்பரை கௌரவத்துடன் இணைந்த ஒன்றாகப்பார்க்கப்படுவதால் சமூக மாற்றம் நிகழ்கின்ற போது மேலெழுந்து வரும் புதிய மத்தியதர வர்க்க, அல்லது மேல்தட்டு வர்க்க குடும்பங்கள் திருவிழாக்களை எடுத்துக் கொள்வதில் முனைப்புக்காட்டுகின்றனர். இங்கே சாதியைப்போலவே பொருளாதாரமும் மையப் பங்குபற்றுதலை நிகழ்த்துகின்றது.

சமகாலத்தில் சாதிய நிலமைகளை ஆய்வு செய்யும் ஆய்வாளர்கள் "சாதிய மேன்நிலையாக்கம்" என்பதன் அடிப்படையில் சாதியால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தங்களுடைய சாதிக்கென்று நாட்டார் வழிபாட்டுக்கு வெளியே ஆகம விதிகளிலமைந்த கோயில்களை கட்டிக்கொள்வதையும் அதில் தமக்கென திருவிழாக்களை நடத்துவதையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். இதன் மூலம் சாதிய அமைப்பு உடைபட்டு இல்லாமல் போவதற்கு பதிலாக அது மேன் நிலையாக்கத்திற்கு உட்படுவதை சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். இங்கும் பொருளாதார அடிப்படையிலான வர்க்க ஆதிக்கமே கோயில் திருவிழாக்களின் அதிகார நிலைகளை பெற்றுக்கொள்கிறது.

இவ்வாறு நிகழ்த்தப்படும் திருவிழாக்கள் முன்பு

சொன்னதைப்போல பெரும் பொருட்செலவுடன் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. தெய்வச் சொருபத்தை அலங்கரிக்கும் சாத்துப்படி என்ற அலங்கார முறைக்கு ஏராளம் பணம் செலவு செய்யப்படுவதுடன் திருவிழா நிகழும் ஆலயச்சூழலை அலங்கரிக்கவும் பணம் செலவு செய்யப்படுகின்றது, நைவேத்தியம், படையல், அன்னதானம், தண்டியை, வானவேடிக்கை, இசைக் குழுக்கள் மற்றும் ஏனைய கலையரங்குகளுக்கும் ஏராளமாக செலவு செய்கின்ற தன்மையினை திருவிழாக்களில் அவதானிக்கலாம்.

வருடார்ந்த திருவிழாக்களைத்தவிர விசேடமாக ஆலய புதுப்பிப்பு முதலான நடைமுறைகளின் சடங்குகளான கும்பாபிஷேகம் உள்ளிட்ட திருவிழாக்களும், சிறப்பாக அம்மன் வழிபாட்டுக்குரிய கோயில்களில் நவராத்திரி, விஜயதசமி, சிவ கோயில்களில் சிவராத்திரி, முருகன் கோயில்களில் கந்தஷஸ்டி, சூரன் போர் முதலான திருவிழாக்களும் முக்கியமாக நடக்கின்றன.

கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களை எடுத்துக்கொண்டால், கிறிஸ்துமஸ், குருத்தோலை ஞாயிறு, விபூதி திருவிழா உள்ளிட்ட வருடார்ந்த உற்சவங்களும் சில தேவாலயங்களில் விசேடமான திருவிழாக்களும் நடக்கும். வருடாந்தம் நடைபெறும் கிறிஸ்தவ திருவிழாக்களில் மடுமாதா தேவாலய திருவிழா, கச்சி

தீவு அந்தோனியார் திருவிழா என்பன முக்கியமானவை. (கச்சிதீவு அந்தோனியார் தமிழ்நாட்டு மக்களும் பங்கு பெறும் சமூக - பண்பாட்டு அசைவைக் கொண்ட திருவிழாவாகும்). மேலும் இந்துக் கோயில் திருவிழாக்களுடன் ஒப்பிட்டால் சாதிய நிலமைகள் குறைந்த திருவிழாக்களாக கிறிஸ்தவ திருவிழாக்கள் உள்ளன.

சமயச்சார்பற்ற சமூக நிலைப்பட்ட திருவிழாக்களைப்பொறுத்தவரை பொதுவாகவே சிறிய அளவில் நிகழ்பவையாகவே இருக்கின்றன. வடக்கில் பட்டத்திருவிழா போன்ற ஒரு சில சமயநிலைப்படாத திருவிழாக்களே காணப்படுகின்றன.

மேலும் சமய நிலைப்பட்டிருந்தாலும் சமய நிலமைகளினைத்தாண்டி வேறு நிசைகளில் சமூக ஊடாடல்களை நோக்கி விரிவடையக்கூடிய திருவிழாக்கள் ஒரு சிலவே நிகழ்கின்றன. குறிப்பாக கச்சிதீவு அந்தோனியார் மற்றும் வல்வெட்டித்துறை முத்துமாரி அம்மன் கோவில் தீர்த்த உற்சவமாகத் தொடங்கி நிகழும் "இந்திரவிழா" என்பவை சமய வட்டங்களை, சடங்குகளை தாண்டி சமூக நிலைப்பட்ட பரில்வுகளுக்குள் செல்வதை அவதானிக்கலாம். இவ்விடத்தில்தான் இந்திரவிழா வரலாற்று அடிப்படையிலும் அக புற வடிவ அடிப்படையிலும் ஏனைய திருவிழாக்களில் இருந்து வேறுபடுவதுடன், மேலதிகமான வாசிப்புக்கான சாத்தியங்களையும் வழங்குகின்றது.

இந்திரவிழா - நில அரசியல் பின்னணி

இந்திரவிழா நிகழ்கின்ற கரையோர நிலம் யாழ் குடாவின் ஏனைய கரையோர நிலத்திலிருந்து வேறுபட்ட வாழ்க்கை முறையைக்கொண்ட ஒன்றாக இருக்கின்றது. அம்மாற்றம் நிலத்தின் புவி அமைப்பில் தொடங்குகின்றது. வங்கக்கடலுடனும் இந்திய துணைக்கண்டத்தின் தெற்குப்பகுதிகளான தமிழ்நாடு, கேரளம் முதலான நிலங்களுடனும் இலகுவாக கடற்கொடர்புகளை வைக்கத்தக்க துறைமுக முகப்புக்களில் இருக்கும் கிராமத்தவர்களால் நிகழ்த்தப்படும் ஒரு திருவிழாவாக இருக்கின்றது. இந்நிலத்தின் வரலாற்றுச் சான்றுகளை ஆராயும் செ.கிருஷ்ணராஜா போன்ற வரலாற்றாய்வாளர்கள் இந்நிலங்களை பண்டைய கடல்முகப்புத்தளங்களாகவும், நன்னீர் நீர்வழங்கல் மையங்களாகவும் தொல்லியல் மேலாய்வுகளின் அடிப்படையில் குறிப்பிடுகின்றனர். இங்கே கடலும் நிலமும் சார்ந்த வெளி உலகத்தொடர்பு மிக்க பரந்த கடல் நாகரிகம் நிலவிய தொடர்ச்சியான வாழ்வு முறை இருந்ததற்கான சான்றுகளை எடுத்துக்

காட்டுகின்றார். யாழ்ப்பாணத் தொன்மை வரலாற்றினதும், இலங்கைத்தீவின் வரலாற்றினதும் தவிர்க்க முடியாத பக்கங்களை இட்டு நிரப்பக் கூடிய மையங்களாக இந்த நிலங்கள் இன்றுகாறும் இருந்து வருவதற்கான ருகக்களை தொல்லியல்-வரலாற்றாய்வாளர்கள் முன் வைக்கின்றனர்.

இந்திரவிழாவின் நிகழ்த்துகையில் தொடர்புபடும் வல்வெட்டித்துறை, நெடியகாடு, ஊறணி, சக்கோட்டை என எல்லா பழைய பண்பாட்டு மையங்களும் இத்தகைய பண்டைய கடல் முகப்புத்தளங்களுக்குரிய வாழ்க்கைத்தொடர்ச்சியைக்கொண்டவை. நில - நிர்வாக அரசியலில் செல்வாக்கு மிக்க மக்களின் வாழ்வை இங்கு அவதானிக்கலாம்.

மீன்பிடி, கடல்வணிகம், கடற்பயணக் கட்டுமானவியல், விவசாயம் உள்ளிட்ட வரலாற்றுக்கால முதற்கொண்டு செல்வம் கொழிக்கும் பிரதான தொழில் மூலங்களைக்கொண்டவை இந்த நிலங்கள். இந்திய துணைக்கண்டத்துடன் மட்டுமன்றி வெளிநாடுகளுடனும் வர்த்தக தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்ததை வரலாற்றுக்காலம் தொடக்கம், காலனிய காலத்திலும் அதன் பிறகும் கூட இங்கு அவதானிக்கலாம். இவ்வாறு கொழிக்கும் பொருளாதார வளம் இந்த நிலத்தில் இந்திரவிழா பட்டத்திருவிழா போன்ற பெருந்திருவிழாக்களை நிகழ்த்த வழிசெய்கிறது. இலங்கையின் ஏனைய கரையோரப்பிரதேசங்களில் இல்லாத பொருளாதார வளம் மிக்க சமூகத்தவர் வாழும் இடமாக இக்கடற் துறைகள் இதுகாறுமிருக்கின்றன.

சாதிய நிலமைகளை எடுத்துப்பார்க்கும் போது யாழ்ப்பாணத்தின் மைய நிலமையில் ஆதிக்கம் மிக்கதாயிருக்கும் வேளாளர்களைப்போல செல்வாக்கு மிக்க கரையார் சமூகத்தை பெருமளவில் கொண்ட இடமாக இந்திரவிழா நிகழும் நிலம் கொண்டிருக்கிறது. கடல் சார்ந்த மீன்பிடி, வணிகம் முதலானவற்றை மேற்கொள்ளும் இம்மக்கள் வடக்கில் ஏனைய கரையார் சாதியைச் சேர்ந்த மக்களில் இருந்து வேறுபட்ட வாழ்க்கை முறையைக்கொண்டவர்களாக சாதிய அடிப்படையில் நோக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாண மையச்சாதிய வரைபுக்குள் வராத நிலமை இங்கு காணப்படுகின்றது. இலங்கையின் கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் கரையார் சாதியினர் ஆதிக்க சாதியினராகவுள்ளனர். அவர்களைப்போலவே இந்நிலத்தில் ஆதிக்க சாதியினராக கரையார் சாதிய மக்களேயுள்ளனர்.

நாட்டார் வழிபாட்டுடன் அதிக நெருக்கத்தைக் கொண்ட மக்களாக இவர்களை இனங்காணமுடியும்.

அதிலும் முத்துமாரி முதலான பழைய தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டு முறையின் தொடர்ச்சியை இங்கு செறிவாக அவதானிக்கலாம். ஆகமவிதிகளுக்கு கோயில்கள் பலவும் ஆட்பட்டாலும் இந்திரவிழா நடைபெறும் வல்வை முத்துமாரி முதலான கோயில்களில் நாட்டார் வழிபாட்டின் வடிவங்களை தொடர்ச்சியாக அவதானிக்க முடிகின்றது.

இங்கும் பொருளாதார நிலமைகளின் செல்வாக்கும் இந்து, கிறிஸ்தவ சமயங்களின் செல்வாக்கும் உள்ளது. பழைய நேர்த்தியான இயற்கை வாழ்வுக்குரிய நகர அமைப்பு பெரும்பாலும் குலையாது காணப்படும் கிராமத்தொகுதிகளை இங்கு அவதானிக்கலாம். காலனிய காலத்திலும் அதன் பின்னர் நிகழ்ந்த உள்நாட்டு இனமோதல்களிலும் ஏனைய வடக்கு நகரங்கள் அளவிற்கு பாதிக்கப்படாமல் பழைய மரபார்ந்த பௌதீக - அரூப பண்பாட்டு நிலமைகள் தொடர்ந்து நிலவும் இடமாக இருப்பதும் இந்நிலங்களை முக்கியப்படுத்துவதுடன், பாடசாலைகள், சனசமூகநிலையங்கள், விளையாட்டுக்கழகங்கள், ஆலய நிர்வாக அமைப்புக்கள், சமூக செயற்பாட்டு அமைப்புக்கள் என்பன இங்கு ஆரோக்கியமாக இயங்கும் தன்மையினையும் அவை சமூக அசைவியங்குதலில் செல்வாக்குடன் இருப்பதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். இத்தகைய அரசியல் சமூக பண்பாட்டு நிலமைகளின் செல்வாக்கினை இங்கு நிகழும் திருவிழாக்களிலும் அவதானிக்க இயலும். குறிப்பாக எல்லாத்திருவிழாக்களுக்கும் உச்சமாக நிகழும் இந்திர விழாவில் இவற்றின் கூட்டு உறவு இயக்கத்தை அவதானிக்கலாம்.

இந்திரவிழா- ஒரு சுருக்க அறிமுகம்.

இந்திர விழா என்ற சொல்லாடல் பழந்தமிழ் இலக்கிய மரபில் இருந்து பெறுகின்ற தகவல்களை கொண்டு விளங்கிக்கொள்ளப்படுகின்றது. மதுரை, பூம்புகார் முதலான தென்னிந்தியாவின் பழைய பேரரசுகள் அரசியல் நிர்வாகம் புரிந்த நகரங்களில் கொண்டாடப்பட்ட தற்கால தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக சிலப்பதிகாரம், மணி மேகலை போன்ற காவியப்-புனைவுகளின் ஊடாக இந்திரவிழா பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. இந்து தேவதைக்கதை மரபு அல்லது புராண நம்பிக்கைகளின் படி தேவர்களின் தலைவனான இந்திரனை வேண்டி வசந்த காலத்தில் (சித்திரை பெளர்ணமி) இந்திரவிழா நிகழ்த்தப்படும். தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோள் என்ற சோழ மன்னன் இதை தொடங்கினான் என்று தமிழிலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

எ னி னு ம் இ ல ங் கை யி ன் வ ட க் கே

வடமராட்சிப்பகுதியில் இருக்கும் வல்வெட்டித்துறை, நெடியகாடு போன்ற பல கிராமங்கள் சேர்ந்து சித்திரை முழுநிலவு தினத்தில் இந்திரவிழா எனும் கொண்டாட்டத்தை நிகழ்த்துகின்றனர். தென்னிந்தியாவில் கொண்டாடப்படும் இந்திரவிழாவிற்கும் வட இலங்கையில் நிகழும் இந்திர விழாவிற்கும் குறைவான ஒற்றுமைகளே உள்ளன. இந்திரவிழா என்ற சொற்பதம் மற்றும் அது சித்திரா பெளர்ணமியில் கொண்டாடப்படுவது. மேலும் கடலாடுதல் என்ற தென்னகத்தின் இந்திரவிழா குணாம்சத்தோடும் தொடர்புபடுகின்றது.

மற்றபடி தென் தமிழகத்தில் நிகழ்ந்ததாகச் சொல்லப்படும் இந்திரவிழாவின் காலமும் பொருளும் இலங்கையின் வடபுலத்தில் கொண்டப்படும் இந்திரவிழாவும் வேறுபட்டவை. இலங்கையின் வடக்கே நடைபெறும் இந்திரவிழா என்பது வட நிலத்துக்குரிய சமூக அரசியலையும் பண்பாட்டையும் உள்வாங்கிக்கொண்டு நிகழும் ஒன்றாகும்.

அடிப்படையில் இந்திரவிழா என்பது வல்வெட்டித்துறை முத்துமாரி அம்மன் கோவிலின் வருடார்ந்த மகோற்சவத்தில் ஒரு அங்கமாக நிகழும் தீர்த்த திருவிழா நாளாகவே குறித்த பிரதேச மக்களினால் பார்க்கப்படுகின்றது. எனினும் சுமார் ஐம்பது வருடங்களாகக் கொண்டாடப்படும் இந்திரவிழா தீர்த்த உற்சவத்தை தாண்டி, ஆகம வெளியில் இருந்து விலகி வீதியில் இறங்கி கிராமங்களையும் மக்களையும் நோக்கி பரவிச்சென்று ஒரு முழு நாளில் நிகழும் உற்சவத்தன்மையைக் கடந்த ஒன்றாக மாறி விட்டது. ஒப்பீட்டளவில் இந்திரவிழா இலங்கையில் நடைபெறும் பெரகரா முதலான திருவிழாக்களுக்கு நிகரான பெரிய திருவிழாவாகும்.

மிகப்பழைய வரலாற்றுச் செல்வாக்கு மிக்க கடல் முகப்புத்தளங்களான வல்வெட்டித்துறை, நெடியகாடு, ஊறணி, போன்ற பழைய வரலாற்று மையங்களில் இத்திருவிழா நிகழ்கின்றது என்ற பின்னணியில் இத்திருவிழாவை விளங்கிக்கொள்ள தொடங்க வேண்டும். பொதுவாக ஆலயப்பண்பாட்டுச் சூழலில் இருந்து வருகின்ற சமூக மக்கள் வாழும் நிலத்தில் இந்திரவிழா கொண்டாடப்படுகின்றது. கடல்சார்ந்த நிலத்துக்குரிய வாழ்வு முறைக்குப் பழக்கப்பட்ட மக்கள் வாழும் இந்நிலத்தில், இந்திரவிழா சிறப்பான ஒன்றாகக் கருதப்படக் கூடியது. எவ்வாறு தமிழ்நாட்டில் காவிரிக்கரையிலும், புகார் கடற்கரையிலும் கடலாடுதலோடு இந்திரவிழா தொடங்குமோ அத்தகைய தன்மையினையே வல்வெட்டித்துறையிலும் அவதானிக்க இயலும்.

கடலாடுதலை இந்திரவிழா நடக்கும் நாளான தீர்த்த உற்சவத்துடனும் தொடர்பு படுத்த இயலும்.

1967 இல் து. நவரத்தினம் என்ற தமிழறிஞர் முத்துமாரி அம்மன் கோவிலில் நிகழும் தீர்த்த உற்சவம் வெறும் தீர்த்த உற்சவமாக மட்டும் நிகழாமல் அதனைத் தாண்டி செல்லும் பண்புகளைக்கொண்டிருப்பதனை அவதானித்திருக்கிறார். புகைக்கூண்டு விடுவது, கூத்துகள், ஆடல் பாடல் செயற்பாடுகள் என்று ஒரு கூட்டான கலை நிகழ்வாக தீர்த்த உற்சவ தினம் நிகழ்வதை அவதானித்திருக்கிறார். அதனால் அத்திருவிழா நாளிற்கு பிரத்தியேகமான பெயரொன்றை வைக்க நினைத்திருக்கின்றார். அவருடைய இலக்கியப்பரிச்சயம் காரணமாக சித்திரா பெளர்ணமி நாளில் நிகழும் இந்திரவிழாவை அதே நாளில் நிகழும் தீர்த்த உற்சவ நாளின் கொண்டாட்டத்தோடு தொடர்புபடுத்திக் கொள்கிறார். அதன் பிரகாரம் அந்நாளிற்கு இந்திரவிழா என்ற பெயர் சூட்டப்படுவதுடன் அன்றிலிருந்து தீர்த்த உற்சவ நெறிமுறைகளுக்கு வெளியில் ஒரு சமூக கொண்டாட்டமாக இந்திரவிழா மாறத்தொடங்கியது.

இந்திரனுக்குப்பதிலாக அம்மன் இந்திர வாகனம் என்ற ஒன்றில் பொலிவிருத்தப்பட்டு திருவிழா தீர்த்த உற்சவமாகத்தொடங்கி இந்திரவிழாவாக பரந்து நிகழ்கின்றது. நீண்ட வீதியில் கிராம எல்லைகளை ஊடறுத்துச்சென்று, முத்துமாரியம்மன் கோயில் உட்பட பல கோயில்களையும், மடங்கள், கிராம அமைப்புக்கள், குடியிருப்புக்கள் என ஒரு கூட்டு வாழ்க்கையை இணைத்து நிகழும் பெருந்திருவிழாவாக இந்திரவிழா விரிந்திருக்கின்றது.

★

தமிழ்ச்சமூகமென்ற குழுமத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை பெருமளவில் பிரதிபலிக்கும் ஒன்றாகவே இந்திரவிழா காணப்படுகின்றது. ஆனாலும் ஏனைய திருவிழாக்களில் இருந்து விலகி சமூக வெளியை நோக்கி நகரும் தன்மை இந்திரவிழாவிடம் காணப்படுகின்றதா என்பதனையும் அவதானிக்க வேண்டும். அவையே ஏனைய திருவிழாக்களில் இருந்து இந்திர விழாவை அமைப்பு, அர்த்த ரீதியான தனித்தன்மைகளுடன் வேறுபடுத்தி காண உதவும்.

திருவிழா பிரதியீடான சமூக வெளியை உருவாக்குகின்றது. அது மனித சுதந்திர உணர்வின் கூட்டுமனதினாலும் சமத்துவத்தாலும் வகை நிலைப்படுத்தப்படுகின்றது (characterised by freedom). இந்துக்கோயிலின் தீர்த்த உற்சவமானது கடந்த ஐம்பது வருடங்களில் மெல்ல நகர்ந்து; விரிந்து இந்திரவிழா என்ற பெயரின் கீழ் அனைத்து இன, மத

சமூகத்தினாலும் பங்குபற்றுதலுக்கு உட்படுகின்றது. கோயிலுக்கு வெளியே மக்கள் கிராமங்களையும் வீதிகளையும் திருவிழா நிகழ்களமாக மாற்றுகின்றனர். சுதந்திரமாக தமக்கிடையே களித்திருத்தலைப்பகிரந்து கொள்கின்றனர். இங்கே மத நிகழ்வு என்ற தன்மை தற்காலிகமாக வலுவிழந்து போகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் இந்திரனுக்கு வழங்கப்பட்ட இடம் இங்கே முத்துமாரி அம்மனுக்கு வழங்கப்படுகின்றது. பொதுவாக இந்திரன் என்ற தேவதைத் தொன்மத்திடம் இருக்கும் ஒரு வித உயர் குழாம் தன்மை (eliteness) முத்துமாரி போன்ற தாய்த்தெய்வ கிராமிய வழிபாட்டுக்குரிய தேவதைகளிடம் இருப்பதில்லை. இதுபோன்ற கிராமிய தெய்வங்கள் மக்களுக்கு மிக நெருக்கமானவர்களாக இருக்கின்றனர். குறிப்பாக விளிம்புநிலை மக்களின் கூட்டு நம்பிக்கையின் உருத்திரட்சியாகவும் உள்ளனர். எனவே இந்திரவிழாவில் முத்துமாரி என்ற தாய்த்தெய்வம் விழாவிடக்கான தொடக்கப்புள்ளியாகவும் விழாவை மீண்டும் மீண்டும் ஆற்றுகை செய்ய உதவும் சமூக நிலைப்பட்ட வடிவமாக இருப்பது ஒருவகையில் தீர்த்த உற்சவம் இந்திர விழாவாக பெருவடிவம் எடுக்க முதற்காரணமாகவும் மாற்றமுற்றிருக்கிறது.

தவிர இந்தியாவின் கொட்டாற்றங்கரையுடன் (கோடிக்கரை) தொடர்புபடும் கர்ணபரம்பரைக் கதையை வல்லை முத்துமாரி அம்மன் கொண்டிருப்பதும் அம்மன் கன்னியம்மனாகவும் திருவிழா, கெர்ண்டாட்டம் முதலான சமூக நிகழ்த்துகை சடங்குகளை விரும்புவளாகவும் இருக்கின்றாள் என்பது மக்களின் நம்பிக்கையாக இருக்கின்றது. இங்கே கிராமிய வழிபாட்டு சடங்கு முறைகளாக இருக்கும் குளிர்ந்தி, உரு ஆடுதல், தீமிதிப்பு, வேள்வி போன்றவை தொடர்ச்சியாக நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

இந்திரவிழாவில் நிகழ்த்தப்படுவது சமூக நெருக்கம் கொண்ட கிராமிய அடையாளம் கொண்ட, மக்களுக்கு நெருக்கமான ஒரு தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டு முறையின் தொடர்ச்சியேயாகும்.

இந்திரவிழா நிகழும் கோயிலும் அது சார்ந்த நிலமும் கடந்தொழிலை மேற்கொள்ளும் சமூக மக்கள் செறிந்து வாழும் ஒரு நிலமாகும். இங்கே இந்திரவிழாவின் போது ஒன்று கூடும் மக்கள் குறித்த நிலத்தை சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமல்ல, இங்கே பரஸ்பரம் புன்னகைக்கும், உரையாடும், உணவுகளையும், பகிர்ந்துகொள்ளும் மக்கள் பல பிராந்தியங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். இங்கே சாதி, சமூக அந்தஸ்து என்பன கொண்டிருக்கின்ற அதிகார பிறழ் நிலமைகள்

தாக்கி எறியப்படுகின்றன. அதாவது யாழ்ப்பாண ஆழ்மனநிலை கொண்டிருக்கிற சாதி தொடர்பான நடத்தைக்கோலங்களுடன் தொடர்பு படுத்தி மிக நுண்மையாக ஆராய வேண்டியிருக்கிறது.

ஏதோ ஒரு வகையில் இத்தகைய காலம் காலமாக வந்து சேர்ந்த சாதிய உணர்வுகள் திருவிழாவுக்குள் தள்ளிவைக்கப்படுகின்றன, அல்லது தற்காலிக மறதிக்குள்ளாக்கப்படுகின்றன என்றே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. திருவிழாவில் எங்கேனும் ஒரு பொறி உரசப்படும்பட்சத்தில் ஆழ்மனதினிலுள்ள சமூக வயப்பட்ட சாதி தொடர்பான எண்ணம், அல்லது உணர்நிலை வெளிப்படாது என்று எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆயினும் முற்போக்கான மானுட உரையாடல்கள் சாதிய நிலைமைகளை கரைப்பதற்கு சிறிய அளவிலேனும் மாற்றத்துக்கான குறைந்தபட்ச வெளியையேனும் இந்திரவிழா திறந்துவிடுவதையும் மறுக்க இயலாது. மேலும் இவ்வளவு காலமும் சாதி பற்றிய தொடர்ச்சியான வாசிப்பை நிகழ்த்தியதை விட தற்போதைய சூழ்நிலையில் இன்னும் நுணுக்கமாக இத்தகைய பண்பாட்டு வெளிகளுக்குள் சென்று சாதியம் பற்றிய வாசிப்புக்களை நிகழ்த்த வேண்டும். உண்மையில் திருவிழா சமூக நிலைமையை அடைந்துகொள்வதின் ஆரோக்கியமான பண்பாக இதனைப்பார்க்க வேண்டும். ஒரு நீண்டதெருவில் அலங்கார ஒளியின், இசையின் கலை வடிவங்களின் கீழ் லட்சம் கணங்களில் நிகழ்கின்ற சமூக கூட்டு உணர்வு தனி உடல்கள் கொண்டிருக்கின்ற அதிகார நிலமைகளை உடைத்து கொண்டாட்டத்தையும் அன்பையும் மட்டும் மிச்சம் விட்டுச்செல்கின்றது. இது பிரக்ஞை பூர்வமாக அல்லாமல் ஒரு தற்காலிக நிலையில் நனவிலியிலேயே நடப்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

வணிகப்பண்பாட்டின் மையத்தன்மை ஆதிக்கம் என்பன எல்லாப் பொது நிகழ்வுகளிலும் பெரியளவில் தமது இருத்தலைக் காட்டிக்கொள்கின்றன. திருவிழாக்களிலும் அந்த நிலைமை இருக்கின்றது. ஆயினும் பெரும்பாலும் பெரிய வணிக மையங்கள் திருவிழாக்களை விளம்பரப்படுத்தலுக்காக பயன்படுத்துகின்றன. மற்றபடி திருவிழாவில் இயங்கும் வணிக மையங்கள் என்பவை பெரும்பாலும் உணவுப்பண்பாட்டுடன் சேர்ந்தவை. உணவுப்பண்பாட்டு வணிகம் என்பது திருவிழாவின் முக்கிய அம்சமாக இருக்கின்றன. ஆதலால் திருவிழாக்களில் நாட்டுப்புறவியல் வணிகத்தின் அல்லது விளிம்பு நிலை மக்களின் வணிகத்திற்கு அதிக முக்கியம் வந்து சேர்கின்றது. கச்சான் வியாபாரியும், சுண்டல் வியாபாரியும், தேனீர் வியாபாரியும் பெரும்

வணிக மையங்கள் என்று கருதிவிட முடியாது, மாறாக அவர்கள் எளிமையான மக்களைச் சரண்டாத வணிக நிலைமைகளைச் சேர்ந்தவர்கள். அத்தோடு திருவிழா ஒன்றின் உணவு மையங்கள் என்பவை அசைகின்ற தன்மை கொண்ட சிறிய வணிக நிலைமைகள்தான். அவை திருவிழாக்களின் கொண்டாட்டத்தில் விளிம்பு நிலை மக்களின் வணிக இடங்களாகவே மாறி நிற்கின்றன. அவை எளிமையான சரண்டலற்ற கொண்டாட்டத்தினை திறந்து விடுகின்றன. இத்தகைய கண்ணோட்டத்தையே இந்திரவிழாவின் வணிக நிலைகளின் மீது செலுத்த முடியும்.

மேலும் போர்ச் சூழலுக்குள் இருந்து வந்த சமூகம் என்றவகையில் நீண்டகால போர் வடுக்களை ஆற்றுவதன், மடை மாற்றம் செய்வதன் முக்கிய பங்காற்றலை இத்தகைய மானுட நம்பிக்கையுடன் ஊடாட்டம் செய்கின்ற திருவிழாக்கள் கொண்டிருக்கின்றன. ஒப்பீட்டளவில்

போருக்குப்பின்னர் கோயில்களில் அதிகரித்திருக்கின்ற பரிகாரம், நேர்த்தி முதலான செயற்பாடுகளும் மக்கள் திருவிழாபோன்ற சமூக அசைவுகளில் பங்கேற்கின்ற தன்மையும் அதிகரித்துள்ளது. வன்முறையும் அடக்குமுறையும் நிலவிய சமூகம் அவற்றின் தளைகளிலில் இருந்து விடுபடும் மனநிலையை, நம்பிக்கையை எட்டுவதில் திருவிழாக்கள் பெரும்பங்காற்றுகின்றன.

கலையும் கற்பனையும்

கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டதனைப் போல திருவிழா பண்பாட்டினாலும் மொழியினாலும் காவப்பட்டு வரும் தொன்ம கதைகளினதும்

நம்பிக்கைகளினதும் வெளிப்பாடாகும். எனவே இவை மானுட கற்பனை மற்றும் கலையுணர்வுடன் மிக நெருக்கமானவை. இந்திரவிழாவும் தொன்மக் கதையாடல்களின் பின்னணியில் கலை (ART), கைவினை (CRAFT) என்பவை நிகழும் ஒரு பொது வெளியாகவே இருக்கின்றது.

இந்திரவிழா என்பது பகலில் கோயில் உற்சவத்தின் தீர்த்த உற்சவச் சடங்குகளை அதிகம் கவனிக்கிறது, மாலையில் இந்திரவிழாவாக மாறி நீண்ட பெரும் வீதியை வர்ண ஒளிகளால் நிறைக்கின்றது. இந்திரவிழாவின் கலையுணர்வின் உச்சமென்பது ஒளியினால் ஆற்றுகை செய்யப்படுகின்றது என்றே சொல்லவேண்டும். வீதிகளில், மரங்களில், அலங்காரத் தோரணங்களில், கடற்கரை, கேணி, தூவு முதலான நீர் நிலைகளில், மேடைகளில், கோயில் கோபுரங்கள், கட்டடங்கள், தெய்வப் படிமங்கள், கைவினை உருவங்களில் ஒளி கலையுணர்வோடு அலங்கரிக்கப்படும். இங்கே கலை என்பது குறித்த கிராமங்களில் இருக்கும் கிராம மக்கள் அமைப்புக்களால் போட்டியாக நிகழ்த்தப்படும். அழகியலின் உச்ச பெறுமானத்தின் பொருட்டான உழைப்பினை கொடுக்கும். இங்கே மக்கள் ஒளியைக்கொண்டு தங்கள் நிலத்துக்குரிய, நடத்தைக்குரிய, கலையுணர்வுக்குரிய வடிவங்களை கட்டமைக்கின்றனர். இக்கலை நிகழ்த்துதலின் பொருட்டு தமது உழைப்பின் பெரும் பொருளாதாரச்செலவை ஒதுக்கிக் கொள்கின்றார்கள். அடிப்படையில் கலை தனிமனித மனவெழுச்சியுடன் தொடர்புடையது, அது மனித

தன்னுணர்வு தன்மையின் இன்னொரு வடிவமாகவும் இருக்கின்றது என்ற வகையில் இந்திரவிழாவில் ஒளியலங்காரம் என்பது முக்கிய கலைவடிவமாகக் கொள்ளக்கூடியது. குறிப்பாக அது சாதாரண மக்களிடம் இருந்து வெளிப்படும் அசலான கொண்டாட்டமாகவும் இருக்கின்றது.

இந்திரவிழாவின் ஆரம்பகாலம் உடல் ஆற்றுகை வடிவங்கள் திருவிழாவின் பிரதான அங்கங்களாக இருந்து வருகின்றன. முத்துமாரி அம்மன் காத்தவராயன் என்னும் மரபார்ந்த கூத்துடன் நெருக்கமான தொடர்பினைக்கொண்ட ஒரு தாய்த்தெய்வம். எனவே இங்கு காத்தவராயன் கூத்து முக்கியமான மரபுக் கலை வடிவமாகச் செல்வாக்குப்பெறுகின்றது.

இவை தவிர ஆரம்ப காலங்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் எழுச்சி பெற்ற கூத்து வடிவங்களும் திருவிழாவில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டமை பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. அவை சமூக சமய நிலைப்பட்டவையாகவும், போராட்ட காலங்களில் அரசியல் நிலைப்பட்டவையாகவும் நிகழ்த்தப்பட்டமை பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கின்றன. தவிர நகைச்சுவை மிக்க கேளிக்கை நிகழ்வுகளும், மிமிக்கிரி, வில்லிசை போன்ற நகைச்சுவை, விவாதங்கள் கொண்ட அம்சங்களும் ஆற்றுகை செய்யப்படுகின்றன.

வில்லிசை யாழ்ப்பாணத்தின் திருவிழாக்களில் தனியாக வளர்ந்து வந்த பெரும் மரபுக்கலைவடிவம். இந்திரவிழா வில்லிசை முதலான மரபார்ந்த கலைவடிவங்கள் ஆற்றுகை செய்வதற்கான வெளியை உண்டுபண்ணிக்கொடுக்கின்றது.

இசையைப்பொறுத்தவரை இரண்டு விதமான ஆற்றுகைகளை திருவிழாவில் அவதானிக்கலாம். ஒன்று மரபார்ந்த இசை வடிவங்களை ஆற்றுகை செய்கின்றமையும் மற்றது ஏனைய நவீன இசை வடிவங்களை ஆற்றுகை செய்வதுமாகும். பாரம்பரிய இசை வடிவங்களில் கிராமிய இசை வடிவமான உடுக்கு முதலான இசைத்தல் ஆற்றுகைகளை திருவிழாவில் காணலாம். முத்துமாரி முதலான கிராமிய வழிபாட்டு முறைகளில் உடுக்கு மரபார்ந்த இடத்தை பிடித்துக் கொண்டுள்ளது.

மேலும் மேளம், நாதஸ்வரம் முதலான ஆற்றுகைகள், கோயில் உட்பிரகாரத்திலும், வெளியில் மேள சமாக்களாக மேடைகளிலும் தொடர்ந்து நடைபெறும். இந்திரவிழாவில் நடைபெறும் மேள, நாதஸ்வரக் கச்சேரிகள் புகழ் பெற்றவை.

மேலும் கடற்கரைகளில் திருவிழா வீதிகளில் மேடைகள் அமைக்கப்பட்டு இசைக்கச்சேரிகள் இரவிரவாக நடந்துகொண்டிருக்கும். தொங்கும் மேடைகள் கடல் மேடைகளில் பாரம்பரிய இசைக்கச்சேரிகளும் சரி நவீன இசைக்கச்சேரிகளும் சரி நடந்தவண்ணம் இருக்கும். பாரிய ஒலிபெருக்கிகளும் மின் அலங்காரங்களும் இசை தெருக்களை அசைத்துச் செல்லும் உணர்வைத்தரும். இன்றுவரை இசை இந்திரவிழாவில் தனியான கொண்டாட்டமாக நிகழ்கின்றது.

நடன ஆற்றுகைகளைப் பொறுத்தவரை இசையைப்போலவே மரபார்ந்த ஆற்றுகைகளான கரகம், பரதம், முதலான ஆற்றுகைகள் நிகழ்ந்த வண்ணம் இருக்கும். தமிழ்ச்சமூகத்தில் ஆராயப்படவேண்டிய "சின்னமேளம்" முதலான ஆற்றுகைகள் ஆரம்ப

வருடங்களில் நடந்திருக்கின்றன. இன்றும் இசையுடன் கூடிய நவீன நடன ஆற்றுகைகள் இந்திரவிழா மேடைகளில் நிகழும். தவிர மேடைக்கு வெளியே, திருவிழா தெருக்களில் மக்கள் குழுக்களாக இணைந்து நடனமாடுவர். குறித்த அமைப்போ வடிவப்பெயரோ இல்லாத ஆத்மார்த்தமான கொண்டாட்டங்களை கொண்ட நடனங்கள் அவை.

அனுமதிக்கப்பட்ட வரம்பு மீறல்களைக்கொண்டு உணர்வு பூர்வமான நடத்தை, சடங்குக்கோலங்களை நிகழ்த்துதல் (Sacrilegious) என்று திருவிழாவியல் கோட்பாட்டாளர்கள் குறிப்பிடும் தன்மைகளை இங்கே அவதானிக்க வேண்டும். உதாரணமாக சாதாரண நிலையில் தெருக்களில் நடனமாடுதல் என்பது சமூக கட்டுப்பாட்டில் பிறழ்வான ஒன்றாக பார்க்கப்படும். சாதாரண மக்களின் எளிய கொண்டாட்டம் கூட அதிகார வர்க்கத்தினால் நகக்கப்படுவதற்கு இப்படியான சமூகக்கண்ணோட்டங்கள் அதிகார சமூகத்தினால் உருவாக்கப்பட்டவை. அவ்வாறான சமூக கருதுநிலைகளை அடைத்து ஆன்மாவின் உச்ச கொண்டாட்டத்தையும் உணர்வு வெளிப்பாட்டையும் திறந்து விடும் செயல்களை இந்திரவிழா போன்ற திருவிழாக்களில் காணலாம்.

சின்னமேளம் முதலான ஆற்றுகைகள் பாலியல் வன்முறையுடன் தொடர்புபடுபவை பண்பாட்டு நிலைமைகளை திரிப்பவை என்ற விமர்சனம் அக்காலத்தில் இருந்துள்ளது. ஆனாலும் மக்கள் அதனை கொண்டாட்டமாகப் பார்த்தனர். சமூகம் கட்டமைக்கின்ற புனித கதையாடல்களை மக்களே வலுவழிக்கச்செய்தனர். அதனை அசையும் சமூக வாழ்வின் பிறிதொரு அங்கமாகக்கொள்ளத்தொடங்கினர். பாலியல் வெளிப்பாடுகளும் சரி உடலின் ஆற்றுகைவடிவங்களும் சரி சமூக நிலைமைகளுக்கு எதிரானவையல்ல அவை மானுட வாழ்வின் அங்கங்கள் என்ற நிலையை மெல்ல மெல்ல மக்கள் அடைவதனை இத்தகைய திருவிழாக்களில் அவதானிக்க இயலும்.

திருவிழா ஒன்றில் நிகழும் மக்களின் படைப்பாற்றலும் கற்பனாவாதமும் அசலான ஒரு கலைவடிவம். இந்திரவிழாவில் ஒளியை, இசையை, நடனத்தை ஆற்றுகை செய்வதனைப்போல புதிய படைப்பு வடிவங்களை மக்கள் கண்டடைந்திருக்கின்றார்கள். அவற்றை போட்டிகளாக விசேட வேடிக்கை நிகழ்வுகளாக செய்கின்றார்கள்.

உதாரணமாக "புகைக்கூண்டு விடுதல்" என்ற மரபார்ந்த படைப்பாற்றலை. வேடிக்கை நிகழ்வு என்பதனைத்தாண்டி தமது நிலத்தின், சமூக

படைப்பாற்றலின் அடையாளமாக இந்திரவிழாக்காலத்தில் மேற்கொள்வர். எப்படி பட்டத்திருவிழா, படகுப்போட்டி என்பன அங்கு நிகழ்த்தப்படுகின்றனோ அதைப்போல் பரகுட் போன்ற புகைக்கூண்டுகளை தயாரித்து வானத்தில் ஏவுதல் அங்கு நிகழ்கின்றது. வெறும் வேடிக்கை என்பதைக்கடந்து மரபார்ந்த கலை வடிவத்தன்மைகளை அது பெறுகின்றது.

அதனைப்போல பெரும் பதாகைகளை, தெய்வ உருவங்களை கைவினை வடிவங்களாக, சித்திரத்திறன்களாக வெளிப்படுத்துகின்றனர். ஒளியும், அலங்காரமும் கொண்ட உருவங்களை செய்கின்றனர். டிராகன் தொடக்கம் கண்ணன் பொம்மை வரை பல்கலாசாரத்தன்மை கொண்ட கலைவடிவங்களை அங்கு அவதானிக்கலாம்.

பொதுவாக கோயில் திருவிழாக்களில் ஒரு நாளில் நடைபெறும் “வேட்டைத்திருவிழாவை” இந்த இடத்தில் அவதானிக்க வேண்டும். தீமையை அழிக்க தெய்வம் வேட்டைக்குச் செல்கின்றது என்ற அடிப்படையில் குறித்தநாளில் கோயில்களில் வேட்டைக்காரகளைப்போல் வேட்டிட்டு ஆற்றுகை செய்வார்கள். இதன் ஒத்த தன்மையாகவோ அல்லது அந்த நிகழ்வின் வளர்ச்சியடைந்த தன்மையாகவோ இதனை அவதானிக்க முடியும்.

மேலும் பேச்சுமொழியில் இருக்கின்ற கட்டற்ற தன்மைகளைக்கொண்ட உரையாடல்கள், கூக்குரல்கள், வித்தியாசமான ஒலி எழுப்பும் நடத்தைக்கோலங்கள் போன்ற இயல்பு நிலையில் அனுமதிக்கப்படாத செயற்பாடுகளை இங்கே மக்கள் ஆற்றுகின்றனர். உளவியல் வடிகாலாகவும் கொண்டாட்ட எல்லைகளின் மானுட நடத்தைக்கோலங்கள் மீதான வாசிப்புக்கோலங்களாகவும் இவற்றைக் கருதலாம்.

திருவிழாக்களை பொருளாக கொண்டு பால்நிலை அடிப்படையான உரையாடல்களையும் நிகழ்த்த வேண்டியிருக்கிறது.

ஒட்டுமொத்த உலகமும் அளவு அமைப்புக்களில் மாறுபட்டாலும் இன்னும் ஆண்மனநிலை (male gaze) தன்மைகளில் இருந்து முழுமையாக விடுபடவில்லை. அதுவும் தமிழ்ச்சமூகமென்பது மிக பிற்போக்குத்தனமான ஆண் மனநிலைகளை செறிவாக நிகழ்த்தும் ஒன்று. இவ்விடத்தில் கொண்டாட்டம் அல்லது திருவிழா ஒன்றில் அச்சமூகத்தில் நிலவும் பால்நிலை ஆதிக்கம் எவ்வளவு செல்வாக்குச்செலுத்துகிறது என்பதை அவதானிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

எழுத்தாளர் ஜமாலனின் “பிளாஸ்டிக் பெண்ணுடல்களும் பண்பாட்டுத்தையல் காரர்களும்”

என்ற கட்டுரையின் பின்வரும் நறுக்கைக் கவனிக்கலாம்.

சங்க இலக்கியங்களில் வரும் “நெய்மணிமயக்கம்” போன்ற கிளர்ச்சி நிலைகள் “கார்னிவல்” கொண்டாட்டங்கள் பிந்தைய மதப்பண்பாட்டு ஆதிக்கத்தால் ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது, ஆக பண்டைய தமிழர்களிடம் ஒரு உடல் தன்னை முழுமையாக வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் தன்மையென்பது முற்றிலுமாக ஒடுக்கப்பட்டுவிட்டது. அதன் தொடர்ச்சியாக பெண் ஒரு வளமான நிலமாக உருவகப்படுத்தப்பட்டு ஆழமாக உழுதுபயிரிட வேண்டிய ஒரு களமாக (site) மாற்றப்பட்டுவிட்டாள். பெரும்பாலான மதங்களின் புனித மறைகள் பெண்ணை ஒருவளமான நிலமாக உருவகப்படுத்துவதன் அடிப்படை இதுதான். பெண்வெளி (feminine space) என்பது பெண் களமாக (feminine site) மாற்றப்பட்டுவிட்டது. இதைத்தான் இன்றைய பண்பாட்டு வரலாறு சாதித்துள்ளது. இவ்வாறான பெண் களத்தைக்காக்க கட்டமைக்கப்பட்டதே ஆண் என்கின்ற உடல்.”

இவ்வடிப்படையில் பெண் வெளிக்கு எதிரான, அல்லது பெண்ணை கட்டுப்படுத்தும் பண்பாட்டு நிலைமைகளை கையாளும் ஆண் சமூக அமைப்பு திருவிழா ஒன்றின் கொண்டாட்டத்தில் பெண்ணுக்கு எத்தகையை வெளியை அனுமதிக்கிறது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். இங்கு அனுமதிக்கல் என்பது ஆண் அரசியலின் சொல்லாடலாக மாறி நிற்கின்றது. ஒரு பெண் நடனமிடவோ கூக்குரலிடவோ தமிழ்ச் சூழலின் திருவிழா அனுமதிக்கின்றதா, ஏன் சுதந்திரமாக உலவுதல் கூட எவ்வளவு சாத்தியப்படுகின்றது என்பதில் தொடங்கி இதை உரையாடலாம். இங்கே திருவிழாக்கள் சமூகத்தில் நிலவும் அதே ஆண் களியாட்ட மனநிலையிலேயே இயங்குகின்றன. அவை பெண்களின் சுதந்திரத்தையே கொண்டாட்டத்தையோ வரையறைக்கு உட்பட்டவையாகவே தொடர்ந்தும் வைத்திருக்கின்றன. சமூக உளவிய மாற்றம் நிகழாமல் பால்நிலை சமத்துவத்தினை திருவிழாக்களிலும் அவதானிக்க இயலாது. இந்திர விழாவைப் பொறுத்தவரையில் பெண்கள் குடும்பங்களாக (பெரும்பாலும் ஆண் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் இயங்கும் குடும்ப அமைப்புக்கள்) ஆண் சமூக மனம் கட்டமைத்த கொண்டாட்ட எல்லைகளுக்கள்ளேயே பெரும்பாலும் இயங்குகின்றனர். சமூக புனிதப்படுத்தலின் கீழ் பெண் தொடர்ந்தும் திருவிழாவினும் சமநிலையில்லாத இடத்திலேயே நிற்க அனுமதிக்கப்படுகிறாள்.

காட்சிப்படுத்துதலின் பண்பாடு என்ற நிலைக்குள் நாடக அரங்கியல் துறைகளில் கையாளப்படும்

மீபெருப்பித்து நிகழ்த்துதல் போன்ற உத்தி முறைகளின் அதிவடிவமாக அதாவது இயல்பு வாழ்விற்கு வெளியே ஒரு நாடகப்படைப்பினைப்போல நிகழ்த்திக்காட்டும் ஒன்றாக இத்தகைய திருவிழாக்களைப் பார்க்க முடியும். பெருங்காட்சி, அதிசயத்துவம் முதலான பண்புகளை தரிசிக்கும் கூறுகளில் ஒன்றாக திருவிழாக்களை அவதானிக்கலாம்.

மரபுரிமை மற்றும் சமூக செயற்பாடாக திருவிழாக்கள்.

இந்திரவிழா போன்ற திருவிழாக்கள் மரபுரிமை அடையாளப்படுத்தலின் கூட்டு தன்மைகளைக் கொண்டவையாக பார்க்கப்படக் கூடியவை. குறிப்பாக அவை கலாசார மரபுரிமைகள் (Cultural Heritage) ஆக கருதக்கூடிய தன்மையை கொண்டிருப்பவை. கலாசார மரபுரிமையை International Council on Monuments and Sites (ICOMOS) பின்வருமாறு வரையறைக்கின்றது:

பண்பாட்டு மரபுரிமையெனப்படுவது குறித்த சமூகமொன்றால் உருவாக்கப்பட்டு ஒரு தலைமுறையிலிருந்து மற்றைய தலைமுறைக்கு கடத்தப்படும் வாழ்வியல் வெளிப்பாடாகும். இது சம்பிரதாயங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், இடங்கள், பொருட்கள், கலை வெளிப்பாடுகள், விழுமியங்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கும். பண்பாட்டு மரபுரிமை பெரும்பாலும் தொட்டுணரப்படக்கூடியதாக அல்லது தொட்டுணர முடியா மரபுரிமைகளாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. (ICOMOS, 2002)

இதன் அடிப்படையில் கலை வெளிப்பாடுகள், மரபார்ந்த ஆற்றுகைகள், உணவு முறைகள், உடையலங்காரங்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், வழக்காறுகள், இடங்கள், பண்டங்களை ஒரு கூட்டுத் தளமாக கொண்டு இயங்கும் இந்திரவிழா போன்ற திருவிழாக்களின் ஒவ்வொரு கூறுகளும் குறித்த நிலத்தினை பிரதிபலிக்கக் கூடியதும் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியின் கதையாடல்களைக் காவக்கூடியதுமான தன்மை பெற்றவை. எனவே ஒட்டுமொத்த திருவிழாவும் தேசிய கலாசார மரபுரிமையாகவும் சர்வதேச மரபுரிமை அசைவுக்குள் சேர்க்கப்பட்டு வாசிக்கக் கூடியதாகவும் மாற்றப்படுதல் அவசியமாகும். சர்வதேசகலாசாரமரபுரிமைகளை அடையாளப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் குறிப்பிடும் பெரும்பாலான பண்புகளை இந்திரவிழா கொண்டிருப்பதனையும் இங்கு அவதானிக்கலாம். இலங்கையில் பெரகரா போன்ற கலாசார மரபுரிமைகளுக்கு நிகரான தன்மை இந்திரவிழாவிற்கும் காணப்படுகின்றது.

மேலும் மரபுரிமைகளை பாதுகாத்தல்

பரவலடையவும் தொடர்ச்சியைப் பேணவும் உதவும் சுற்றுலாத்துறையின் கரிசனையும் இத்தகைய திருவிழாக்களின் மீது ஏற்படுத்தப்படுதல் பிரதேசம் தாண்டி, ஒட்டுமொத்த மானுட குலத்தை நோக்கி ஒரு மரபுக்கொண்டாட்டத்தினை எடுத்துச்செல்ல உதவும்.

மேலும் திருவிழாக்களை சமூக செயற்பாடாக நிகழ்த்துகை செய்வதும் வாசிப்பதும் முக்கியமான உரையாடலாக வளர்ந்துவருகின்றது.

★

தனிமனித, சமூக மற்றமைகள், கீழ்மைகளை திருவிழா எவ்வாறு கையாள முடியும் என்ற கேள்வியும் உள்ளது. உதாரணமாக திருவிழாக்களில் அதிகமாக நடைபெறும் சகல பால்நிலைகள் மீதும் நிகழ்கின்ற பாலியல் வன்முறைகள், திருட்டு போன்ற மனித கீழ்மைகளை எப்படிப்பார்க்க போகின்றோம் என்ற கேள்வியிருக்கின்றது. தவிர திருவிழா எல்லைகளுக்குள் மட்டும் வலுவிழந்து போகும் அதிகார முகங்கள் எல்லை கடந்தவுடன் நேரடியாக சமூக தளைகளுக்குள் சென்று விடுகின்றன என்ற விமர்சனமும் முன் வைக்கப்படுகிறது. எனினும் நவீன உளவியலும் ஏனைய கலை இலக்கிய மொழி வாசிப்பும் மனித சமுதாயத்தின் சிந்தனை வளர்ச்சியை, ஜனநாயகத்தன்மையை நோக்கி நகர்ந்து வன்முறைக்கு எதிராக நிற்கும் மனநிலையை படிப்படியாக அதிகரிக்கும் பண்பினை திருவிழாக்கள் செய்வதனை உளவியலாளர்களும் சமூகவியலாளர்களும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.

இந்திரவிழா போன்ற திருவிழாக்களை மானுட குலம் நிகழ்த்துதல் என்பது பரவலாக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. குறிப்பாக இலங்கை முதலான போர் வடு உள்ள தேசங்களில் மரபார்ந்த தளங்களில் கலை, இலக்கிய நிலமைகளின் கீழ் மக்கள் ஒன்று கூடுதல் உளவியல் மனவடுக்களை நீக்குவதோடு, சமூக மாற்றத்தினை நோக்கிய கூட்டு நடத்தைக்கு அவர்களை இட்டுச்செல்லும்.

போருக்குப் பின்னான சூழலில் இருக்கும் சமூகத்தின் உளநெருக்கடியென்பது இயற்கை நிலையையும் பண்பாட்டையும் கொண்டு நிலைமாற்றத்திற்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியது. அதைச் செய்யும் உச்ச நிகழ்வாக திருவிழாக்களைப்பார்க வேண்டும். போர்க்காலத்திற்குப்பிறகு நாட்டார் வழிபாடு உள்ளிட்ட சடங்குகளைக்கொண்டிருக்கும் சமய நிறுவனங்களில் மக்கள் நேர்த்தி, களிப்பு, பிரார்த்தனை முதலானவற்றில் ஈடுபடுவது சடுதியாக அதிகரித்துள்ளதனை வெளிப்படையாகவே அவதானிக்கலாம். உச்சமான பயம், இழப்பு,

துன்பம் என்பவற்றின் மூலம் ஏற்பட்ட உள உடல் நெருக்கடிகளை நிலைமாற்றக்கூடிய அல்லது வலுவிழந்து போகக்கூடிய உச்சமான நம்பிக்கையாக வழிபாடுகளையே மக்கள் கைக்கொள்கின்றனர். அதிலும் குறிப்பாக திருவிழாக்களிலும் பண்டிகைகளிலும் விரதகாலங்களிலும் விசேட தினங்களிலும் தமது நேர்த்திகளை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒன்று கூடுகின்றனர். அதிலும் இந்திரவிழா, கச்சதீவு திருவிழா போன்ற சமயநிலையைத்தாண்டி சமூக நிலைப்பட்ட, நாட்டார் முறைமைகளுக்கும் இயற்கைக்கும் நெருக்கமான இத்தகைய திருவிழாச்சடங்களை ஆற்றும் போது நெருக்கடி வலுவிழப்புச் செய்யப்படுவது செறிவாக நடக்கின்றது.

விலங்கு பலியிடலை வடக்கில் நீதிமன்றம் தடை செய்துள்ளது. காலங்காலமாக ஆற்றப்படும் மரபார்ந்த பண்பாட்டு அடையாளமாகவும் சமூக தொழில்நிலைகள் மற்றும் உச்சமான திருவிழா உளவியலுடன் தொடர்புபட்ட இத்தகைய அடையாளம் சார்ந்த பண்பாட்டுக்கூறுகள் தடைசெய்யப்படும் போதும் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகும் போதும் மனிதர்கள் கண்டடைந்த இயற்கையான சுலபமான நெருக்கடி தீர்க்கும் வாழ்வியல் அழிந்து போகின்றது. ஆகமவிதிகளும் அதிகாரமும் ஊடாடும் உலகமயமாதல் சூழலில் தொன்மங்களும் வழக்காறுகளும் வழக்கொழிக்கப்படுகின்றன. இன்று காலம் மரபார்ந்த பண்பாட்டுக்கூறுகளை ஓரளவேனும் பேணுகின்ற அடிமுக்கிய நிகழ்வாக திருவிழாக்களையே தற்பொழுது இனங்காண முடிகிறது. எனவே அதிகார, மையநிலைப்பட்ட பிறழ்வுகளைத்தவிர்த்துக்கொண்டு ஆரோக்கியமான சமூக வயப்பட்ட பண்பாடு மற்றும் இயற்கை நிலை கொண்டாட்டமயமாக்கல்களை தொடர்ந்து நிகழ்த்துகை செய்தலும் வாசித்தலும் வேண்டப்படும் ஒன்றாகவிருக்கிறது.

2 சாத்துணைகள்.

01. சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழாவூரெடுத்த காதை.

02. மணிமேகலை, விழாவறை காதை.

03. செ.கிருஷ்ணராசா. (2015) தொல்லியலும் வடமராட்சியின் பண்பாட்டுத்தொன்மையும்.. பிறைநிலாவெளியீட்டகம்.

04. சுகந்தினிதனாபாலசிங்கம் .வல்வையின்வரலாற்றுச்சுவடுகளும் பண்பாட்டுக்கோலங்களும்.

05. பழங்கால யாழ்ப்பாணம் .எஸ்.

இராசநாயகம்

06. RE OPENING OF A NORTH CEYLON PORT & Mr.K. Muthukumarasuvamy

07. ந.நகுல சிகாமணி (1997) வல்வையின் வரலாற்றுச்சுவடுகள்.

08. கோபிசந்நாரங் , அமைப்புமையவாதம் பின் அமைப்பியல் மற்றும் கீழைக்காவியவியல். சாகித்திய அக்காடெமி வெளியீடு.

09. தமிழவன். அமைப்பியலும் அதன் பிறகும், அடையாளம் வெளியீடு.

10. முனைவர். ந.முத்துமோன், அமைப்பியல் பின் அமைப்பியல். காவ்யா வெளியீடு.

11. இலங்கையின் சமூகத்தையும் பண்பாட்டையும் வாசித்தல், தெரிவு செய்யப்பட்ட கட்டுரைகள், இரண்டாவது தொகுதி.

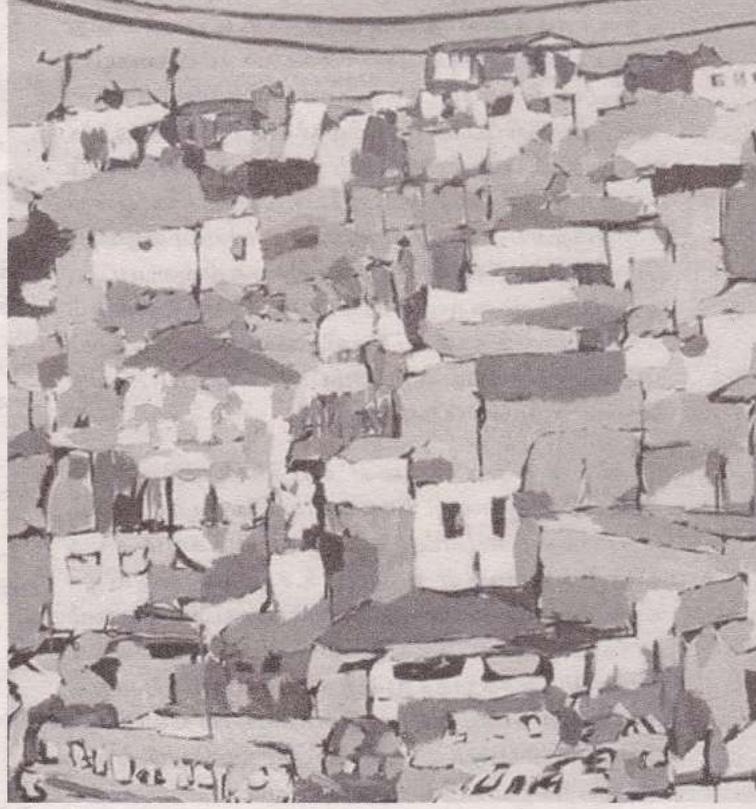
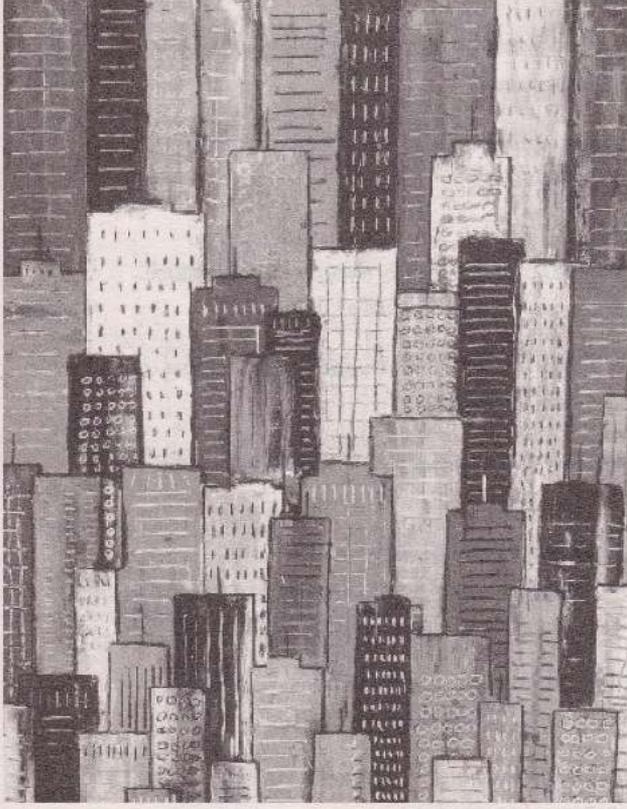
12. பக்தவச்சலபாரதி, தமிழர் மானிடவியல், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம்.

13. பக்தவச்சலபாரதி , இலக்கிய மானிடவியல், அடையாளம் வெளியீடு.

14. டி. தருமராஜ், தமிழ் நாட்டுப்புறவியல், பெண்கள் , கலைஞர்கள் மற்றும் தெய்வங்கள். புலம் வெளியீடு.

தொன்ம யாத்திரை மரபுகளை அறிவதற்கும் கொண்டாடுவதற்குமான ஒரு சமூக இயக்கம். அழிந்து வரும் உள்ளூர் பண்பாட்டையும் கைவினைகளையும் கலையாக்கங்களையும் மீளக் கொண்டாடுவதன் வழியாக அடுத்த தலைமுறைக்கு அதனை ஒரு பண்பாட்டுச் சொத்தாகவும், பண்பாட்டிலிருந்து திரண்டு வந்த ஞானமாகவும் கையளிப்பதற்கான ஓர் ஏற்பாடு.

இந்த இயக்கத்தை விதை குழுமம், அக்கினிச் சிறகுகள், தன்னார்வலர்கள் இணைந்து இயக்குகின்றனர். இவை பற்றிய மேலதிக விபரங்களை அறிய www.thonmayathirai.com என்ற இணைய முகவரியை பயன்படுத்தலாம். இவை தொடர்பிலான உங்களது கருத்துக்களையும் எங்கு எழுதி அனுப்பி வைக்கலாம்.

நைற்றி நகரம்

ஆதி பார்த்திபன்

அந்த ஊரின் பெயர் நைற்றி நகரம். ஏதோ ஒரு முறை மட்டும் அந்த ஊருக்கு சென்றிருக்கிறேன். அதுவும் மிகவும் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில். அந்த ஊரில் நைற்றி என்பது பிரபலமான சொல், வீட்டில் எத்தனை ஆடைகள் இருந்தும் அங்கிருக்கும் பெண்கள் முழுநேரமும் நைற்றி அணிவதையே விரும்பினார்கள். அது ஒரு தேசிய உடை போல விஸ்வரூபம் எடுத்தது. பெண்கள் மட்டும்ல்ல ஆண்களும் சாரத்தை நைற்றித்துணிகளில் அணிவார்கள். கடைகளில் எல்லாம் நைற்றி மட்டுமே விற்பனையானது. கடைகளின் பெயரில் கூட துணிக்கடை, புடவைக்கடை என்பது இருப்பதில்லை நைற்றிக்கடை என்ற பெயரே இருக்கும். மக்கள் நைற்றி என்ற சொல்லை சுவாசித்தார்கள் என்று தான் சொல்லவேண்டும். நைற்றியில் ஏன் இவ்வளவு பற்று என்று ஒரு குழந்தையிடம்

கேள்வி எழுப்பினாலே போதும் குழந்தை மீசையை தடவிக்கொண்டு விளக்கம் கொடுக்கப்பறப்பட்டுவிடும். “உனக்கு நைற்றியின் பாரம்பரியம் தெரியுமா” அதை தோளில் போட்டா துண்டு, தலையில் போட்டா தலைப்பாகை, உடம்பில் போட்டா கோர்ட் இடையில் கட்டினா வேட்டி கிழிச்சு கட்டினா கோவணம். குழந்தையிடம் இப்படியான நைற்றியறிவை கண்டு வியந்து போனேன். ஆம் அங்கே குழந்தை பிறந்தவுடன் கூட நைற்றியில் அணிவித்துவிடுவார்கள். பிறகு தான் அது ஆண் குழந்தையா பெண் குழந்தையா என்று பார்ப்பார்கள். அந்த ஊரில் நைற்றி என்பதொரு மந்திரம். நைற்றி அவர்களின் பகுத்தறிவை மெல்ல விழுங்குகிறது என்பதை சிலர் அறிந்து கொண்டு அதை தெளிவாக்க முற்பட்டால் அவர்கள் நைற்றியின் பெயரால் தூக்கிலிடப்பட்டனர்.

அந்த ஊரில் வரும் பத்திரிகைகள் நைற்றியின் புகழைப்பாடின. தினமும் ஒரு முன் பக்கம் பின் பக்கம் நடுப்பக்கத்திலென நைற்றியின் பக்கங்களாக நிறைந்தன.

ஊரில் தொள்ளாயிரத்து 99 பிரச்சனை இருந்தும். ஒரு நைற்றி கிழிந்துவிட்டாலோ நைற்றிக்கு எதிராக வேறு ஆடைகளை யாரும் அணிந்து விட்டாலோ அது மிகப்பெரிய பிரச்சனையாக உருவெடுத்தது. நைற்றி அணியாதவர்கள் இன, தேச, பிரதேச, வீட்டு ஏன் வீட்டிலிருக்கும் கழிவறைசார்ந்த துரோகிகளாக கூட கருதப்பட்டார்கள்.

பின்னொரு நாளில்

நைற்றியை சின்னமாக கொண்ட கட்சி உருவானது. மஞ்சள் நைற்றி அந்த மஞ்சள் நைற்றி சின்னத்தை மக்கள் கொண்டாடினர். காரணம் நைற்றி என்ற வார்த்தை அவர்களுக்கு பரிட்சயம்.

இதை மக்களிடம் இருந்து அகற்ற பலதரப்பட்ட ஆடைகள் முயன்றும் வெற்றி பெற இயலாமல் போனது. கவுண் என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. கவுணும் நைற்றியும் கிட்டத்தட்ட உருவத்தில் பார்க்க ஒன்று தான் இருந்தாலும். நைற்றி மக்களுக்கு பரிட்சயம். கவுணை விரும்பியவர்கள் கூட ஆழ்மனதிலிருந்த நைற்றி மோகத்தால் நைற்றியையே சரணடைந்தார்கள். இறுதியாக நைற்றி நைற்றி நைற்றி என்று இருக்கும் போது நைற்றி என்ற கட்சி உருவானது சின்னம் என்று பார்க்கும் போது அதே நைற்றி சின்னம் தான் ஆனால் பச்சைக்கலர் நைற்றி. பிரசாரம் சூடு பிடிக்க ஆரம்பித்தது. நைற்றி அணியினர் எந்த பிரச்சாரமும் செய்யாமல் நைற்றியை வென்றனர் காரணம் வாக்களிப்பு அட்டையில் கறுப்பு வெள்ளைப்படமே இருந்த காரணத்தால் மக்கள் குழம்பிவிட்டனர் காரணம் நைற்றி அனைவருக்கும் பரிட்சயம் ஆனால் அது முழுதாக அறியப்படாமல் இருந்தது.

அவச்சாக்களின் மானுடவியல் பரிமாணம்

உரை | 13.09.2017

அறிவோர் கூடல். கொழும்பு தமிழ் சங்கத்தில் ஆற்றப்பட்ட உரையின்

ரமணேஸ்

கட்டுரை வடிவம்

அவச்சா என்பது இயற்கைக்கு மாறான இறப்பு. அது கொலையாக, விபத்து மரணமாக, தற்கொலையாக அல்லது தற்கொடையாக என இருக்கலாம். அகால மரணம் என இதனை பொதுவில் குறிக்கலாம்.

தற்கொலை அல்லது தற்கொலை உணர்வு என்பது எமக்கு முந்திய தலைமுறையில் இருந்தது. சிறு சிறு காரணத்துக்கெல்லாம் பூச்சி நாசினியைக் குடித்து, கிணற்றுள் விழுந்து, அரளி விதையை உட்கொண்டு தூக்குபோட்டு இறப்பார்கள். 2009க்குப் பின்னரான காலத்திலும் பல்வேறு காரணங்களின் நிமித்தமும் தற்கொலை வீதம் அதிகரித்துள்ளதை புள்ளிவிபரங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

நிறைந்த வாழ்வை முடித்து ஏற்படும் மரணமும் உறவுகளுக்கு ஓர் அதிர்வை தரும். அந்த அழுத்தத்தை ஆற்றுப்படுத்தும் சடங்குகளால் அம்மரணம் ஏற்படுத்தும் நெருக்கீடு ஆற்றப்பட்டு அந்த வலி, நெருக்கீடாக மனவடுவாக நிலைத்து நிற்காமல் அதனை இயல்பாய் கடந்துபோக உதவிசெய்யப்படுகிறது. உளவியல் அடிப்படையிலான காயங்களை ஆற்றுப்படுத்தும் உளவள ஆலோசனைகள் கிடைத்திராத முந்தைய காலத்தில், மரணகிரியைகள் காடாற்றுதல் முதற்கொண்டு மாலைநேரத்தில் ஒன்று கூடி அழுவது வரையான செயல்முறைகள் உளவளத்துணைக்கு நிகரான விளைவை தரவல்லவதாக இருந்தன.

புராணங்கள் வேதங்கள் இவ்வாறு வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவரை உன்னதப்படுத்தி தெய்வநிலைக்கு ஏற்றிப்போற்றுகின்றன. செவ்வியல் இலக்கியமான திருக்குறளில் வரும் ஒரு குறிப்பும் இதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. “வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.”

புராணகாலத்தில் எவ்வாறு தனிநபர்கள் இந்திரபதவிக்கும் பின்னர் தெய்வபதவிக்கும் உயர்த்தப்படுகிறார்கள் என்பது மானுடவியல் நோக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையான புராணகதையை சாம்பான் நாவல் மீள்வாசிப்பு செய்கிறது.

தொழுதோய் தொற்றிய கிருஷ்ணனின் மகனான சாம்பான் எவ்வாறு ஆதித்தனாக அதாவது சாம்பாதித்தனான உன்னதப்படுத்தப்படுகிறான் என்பதை அதிற் காணலாம்.

யுகபுருஷனாக பெருவீரனாக தர்மவானாக அரசனாக இருந்தால் மட்டுமே முன் சொன்னவகையிலான உன்னதப்படுத்தலும் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தப்படுதலும் நிகழ்கின்றதா? அவச்சாக்கள் எத்தகைய தாக்கத்தை சமுதாயத்தில் உருவாக்குகின்றன என்ற கேள்விக்கான பதிலை தேடவேண்டும்.

இயற்கைக்கு மாறான இறப்பு குடும்பத்திலும் சமுதாயத்திலும் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் சற்று வலுவானது. வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்தில் ஏற்பட்ட அவச்சாக்களின் வலியை 100 தலைமுறைகள் கடந்தும் நாம் காவிவந்துள்ளோம். ஒருதலைமுறை என்பதை 30 ஆண்டுகள் எனக்கொண்டால் 3000 ஆண்டுக்கு முற்பட்ட அவச்சாக்களின் வலியை சமுதாயம் கடந்து வந்துள்ளது. தொன்மம், கட்டுக்கதை, கர்ணபரம்பரைக்கதை, புராணம், செவிவழிக்கதை அல்லது கிராமியக் கதைப்பாடல் மூலம் அவ்வலி கடத்தப்படுகின்றது.

புராணத்தில் ஒரு கதை சொல்லப்படுகிறது என வைத்துக்கொள்வோம். அதேவேளை அதேகதை செவிவழி கதைகள் மூலம் புதிய அல்லது மாற்று கருத்தை வழங்குகின்றன. இதனை வெற்றிபெற்றவர்களின் விபரிப்பாகவும் அதற்கு மாற்றாக தோற்றவர்களின் கருத்தாகவும் கருதமுடியும். வரலாற்றுக்கு முந்திய காலம் முதல் இவ்வகையில் இருதரப்பு விபரிப்பை காணமுடியும். எடுத்துக்காட்டாக வரலாற்றுக்கு முந்திய கதை ஒன்றை இங்கு கருத்திற்கொள்வோம்.

மகாபலி சக்கரவர்த்தி இந்து புராணங்களில் குறிப்பிடப்படும் ஓர் அசுரன். இவர் மாவலி என்றும் அறியப்படுகிறார். பிரகலாதனின் பேரனும்,

விரோசனனின் மகனும் ஆவார். இக்கதை வாமண புராணத்தில் அமைந்துள்ளது

மகாபலி ஒரு கண்டத்தை நீதிநெறி வழுவாமல் ஆண்டுகொண்டிருந்தார். ஆனால் தன்னிடம் பிச்சை கேட்டு வந்த, தேவர்களின் இனத்தைச் சேர்ந்த, வாமனர் என்ற ஓர் ஏழை பிராமணனுக்குத் தான் கொடுத்திருந்த ஒரு வாக்கிலிருந்து அவர் பின்வாங்க விரும்பாத காரணத்தால், அவர் தனது சாம்ராஜ்யம் முழுவதையும் இழந்தார். அவரது தலையில் தன் பாதத்தை வைத்து அழுத்தி பாதாள லோகத்துக்கு அனுப்பினார் வாமனர்.

இதன் அர்த்தம் மகாபலி அகாலமானான். இருப்பினும் அவனது அவச்சா மறக்கப்படவில்லை. வாமண புராணம் வருடத்தில் ஒரு நாள் தான் ஆண்ட நாட்டை பார்க்க அனுமதிக்கப்படுவதாகவும் அவன் சாகாவரம் பெற்றவனாகவும் புனைகிறது. மகாபலி சக்கரவர்த்தி ஒவ்வொரு ஆண்டும் தன் நாட்டு மக்களை காண வரும் நாளே ஓணம் பண்டிகை.

ஓண விழாவும் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய் என்ற திருஞானசம்பந்தர் கூற்றுக்கிணங்க ஓணம் தென்னகம் எங்கும் கொண்டாடப்பட்டது. இக்காலத்தில் அது கேரளாவுக்குரியதாக மட்டும் குறுகிவிட்டது (ஆவணி மாதத்தில் வரும் திருவோணம் நட்சத்திரத்தில் கேரள மக்களால் ஓணம் கொண்டாடப்படுகிறது).

அசுரனாக புராணம் கற்பிக்கும் மகாபலியை தமிழனாக கண்டு இதனை தேவ-அசுர முரண்பாடாக பொருள்கொண்டு ஆரிய-திராவிட மோதலாக பிற்காலத்தில் விரிவாக்கம் செய்யப்படுகிறது. ஓணம் பண்டிகை இலங்கையில் கொண்டாடப்படும் சான்றுகள் உள்ளனவா? மாவலி ஈழத்தில் எப்படி நோக்கப்படுகிறார்?

இக்கதையின் பல்வேறு வியாக்கியானங்கள் கட்டமைக்க முயலும் உண்மைக்கு அப்பால் பொதுவான வரலாற்று கோலத்தை அதன் பரிணாமத்தை இங்கு காணமுடியும்.

மாவலி அகாலமானான். அவனது இழப்பு அச்சமுதாய மக்களுக்கு ஒரு வடுமிக்க அனுபவமானது. ஆனால் அந்த மக்களுக்கு ஓர் உன்னதமான கடந்தகாலம் இருந்தது. எதிர்காலம் பற்றிய பெருமைகள் இருந்தன. அவச்சா அல்லது தோல்வி அல்லது இழப்பு ஏற்படுத்திய மனவடு தலைமுறைகள் தாண்டி கடத்தப்படுகிறது. அது பற்றிய கதைப்பாடல்கள் எழுகின்றன. உன்னதப்படுத்தப்படுகின்றன. சிலவேளைகளில் உன்னதங்களை மீட்டெடுக்கும் மீட்பர்கள் அதன்பேரில் தோன்றுகின்றார்கள். (பிற்பாடு

மீட்பர் தோன்றிய கதைகளை பார்ப்போம்).

மாவலி கதையில் இன்னொரு மீட்பர் வர்க்கூடாதென்றுதான், வருடம் ஒருமுறை மாவலியை கண்திறக்க செய்து அவன் ஆண்ட மண்ணை பார்ப்பதாக புராணத்தில் புனையப்பட்டதோ? இக்கதையில் மீட்பர் இல்லாமற் போனதற்கு இந்த நியாயத்தை மட்டுமே பொருத்திப் பார்க்க முடிகிறது.

முரண்பாடு கோட்பாடு

முரண்பாடு பற்றிய ஒரு கற்கை இதனை CGT syndrome (நோய்க்குறி) (Chosenness, Glory and Trauma) எனக் குறிப்பிடுகிறது. அதாவது அவச்சா தோல்வி அல்லது இழப்பு ஏற்படுத்திய மனவடு தலைமுறைகள் தாண்டி கடத்தப்படுகிறது. அது பற்றிய கதைப்பாடல்கள் எழுகின்றன. அது உன்னதப்படுத்தப்படுகிறது. அதன் பேரில் மீட்பர்கள் (Chosen by God) உருவாகிறார்கள்.

சி.ஜி.டி. பிணி (The CGT syndrome): தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை (chosenness)-புகழ் (glory)-மனவடு (trauma). தாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் என்றும் (சி), புகழ்பெற்ற கடந்தகாலம் அல்லது எதிர்காலத்தைக் கொண்டவர்கள் என்றும் (ஜி), அதேவேளை எண்ணற்ற மனவடுக்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களென்றும் (டி) மிக உறுதியாக நம்புதல் அடிக்கடி எதிர்கொள்ள நேரும் பிணிகளில் ஒன்று. இவ்வாறான மனநிலை சிக்கார்ந்த, பெரிய, நீடித்த முரண்பாடுகளின்போது சிஜிடி பிணிக்கு வழிகோலுகிறது. (Johan Galtung)

இது ஒரு வகையில் கால் யுங்கின் (Carl Jung) உளவியல் பங்களிப்புகளை அடியொற்றியுள்ளது. Collective trauma > Collective consciousness (கூட்டு நனவிலி) Collective memories பற்றிய ஆய்வுகளை அடியொற்றியுள்ளது. தனிமனிதன்தாண்டி ஒருசமுதாயத்தில் அவச்சா அல்லது தோல்வி பரிமாணங்கொள்ளும் தன்மையை இவை விளக்கமுற்படுகின்றன.

இங்கு மாவலி நல்லவனா அல்லது கெட்டவனா என எவ்வகைப்பட்டவனாக இருந்தாலும் அவனது அகால மரணம் ஓர் உன்னத காலத்தை முன்வைத்து எதிர்காலத்தை கட்டமைக்கிறது.

பொதுவாக அகால மரணமடைந்தவர்களுக்கு ஒரு தலைமுறைக்குள் வழிபாடு தொடங்கி அடுத்த தலைமுறையில் கதைப்பாடல் உருவாவது வழக்கம் இதனை மானுடவியல் ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன(Anthropological Studies)

முதலியார் ஆவணங்கள்

தமிழகத்தின் தென்கோடியில் உள்ள கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அழகியபாண்டியபுரம் முதலியார்களின் ஓலைகள் கிபி 12ம் நூற்றாண்டுகளில் இருந்து 19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பமுதல் நாஞ்சில் நாட்டின் சமூக அரசியல் வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள உதவுகின்றன. முதலியார் ஓலைகள் பற்றி கவிமணி தேசி கவிநாயகம் பிள்ளை எழுதியும் பதிப்பித்தும் உள்ளார். அண்மைக்காலத்தில் அதே ஓலைகள் விரிவான குறிப்புக்களுடன் முதலியார் ஆவணங்கள் என்ற பெயரில் அ. கா. பெருமானாலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

16ம் நூற்றாண்டில்(1705-1758) திருவிதாங்கூரை நிறுவிய மார்தாண்டவர்மா 1729 முதல் 1758 வரை அரசாண்டார். நாஞ்சில் நாட்டில் இவர் நாட்டுப்புற வீரனாக மதிக்கப்பட்டார். (மக்கள்வழிமுறை - மருமக்கள் வழிமுறை தொடர்பான முரண்பாட்டால்) இவருக்கு எதிராக ஆட்சியுரிமை கேட்டு கலகம் செய்த பப்புத்தம்பி, இராமன் தம்பி மார்த்தாண்டவர்மாவால் கொல்லப்பட்டனர். குமரிமாவட்டத்தில் 16க்கும் மேற்பட்ட நாட்டுப்புறக் கோவில்களில் இவர்களுக்கு புதுக்கூட்டத்துவாதை என்னும் பெயரில் இன்றும் வழிபாடு உள்ளது. இங்கு முக்கியமாக கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய செய்தி கொலை செய்தவர்களுக்கும் கோவில் உள்ளது. கொலைசெய்யப்பட்டவர்களுக்கும் கோவில் உள்ளது என்பதே.

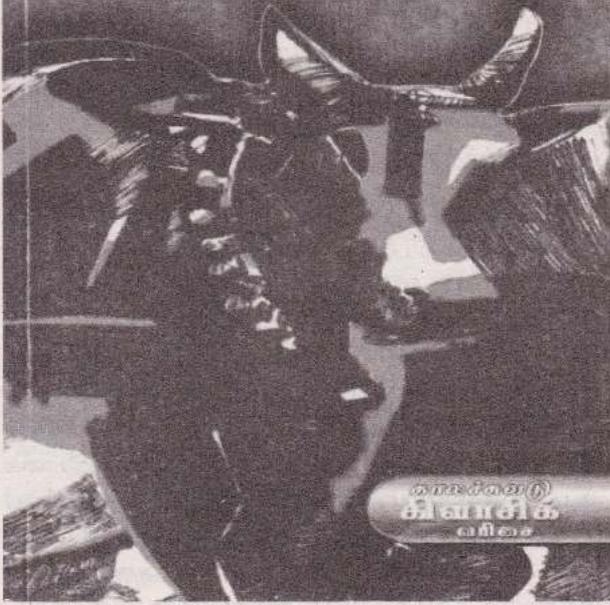
முற்றிலும் எதிர்குணங்களை கொண்டவரின் அவச்சா எப்படி சமுதாயத்தில் நெருக்கீட்டை(collective trauma) ஏற்படுத்தி தலைமுறைகளுக்கு கடத்தப்படுகிறது? என்ற கேள்வி எழுவது இயல்பானதே.

கோபல்லகிராமம்

கி. ராஜநாராயணன் எழுதிய கோபல்ல கிராமம் ஒரு புனைவாக வெளியான படைப்பு. இருந்தபோதும் அது சொல்கின்ற கதைகளும் செய்திகளும் வலுவான செவிவழிக் கதைகளை அடியொற்றியவை. அதில் சொல்லப்படும் கதையொன்றை இங்கு விபரிக்க விரும்புகின்றேன்:

பச்சேரி என்பது பலதலைமுறைகளுக்கு முன் தமிழ்நாட்டில் கரிசல் காட்டில் குடியமர்ந்த தெலுங்கு கம்மாளரின் கிராமம். அக்கிராமத்துக்கு வரும் ஒரு கள்வன் தனியாக ஊருக்கு வெளியே வந்து கொண்டிருந்த ஒரு கம்மவாள கர்ப்பிணிப் பெண்ணைக் கொன்று அவளது தோட்டை(பாம்படத்தை)

கோபல்ல கிராமம் கி. ராஜநாராயணன்

களவெடுக்கிறான். அவன் கம்மவாளர்களால் மடக்கிப் பிடிக்கப்படுகிறான். அரசியல் குழப்பம் மலிந்திருந்த அந்த 16ம் 17ம் நூற்றாண்டுகளில் கிராம மக்களே தண்டனை வழங்க தீர்மானிக்கின்றார்கள்.

முதலில் அவனை மாறுகால் மாறுகை வாங்குவது எனத் தீர்மானித்து பின்பு அதை மாற்றி உயிரோடு கழுவில் ஏற்றுவது என கிராமசபை தீர்மானித்தது.

கிராமத்தின் கட்டளைப்படி இரண்டு தச்சாசாரிகள் கழுமரத்தை செய்தார்கள். கிராமத்தின் உப்பு மூலையில் இருபது குறுக்கம் தொலைவில் ஒரு வேப்பமரம் இருக்கிறது. அங்குள்ள திரட்டில் (மேடு) கழுமரத்தை நாட்டினார்கள்.

கழுமரத்தை நட்டு முடிந்தவுடன் அந்த திரட்டின் ஈசான மூலையில் நாலு தச்சு முழும் நீளத்தில் ஒரு குழி தோண்டினார்கள். பிறகு வண்டியில் கிடந்த அந்த பெண்ணின் சடலத்தை அப்படியே அந்த வண்டியில் இழுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

சடலத்தை கிடங்கில் வைத்து புதைத்தார்கள்

கழுமரத்துக்கு பக்கத்தில் கள்வனைக் கொண்டு வந்ததும் அங்கிருந்த கூட்டத்தில் இருந்து முதலில் குழந்தைகள் கர்ப்பினிகள் முதலியவர்களை அப்புறப்படுத்தினார்கள்.

அவனது கைகளைப் பின்கட்டாகவும் கால்களை பின்பக்கம் மடித்துக்கட்டி அவனைத்தாக்கி கழுமரத்தின் நுனியில் உட்காரவைத்து அழுத்தினார்கள்.

இதன்பின்னர் அவன் மூன்று நான்கு நாட்கள் அப்படியே இருக்கவிடப்படுகிறான். இரண்டு காவற்காரர்கள் காவலுக்கு இருந்தார்கள். அவன் வலியால் துடித்து துடித்து இறக்கிறான்.

செத்துப்போன கழுவனை கழுமரத்தில் இருந்து உருவி எடுத்து, அந்த கம்மாள்சிக்கு பக்கத்திலேயே புதைத்து அடையாளமாக ஒரு கல்வைத்தார்கள்.

பச்சேரி மக்கள் அங்கே புதைக்கப்பட்ட அந்த இருவரையுமே இப்பொழுது தேவதையாக கொண்டாடுகின்றார்கள். பொங்கலிடுகிறார்கள். தங்கள் பெண் குழந்தைகளுக்கு கம்மாட்சி என்றும் ஆண்குழந்தை பிறந்தால் கழுவன் என்றும் பெயர் சூட்டுகின்றனர்.

இங்கு கள்வன் ஒருவன் கழுவில் ஏற்றி கொல்லப்படுகிறான். கழுமரத்தில் குற்றப்பட்டு கழுவில் சில தினங்கள் உயிருடன் இருந்து இறக்கிறான். எந்தத் தரப்பினர் அவனைக் கழுவில் கொன்றார்களோ அச்சமூகத்தின் அடுத்தடுத்த தலைமுறையினர் அக்கழுவனை உன்னதப்படுத்தி தெய்வாம்ச நிலைக்கு உயர்த்திருக்கிறார்கள்.

மாறுகால் மாறுகை வாங்குதல் என்ற தண்டனை மதுரைவீரனை ஞாபகப்படுத்துகின்றது.

மதுரை வீரன் காவல் தெய்வங்களில் ஒருவராவார். இவர் வெள்ளையம்மாள் பொம்மி என்று இரு பெண் தெய்வங்களுடன் தம்பதி சமேதரராக காட்சியளிக்கின்றார். பெரும்பாலான தமிழ்நாட்டு இந்துக் கோயில்களில் இவர்களுக்கென தனிச்சந்நதி காணப்படுகிறது. மதுரைவீரன் தனித்தும் அல்லது அவருடைய இரு மனைவியருடனும் வணங்கப்படுகிறார். இவ்வழிபாட்டை சிறுதெய்வ வழிபாடாக கருதினாலும் ஒரு பெருந்தெய்வ வழிபாட்டுக்குரிய நிலையில் உள்ளதென தயங்காமல் கூறலாம். இனி மதுரைவீரன் கதைக்கு வருவோம்.

அருந்ததி சாதியைச் சேர்ந்த பெருவீரனான மதுரைவீரன் எப்போதும் தன் மக்களை போராடி பாதுகாத்து வந்துள்ளான். 16ம் நூற்றாண்டில் திருச்சி பகுதியை ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த ராஜகம்பளம் இனத்தை சேர்ந்த பொம்மையா நாயக்கர் என்பவரின் மகள் பொம்மி வயதுக்கு வருகிறாள். ராஜகம்பளம் சமுதாயத்தின் வழக்கப்படி வயதுக்கு வந்த அந்த பெண்ணை காட்டில் குடில் அமைத்து ஒரு மாதம்

அருந்ததியினர் காவல் செய்ய வேண்டும். காவல் பொறுப்பை ஏற்ற மதுரை வீரன் பொம்மிக்கு காவல் செல்கிறார். மதுரைவீரனுக்கும் பொம்மிக்கும் உறவு ஏற்படுகின்றது.

மேல்நிலைசாதிக்கும் கீழ்நிலைச்சாதிக்கும் ஏற்பட்ட உறவு காரணமாக, திருமலைநாயக்கர் மதுரைவீரனின் மாறுகால் மாறுகை வாங்க உத்தரவிட மதுரைவீரன் கொல்லப்படுகிறான்.

எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன் நடித்து வெளியான மதுரைவீரன் படக்கதையின் படி மதுரைவீரன் உயர் சாதியில் பிறந்த கீழ்நிலையில்வைக்கப்பட்ட அருந்ததி சாதியினரால் வளர்க்கப்பட்டவனாக சித்தரிக்கப்பட்ட போதும், அவன் அருந்ததிசாதியிலேயே பிறந்தான் என்பது பெரும்பான்மையர் கருத்து.

மதுரைவீரன் என்ற தாழ்த்தப்பட்ட ஒருவனின் அவச்சா நிகழ்ந்து ஓரிரு தலைமுறைக்குள் கதைப்பாடல்கள் எழுகின்றன. மதுரைவீரன் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தப்படுகின்றான்.

கிராமிய பெண் தெய்வங்கள்

நாட்டுப்புற மக்களால் வழிபடப்பெறும் கிராமிய பெண் தெய்வங்களின் வரலாறு மக்களால் நன்கு அறியப்பட்டவையே. இத்தெய்வங்களின் தோற்றங்களுக்குப் பல வாய்மொழிக் கதைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. மேலும், இத்தெய்வங்கள் மக்களுள் மக்களாக வாழ்ந்து, தானாகவோ, ஊர் நன்மைக்காகவோ அல்லது குறிப்பிட்ட சிலரால் வன்கொலை செய்யப்பட்டோ உயிரிழந்தவர்கள். அதிலும் குறிப்பாக பெரும்பாலான பெண் தெய்வங்கள் கொல்லப்பட்டு இறந்தவர்கள் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இதனைப் போலவே, காட்டேறியம்மனின் தோற்றம் பற்றி பல புராணக்கதைகள் உண்டு. அதில் ஒன்று காட்டேறி ஒரு காலத்தில் இப்புவிடில் பிறந்து வாழ்ந்த ஒரு பெண் என்றும் இப்பெண் கருவுற்றிருந்த காலத்தில் குழந்தையைக் கருவுயிர்க்கும் போது தீயவர்களால் குழந்தையும் அவளும் கொலை செய்யப்பட்டவர்களாவும், இதனால் பூவுலக வாழ்வு இடையிலேயே தடைப்பட்டுக் கொடுரச் சாவு பெற்றவளாக இருந்திருக்கிறாள்.

கோவலன் கொலை கண்ணகி வழிபாடாக செவ்வியல் இலக்கியமாகவும் நாட்டார் இலக்கியமாகவும் பரிமாணம் பெறுவதை இப்பின்புலத்தில் நோக்கமுடியும்.

மகாவம்சம்

இலங்கை வரலாறு நெடுகிலும் இவ்வாறான அவச்சா தலைமுறை தலைமுறையாக கடத்தப்பட்ட பல கதைகள் உள்ளன.

துட்டகைமுனு கி. மு. 161ல் எல்லாளனைக் கொன்றபின் அனுராதபுரத்தில் எல்லாளனுக்கு சமாதிகட்டி வழிப்போக்கர் அதனை வணங்கிச் செல்லவேண்டும் என கட்டளையிட்டதை மகாவம்சம் பதிவுசெய்கிறது.

நகரத்தின் தெற்கு வாசலிற்கு அண்மையில் இரு மன்னர்களும் பொருதினர். எல்லாளன் குறிநோக்கி தனது ஈட்டியை எறிந்தான். துட்டகைமுனு அக் குறியில் இருந்து தப்பித்துக் கொண்டு எல்லாளனின் யானையை தந்தங்களினால் துளைப்பதற்கு தனது யானையை ஏவினான். எல்லாளனை நோக்கி தனது ஈட்டியை எறிந்தான். யானையுடன் எல்லாளனும் சரிந்தான். இவ்வாறு துட்டகைமுனு வெற்றிவாகை குடி இலங்கையை ஒரே ஆட்சிக்குள் இணைத்தபின்னர் தலை நகருக்குள் தேர்ப்படையுடனும், காலாட்படையுடனும், யானைப்படையுடனும் அணிவகுத்துச் சென்றான். நகரிலே முரசு அறையும்படி ஆணையிட்டான். முரசொலி காதுக்கு எட்டிய தூரத்தில் இருந்து மக்கள் எல்லோரும் கூடிய பின்னர் எல்லாள மன்னனின் ஈமைக் கிரியைகளை துட்டகைமுனு நடத்தினான். போர்க்களத்திலேயே எல்லாளனின் உடல் படையில் வைக்கப்பட்டு, துட்டகைமுனு அச்சிதைக்கு கொள்ளி வைத்தான். அங்கு ஒரு நினைவுத் தூபியைக் கட்டி எழுப்பி அதனை வழிபடுமாறு ஆணையிட்டான். அன்று தொடக்கம் இலங்கை மன்னர்கள் இந்நினைவுத் தூபியை அண்மித்ததும் இசை வாத்தியங்கள் வாசிப்பதை நிறுத்தி மௌன அஞ்சலி செய்வது வழக்கம்

இங்கு கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒரு விடயம், இதன் மூலம் அந்த நெருக்கீட்டை தணிக்கும் ஒரு ஏற்பாடாய் இது மாறுகின்றது. எல்லாளன் தரப்பிலும் துட்டகைமுனு தரப்பிலும் தமிழர் பணியாற்றியுள்ள தகவலுடன் இதை நோக்கவேண்டும். இதனால் போலும், எல்லாளன் தெய்வம்சநிலைக்கு செல்லும்வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது போலுள்ளது. எல்லாளன் குறித்த செவிவழிக்கதைகளோ அல்லது கதைப்பாடல்களோ தலைமுறைகள் தாண்டி கடத்தப்படாமையே இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

இலங்கை கரையோரங்களை கைப்பற்றி ஆட்சிசெய்த போத்துகீசரும் ஒல்லாந்தரும் பல படுகொலைகளைச் செய்தனர். இவை ஆங்காங்கு

பதியப்பட்டிருப்பினும் செவிவழிக்கதைகள், கதைப்பாடல்களான உருவாகவில்லை. அல்லது அவை வலுவானதாக தலைமுறைகள் தாண்டி கடத்தப்படவில்லை போலுள்ளது.

மாறாக யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சிசெய்த சங்கிலி மன்னன் மேற்கொண்ட குறிப்பான ஒரு படுகொலையை இனி நோக்குவோம்.

வேதசாட்சிகள்

தென்னிந்தியாவில் மதம் பரப்புவதில் ஈடுபட்டிருந்த பிரான்சிஸ் சேவியர் என்னும் பாதிரியார், தனது பாதிரியார் ஒருவரை யாழ்ப்பாண அரசின் கீழ் இருந்த மன்னாருக்கு அனுப்பி 600க்கு மேற்பட்ட மக்களைக் கத்தோலிக்கர் ஆக்கினார். இதனைக் கேள்வியுற்ற சங்கிலியன் மன்னாருக்குச் சென்று மதம் மாறிய அனைவரையும் சிரச்சேதம் செய்தான். 1542 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த இச் சம்பவத்தில் 600 பேர் உயிரிழந்தனர். இதனால் போர்த்துக்கீசப் பாதிரிமார் சங்கிலி அரசன்மீது கடுமையான பகைமை உணர்வு கொண்டிருந்தனர். சங்கிலியைத் தண்டிக்கும்படி அவர்கள், அக்காலத்தில் கோவாவில் இருந்த போத்துக்கீசப் பிரதிநிதிக்கும், நாட்டு மன்னனுக்கும், நெருக்கடி கொடுத்துவந்தனர். போத்துக்கீசருடைய குறிப்புக்கள் இவனை ஒரு கொடூரமான அரசனாகக் காட்டுகின்றன.

அவச்சாவுக்குள்ளான இந்த அறுநூற்றுவரும் வேதசாட்சிகள் என காலப்போக்கில் உன்னதப்படுத்தப்படுகிறார்கள். 600 பேர் கொலையுண்ட இடத்தில் வேதசாட்சிகள் கோயில் கட்டப்படுகிறது. அது இன்றும் மன்னாருக்கும், பேசாலைக்குமிடையிலுள்ள தோட்டவெளி என்னுமிடத்திலுண்டு.

பூதத்தம்பி

பூதத்தம்பி என்பவன் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் முதலிபட்டம் பெற்று நல்லூர் முதலியாக இருந்தவன். யாழ்கோட்டையை மீட்கும் சதித் திட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்ட இவன் ஒல்லாந்தரால் கொடூரமான முறையில் கொல்லப்பட்டான்.

பூதத்தம்பிபேரில் கதைப்பாடல்கள் எழுந்துள்ளன. அவனது வரலாற்று குறிப்புக்கள் பலரால் தரப்பட்டுள்ளன. அவை ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணான தகவல்களை தருகின்றன. இருப்பினும் பூதத்தம்பி தெய்வம்சநிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டானா அவன் பெயரில் கோவில் உள்ளதா என தெரியவில்லை. அல்லது இருந்து பின்னர் பெயர் மாற்றத்துக்குள்ளானதா

போன்ற கேள்விகள் பதிலளிக்கப்படவேண்டும்.

அதேவேளை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் பூதராயர் என்ற கோவில் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றது. இது, பூதகணங்களின் தலைவன் என புராணகதையின் அடிப்படையில் பொருள்தர சிலர் முயன்றுள்ளனர். அதேவேளை பூதராயர் என்பது போத்தரையர் என்ற பல்லவ அரசரின் திரிபாக காணப்படுகிறது என்ற ஒரு கருத்தும் முன்வைக்கப்படுகிறது. பல்லவமன்னரின் கீழ் அரசபணி செய்தவர்கள் ஈழத்துக்கு வந்தபின்னும் அவ்வரசரை தெய்வமாக்கி கோவில் அமைத்து வணங்கினர் என்கின்றனர் அத்தரப்பு. பூதராயர் யார் என்பது குறித்து மேலும் ஆராயப்படுவதன் மூலம் மானுடவியல் சார்ந்து சிலவிடயங்கள் மேலும் துலக்கமுறக்கூடும்.

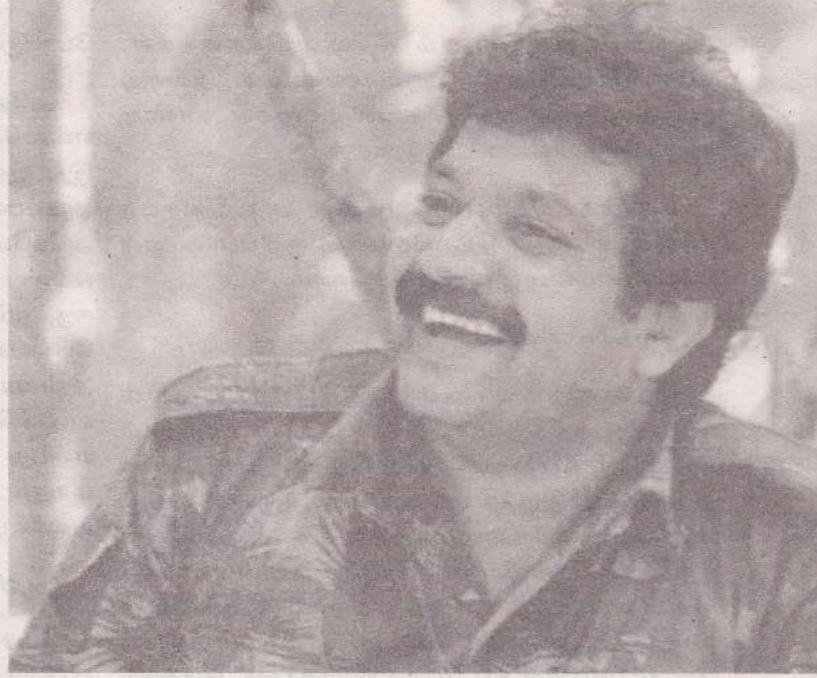
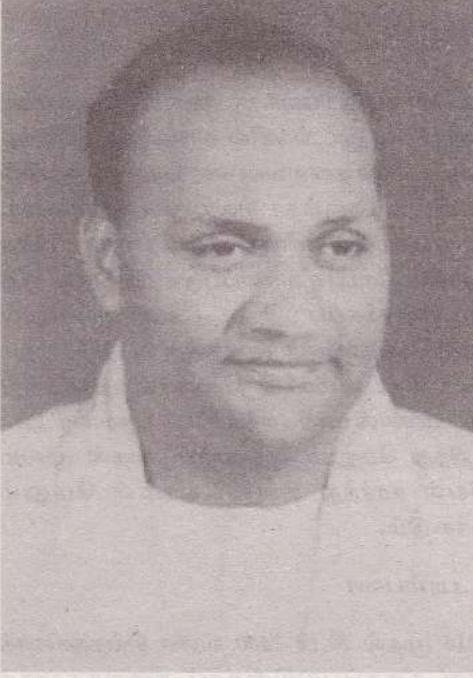
ஆண்டபரம்பரை

கி.பி 1215 முதல் கி.பி 1450 வரை சிங்கநகரைத் (பூநகரி என கருதப்படுகின்றது) தலைநகராகக் கொண்டு 11 மன்னர்களும் ஆட்சி செய்தனர். கி.பி 1467 இல் கோட்டை அரசிடமிருந்து யாழ்ப்பாண அரசு சுதந்திரம் பெற்றது. கி.பி 1619 வரை நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு எட்டு மன்னர்கள் ஆட்சி செய்தனர். ஐரோப்பியர் வருகையுடன் மன்னர்களும் வாரிசுகளும் கொல்லப்பட்டார்கள் அல்லது நாடு கட்டப்பட்டார்கள். யாழ்ப்பாண இராட்சியம் கலைந்துபோனது.

எவ்வகையில் இந்த வடு கடத்தப்படுகின்றது, எவ்வகையில் மீளவும் மேற்கிளம்புகின்றது என்பதே இங்கு கவனத்தை கோருகின்றது.

வேறு வகையில் கூறுவதானால், யாழ்ப்பாண இராச்சியம் 500 வருடங்களுக்கு முன் இருந்தது. அது அழிக்கப்பட்ட மனவடு தலைமுறை தலைமுறையாக கடத்தப்பட்டது. ஆண்டபரம்பரை என்ற கருத்தாக்கம் அறுபது எழுபதுகளில் எழுவதன் ஊடாக பழைய உன்னதகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் மீட்கவல்ல மீட்பர்கள் உருவாகும் நிலைக்களன் உருவாக்கப்படுகின்றது.

அண்மைய காலத்தில் மீட்பர்களாக அப்பாபிள்ளை அமிர்தலிங்கம், வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் உட்பட பலர் உருவாகுகிறார்கள். போராட்டத்தை உக்கிரமடைய செய்த பல காரணிகளை கருத்தில் எடுக்காமல் இது எளிமைப்படுத்துவது போல்தோன்றும். ஆனால் இங்கு அடிப்படையில் வலியுறுத்தப்படும் விடயம், பொதுஞாபகத்தில் உள்ள வடு எவ்வாறு தலைமுறைகள் தாண்டி கடத்தப்படுகிறது என்பதே.

இனி வடுக்கள் எவ்வாறு ஆற்றப்படுகின்றன என்ற வினாவுக்கும் வரலாற்றில் உதாரணங்கள் உள்ளனவா எனப் பார்ப்போம், முன்னரே இரண்டு உதாரணங்கள் பார்த்தோம். மாவலி சிரஞ்சீவி என கற்பிதம் செய்யப்பட்டு ஆண்டுக்கொரு முறை விஜயம் செய்கின்றான் என்ற புனைவு. கொன்றவுனே எல்லாளனின் இடத்தை வணங்கிப்போகுமாறு செய்தமை.

கொள்கையளவில், CGT சிஸ்ரம் உரியமுறையில் சமுதாயத்தின் நினைவில் உருமாற்றமடைய வேண்டும். அப்போதுதான் அது காலகதியில் வெறும் நினைவாக குறுகிவிடும்.

இந்தியாவில் ஜூலியன்வாலா 13 ஏப்ரல் 1919ல் படுகொலை நடந்தது. அந்த நெருக்கீட்டின் வலியை இந்திய சமுதாயம் தலைமுறைகளுக்கு கடத்தியது. அந்தப் படுகொலைகளை செய்த நாட்டின் இராணி எலிசபெத் மகாராணி 1997ல் இந்தியாவுக்கு வருகை தருகிறார். அவர் மன்னிப்பு கேட்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை முன்வைக்கப்படுகிறது. இதன்பொருட்டே, படுகொலை நடந்த இடத்துக்கு செல்லும் எலிசபெத் மகாராணி 30 செக்கன் மௌனாஞ்சலி செலுத்தினார்.

56, 78, 83 என கலவரங்கள் கண்ட இலங்கை வாழ்கமழிர் அந்த நெருக்கீடுகளை தலைமுறைகளுக்கு கடத்துகின்றனர். அடுத்தடுத்து வந்த ஆட்சியாளர் இந்த நெருக்கீடுகள் தணிக்கப்படவேண்டும் என முயற்சிக்கவில்லை. அருந்தலாக நடந்த ஒருவிடயத்தை இங்கு பதிவு செய்யவிரும்புகின்றேன். 1994ல் சமாதான

புறாவாக வெளிக்கிளம்பிய சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க 83 கலவரங்களுக்காக மன்னிப்பை கோரியிருந்தார். 83 யூலை கலவரத்தின் 21ம் ஆண்டு நினைவுதினக் கூட்டம் 2004 ம் ஆண்டு நடைபெற்றபோது அதில் அவர் உரையாற்றினார். "இந்நாட்டிலுள்ள அனைத்துக் குடிமக்களும் கூட்டாக தம்மீது வைக்கப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பொறுப்பேற்பதுடன் பாதிக்கப்பட்ட பத்தாயிரக் கணக்கானவர்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும். இலங்கை அரசின் சார்பிலும் அரசாங்கத்தின் சார்பிலும் இலங்கையின் குடிமக்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த மன்னிப்பினைக் கோரவேண்டும் என்று கேட்பதை எனது கடமையாக வரித்துக்கொள்கின்றேன்".

இந்த மன்னிப்பு கோரலிலும் Every citizen என்று பயன்படுத்தியது அரசு படுகொலைக்கு பொறுப்பல்ல என்பதை கூறாமல் கூறியது போன்றிருந்தது என அவதானிகள் அப்போதே கருத்து தெரிவித்திருந்தனர். அதன் பிற்பாடு சந்திரிக்கா அரசும் பின்வந்த அரசுகளும் மேற்கொண்ட படுகொலைகளுக்கு எவரும் இன்னும் மன்னிப்பு கோரவில்லை. அதே போல் அரந்தலாவை மற்றும் காத்தான்குடி முஸ்லிம்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டதற்கும் அநுராதபுரத்தில் சிங்களவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டதற்கும் மன்னிப்பு கோரப்படவில்லை. இவ்வுதாரணங்களை ஒரு வகைமாதிரிக்கு ஞாபகப்படுத்தினேன். அனைத்தையும் பட்டியலிடுவது நோக்கமல்ல.

எமது நெருக்கீடுகளின் பயணம் முள்விவாய்க்கால்

என்ற பேரவலத்தை வடுக்களாக்கிக்கொண்டு பயணிக் கிறது. இங்கு தென்னாபிக்கா நிறுவெறி ஆட்சியின் முடிவில் ஆட்சிக்கு வந்த நெல்சன் மண்டேலா, பேராயர் டெஷ்மன் ருற்று செய்ததை செய்ய முயன்றதை நினைவூட்டுதல் வேண்டும். அங்கு படுகொலையை நிகழ்த்தியவர்கள் பலியானவர் மத்தியில் சென்றனர். இரு தரப்பும் நெருக்கீடுகளை தணித்து அடுத்த கட்டத்துக்கு செல்ல உணக்கமளிக்கப்பட்டனர். இது அண்மைக்கால தென்னாபிரிக்க வரலாறு.

இவ்வகையில் நிலைமாறுகால நீதி (Transitional Justice) என்ற கருத்தாக்கத்தை நோக்க வேண்டும்.

தொடர்ச்சியாக மனித உரிமைகள் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டு வருவதைக் கட்டுப்படுத்துவதை நீதித்துறை சார்ந்த, நீதித்துறை சாராத முறைமைகளினால் அமல்படுத்து வது நிலைமாறு கால நீதியின் உள்ளடக்கங்களில் ஒன்றாகும். இந்த முறைமைகளில் குற்ற விசாரணை, உண்மை அறியும் சபை, பிழைகளை திருத்தும் செயற்திட்டம், அமைப்புமுறை சீர்திருத்தம் என்பன உள்ளடங்கும்.

2009க்கு பின்னரான காலகட்டத்தில் நிலைமாறுகால நீதி பற்றி அதிகம் பேசப்பட்டது. உரியது செய்யப்படவில்லை என்பதற்கு நாம் சாட்சியாக உள்ளோம்.

தற்கொலையை தற்கொடையாக கருதிய அண்மைய வரலாற்றில், அவச்சாவை, தற்கொலையை, தற்கொடையை நாம் உன்னதப்படுத்துகின்றோம் என என்னால் நம்பமுடியவில்லை. மாறான அவச்சா ஒரு சமுதாயத்தின் பொதுரூபகத்தில் ஏற்படுத்தும் நெருக்கீடு நீண்டகாலத்துக்கு ஏற்படுத்தப்போகும் தாக்கமே எம் கவனத்தை கோருகின்றது.

போர் முடிந்த போதும் வாள்வெட்டு, தற்கொலைகள், விபத்துக்கள், வன்கொலை, தற்கொலையைத் தூண்டும் இணைய விளையாட்டு கள் என அவச்சாக்கள் நிகழும் வழிகள் பெருகியுள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில் இந்த அவச்சாக்கள் குடும்பங்களின் மீதும் ஓட்டுமொத்த சமுதாயத்தின் மீதும் ஏற்படுத்தப் போகும் பாதிப்பை கூருணர்வுடன் பார்க்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் உள்ளோம்.

அதேவேளை, அவச்சாக்கள் ஈழத்து சமுதாயத் தின் எதிர்காலத்தில் வகிக்கக்கூடிய பங்கை தீர்மானிக்கபோவது அவ்வவச்சாவுக்கு காரணமாடர்கள் மேற்கொள்ளும் எதிர்வினைகளில் தங்கியுள்ளது என்பதையும் வலியுறுத்த வேண்டியுள்ளது.

அவச்சாக்கள் அதிகரித்து காணப்படும் ஒரு சமுதாயம் எவ்வாறு ஆரோக்கியமானதாக

இருக்கமுடியும் என்ற கேள்வியை எழுப்பி, அவச் சாவின் மாணுவியல் பரிமாணம் பற்றிய இவ்வரையை நிறைவு செய்கின்றேன்.

நன்றி.

காலத்துயர்

போகிற போக்கில்

விளம்பர வரிகளுடன் இனங்கண்டு விட்டு

சம்பந்தமில்லாதது போல்

போகப் போகிற மனிதரை எண்ணிச்

சஞ்சலப்படுகிறேன்.

முகமூடிகளின் நகரத் தெருக்களில்

அவளைப் பற்றி

பளிச்சிடும் வரியை

இனியும் எழுதாமலிருக்க முடியாது!

சும்மா கொட்டிவிட்டுப் போகிற

வார்த்தையைப் போலவா.

ஆன்மாவைத் துறைத்தெடுக்கிற

சேதிகளைத் விதைத்துப்போனவள்.

நம்ப முடியா சாகஸங்களை

நிகழ்த்திக் காட்டியவள்!

செவ்வான விளிம்பெங்கும்

பொங்கும் கடலில்

கடலடியில் திரிந்தவள்!

கடலில் படைக்கப்பட்டதும்

கரையில் மீட்கப்பட்டதும்

காதோடு காதாய் காற்று வழி போனது!

மீளவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட

மரணத்தைத் தேடிப் போனாள்

பேராறாய் கடலில் தாவியமானாள்!

வரலாற்று முள்ளில்
 செருக்கப்பட்ட சிறு மொட்டே
 நீயெண்ணாக் காலத்திற்கும்
 உன் ஆன்மா துடிக்கப் போகின்றது!
 பிதிர்களைக் கூவியழைத்த
 சாம்பலைக் கடலில் கரைத்த
 பிதாவே கூறும்.
 சகோதரரே நீர் கூறும்.
 அவள் தான் எடுத்த மண்ண
 கடலில் ஏன் கரைத்தாள்.

12.04.1996

மேலதிக குறிப்புகள்:

Slobodan Milosevic ஒரு சேர்பியர். யூகோஸ்லாவியாவில் பிறந்து வளர்ந்தவர்.

1987ல், சேர்பியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் இரண்டாவது முக்கிய அங்கத்தவரான இவர் சேர்பியாவின் சிக்கலுக்குரிய பிராந்தியமான கொசோவோக்கு கட்சியின் தலைவரான ஐதிசீண குணசுட்டுணிடிடினி எால் அனுப்பப்பட்டார்.

சேர்பியர்களுக்கும் அல்பேனியர்களுக்குமிடையிலான முரண்பாடு வலுத்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், கலவரமொன்றில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த சேர்பியர்களை நோக்கி, "உங்களை அடிப்பதற்கு இனி வேறொருமும் துணியக் கூடாது" என்று உரையாற்றினார்.

சேர்பியர்களின் மனத்தாங்கல்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டவர், தேசியவாதத்தினை வலியுறுத்தவும், முன்னிறுத்தவும் செய்தார்.

1997ல் மிலோசெவிக் யூகோஸ்லாவியாவின் சனாதிபதியானார்.

கொசோவோ யுத்தத்தின் போது மிலோசெவிக்கின் மீது போர்க்குற்றங்கள் சுமத்தப்பட்டன (பொஸ்னியப் படுகொலை மற்றும் குரோஷியாவில் நிகழ்த்தப்பட்ட போர்க்குற்றங்கள்).

2000ம் ஆண்டு நிகழ்ந்த தேர்தலில் அவர்

தோல்வியடைந்தார். அதற்கடுத்த வருடம் சேர்பியாவின் புதிய அரசாங்கம் அவரை Hague ல் (நெதர்லாந்தின் நகரமொன்று) இடம்பெற்றுக்கொண்டிருந்த போர்க்குற்ற விசாரணைக் குழுவிடம் ஒப்படைத்தது. ஆறு மாதங்களுக்குப் பின்னர் அவர் மனிதத்துக்கெதிரான குற்றங்களுக்கான விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டார்.

விசாரணை இன்னும் நிலுவையிலிருந்த நிலையில் 2006ம் ஆண்டு சிறையில் மரணமடைந்தார்.

சிந்திக்க வேண்டிய முக்கிய புள்ளிகள்:

- மேற்கு பால்களைச் சேர்ந்த முக்கிய தேசமான சேர்பியா, 14ம் நூற்றாண்டளவில் அந்தப் பிராந்தியத்திலேயே அதி முன்னேறிய நாடாயிருந்தது. அதன் பழமைவாத மதமும், (orthodox religion), சிரில்லிக் (Cyrillic) எழுத்து முறையும் மேற்கு நாடுகளிலிருந்து அதனை வேறுபடுத்தியிருந்தன. ஒட்டோமன் துருக்கியர்களுக்கெதிராக கடுமையாகப் போரிட்ட சேர்பியா, 1389ம் ஆண்டு கொசோவோவில் இடம்பெற்ற பெரும் யுத்தத்துடன் தோல்வியைத் தழுவினது. அதனைத் தொடர்ந்து சேர்பிய உயர்குடியினர் கொலை செய்யப்பட்டனர். சேர்பியாவின் சுதந்திரமும் முடிவுக்கு வந்தது. சேர்பியர்கள் அந்தத் தோல்வியிலிருந்து மீளவேயில்லை.

- மிலோசெவிக்கின் 1989ம் ஆண்டு St. Vitus தின உரை:

"சமூகக் காரணிகளின் சக்தியால், கொசோவோ யுத்தத்தின் இந்த 600ம் ஆண்டு நினைவு தினம் சேர்பியா, பல வருடங்கள், பல தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு தனது அரசு, தேசிய, ஆன்மீக ஒருமைப்பாட்டினை மீள்பெற்றுள்ள வருடமொன்றில் இடம்பெறுகிறது. வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற யுத்தம் கொசோவோவில் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்த போது, அதன் மக்கள் விண்மீன்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்; அவற்றிடமிருந்து உதவியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆறு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் இப்போது அவர்கள் மீண்டும் விண்மீன்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர், இம்முறை அவற்றினை வென்றெடுக்க." விசாரணையின் போதே மிலோசெவிக் இறந்ததால் நீதிமன்றம் அவர் மீதான குற்றங்களுக்குத் தண்டனையேதும் விதிக்கவில்லை.

- 1992-95 களில் இடம்பெற்ற யுத்தத்தின் போது சேர்பியக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த பொஸ்னியப் பிராந்தியங்களிலிருந்து சேர்பியர் அல்லாதவர்களை மிலோசெவிக் வெளியகற்றியதற்கான போதிய ஆதாரங்கள் இல்லையென ஐஇகூஃபு 2016ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 24ம் திகதி வெளியிட்ட Radovan Karadi யின் மீதான வேறொரு விசாரணைத் தீர்ப்பில் குறிப்பிட்டது.

காலனிய இலங்கையின் ஓவியங்கள்

பிரிந்தா

(பிரித்தானிய கால நீர் வர்ண ஓவியர்களான சாமுவேல் டானியல், வான் டொர்ட் ஆகியோரின் படைப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாசித்தல்)

1505 - 1948 வரை இலங்கை போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் போன்ற மேலைத் தேசத்தவர்களின் ஆட்சிக்குட்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இலங்கை பாரம்பரிய ஓவியங்களிலிருந்து பெரும் மாற்றங்களை மேலைத்தேச ஆக்கிரமிப்பால் பெற்றுக் கொண்ட கதைகளுடன் மேலைத்தேசத்தவரின் கீழைத்தேசப் பார்வை, ஆக்கிரமிப்பின் நோக்கம் என்பவற்றைத் தான் இங்கு முடிவுகளாகப் பெறப் போகிறோம்.

வரலாறுகளை ஒழுங்குபடுத்தவும், அவிழ்க்கவும் அந்த அந்தக் காலங்களுக்குரிய கலைப்படைப்புகளை சாதகமான ஆதாரங்களாகப் பார்க்க முடியும். இனி காலனிய ஓவியங்களின் காண்பியங்கள் எவ்வாறு கதை கூறுகின்றன என்பதை பிரித்தானிய கால நீர் வர்ண ஓவியர்களான சாமுவேல் டானியல், வான் டொர்ட் ஆகியோரின் படைப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கலாம்.

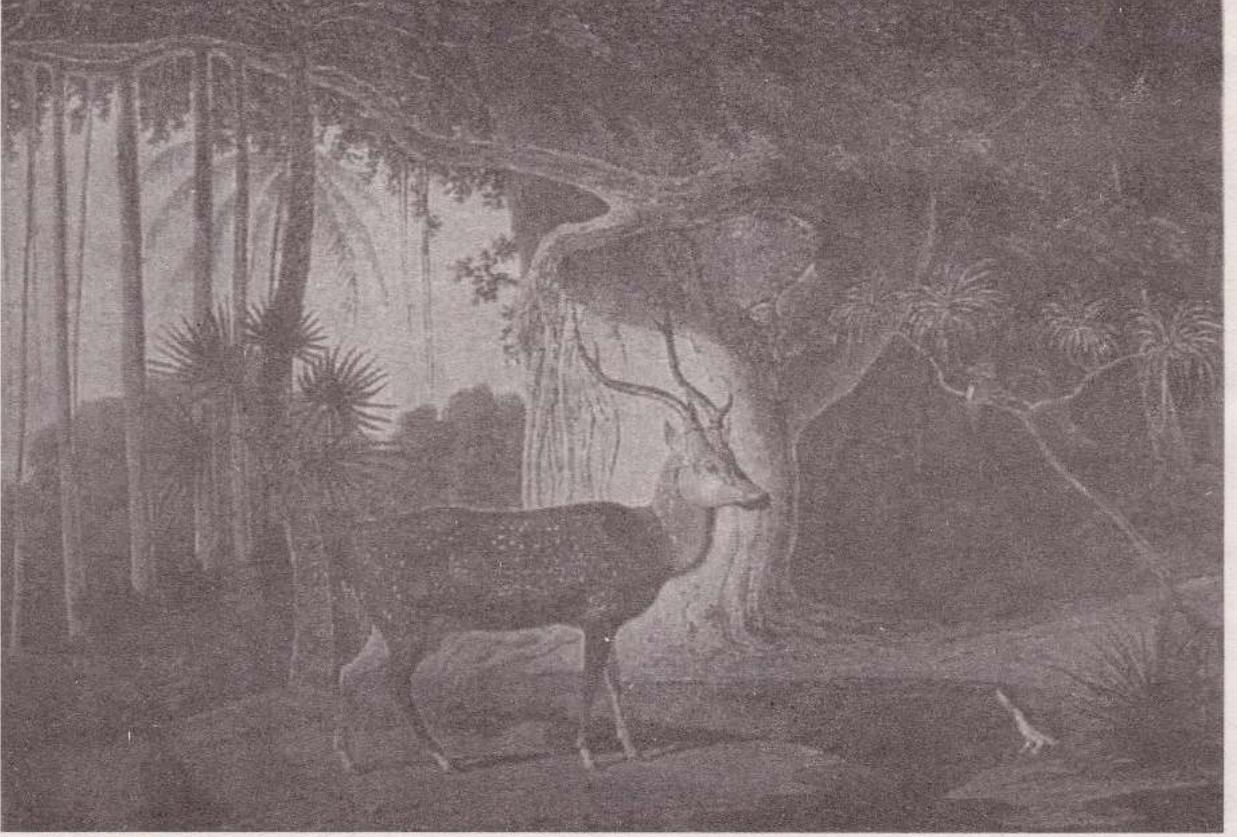
காலனிய கால நிலவரங்களால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட

இலங்கைச் சூழலில் வைத்து இந்த ஓவியங்களை அணுக வேண்டும் என்பதை நினைவுபடுத்திக் கொள்கிறேன்.

வான் டொர்ட் (1831-1898), சாமுவேல் டானியல் (1775-1811) இருவரையும் இருவரது படைப்புகளையும் ஒப்பிடும் வகையில் காலனிய கால ஓவியப் பண்புகளை முன்வைக்கிறேன்.

சாமுவேல் டானியல், ஓர் ஆங்கிலேயே நாட்டவர், ஓவியர், Draught Man , பதிப்போவியர் (Engraver) எனும் பரிமாணங்களை உடையவர். வான் டொர்ட், ஓர் ஒல்லாந்து + சிங்கள வழிவந்த ஓவியர், Wood Engraver, Lithographer, illustrator எனும் பரிமாணங்களை உடைய இலங்கையின் காலனிய கால முதலாவது உள்ளூர் ஓவியராகவும் அறியப்படுகிறார்.

இவ்விரு ஓவியர்களின் படி காலனிய காலப் படைப்புக்களின் ஊடகம் (Material), உள்ளடக்கம், ஓவியரின் அந்தஸ்து, போசிப்பு (Patronship) படைப்புகளில் மேலைத்தேசச் செல்வாக்கு, உத்தி நுட்பம் மற்றும் காலனியக் கருத்தாடற் தொகுதிகளும், காலனியப் பார்வை தொடர்பான வாசித்தலையும் செய்யலாம்.

(The Spotted antelope, 1808. சாமுவேல் டானியல்)

காலனிய கால ஓவியங்களின் பண்புகளை ஆராய்தல்

குறித்த இரு ஓவியர்களின் படைப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கையில் காலனிய கால இலங்கையில் பிரதானமான பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன.

ஐரோப்பிய கலைக் கல்விப் பின்புலங்கள், எண்ணக்கருக்கள், உத்திமுறைமைகள் இங்கு வந்து சேர்ந்துடன் இலங்கையின் மரபார்ந்த ஓவிய முறைமையிலிருந்து மேலைத்தேசச் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்ட ஐரோப்பிய கலை ரசனை இங்கு உருவாகியது. இவற்றின் பின்னணியில் காலனிய கால ஓவியங்களின் பண்புகளை தனித்தனியாக ஆராயலாம்.

காலனிய கால ஓவியர்களின் அந்தஸ்தும் ஓவியர்களுக்கான போசிப்பு

சாமுவேல் டானியல், வான் டொர்ட் இருவருமே தர உள்ளூர் வாசிகளிடமிருந்து வேறுபட்டவர்கள். எனவே இவர்களது படைப்புகள் ஐரோப்பியர்களுக்கான சேவை நோக்கத்தை கொண்டது. உதாரணமாக

சாமுவேல் டானியல் மற்றும் மொரு காலனித்துவத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்ட நாடான ஆபிரிக்காவிலிருந்து 1804 ல் லண்டனுக்குத் திரும்பி 1805 இல் இலங்கை வந்தார். தாம் நாட்டிற்காக இலங்கையின் மானிடவியல் சார் தகவல்களை ஆவணப்படுத்தும் வேலைகளைச் செய்தார். இவற்றிற்கான போசிப்பினை பிரித்தானிய அரசாங்கம் மேற் கொண்டது.

அடுத்து வான் டொர்ட்டிற்கான போசிப்பினை ஆங்கிலேயே காலனித்துவரும் அரசாங்கமும் வழங்கியதுடன் ஓல்லாந்தர் சார்ந்த வரைதல்களைச் செய்வதற்காக ஓல்லாந்து தூதுவர் போசிப்பு வழங்கினார்.

இவ்விரு ஓவியர்களுக்கான அந்தஸ்த்து என்பதை இவர்களின் படைப்புகளின் மூலம் விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

அதுவரை பாரம்பரிய இலங்கை ஓவியர்களின் பெயர்கள் அறியப்படாத காலனிய காலத்தில் ஓவியர்கள் தமது படைப்புகளில் பெயரிடல் என்பது காலனிய காலத்துடனேயே வந்து சேர்ந்தது. உதாரணமாக சாமுவேல் டானியலின் "Eight sheets of

sketches" இலிருந்து அவரது கையொப்பத்தினை தாண முடியும். வலது கீழ்ப்புறம் "Daniel" என ஒப்பமிடப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே வான் டோர்டினால் வரையப்பட்ட ஒல்லாந்தக் கட்டடங்கள் சார்ந்த நீர் வர்ண ஓவியங்களின் வலது கீழ்ப்புறம் வான் டோர்ட் என ஒப்பமிடப்பட்டுள்ளது.

ஆங்கிலேய காலனித்துவ ஓவியர்களினாலேயே தொழில் முறை ஓவியர் (Professional painter) எனும் தகுதிப்பாடு வந்தடைந்தது. ஒல்லாந்தர் காலத்திலே ஓவியம் வரைந்தவர் கட்டட வடிவமைப்பாளராகவோ, பொறியியலாளராகவோ, நில அளவையிலாளராகவோ, இராணுவமாகவோ இருந்து பொழுதுபோக்கு ஓவியராக (Amateur) இருப்பர்.

குறிப்பாக சாமுவேல் டானியல் ஓர் காட்டு இலாகா அதிகாரியாக இருத்தலுடன் காடு சார்ந்து தாவர விலங்குகளை வரைந்தார். அவரது பிரதான நோக்கம்/ தொழில் ஓவியம் வரைதலாகவே இருந்தது.

வான் டோர்ட் "Surveyor general" இன் அலுவலகத்தில் ஓய்வு பெறும் வரை ஒரு "Draught Man" ஆக

இருந்தார். நீர் வர்ண ஓவியம் வரைதல், பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், புத்தகங்கள் போன்றவற்றிற்கு படவிளக்கம், கேலிச்சித்திரம் வரைதல் போன்றவற்றை இவரின் தொழிலாக கொண்டிருந்தார்.

முக்கியமாக காலனிய கால ஓவியம் என்பது மேலைத்தேசக் கலைக்கல்வி மூலம் வந்தது. சாமுவேல் டானியல் தாய் நாட்டில் ஓவியம் பயின்றவராக உள்ளார். வான் டோர்ட் ஏனைய காலனிய ஓவியர்களிடம் (hippolyte silvaf, Andrew Nicholl) ஓவியம் பயின்றார். எனவே காலனிய கால ஓவியங்களில் மேலைத்தேசக் கலைக்கல்வியின் சாரத்தையே காண முடியும்.

காலனிய படைப்புகளில் ஊடக, உத்தி முறைகள்

இலங்கையில் காலனிய காலத்துடன் பாரம்பரிய ஓவிய வரைதல் முறைகளிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட ஐரோப்பிய வரைதல் முறைகள் வந்து சேர்ந்தன. காலனியத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில் சுவர்ச் சதைகளில் இயற்கை வர்ணங்களைப் பயன்படுத்தி ஓவியம் வரையப்பட்டது. சாமுவேல் டானியல், வான் டோர்ட் போன்றோரின் படைப்புகளின்படி நீர் வர்ணம் என்பது செழிப்பான வர்ணமாக இரு ஓவியர்களாலும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

வான் டோர்ட் Pen, Pencil, Ink, Professional Brush, Paper மற்றும் Canvas போன்ற ஊடகங்களை பயன்படுத்தியுள்ளார். அத்துடன் சாமுவேல் டானியல் எண்ணெய் வர்ணம், காகிதம் போன்ற ஏனைய ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

19 ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப் பகுதிகளில் மேலைத் தேசங்களில் பத்திரிகைத் துறை ஆரம்பமானதைத் தொடர்ந்து இலங்கையிலும் பத்திரிகைத் துறை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பத்திரிகைகளுக்கான விளக்கப் படங்களை கொண்டுவருதலின் பொருட்டு மர அச்ச வருவிக்கப்பட்டது. பின்னர் Lithography போன்றன வந்து சேர்ந்தன.

எனவே புதிய ஊடகங்கள் ஓவிய ஊடக எல்லையை விரித்துவிட்டன. இலங்கையில் வந்த முதலாவது பத்திரிகையில் காணப்பட்ட விளக்கப் படங்கள் வான் டோர்டினால் வரையப்பட்டவையாக இருந்தன.

சாமுவேல் டானியல் ஓர் பதிப்போவியராகத் தொழிற்பட்டார். "Description of ceylon" 1808 இல் வெளியிட்டார். இப்புத்தகத்தின் விளக்கப் படங்கள் பதிப்போவிய முறையில் செய்யப்பட்டவையாகவே இருந்தன. எனவே காலனிய கால ஓவியங்கள் ஒரு வகையில் பல பிரதிகளை உருவாக்கும் தொழில்

(வான் டொர்ட்)

நுட்பத்தினைக் கொண்டிருந்தன. ஓவியரின் எல்லை விஸ்தீரணமாகி புத்தகங்களுக்கு விளக்கப்படம் வழங்குபவராக மாறினார்.

பிரதானமாக மேலைத்தேச ஓவிய உத்தி முறைகள் காலனிய கால ஓவியங்களை குணவியற்படுத்துகின்றன. மேலைத்தேச மாயாவாதம், இயற்பண்புவாதம், ஒளி நிழல், Shading போன்றவற்றை சாமுவேல் டானியலின் நீர் வர்ண ஓவியங்களில் காணலாம்.

வான் டொர்டின் ஓவியங்களிலும் இயற்பண்பு வாதத்தினை அவதானிக்கலாம்: ஆனால் மேலைத்தேச ஓவியர்களின் இயற்பண்பு வாதம் முழுமையாக எட்டப்படாத தன்மையை இவர்களது ஓவியங்களில் காண முடிகிறது.

பொதுவாக ஐரோப்பாவிலே காலவதியான பாணிகளாக இருந்த 15, 16 ஆம் நூற்றாண்டின் மறுமலர்ச்சிப் பண்புகள் விக்டோரிய காலத்து மனோரதியவாதப் பண்புகள் போன்றவற்றை 18, 19 நூற்றாண்டுகளின் இலங்கையில் ஓவியங்களுடாகப் புகுத்தினர். இப்பண்புகளை காலனிய கால ஓவியங்களில் பார்க்க முடியும்.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவிலே அவண்ட் கார்டே இயக்கம் முன்னணிக்கு வருவதுடன் ஆங்கிலப் பாணிகள் தோல்வியடைந்த பாணிகளாயின. எனவே ஐரோப்பாவிலே தோல்வியடைந்த கலைப்பாணியைத் தாம் ஆக்கிரமிப்பு செய்த காலனித்துவத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்ட நாடுகளிற்குள் பரப்புதல் என்பது இதன் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்த ஒன்று.

காலனிய காலப் படைப்புகளின் கருப்பொருட்களும் கீழைத்தேசவாதக் கருத்தாடல்களும்

காலனிய கால ஓவியங்களின் பிரதான பண்புகளை படைப்புகளின் கருப்பொருட்களும் அவற்றை இயக்கும் அரசியற் தளங்களுமே தீர்மானிக்கின்றன.

இவை காலனிய ஆட்சியாளர்களின் மன நிலையினையும் சில வேளைகளில் உள்ளூரவர் மனநிலையையும் வெளிக்காட்டும் பெருங் கருத்தாடற் பரப்புகளை கொண்டிருக்கின்றன.

சாமுவேல் டானியலின் படைப்புகள் - ★ இலங்கைத்தீவின் இயற்கை வரலாறு சார்ந்து ஆவணப்படுத்தல். "Scenery, Animals and Native Inhabitants of ceylon (1808) எனும் புத்தகத்தில் இலங்கையின் தாவரவியல், விலங்கியல் சார் விளக்கப் படங்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்தப் புத்தகத்தின்படி விலங்குகள், தாவரங்கள் போன்று மனிதர்களையும் கற்கைக்கு உட்படுத்துதல் நிகழ்கிறது.

Eight sheets of sketches இல் "Studies of the head" எனும் பகுதியில் விளக்கப் படங்களின் மேற்பகுதியில் "Head too large" என பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் காலனியத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டவர்கள்

வெளிப்படையாகவே மானுடவியல் சார்ந்த கற்ை கக்குள் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். இது இனவாத திற்கு வலுச் சேர்ப்பதாக இருப்பதுடன் கீழைத்தேசப் பார்வைக்கு (Oriental Gaze) மேலைத்தேசத்தவர்களைத் தயார்ப்படுத்துவதாக உள்ளது.

அடுத்து ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்ட நாட்டின் அனைத்து வளங்களையும் ஆவணப்படுத்தல் என்பது அந்நாட்டின் வளங்களைச் சுரண்டுவதற்கான உத் தியாகவே பார்க்க முடியும்.

மேலும் காலி, மாத்தறை, திருகோணமலை துறைமுகம் போன்றவற்றையும் வரைந்துள்ளார். குறிப்பாக காலி, மாத்தறை போன்ற பிராந்திய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நகரங்களை மையப்படுத்தி வரைத லென்பது அரசியல் பொருளாதார அனுகூலங்களிற்கான ஆவணப்படுத்தலின் பொருட்டு எனும் முடிவுக்கு வர இயலும்.

வான் டொர்ட் ஒல்லாந்த தூதுவருக்கு ஒல்லாந்தரால் கட்டப்பட்ட கட்டடங்களை வரைந்து கொடுத்தார். இலங்கை மக்களின் ஆடை முறைகளை (costume) "Native of ceylon" இல் வரைந்ததார். முனியாண்டி பத்திரிகையில் காலனியத்திற்கு உட்பட்ட மக்களின் இருமை நிலையை அல்லது போலஸ் செய்தலை (Mimic) கேலிச்சித்திரங்களை வரைந்தார்.

காலனியவாதிகளின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டே இந்த ஓவியங்கள், பதிப்புகள் வரையப்பட் டன எனும் ஏக முடிவுக்கு வரலாம்.

இப்படைப்புகளின் நோக்கம் ஆவணப்படுத்தல் (Documentation) என்பதாகும். பிறரது (others) கலாசாரத்தை ஆவணப்படுத்தல் என்பது அதிகாரத்து டன் தொடர்புடைய ஒன்றாகும்.

"பிறரை முழுமையாக அறிதல் மூலமே அவரை ஆள முடியும்" எனும் காலனியவாத கருது கோளுக்கேற்ப அவர் உள்ளூரவரை அவர்களது சாதி, சமயம், பிராந்தியம் போன்றவற்றிற்கு இசை வாக தனித்தனியாக ஒவ்வொரு சமூகத்திலிருந்தும் ஒவ்வொரு நபராக வரைந்தனர். ஆகவே இருவரினதும் உள்ளூரவரின் "Costumes" எனும் ஓவியத் தொடரின் மூலம் இக்கருத்தாக்கத்தினை விளங்கிக்கொள்ள இயலும்.

காலனியத்தவர்களின் செல்வாக்கினால் உந்தப்பட்ட உள்ளூரவர் காலனியத்தவரைப் போலஸ் செய்யும் (Mimic) இருமை நிலையை கொண்டிருப்பர். அதே போல காலனியத்தவர் உள்ளூரவரின் கலாசாரத்தை ஆவணக் காப்பகமாகவே (Archive) எடுத்துக்கொள்வர்.

இதன் பொருட்டே காலனிய காலப் படைப்புகளில் ஆவணமாகும் செயல்பாட்டை முன்னெடுத்தனர்.

இந்நிலவரத்தில் குறித்த இரு ஓவியர்களது படைப்புகளும் காலனியவாதிகளின் கீழைத்தேசப் பார்வையின் கீழ் பிறரை ஆவணப்படுத்தலின் பொருட்டு படைக்கப்பட்டவை எனும் முடிவிற்கு வர முடியும்.

வான் டொர்டின் படைப்புகளில் ஒல்லாந்த கட்டட ஆவணமாக்கல் வரைதல்களில் மேலைத் தேசத்தவரையும் உள்ளூரவரையும் ஒப்பிடும் போக்கினை செய்திருக்கிறார். உள்ளூரவர்களை மிடுக்கற்ற ஏழ்மையான தோற்றம் கொண்டவர்களாகவும் காலனிய தேசத்துக்கு ரியவர்களை மிடுக்காகவும் காண்பியம் செய்துள்ளார். இவர் ஓர் உள்ளூர் வழி வந்தவராக இருந்த போதிலும் மேலைத்தேச மேன்மை மனோபாவத்தினை அவரும் உள் வாங்கியிருந்தார். மற்றும் தனது கேலிச் சித்திரங்கள் மூலம் காலனியத்தவரை போலஸ் செய்யும் இருமை நிலை கொண்ட உள்ளூரவரை வியாக்கியானித்தார். எனவே வான் டொர்டிடமும் உள்ளூரவரை பிறராகப் பார்க்கும் கீழைத்தேசப் பார்வை செயற்பட்டிருக்கிறது.

பாரம்பரிய ஓவிய உள்ளடக்கம் போல் உள்ளூர் சமயத்தினையோ வாழ்வியலையோ முதன்மை தராத உள்ளூரவர் வாழ்வியலைப் பதிவதை விட வளங்களைப் பதிவது என்பதிலேயே காலனியப் பார்வை செயல்பட்டது. கட்டடங்களுடன் மனித உருக்களை கொண்டுவருதலின் போது அவற்றின் சிறு அங்கமாகவே உருக்கள் பிரசன்னம் செய்தன.

கட்டடங்களை வரைகையில் வான் டொர்ட் வேண்டுமென்றே மனிதவரு ஒன்றைக் கொண்டு வருதலைச் செய்திருக்கிறார். ஏனெனில் உருக்கள் கட்டடத்தை மறைக்காதபடி வருவதாய் உள்ளன.

ஒட்டுமொத்தமாக பார்க்கையில் காலனிய ஆதிக்க கருத்தாடலின் படி இலங்கையின் காலனிய காலத்தில் வரையப்பட்ட படைப்புகள் ஆவணப்படுத்தலாக இருப்பத்துடன் காலனிய வாதிகளுக்கான சேவை மனோபான்மையையும் அவர்கள் கீழைத் தேசங்களை ஆள்வதற்கான நியாயப்பாடுகளை வலிந்து முன்வைக்கும் வெளிப்பாட்டு முறைகளாக இவ்விரு ஓவியர்களின் படைப்புகளும் விளங்குகின்றன. அவை காலனியகால ஓவியங்களுக்கான பண்புபடுத்தலை அவ்வாறு தான் செய்கின்றன.

ஷம்லா யூசப் அலி

கிணறு

அந்தக் கிணறு எனக்குத் தெரிஞ்சு காலத்திலிருந்தே அங்க தான் இருக்கிறது. கவ்மென்ட் கெணறு என்று சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறேன். கவர்மென்ட் என்றால் அரசாங்கம் என்று அப்ப தெரியாது. எங்கட ஊட்டுக்கு முன்னால் ஒரு பேக்கரி இருந்தது அப்போது. சுவரெல்லாம் கருப்பு அப்பிக் கிடக்கும். மேலே தகரக் கூரை. உள்ள சுடச் சுடப் பாண் வேகும், வெறும் மேலோட பாண் சுடும் ஆக்கள் வேர்வை ஊத்த ஊத்த வேலை செய்வார்கள். அனேகமாக சிங்கள ஆக்கள் தான் ஊர்ல இந்த மாதிரி வேலைகளுக்கு வாரது. பேக்கரிச் சுவர்ல கரிக்கட்டையால், கொட்டை கொட்டையாக் தமிழ்லயும் சிங்களத்திலயும் கிறுக்கியிருப்பார்கள். படங்களும் அம்பு குத்தின இதயங்களும் இன்னுமென்னவெல்லாம் இருக்கும். அதெல்லாம் முழுசா வாசிக்கிறதுக்கு ஊட்டுல உட மாட்டாங்க. சின்னப் புள்ளகள் பார்க்கக் கூடாத சமாச்சாரம் போல.

அந்த பேக்கரியின் ஒரு பக்கம் ஒட்டினது போல நிலாரா மாமி வீடு. மத்தப் பக்கம் கீழிறங்கிப் போகும் ஒரு ஒற்றையடிப் பாதை. அதில பத்துப் பதினஞ்சு எட்டு வைத்தால் அந்தக் கிணறு வரும்.

எங்கட ஊட்டுக்கு வேறயா தனியா ஒரு கிணறு. அழகான பச்சைச் செழும்பு படர்ந்திருக்கும். வானியை உள்ளே விட்டு தண்ணீர் அள்ளும் போது உள்ளுக்குள் உயிர்

ததும்பும் ஜீவகிணறு. ஆழத்தில பெயர் தெரியாத தாவரங்களும் மீன்களும், நல்ல ஜின்கள் கூட இருந்திருக்கலாம். ஊட்டில ஏதாவது மனஸ்தாபம் என்டா நான் ஓடி வந்து அந்தக் கிணற்றுக் கட்டுல தான் தொத்தி ஏறி உக்கார்ந்து கொள்வேன். கொஞ்ச நேரம் உள்ளுக்கு எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். வளையம் வளையமாச் சுற்றி இறங்குகிற கல்லுகளுக்கிடையே கொடிகள் பிணைந்து கனத்துக் கிடக்கும். அதன் இருள் ஆழத்துக்குள் வெறுங்கண்களுக்குப் புலப்படாத மர்மங்கள் இருப்பதாக பலமுறை நினைத்திருக்கிறேன். அதுக்குள்ள இறங்கினா முடிவுறாத பாதாளம் போல இன்னொரு உலகத்துக்கு இட்டுச் சென்று விடும் என்ற எண்ணம் இப்பவும் எனக்குள்ள இருக்குது. கைக்குள்ள கிணறு இருந்தாலும் நாங்க குளிக்கிறது அனேகமாக ஊட்டுக்குள்ள இருக்கிற பாத்தரம்ல தான். அது ஊட்டுக்கு முன்ன இருந்தததால சுத்தி இருந்த கொங்கரீட் மதிலுக்கு அங்கால இருந்து எம்பினா குளிக்கிறது கொள்றது தெளிவாக விளங்கும். இந்த ஒரு காரணத்தினால கிணற்றுத் தண்ணீர் அதுக்கு கிட்ட இருந்த கறிவேப்பிலை, மருதாணிச் செடிகளைக் குளிப்பாட்டத் தான் அதிகம் பயன்பட்டது.

சொந்தமா கம்பீரமா எங்க கிணறு இருந்தாலும் அந்தக் கவுமன்ட் கெணறைப் பார்க்க வேணும் என்று தான் உள்ளுக்குள் ஆசை கொப்புளிக்கும். எங்களுக்கெல்லாம்

அங்க போக அனுமதி கிடையாது. அங்க என்னதான் மர்மம் இருக்கிறதோ என்று மனசு கிடந்து அடித்துக் கொள்ளும்.

நோன்பு காலம் தான் இதற்கெல்லாம் ஒரே வாசல். ரமழானில் நாங்க பிள்ளைகள் ஸஹர் செஞ்ச பிறகு தூங்குறதில்ல. பென்ஷில் கலர எடுத்து வித விதமா மனிச ரூபங்கள் வரைவோம். இதில ஆண்கள வரைஞ்சா சரியா வராது, பொம்புளக்கி மீச வச்சா மாதிரி ஜோக்கா வரும். அப்பவெல்லாம் உருவம் வரையுது பாவம் என்று சொல்ல ஒத்தரும் இருக்கல்ல. பின்னாளையில் தான் இந்த அரப்படிச்ச கதையெல்லாம் பெரியாக்கள் கதைக்க தொடங்கினது.

பெருநாளைக்கு கூட்டாளிமார்களுக்கு அனுப்ப பேப்பர்கள் வெட்டி ஒட்டி கார்ட் செய்யுறது, அல்லாட்டி ஊட்டுல இருந்த கிஸ்கீஸ் போனிக்காவ வெச்சுக் கத சொல்றது இந்த மாதிரி வேலைகள் அந்த நேரத்தில் தான் நடக்கும். அமுக்கினா "கிஸ் கிஸ்" என்று சத்தம் வாரதால தான் அந்தப் பெயர் அந்த ரப்பர் பொம்மைகளுக்கு. அதுல ரெண்டு ஒட்டகச்சி விங்கி இருக்கும். அதுல உயரமான பிங்க் நிறச் சிவிங்கி வாப்பா, குட்டையான ப்ரெளன் சிவிங்கி உம்மா என்றும் மற்ற நாய், பூனை, கரடி பொம்மைகள் பிள்ளைகள் என்றும் கத போகும்.

கபஹுக்குப் பின்னால் ஊரே அமைதி அடைஞ்சிருக்கும். சில ஊடுகளுக்குக் கிட்டப் போனா கொறட்டை சத்தம் கூடக் கேட்கும்.

அப்ப தான் ரோட்டில கொஞ்ச தூரம் நடந்து பார்ப்போம். பாதை அப்படியே "ஹோ" என்று விரிச்சுப் போட்டு வெறிச்சோடிக் கிடக்கும். ஒரு ஈ காக்கா இருக்காது. மீன்காரன் அந்த நாளைகளில் வரவே மாட்டான். போஸ்ட்மேன் ஒம்பது மணி

தாண்டித்தான் "கிணு கிணு" வென்ற சைக்கிள் மணி ஒலிக்க வருவார். டியூசனுக்குப் போகும் பிள்ளைகள் இடைக்கிடை தென்படுவார்கள். அப்படி ஒரு நாளில் தான் அந்த மகாப் பெரிய மர்மக் கிணற்றைப் பார்க்கப் போகிற வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

ஊட்டில எல்லாரும் நல்ல தூக்கம். நான் கிணற்றுக் கிட்டப் போவமா வாணாமா என்று ரெண்டு மனசோடு ஊட்டு முன்னுக்கு குறுக்கும் நெடுக்கும் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்தேன். கொஞ்சம் தைரியமான வினாடியில் போவது என்று முடிவு தீர்க்கமாய் முளைத்தது. முன் ரோட்டத் தாண்டினேன். சாலி நானாட கடை பலகைக் கதவில் பூட்டுத் தொங்கியது. பேக்கரியில் சந்தடி இல்லை. பேக்கரிப் பக்கத்து ஒற்றையடிப்பாகை.

அங்குமிங்கும் பார்த்தவாறு படபடப்போடு போய் அந்த மர்ம நீருடம்பப் பார்த்தாகி விட்டது. அதிக நேரம் தாமதிப்பது ஆபத்து. சிட்டெனப் பறந்து ஊட்டு முற்றத்துக்கே திரும்பி வந்திட்டேன். எங்க ஊட்டுக் கிணற்றை விட அது கொஞ்சம் வித்தியாசமாகத் தான் இருந்தது.

கிணறு நல்ல அகலம். நீள்சதுர வடிவம். சுற்று மதில் அவ்வளவு உயரமா இல்லை. ஆண்கள் பெண்களுக்கிடையில் சின்னத் தடுப்பு. ஆனா எட்டிப் பார்க்கும்ளவான உயரம் தான்.

கையால அள்ளித் தண்ணி சேர்ந்தலாம் போல கிணறு கொள்ளாத தெளிந்த தண்ணீர். இரண்டு பக்கமும் இரண்டு சுற்றிலும் பச்சைப் பசேலென நிலமெங்கும் அடர்ந்து முறுகிய செடிகொடிகள். முறுக்கிய நைலோன் கயிற்றில் என்று சுட்டி வைக்கப்பட்ட இரண்டு அலுமீனியம் வாளிகள் "தேமே" என்று உட்காரவைக்கப்பட்டிருந்தன.

அவற்றுக்கு மட்டும் வாயிருந்தால் ஆயிரத்தொரு இரவுகளை விட சுவரஷ்யமான கதைகள் கிடைத்திருக்கும்.

இங்க தான் மனாஸிர் நானாவுக்கும் தேவயாணி அக்காவுக்கும் பயங்கரச் சண்டை மூண்டது. மனாஸிர் நானாவின் ஊர் அக்கரைப்பற்றோ அட்டாளச்சேனையோ எனக்கு சரியாக ஞாபகம் இல்ல, கிழக்குப் பக்கம். இங்க படிக்க வந்து பக்கத்துல ஒரு ஊட்டில போர்ட் ஆகியிருந்தார். அவருக்கு தமிழ் ஆக்கள் என்டால் கண்ணில காட்டக்கூடாது. அவர்ட ஊட்டில ரொம்ப நெருக்கமான யாரையோ புலிகள் சுட்டுக் கொன்ற வெஞ்சினம், பார்க்கிற எல்லாத் தமிழரையும் எதிரியாகப் பார்க்க வச்சிருந்தது.

தேவயாணி குடும்பம் முஸ்லிம்கள அண்டி வாழ்றவங்க. வசதியில்லாத வறுமைப்பட்ட ஆக்கள். தேவயாணி அக்காவுக்கு மிருகக் காட்சி சாலை புலி மட்டும் தான் தெரியும். ஒரு வானியில் ஆரம்பித்த சின்னச் சண்டையில் மனாஸிர் நானா தேவயாணி அக்காவை தூஷணத்தால் தாறு மாறாய் ஏச அவவும் திருப்பிப் பேச பிறகென்ன. தேத்தண்ணிக் கோப்பைக்குள்ள புயல் அடிச்ச மாதிரி பெரும் சண்டை. அது முடிய, பிறகு அதை விடப்பெரும் பிரச்சினை. எரிமலையாய் ஆரம்பித்த சண்டை இறுகிப் பனிக்கட்டியாகிக் கனிய அதிக நாட்கள் எடுக்கவில்லை. கெணற்றடிச் சண்டை காதலா மாறிட்டுது. அந்தக் காதலுக்கு மனாஸிர் வீட்டிலயோ சுற்றியிருந்த சமூகத்திடமிருந்தோ எந்த அங்கீகாரமும் இல்லை. இப்போ தேவயாணி அக்கா, ஊடுகள ச மையலுக்கும் எடுபடி வேலைக்கும் போறா. மனாஸிர் நானா எங்கயோ ஒரு கடல் கடந்த தேசத்தில் மனைவி பிள்ளைகளோடு இருப்பதாகக் கேள்வி, சரியாகத் தெரியல்ல.

கவர்மென்ட் கிணற்றுக்குக் குளிக்கப் போகும் ஆக் களின் தொகை காலப் போக்கில் குறைந்து போய்விட்டது. பேக்கரி இடுக்கால் தலையத் துவட்டிக் கொண்டு வரும் ஆண்களையோ, வானியில் கழுவி முறுக்கிய துணித்துண்டுகளோடு வரும் பெண்களையோ இப்போ மருந்துக்கு மாதிரி தான் காணலாம்.

நிலாரா மாமிக்கும் வயசாகி விட்டது. அவங்க வீட்டுப் பின்புறம் இறங்கினா அதே வளவுக்குள்ள தான் கிணறு. எல்லோரும் வீடுகளை உடைத்துக் கட்டுவது போல் அவங்களும், தங்கட சின்ன ஊட்ட கொஞ்சம் அங்கால் இங்கால் ஓடச்சிக் கட்டியிருக்கிறாங்க. அவட பிள்ளைகள் மூணு பேரும் வளர்ந்து கலியாணமும் முடிச்சிக் கொடுத்தாயிற்று. நாலஞ்சி பேரப்பிள்ளைகள் வேறு.

சின்னச் சின்ன ஊடுகள் இருந்த தெருவில், மடமடவென்று பெரிய மாடி ஊடுகள், கடைகள் எல்லாம் முளைத்து ஊரே மாறி விட்டது. மேல தூவின சீனியோட பியானரோல் கட்ச்சுட வரும் முன்னுக்கு பேக்கரியை மூடி மிச்சம் காலமாகிறது. அந்தப் பக்கத்துக்கே அடையாளமாக இருந்த சாலி நானாவின் கடை அவர் மொளத்தானதிற்குப் பிறகு எவரெவரோ செஞ்சி பார்த்தார்கள். சரிவரவில்லை, இப்ப அங்க கடை இருந்த அடையாளமே இல்ல. சாலி நானா இருக்கிற நேரம் சொல்லுவார் "உம்மா வாப்பாவத் தவிர வேற எதுண்டாலும் கேளுங்க, தாரன்" என்று. சாலி நானாக் கடை குட்டி ரொட்டி. பச்சைக்கொச்சிக்காயும் சின்ன வெங்காயமும் போட்டு அவித்த மாவில செய்த தேங்கா ரொட்டியும் கட்டசம்பலும் நினைக்கவே வாய் ஊறுது. முன்னுக்கு தொங்க விட்டிருக்கும் புளி வாழைக் குலையும் பக்கத்தில் கத கத வென கொதிச்சுக் கொண்டிருக்கும் ட பொயிலரும் அதுக்கிட்ட நிக்கிற சாலி நானா முகமும் இன்னமும் கண்ணுக்குள்ள அப்படியே சித்திரம் மாதிரி இருக்கிறது.

இந்த பத்து பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குள் எல்லாமே மாறிப் போயிருக்க ஊர் மட்டும் அப்படியே இருக்க வேணுமா என்ன?

ஊடுகளில் தனிக்குளியலறைகள், வெந்நீர் வசதியோடு வந்த பின்னர் கிணற்றுக்கு வருபவர்கள் பெரும் பாலும் வீட்டு வேலை செய்யும் பெண்கள் அல்லது கட்டுமானப்-பணிக்கு வரும் சிங்கள பாஸ் உன்னலோகர்கள் தான்.

நிலாரா மாமி அப்படி ஒரு அதிரடி வேலை மட்டும் செய்யவில்லை என்றால் எல்லோருக்கும் அந்தக் கிணறு இருப்பதே கிட்டத்தட்ட மறந்து போயிருக்கும்.

அவட மூத்த மகள் ஹுசைனா, மாமி வீட்டுக்குப் பின்னால் உள்ள கையகல இடத்தில் கொஞ்சம் பெரிசா வீட்டைக் கட்டி குடிவந்திருக்கிறா. இரண்டு வீட்டுக்கும் இடையில் மூச்சு எடுக்கிறதுக்கு மட்டும் ஒரு குட்டியூண்டு நிலத்துண்டு. நிலம் விக்கிற விலையில் அவங்கள குறை சொல்லவும் முடியாது. வீட்டுக்கு இடது பக்கத்தில் ஓட்டியது மாதிரி அந்தக் கிணறு.

கிணறு தனித்திருந்தது.

எல்லாருக்கும் எல்லாத்துக்கும் தேவையாயிருந்த கிணறு இப்போது ஒரு இடைஞ்சலாக மாறிப் போய்விட்டது. கிணற்றிலிருந்து வடிந்தோடும் கழுவி விட்ட தண்ணீர் அப்படியே வீட்டுக்குள்ள வருகிறது. சோப்புத்தண்ணீர் நிலாரா மாமி ஆசையா வச்சிருக்கும் கறிவேப்பிலைச் செடி வரை ஓடி வந்து நுரை தள்ளுகிறது. கொல்லைப் புறம் காய்கறி கழுவி

தண்ணீரை வீச வந்தால் தடித் தடியாய்க் குளிப்பவன்களது உடம்பு வந்து கண்ணுக்குள் விழுகிறது.

ஊரில் டெங்குப் பிரச்சினை வேறு தீவிரமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. தண்ணீர் தேங்குமிடமெல்லாம் ஆபத்தும் தேங்கிக் கிடந்தது. ஆஸ்பத்திரியில் ஒரே கட்டிலில் ரெண்டு மூன்று நோயாளி என்று சொல்லுகிறார்கள். பீ. எச். ஐ பொலிஸையும் கூட்டிக் கொண்டு வந்து ஊடுகளுக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் எல்லா இடமும் நுளம்புக் குடம்பிகளைத்தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரென்ன செய்து தான் என்ன, அனேகமாக தெரிஞ்சு எல்லாக் குடும்பங்களிலும் யாராவது ஒருத்தருக்காவது டெங்கு. ஊருக்குள்ளே மையத்துக்களும் விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. நுளம்புக் குடம்பிகளச் செக் பண்ண வந்த சிங்களப் பொம்புள ஒன்றுக்கும் டெங்கு வந்து செத்ததா வதந்தி வேறு. ரினாஸ் டொக்டரும் ஐஸ்யூ ல என்று சொல்றாங்க.

இந்தக் களேபரம் போய்க் கொண்டிருக்கையில் தான் நிலாரா மாமி ஒரு நாள் எங்கட ஊட்டுக்கு வந்திருக்கிறா.

“கிணறு அங்கின ஈக்கிரதால சரியான நெலும்பு, டெங்கும் அதால தான் வார, பொய்யோ நான் செலர்து, அத மூடச் செல்லி டிஸ்யாலேம் சென்ன”

எங்கட ஊட்டுக்கு மேல் பக்கம் இருக்கிற காணி ஒன்று இருந்து மண் கொஞ்சம் டிப்பர்ல வெட்டி தந்தா கிணற்றை மூடி விடலாம் என்று நிலாரா மாமி சொல்றா.

எங்கட உம்மா நாலு விசயம் தெரிஞ்சவ. நாட்டுல நடக்குற செய்திகள் எங்களுக்குத் தெரியாட்டியும் அவக்கு நல்லாத் தெரியும். செய்திக் கண்ணோட்டம் எல்லாம் சீரியலா உட்கார்ந்து பார்த்து விளங்க எடுக்கிறவ. ஏதாவது தெரிஞ்சுக் கொள்ளணும் என்டா நாங்களே அவகிட்ட கேட்டுத் தெரிஞ்சு கொள்றது அதிகம்.

“நீங்க தனியா இத செய்ய வாணம். இது டிஸிட வேல. ஊர்ல எல்லாரும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டியத தனியா நீங்க மட்டும் செய்றது சரியில்ல, கடசீல குத்தம் ஒங்களுக்குத் தான் வந்து சேரும்” என்று உம்மா ஒரு மாதிரியா மாமிய சமாளிச்ச அனுப்பிட்டா.

எல்லாம் அமைதியாத்தான் போய்க்கொண்டிருந்தது.

மாமி திடீரென இப்படியொரு குண்டத் தூக்கிப் போடுவா என்று யாருக்குத்தெரியும். சரியாப் பார்த்தா

குண்டை அல்ல. அவ அவங்கட மகன்ட வீடு கட்டி மிஞ்ச சமாளிகள், ஓடச்சிப் போட்ட செங்கல் துண்டு கொங்கிரீட் துணுக்கு, கலு தெல், கம்பு கட்டைகள் எல்லாத்தையும் கிணற்றுல கொட்டி கழுத்து வரைக்கும் இறுக்கி நெறச்சிட்டு சக்தமில்லாம இருந்திட்டாங்க.

அடுத்த நாள் பின்னேரம் ஒரு பால் உன்னேற வேலைக் களைப்பு போக கவர்மென்ட் கிணற்றுக்குக் குளிக்க வந்திருக்கிறான். சிங்கள ஆக்கள் காலையில் குளிக்கிறல்ல, எல்லா வேலைகளையும் முடிச்சிட்டு அந்தியாகித் தான் குளிக்கிற என்று சொல்லுவாங்க.

வந்து பார்த்தா கெணறு மூடிக் கிடந்திருக்கு. ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் வெளியே தெரியல்ல. அவன் ஈரக்குலை நடுங்கியிருக்கு, பதறிப் போய் பக்கத்துல உள்ள ரெண்டு மூன்று ஆக்களிடம் சொல்லி இருக்கிறான்.

கொஞ்ச நேரம் போகல்ல. திபு திபுவென ஆக்கள் சேர்ந்துட்டாங்க. கிணற்றுக்கருகில் தண்ணீருக்குப் பதில் ஆட்கள் வெள்ளம். குய்யோ முறையோ என்று சப்தங்கள். நிலாரா மாமிக்கு நல்ல நல்ல பாசைகளில் பயான் நடந்து கொண்டிருந்தது.

மாமி நல்ல உறுதியான மனுசி. வாழ்க்கையில் கஷ்டத்தை மட்டுமே அதிகம் கண்டவ. அவவும் விடல்ல. டிஸியால வந்த ஒருத்தன் சொல்லித் தான் அவங்க கிணற்றை மூடினதாச் சொல்ல அவசர அவசரமாக ஒரு குழு டிஸிக்கு கிளம்பிப் போனது.

நகரசபையில் “நாங்க அப்படி தனியா ஒருத்தருக்கு மூடச் சொல்ல மாட்டோம், அப்படியிருந்தா கடிதம் அனுப்பியிருப்போம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். போன வேகத்தில் மடமடவெனத் திரும்பி வந்த ஆக்கள்” உங்களுக்கு வந்த கடித்த காட்டுங்க” என்று மல்லுக்கு நின்றது..

மாமியிடம் கடிதம் இல்ல, அவனுகள் தான் சொன்னான்கள் என்று அவ திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறா. யாரும் அவ சொன்னத காதில வாங்கினதாத் தெரியல்ல.

டொல்பின் வேன் ஒன்று வந்து பேக்கரிக் கிட்ட நிற்கிறது. அதிலிருந்து வெள்ளைச் சேர்ட் வெள்ளைச் சாரத்தோட போகிறார் பள்ளிக் கொமிட்டி மெம்பர் முஸீன் ஹாஜியார். இன்னும் கூட்டம் அதிகரிக்கிறது.

இங்கிருந்து நாங்க பாக்கிறது அவங்களுக்கு விளங்காம ஜன்னலுக்குள்ளால எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

“இவ்வளவு பெரிய பெரிய ஆம்புள்கள்,

இளந்தாரிப் பொடியங்கள் எல்லாம் இவ்ளோ காலம் எங்கிருந்தாங்க" உம்மா புதினப்பட்டு சொல்றா. அவ சொல்லுவதில் நூறு வீதம் நியாயம் இருக்குது. அந்த பேக்கரிக்குப் பக்கத்துல தான் ஊரில அரைவாசி குப்பை கிடக்கும். ஊத்த பேக் ஒவ்வொரு கலர்ல கட்டி அந்த இடத்துக்கு முன்னால கொண்டு வந்து வீசிட்டுப் போயிடுவாங்க. நாத்தம் மூக்கைப் பிய்த்து மண்டைக்குள் ஏறி உட்கார்ந்து கொள்ளும். அவங்கவட முற்றம் சுத்தமா இருக்க ஊத்தப் பேக்கள் அந்த ரோட்டோரம் கிடந்து நாறும். அத எவ்வளவு தான் கொண்டு போய் சந்தியில் இருக்கிற பெரிய குப்பைத் தொட்டியில் போட்டாலும் இங்க அடுத்த நாள் காலை ஊத்த பரகத்தா புதுசா நிரம்பிக் கிடக்கும். வளர்ந்த ஆம்புளகள் தலையில் துண்டு போட்டுக் கொண்டு நடு இரவில் ஊத்த பேக்குகள் கொண்டு வந்து போட்டுட்டு போறத நானே பல முறை கண்டிருக்கிறேன்.

அதே பேக்கரிக்கு மேல இருக்கிற மாடித் தட்டு கொஞ்சம் மறைவான இடம். முழுசா கட்டாம இடையில் நிப்பாட்டி நாலைந்து வருஷமா அது அப்படியே தான் இருக்கிறது. மஃரிபு ஆனா அங்க பொடியன் கூட்டம் சேர்ந்துக் கொண்டு பாட்டும் கூத்துமா சப்தம். பக்கத்துல இருக்கிற ஊடுகள இரக்கிறவங்க ஜன்னல இழுத்து மூடி கர்டின போட்டு விடுவாங்க.

அந்த நேரத்தில மருந்தெடுக்கப் போயிட்டோ அல்லது அடுத்தாட்டில் விக்கிற ஷல்வார் மெடிரியல் பார்க்கவோ போற பொம்புளப் புள்ளைகள் அவன்களட வாயில விழுந்து அரை படுவார்கள். கலியாணம் முடிச்ச குழந்தை குட்டி இருக்கிற ஆக்களும் அங்க வாரதா கதை. உள்ள கசாமுசாவெல்லாம் நடக்கிறதா ஆக்கள் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறேன். என்ன கசாவோ

முசாவோ, வெளியிருந்து பார்த்தா அங்க மையிருட்டு. உள்ள என்ன நடக்கிறதென்று எங்களுக்கும் தெரியா. ஆனா அந்தத் தெருவுக்கே அதுவொரு பெரிய தலைவலி. ஆனா இதத் தட்டிக் கேக்குறதுக்கு ஆள் இல்ல. பயமோ அல்லது நமக்கெதுக்கு வம்பு என்ற மனப்பாங்கோ தெரியாது. அந்த நேரமெல்லாம் இல்லாத ஆக்கள், இளந்தாரிப்பொடியன்கள் எல்லாம் இப்ப சூர் ஊதினா கபுறுகளிலிருந்து ஈசல் போல மையத்துக்கள் எழும்பி வார மாதிரி வாரான்கள். அதத் தான் உம்மா அப்படிப் பூடகமாகச் சொன்னா என்று நினைக்கிறேன்.

அந்திச் சூரியன் கரையும் போது கிணற்று ஏரியாவே கலியாண ஊடு மாதிரி ஆகிட்டுது. அங்கயும் இங்கயுமாவயர் இழுத்து பல்புகள் தொங்க விடிய விடிய வேலை. கிணற்றுல போட்ட கம்பு, கல்லு, கருப்பு எண்ணெய் எல்லாவற்றையும் எடுத்து வெளியே போடணுமே.

இரவிரவா வேலை நடக்குது, கெணத்த இறைக்கிறாங்க. வேலை செய்யற ஆக்களுக்கு சூடா பட்டினும் இஞ்சிப் பிளேன்டியும் போகுது.

நிலாரா மாமி ஊட்டு ஜன்னல் எல்லாம் டப் டப் என்று மூடிப்படுகுது. உள்ளுக்கு இருந்து ரேடியோவ கொஞ்சம் சத்தமாக போட்டிருக்கிறாங்க போல. வரலாற்றில் ஓர் ஏடும் குறிப்பும் ஸலவாத்தும் என்கிறது முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி. அப்ப சரியா ஒன்பது மணி ஆயிருக்கும்.

கிணற்றடியில் சந்தடி ஓயல்ல, லைட் எல்லாம் பிரகாசமா எரியுது. எங்கட ஊட்டு மேல் தட்டு ஜன்னலால மாறி மாறிப் பார்க்கிறோம். நள்ளிரவு தாண்டியும் கிணறு இறைப்பு நல்ல உற்சாகமாக நடக்குது.

அடுத்த நாள்.

சுபஹுக்கு எழும்பி அவ்ராதுகள் எல்லாம் ஓதுற நிலாரா மாமி அன்டக்கி சொணங்கித் தான் எழும்பினா. முந்தின நாள் நிகழ்ச்சி எல்லாம் மனசுக்குள்ள ஓடுது. அவட தலை, பாரமாக இருக்குது.

கெணத்துப் பக்கம் ஜன்னல திறந்தா ரெக்லோனா சோப் வாசம்.

கறிவேப்பிலச் செடியச் சுத்தி சோப்பு நுரை தள்ளுது.

அத பார்க்க முடியாம மாமி படக்குனு தலய திருப்பிக் கொண்டாட்டா.

ஞாபகச்சுவரில் அடுக்கப்படும் நிகழ்காலக் குறிப்புகள்

வயலின் இசைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சுற்றிலும் பெய்துகொண்டிருந்த மழையிலிருந்து கடற்காற்றின் வாசனை வீசுகிறது. பொழிந்துகொண்டிருந்த நீரின் ஓசையை ஊடறுத்து வயலின் இசைக்கிறது. மெல்ல மெல்ல மழையின் ஒலி அமிழ்ந்துபோக வயலின் மிதந்து பரவுகிறது.

ஒன்றரை வயதில் இது நடந்திருக்கலாம். ரெண்டாம் குறுக்குத்தெருவில் வசித்ததாக இப்போது ஞாபகம். சித்தப்பா வந்து கப்பல் வந்திருப்பதாக சொல்கிறார். பார்க்கவேண்டும் என்று அடம்பிடித்து அவர் சைக்கிளில் அமர்ந்துகொள்கிறேன். ஒன்றரை வருடங்கள் மட்டுமே உலகப் பரிச்சயம் உள்ள அந்த சிறுவனின் கண்களில் அப்பயணம் நிகழ்ந்த இரவின் காட்சிகள் விரிகின்றன. பெற்றோல்மக்ஸ் விளக்கு வைக்கப்பட்ட கடைகள், இருளும் ஒளியும் கலந்து தீட்டப்பட்டு நடமாடும் மனிதர்கள், அவர்களின் முகங்கள், உரையாடல்கள், உடல்மொழிகள், இவை வெளிப்படுத்தும் வெவ்வேறு உணர்வுகள், லாம்பு வெளிச்சத்தோடு நகரும் உணவு

நிரப்பப்பட்ட தள்ளு வண்டிகள்... எல்லாமே பேராச்சரியமாக நிகழ்ந்துகொண்டிருந்தது அன்றைய இரவு. மழை மெதுவாக துறிக்கொண்டிருந்தது.

“அந்தா... கப்பல்”. சித்தப்பா எதையோ காட்டுகிறார். சைக்கிளின் முன் கரியரில் உட்கார்ந்தவாறே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். எனக்கு முன் இருளின் வர்ணத்தில் நீர் பரந்திருக்கிறது. அலைகளின் ஓசை நீண்டு ஒலிக்க, வெகு தொலைவில் வெளிச்சம் ஒன்று தெரிகிறது. அப்போதையை நினைவுகளின் படி, கடலுக்கு நடுவே மிதக்கும் கிணறு ஒன்றும் அந்த கிணற்றினுள்ளே கப்பல் ஒன்று நிற்பதாகவும் தெரிகிறது. கப்பல் ஒரு சிறிய வீட்டின் வடிவத்தினை ஒத்திருக்கிறது. நினைவுகளில் கப்பலின் வடிவம் சற்று சிதைந்தே இருக்கிறது.

வயலின் இசைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போதும் நான் அந்த கப்பலை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நேர்சரி படிக்கும்போது என்னோடு கை கோர்த்து திரிந்த, பக்கத்து வீட்டு சுமிதா இரண்டாம் குறுக்குத்தெருவில் நடந்து திரிகிறாள். அவள் அப்போது வைத்திருந்த சிவப்பு வர்ண புத்தகப் பையை இப்போதும் முதுகில் கொழுவியிருக்கிறாள். பனை ஒலைத்தொப்பியுடன் அந்த தெருவில் அவள் ஓய்யாரமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறாள். துறிக்கொண்டிருக்கும் மழையை தன் முகங்களால் எதிர்கொள்கிறாள். துளிகளை முத்தமிடுகிறாள். கடற்காற்று என் நாசியை தீண்டுகிறது.

மழை துறிக்கொண்டிருந்த ஒரு நாளில் நாமெல்லாம் புறப்பட்டிருந்தோம். எல்லோருமே... அந்த வீதியில், என் நினைவுகளில் இருந்த எல்லோருமே... சூட்கேசுகள், பைகள் சகிதம் பயணம் தொடங்கியது. அவ்வளவு கூட்டத்துடனான பெரும் பயணத்தை முதன்முதல் பார்க்கிறேன். ஆச்சரியம் கொண்டிக்கிடந்தது. மழை பொழிந்துகொண்டிருந்த தருணத்தில் வரிசையில் காத்திருந்தது போலவும், மயங்கி விழுந்திருந்த ஒரு அக்காவுக்கு அவர் குடும்பத்தவர் குடைபிடித்துக் கொண்டே நீர் கொடுத்தது போலவும் காட்சிகள் நினைவுகளில் பதிந்திருக்கின்றன. மழைநாளொன்றில் நிகழ்ந்த முதல் கடல் பயணமாக அது இருந்தது. சுற்றிலும் இருள் மட்டுமே சூழ்ந்த அந்த பயணம் குளிர்காற்றோடும், படகின் அசைவோடும் நிகழ்ந்திருந்தது.

வயலின் இசை மெல்ல அமைதியடைகிறது. பின் அந்த இசை நின்றுவிட மழை ஆரம்பிக்கிறது. மழைநீர் பொழிவதும், மண்ணோடு மோதுவதும் பின் வழிந்தோடுவதுமான ஒலிகள் சூழலெங்கும் பரவியிருக்கிறது. மழையின் ஒலியில் ஒரு இசைக் கோர்ப்பு நிகழ்கிறது. மண்ணில் விழும் நீர், வீட்டு கூரையில், வாழை மரத்தின் இலைகளில், வேப்ப மரத்தில், கிடங்குகளில் நிரம்பியிருந்த இன்னோர் மழைநீரின் மேல் என வெவ்வேறு ஒலிகள் கோர்வையாகி இசையாகிறது. உன்னதம்...!

அதன் பின் பூமி அழியத்தொடங்குகிறது. அங்குமிங்குமாக மின்னல் வெட்டுகிறது.

என்றுமில்லாத பேரொலியுடன் இடி இடிக்கிறது. நிலம் வெடித்துப் பிளர்ந்து எழுகிறது. பெருமழை பெய்கிறது. எங்கும் நிலம் வெடித்து அதிரும் ஒலிகள் தீப்பிழம்புகளின் காட்சியோடு வந்து சேர்கிறது. இவ்வளவு பிரம்மாண்டமாக அழிய வேண்டுமானால் பூமி எத்தனை பெரிதாக இருந்திருக்கவேண்டும். ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. நாம் அமர்ந்திருந்த நிலத்தை தவிர்ந்த உலகம் அழிந்துகொண்டிருக்கிறது.

நண்பர்கள் கேக் ஒன்றை வெட்டுவதற்காக தயார் செய்கிறார்கள். மின்னல் வெட்டுகிறது. இப்போது மழையின் சாரல் நம்மீதும் தெறிக்க ஆரம்பிக்கிறது. மிக உற்சாகமாக கேக் வெட்டி கொண்டாடலை தொடர்கிறோம். நாளை பிறக்கப்போகும் புதிய உலகத்தை தரிசிக்கும் ஆவல் அந்த ஆறு மனிதர்களிடத்திலும் நிறைந்திருந்தது. புதிய ஆதாம், ஏவாளை சந்திக்கப்போவதும், அவர்களுக்கு மொழியை சுற்றுக்கொடுக்கப்போவதுமான கனவுகள் என்னை சுற்றிலும் நிறைந்திருக்கிறது. பின் மெல்ல மெல்ல பேரழிவு அடங்கிப்போயிற்று.

சைக்கிளை வீதியில் இறக்குகிறேன். புதிதாய் பிறந்திருந்தது உலகம். புதிய மனிதர்கள் அமைதியாக உறங்கிப்போயிருந்தார்கள். மழைநீரில் கழுவி விடப்பட்டிருந்த வீதிகளும் மரங்களும் கட்டடங்களும் மஞ்சள் விளக்கொளியில் பளபளத்துக்கொண்டிருந்தன. குளிர்ந்த கடற்காற்று வீசியது. மண்டுகங்களின் ஒலி ஏதோ ஒன்றை நினைவுபடுத்திக்கொண்டிருந்தது.

இப்போது வயலின் என் காதுகளில் இசைக்கத் தொடங்கியிருந்தது.

லிண்ட்சே...! கிறிஸ்துவ சஞ்சிகைகளில் வரும் வண்ண ஓவியங்களாய் பொழிந்துகிடக்கிறது ஏதன் தோட்டம். உன் கரங்களை பற்றியவாறு மரக்கதிரை ஒன்றில் உட்கார்ந்திருக்கிறேன். நாம் கீழிருந்த மரம் பூக்களை தவிர்ந்து உன் வயலின் இசையை கொட்டிக் கொண்டிருந்தது. அந்த இசை பல வண்ணங்களாய், வடிவங்களாய் நம்மைச்சுற்றி மிக மெதுவாய் பறந்து கொண்டிருக்கிறது.

கண்களை மூடியவாறு என் தோள்களில் சாய்ந்திருந்தாய். உன் உடல் அவ்வளவு மென்மையாக, குளிர்ந்திருந்தது.

“நான் இப்போதெல்லாம் இசைப்பதை நிறுத்திவிட்டேன்” என்றாய். “உன் காதலால் நான் நிறைக்கப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுள் இசை முற்றிலுமாய் தீர்ந்துபோய் காதல் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது பொங்கிப் பிரவகிக்கிறது. வயலினை மீட்டும்போது அது என்னுள் நிறைந்து போயிருக்கும் காதலையே இசைக்கிறது” என்கிறாய்.

“என்னை சுற்றிலும் காதல் மட்டுமே நிறைந்திருக்கிறது. நான் காதலின் குழந்தை” என்றும் சொல்கிறாய். இப்போது சொரிந்துகொண்டிருந்த இசை துகள்களை பார்க்கிறேன். துகள்கள் எல்லாம் பல

வர்ண மழைத்துளிகளின் வடிவம் பெற்றிருக்கின்றன. வயலின் இசை வர்ண மழையாய் பொழிகிறது. அது நம்மீதும் பொழிகிறது. நீ சொன்னதுபோலவே அது காதலாக மட்டுமே இருக்கிறது.

லிண்ட்சே...! ஏன் காதலியே...!

உன் உடல் ஒளியாய் மிதக்கிறது. முதலில் நீ இசையாய் உருக்கொள்கிறாய். பின் காதலாகிறாய். காதலுக்கான உன் வடிவம் உன் நிஜ வடிவத்தையே ஒத்திருக்கிறது. ஒத்திருக்கிறது என்ன. நீ நீயாகவே வடிவம் கொண்டிருக்கிறாய்.

நாம் முத்தமிட்டுக்கொண்டபோது உன் குரல் ஹம்மிங்காய், கோரலாய் நமக்கு பின்னிருந்து இசைமீட்டியது. நீ ஆயிரம் லிண்ட்சேக்களாய் உருக்கொண்டு ஆயிரம் வயலின்களில் இசை மீட்டுகிறாய். அந்த இசை மிதந்து செல்லும் நதியைப்போல நம்மைச்சுற்றி பரவுகிறது.

இப்போது என்னில் இருந்து விலகி, உன் வயலினை எடுத்து மீட்டத்தொடங்குகிறாய். இசை பெருவெள்ளமாய், பேரன்பாய் பாய்கிறது. அந்த இசையோடு நாமும் கரைந்து, நீருருக்கொண்டு பாய்கிறோம். ஒரு கணம் எகிப்து நதிக்கரையோரத்திலும், இன்னொருகணம் பனிபடர்ந்த

மலைச்சிகரங்களிலும், அடர்ந்த வனங்களிலும் நீ இசைமீட்டிக்கொண்டிருக்கிறாய். உன்னை அணைத்தவாரே நான் இசையை கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

நாமும், இசையும், அன்பும் மட்டுமே நிறைந்திருந்த ஏதன் தோட்டம் அத்தனை அழகாய் பரந்திருந்தது.

★★★

அது என் பால்யகாலத்து நினைவொன்றின் எச்சமாகவோ அல்லது என் பதின்மங்களில் கண்ட கனவொன்றாகவோ இருக்கலாம். எதுவோ.. இப்போது அது அடிக்கடி என் நினைவுகளில் தொற்றிக்கொள்கிறது. பின்னிரவுகளில், எங்கோ ஓர் தூரத்தில் ஒலிக்கும் தொண்ணூறுகளின் ஒலிபெருக்கிப் பாடல்கள் என்னை இலகுவாக அந்த நினைவுகளுக்கு கடத்தி சென்றுவிடுகிறது.

புகார்மூட்டத்தின் மத்தியில் சொற்பமே எஞ்சியிருக்கும் காட்சி அது. சுற்றிலும் புகார் குழந்திருக்கும் பெருவயல். நடுவே நீண்டுசெல்லும் மண்பாதையொன்றின் முடிவில் சிறு குடிசை. தன் லுமாலா சைக்கிளை மிதித்தபடி அப்பாவும், முன்னே நானும், கரியரில் அம்மாவும் அமர்ந்திருக்க, விஞ்ஞான புனைவுகளின் Loop போன்று அந்த பயணம்

மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. நாங்கள் ஏதோவொரு இலக்கை பற்றிய கனவுடன் பயணித்துக்கொண்டேயிருக்கிறோம்.

இப்போது வயல் வேறொன்றாக மாறியிருக்கிறது. அரிவு வெட்டப்பட்டு ஆங்காங்கே வைக்கோல்கள் குவித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வயலை சுற்றியிருந்த வேலி, மாமரங்கள், பனைகள் எல்லாம் என் சொந்த ஊரைப்போலவே அந்த இடமும் இருப்பதாக நினைவுபடுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. அடியோடு வெட்டப்பட்ட நெற்பயிரின் எச்சங்கள் கால்களை புண்படுத்துவது பற்றிய கவலையின்றி நானும் அவளும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்போது ஏழோ, எட்டோ வயதிருக்கலாம் நமக்கு.

திடீரென என் நகச்சூட்டு வந்த கைகளை பற்றிக்கொள்கிறாள். “நோகுதா..?” கேட்கும்போது அத்தனை அன்பையும், பரிவையும் அவள் முகத்தில் காணமுடிகிறது. “நாங்க கலியாணம் கட்டுவமா..?” எந்த தயக்கமும் இல்லாமல்தான் அவள் கேட்கிறாள். நான் கோபத்தோடு விலகிச் செல்வதும், பின்னர் நாமிருவரும் மாமரமொன்றின் நிழலில் இருந்து படித்துக்கொண்டிருப்பதுமான நினைவுகளை புகார் சூழ்ந்திருந்தது.

இந்த நினைவுகளின் முடிவில் ஏதோவொரு

இனம்புரியாத உணர்வின் சுழற்சியில் சிக்கிக் கொள்வதை உணரமுடிகிறது. ஏக்கம், கிளர்ச்சி, துக்கம் என பலவிதமாக என்னை புரட்டுகிறது இந்த நினைவுகள்.

ஆச்சரியம் என்னவென்றால் சாதாரண சமயங்களில் இந்த நினைவுகளை என்னால் மீட்டிக் கொள்ளமுடியாமல் இருப்பதுதான். எங்கோ தூரத்தில் ஒலிக்கும் தொண்ணூறுகளின் ஒலிபெருக்கி பாடல்கள் மட்டுமே அந்த நினைவுகளில் என்னை பயணிக்கவைக்கின்றன.

ஏதோ ஒரு அடையாளம், சொல்லமுடியாத போதையில் இருக்கிறேன். நிச்சயமாக அது மது போதையல்ல. நான் இயங்குவதே மிக இயல்பற்றதாகவும், கிறுக்குத்தனமாகவும் இருக்கிறது. மூளை தெளிவாகவே இருப்பதாக நம்புகிறேன். என்னைச் சுற்றிலும் நடப்பதை நூறு வீதம் தெளிவுடன் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதனால்தான் இது மது அல்ல என்கிறேன். என்னைத் தவிர்த்த புறவுலகின் அசைவுகள் யாவும் இதுவரை நடந்திராத விநோத முறையில் நிகழ்கிறது. என் முதுகுக்குப் பின்னால் நிலத்திலிருந்து பெருவெடிப்புடன் பிரம்மாண்டமான தூண்கள் கிளர்ந்தெழுகின்றன.

புகைத்துக்கொண்டிருக்கும் சிகரட்டின் புகை சிறுசிறு கற்களாக மாறி, தொண்டையை குத்தி அடிவயிறுவரை பயணப்படுவதை உணரமுடிகிறது. நேரம் கடந்து கொண்டிருக்க, புறவுலகின் இயக்கங்கள் மெல்ல மெல்ல வேகம் குறைந்து, அனைத்தும் உறைநிலை ஒன்றை நோக்கி நகர்வதை உணரக்கூடியதாக இருந்தது. ஆக, கஞ்சாவோ, அபினோ, ஹெரோயினோ எதுவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால் மது போதையல்ல. யாரோ திட்டமிட்டு எனக்கு இதை செய்திருக்கவேண்டும்.

வேண்டாம். இதிலிருந்து வெளிவரவேண்டும். தீர்த்துடன் எழு முயற்சித்து... மெல்ல எழுந்து நிற்க, பாதத்திற்கு அடியில் பூமி சரிவாக மாறுகிறது. என் உச்சந்தலைமீது விழுந்துவிடும்போல் தோன்றுகிறது வீட்டின் கூரை. மீண்டும் சுவரைப் பற்றிப்பிடித்து சாய்ந்து, அமர்ந்துகொள்கிறேன். சொல்லமுடியாத பயமும், வெறுப்பும் என்னைச் சூழ்ந்துகொள்கிறது.

சொல்லப்போனால் அது ஒருவகையில் எனக்குப் பிடித்திருக்கவும் செய்கிறது. எப்போதும் ஒரேமாதிரியாக பார்த்து பழக்கப்பட்ட என் அதே சூழல் தற்போது ஆச்சரியத்தை கொட்டி, யாரோ ஒரு சிறுவனின் விஸ்தரமான கனவுலகைப் போல என் முன்னே பரந்து விரிகிறது. நாளங்களின் வழியே குபுகுபுவென பாயும் இரத்தத்தின் ஸ்பரிசத்தையும், ஒலியையும் உணரும் தருணம்தான் எத்தனை கொண்டாட்டத்திற்குரியதாகிறது. அவ்வப்போது சரிந்தோ, பறந்தோ, தலைமேல் விழப்போவதாக பாசாங்கு காட்டியோ என நிலையற்றதொரு வடிவத்துக்கு மாறிவிட்ட அறையின் சுவர்தான் எத்தனை கிளர்ச்சியை உண்டாக்குகிறது. ஆனால் ஏதோ ஒன்று குறைவதாக உணர்கிறேன். ஏதோ ஒரு வெற்றிடம்.

அதோ... எனக்கு சற்று முன்னால் அசரவைக்கும் அழகுடன் பெண்ணொருத்தி உட்கார்ந்திருக்கிறாள். ஒருகாலை மடித்து அணைத்துக்கொண்டு, முழங்காலின் மேல் நாடியை புதைத்தவாறு என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அந்தப் பார்வை அத்தனை காமத்தையும் அள்ளிக்கொட்டுகிறது. இதுவரை உணர்ந்த வெற்றிடம் அவளின் இல்லாமையாகத்தான் இருக்கவேண்டும். அவள் உடலைச் சுற்றியிருந்த மெல்லியதொரு துணி வெளிக்காட்டும் அழகுகள் என்னைக் கிறங்கடிக்கிறது.

உண்மைதான். இந்த போதை, காமம்... உலகின் உன்னதமான கொண்டாட்டங்கள் இரண்டும் எனக்கு இப்போதே வேண்டும். இந்த போதை தீரும் முன்னே பெண்ணுடலையும் கொண்டாடவேண்டும். அவள்

வாய்திறந்து ஏதும் பேசியதாக நினைவில்லை. முதலில் தொட்டுணர்ந்தோம். பின் முத்தமிட்டு, பின்னிப் பிணைந்து, அந்த மென்மையான தோல்களோடு இடைவெளியற்று உராய்ந்து, முகர்ந்து, உள்நுழைந்து, மூச்சுவாங்கி முத்தமிட்டு... இறுதியில் உச்சத்தை நெருங்குகையில்... என்ன இது?

சற்றுமுன் மென்மையாக சுண்டியிழுந்த அந்த பெண்ணுடலின் தோல்கள் பார்க்கும்போதே சுருக்கம் விழ ஆரம்பிக்கிறது. சதைகள் தொய்ந்து, கன்னம் உட்குவிய, முடிகள் நரைத்தபடியே ஒவ்வொன்றாய் கழன்று விழ ஆரம்பிக்கிறது. ஈரலிப்பாய், பசுபசுப்பாக இருந்ததெல்லாம் சற்றும் காணச் சிக்கமுடியாமல் உருமாறிக்கொண்டிருக்க, அந்தப் பேரழகி மெதுவாக சுருண்டு விழுகிறாள். சற்றுமுன் வளப்பாய் இருந்த அவளுடலின் பகுதியெங்கும் வாடித் தொய்ந்துபோன சதையைத் துழைத்துக்கொண்டு புழுக்கள் நெழிய ஆரம்பித்தன.

இப்போது போதை அருவருப்பாக மாறுகிறது. வேண்டாம். இதிலிருந்து வெளிவரவேண்டும். மீண்டும் எழு முயற்சிக்க... இல்லை.. இல்லை.. யாரோ எனக்குச் சகிசெய்கிறார்கள். தேநீரிலோ, தண்ணீரிலோ நான் அருந்தும் ஏதோ ஒன்றில் எனக்கான கஞ்சாவோ அபினோ ஹெரோயினோ கலக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் உட்கார்ந்திருந்த கட்டில் இப்போது சற்று சரிகிறது... விழுந்துவிடுவேனோ என்ற அச்சத்தில், கட்டிலின் விளிம்பைப் பற்றிக்கொள்ளலாம் எனத் திரும்ப, அந்த பெண்ணுடலின் உள்விழுந்த கண்கள் இப்போதும் என்னை அழைந்துக்கொண்டிருந்தது.

புதிய சொல் தனக்கான உரையாடல் வலையமைப்பைப் பற்றியும் தொடர்ந்து மாற்றுக் கருத்துக்களுடன் ஜனநாயக வெளியில் ஒன்றிணைந்து பயணிப்பது பற்றியும் கோரியவருகிறது. அதற்கான நம்பிக்கை மிகுந்த சமீக்கைகள் கிடைத்துவருவதை ஆரோக்கியமான ஒன்றாகப் பார்க்கிறது. முரண்பாடுகளை தொகுப்பாக்குவதன் ஊடாகத்தான் அதன் பல்பரிமாணத் தன்மையையும், பல்வேறு அடுக்குகளையும் நாம் வெளிக் கொண்டு வர முடியும். அதற்கான பயணத்திற்கு அனைத்து வாசகர்களையும் அழைக்கிறோம்.

ஆங்கிலம் : கலாநிதி.சேனக பண்டாரநாயக்க

தமிழில் : கந்தையா சண்முகலிங்கம்

நிலமானியம் - ஆசியாவினதும் இலங்கையினதும் சமூக உருவாக்கம் பற்றிய ஆய்வு

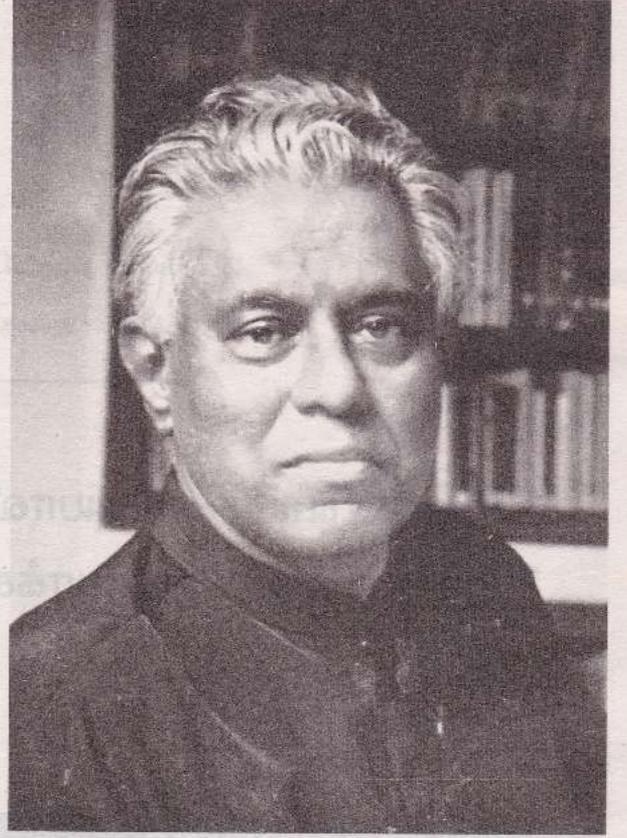

ஆசிய சமூகங்களின் நவீனத்திற்கு முந்திய வரலாற்றை (pre-modern history) பற்றிய பிரச்சினைகளில் ஒன்று, இச்சமூகங்களின் சமூக பொருளாதார பண்பாடுகளை வகைப்படுத்துவது பற்றியதாகும். வெவ்வேறு வகை சமூகங்களின் தனித்துவமான குணவியல்புகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு இவ்வகைப்பாடு செய்யப்படுதல் வேண்டும். இலங்கையின் நவீனத்திற்கு முந்திய வரலாற்றுச்சமூகங்களைப் பற்றிய வகைப்பாடும் முழுமை பெறாத விடயமாகவே உள்ளது. நவீனத்திற்கு முந்திய வரலாற்றை பற்றி நிறையத் தகவல்கள் பெறப்பட்டுள்ளன. ஏராளமான நூல்களும் கட்டுரைகளும் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் பெரும்பான்மையான ஆய்வுகள் அனுபவவாதம் (Empiricism) என்ற வரலாற்று எழுத்தியல் நோக்கு முறையிலான விபரிப்புகளாக உள்ளனவே அன்றி கோட்பாட்டு ஆய்வுகளாக அமையவில்லை. தென் ஆசிய வரலாற்று எழுத்தியலில் பிரித்தானியாவில் மேலோங்கியிருந்த அனுபவாத வரலாற்று நோக்கு முறையின் செல்வாக்கு 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் பெரும்பகுதியிலும் தொடர்ந்து இருந்தமையால் "கிழைத்தேய கற்கைகள்" (oriental Studies) என்ற கல்வித்துறையில் அனுபவ விபரங்களின் (Empirical details)

உண்மைத்தன்மையை சான்றுகள் கொண்டு நிறுவுதலும், இவ்விபரங்களின் முக்கியத்துவம் பற்றி எடுத்துரைப்பதும் முக்கியத்துவம் பெற்றது. வரலாற்றை எழுதுவதென்பது கடந்தகாலத்தின் கதையை மீளக்கட்டமைப்பு செய்வது என்றே கருதப்பட்டது.

1960களிலும் 1970களிலும் ஆய்வுத்துறையில் முக்கியமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. நீண்டகாலமாக ஆதிக்கம் செலுத்திய அனுபவவாதத்தின் தாக்கத்தில் இருந்து விடுபட்ட கோட்பாட்டு ஆய்வுகள் உலகமட்டத்தில் தோன்றின. வரலாறும், சமூக விஞ்ஞானமும் என்று ஏற்பட்ட இம்மாற்றம் மானிடவியல், தொல்பொருளாராய்ச்சி, சமூக, பொருளாதார, வரலாறு என்பவற்றின் ஊடாக செயற்பட்டது. பிரித்தானியா, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட இவ்வளர்ச்சிகளின் திருப்புமுனைகளாக அமைந்த சில ஆக்கங்களை இங்கே குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகும். புளொக் (Block) என்ற பிரெஞ்சு அறிஞரின் Federal society (நிலமானிய சமூகம்) என்ற நூல் 1961 இல் ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. J. COHEN என்பவர் மார்க்சின் PRE-CAPITALIST MODES OF PRODUCTION (முதலாளித்துவத்திற்கு முந்திய உற்பத்தி முறைகள்) என்ற நூலை 1975 இல் ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்த்தார். BRAUDEL என்ற அறிஞரின் பெரும்பான்மையான ஆக்கங்களும் 1970களிலும் 1980களிலும் ஆங்கிலத்தில் வெளியாயின. சமூக வரலாறும், கோட்பாடும் என்றவகையில் குறிப்பிட்டு சொல்லப்படவேண்டிய ஆய்வுகளும் இக்காலத்தில் ஆங்கிலத்தில் வெளியாகின. "PASSAGES FROM ANTIQUITY TO FEUDALISM" என்ற நூலும் HINDNESS உம் HIRST உம் இணைந்து எழுதிய PRE-CAPITALIST MODES OF PRODUCTION என்ற நூலும் முறையே 1974லும் 1975லும் வெளியாயின. மேலே குறிப்பிட்ட இரு நூல்களும் ஏனைய பல ஆக்கங்களும் நவீனத்திற்கு முந்திய சமூகங்கள் பற்றியும் உலகவரலாற்றின் இயங்குநிலை பற்றியும் புதிய கோட்பாட்டு விவாதங்களிற்கும் உரையாடல்களுக்கும் களம் அமைத்தன.

மேற்குநாடுகளில் ஏற்பட்ட மேற்குறிப்பிட்ட வளர்ச்சியினை ஒத்த முன்னேற்றம் தென் ஆசியாவின் வரலாற்று எழுத்தியலிலும் சிறியளவில் ஏற்பட்டது. டி.டி.கோசாம்பி 1956இலும் 1970 இலும் வெளியிட்ட நூல்கள் முன்னோடியானவை. இதேபோல் ஆர்.எஸ். சர்மாவின் 1965 நூலும் ஒரு முக்கியமான ஆய்வாகும். ஆயினும் இவர்களைப் பின்பற்றி தொடர் ஆய்வுகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வெளிவரவில்லை. இலங்கையிலும் எட்மண்ட் லீச் (1959) ஆர்.எல். ஏ.எச் குணவர்த்தன (1971, 1975, 1978, 1979)

குணசிங்க (1979) பண்டாரகே (1983) ஆகியோரும் இத்துறையில் புலமைத்துவம் மிக்க ஆய்வுகளைத் தொடக்கி வைத்தனர்.

இந்தப் பின்னணியில் தான் நான் எனது ஆய்வு முயற்சிகளைத் தொடர்ந்தேன். அனூராதபுர கால மடாலய கட்டடக் கலைபற்றி 1974 இல் இந்நூல் ஒன்றை வெளியிட்டேன். அந்நூலில் கட்டிடக் கலையின் வளர்ச்சியைக் காலப்பகுப்புகளாகப் பிரித்து அவை எழுந்த சூழலின் பின்னணியில் வைத்து நோக்க முற்பட்டேன். பின்னர் 1978, 1982 ஆகிய ஆண்டுகளில் ஆசிய கழகத்தின் இலங்கைக் கிளையில் இரு கட்டுரைகளைப் படித்தேன்.

1984 ஆம் ஆண்டில் இந்து சமுத்திரப் பகுதிக் கற்கைகள் சர்வதேச மாநாட்டில் (International Conference on Indian Ocean Studies - ICIOSII) ஆய்வுக் கட்டுரையொன்றை சமர்ப்பித்தேன். இது முறைப்படி பிரசுரிக்கப்படவில்லை. ஆயினும் சுவீடீஷ் மொழியில் இது மொழி பெயர்க்கப்பட்டு 1985 இல் வெளியிடப்பட்டது. 30 ஆண்டுகளுக்கு முன் என்னால் முன்வைக்கப்பட்ட இக் கருத்துக்களை ஆங்கிலத்தில் இப்போது வெளியிடுதல் பொருத்தமெனக் கருதினேன். இக்கட்டுரையில் சிறு திருத்தங்களைச் செய்து பிரசுரிக்கின்றேன். 1984 க்குப் பின் இவ்விடயம்

குறித்து முக்கிய கருத்துக்கள் எதுவும் முன் வைக்கப்பட்டதாக நான் கருதவில்லை. ஆகையால் நான் எனது கருதுகோள்களிலும் வாதங்களிலும் முக்கியமான திருத்தங்கள் எதனையும் செய்யாமல் முன்னைய வடிவிலேயே இக்கட்டுரையை வெளியிடுகிறேன்.

நான் இக் கட்டுரையில் கையாளும் கலைச் சொற்கள், எண்ணக்கருக்கள் என்பனவற்றில் 1984 காலப் பகுதியில் மணமும் குணமும் இருப்பதை வாசகர்கள் கண்டு கொள்ளலாம். ஆயினும் அக்கலைச் சொற்களும் எண்ணக்கருக்களும் இன்றும் வலிதுடையன. பரிசீலனைக்கு ஏற்றவை என்றே கருதுகின்றேன். இக்கட்டுரையில் நான் ஆராயப்படுகின்ற வரலாற்றுச் சிக்கல்கள் ஆசியாவின் வரலாற்று எழுத்தியலில் நீண்ட காலத்திற்குப் பேசப் பொருளாக இருக்கும்.

அண்மைக் காலத்தில் ஜா என்பவர் தயாரித்த நூலும் (2000) SINOPOLI யின் நூலும் (2003) நான் பரிசீலித்த எண்ணக்கருக்களையும் மாதிரிகளையும் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் காணலாம். இந்திய சமூக உருவாக்கம் பற்றி KULKE கூறியிருப்பவை (1995) Sinopoli யின் நூலில் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

ஆசியாவின் வரலாற்றுக்காலச் சமூகங்கள்

இலங்கையின் வரலாற்று எழுத்தியலின் குறிப்பிட்டதொரு பிரச்சனை பற்றியதாகவே இக்கட்டுரை அமைகிறது. இப்பிரச்சினையை நான் ஆசியாவின் விவசாயப் பகுதிகளில் உருவான வரலாற்றுக்கால சமூக உருவாக்கங்கள் (HISTORICAL SOCIAL FORMATIONS) என்ற பின்புலம் பற்றிய ஆய்வுகளுடன் தொடர்புபடுத்தி நோக்க முயற்சிப்பேன். ஆசியாவின் விவசாய சமூகம் என்பது புவியியலாளர்களால் பருவப் பெயர்ச்சி மழைபெறும் ஆசியா என அழைக்கப்படும் பிரதேசத்தின் விவசாய சமூகத்தைக் குறிப்பதாகும். உலகின் மிகவும் நில்வளம் மிக்க ஓர் இடமாகிய இப்பகுதியில் ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாக நிலைத்த குடியிருப்புக்களையுடைய விவசாய சமூகங்கள் பண்டைக் காலம் முதல் இன்று வரை வாழ்ந்து வந்தன. இவைபெரும்பாலும் நெல் உற்பத்தியைப் பிரதானமாகக் கொண்டவை. உலகின் அரைப்பங்கு சனத்தொகை இங்கு உள்ளது.

இப்பகுதியில் பல முன்னேறிய சமூகங்கள் எழுச்சி பெற்றன. அவற்றின் இயல்புகள்.

எழுத்தறிவும், மொழியும் இலக்கியமும் வளர்ச்சி பெற்றமை

விவசாய உற்பத்தியின் வளர்ச்சி

மட்டுப்படுத்திய நகரமயமாக்கல்.

பெரிய, மத்தியப்படுத்தப்பட்ட அரசுகள் தோற்றம் பெற்றமை

சில வேளைகளில் அவ்வரசுகள் Composite Empire ஆக இருந்தமை.

இவற்றில் தனித்துவமும் வேறுபாடுகளும் முக்கியம். கட்டமைப்பு ஒற்றுமைகள் பலவும் இருந்தன. இந்தப் பிராந்தியத்தின் வரலாற்றுச் சமூகங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்குரிய மாதிரி அல்லது மாதிரிகளை (models) நாம் வகுத்துக் கொள்ள முடியும் அத்தகைய மாதிரி ஒன்றை நான் காட்டுருவாகத் தந்துள்ளேன்.

17 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் விசேடமாக 19 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் ஐரோப்பியர் கிழக்கு உலகம் பற்றி ஒரு படத்தை உருவாக்கினர். இதனை கீழ்த் திசைச் சமூகம் Oriental Society என அழைத்தனர். அண்மைக்காலத்தில் இச் சமூகங்களின் இயல்பு பற்றிய பலவித விளக்கங்கள் எழுந்துள்ளன. இவற்றுள் சமூகவியல் சிந்தனையின் பாற்பட்ட நான்கு மாதிரிகள் உள்ளன.

மார்க்சிய மாதிரிகள் பற்றி 1960களிலும் 1970 களிலும் முக்கிய ஆய்வுகள் வெளிவந்தன.

"Lineages of The Absolutist State" என்ற நூலை பெரி அண்டர்சன் 1974 இல் வெளியிட்டார்.

ஹின்டஸ்(Hindess) மற்றும் ஹேர்ஸ்ட்(Hirst) Pre - Capitalist Social Formations என்ற நூலை 1975 இலும் Modes of Production and Social Formations என்ற நூலை 1977 இலும் வெளியிட்டனர். ஹின்டாஸ் மற்றும் ஹேர்ஸ்ட் எழுதிய நூல்கள் கோட்பாட்டு ஆய்வுகள், பெரி அண்டர்சனின் நூல் ஐரோப்பிய வரலாற்று மாற்றங்கள் பற்றியது. ஆசிய உற்பத்தி முறை (AMP) என்பதை ஒரு மார்க்சிய மாதிரியாகக் கொள்ள முடியாது என கூறுவனவாக மேற்குறித்த ஆய்வுகள் அமைந்தன. விற்வோகல்(Witfogel) ஆசிய உற்பத்தி முறை என்பதைப் பின்பற்றி கீழ்த்திசை வல்லாட்சி (Oriental Despotism) என்ற கருத்தைக் கூறினார். இந்திய மார்க்சியவியலாளரான இர்பான் ஹபிப் (Irfan Habib) ஆசிய உற்பத்தி முறை இந்தியாவிற்குப் பொருத்தமற்றது எனக் கூறினார். லீச்.ஆர்.எல்.எச் குணவர்த்தன ஆசிய இருவரும் இலங்கைக்கு இக் கருத்து பொருத்தமற்றது எனக் கூறினார். குணவர்த்தன இன்னொரு கட்டுரையில் (1975) மார்க்ஸ் கூட இதனைக் கைவிட்டு விட்டார் எனக் குறிப்பிட்டார்.

மார்க்சியர் அல்லாத ஐரோப்பிய ஆய்வாளர்கள் ஐரோப்பாவிற்கு வெளியே உள்ளே நாடுகளின் நிலமானியம் என்பதை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதில்லை சீனா யப்பான், ரஷ்யா பற்றிய ஆய்வுகள் விதிவிலக்கானவை. மார்க்சிய ஆய்வுகள் சீனா, யப்பான் தொடர்பானவை ஆசிய உற்பத்தி முறை - நிலமானியம் விவாதத்தை மீள ஆரம்பித்தன. சீனாவில் முதலாளித்துவ வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வும் பயனுடையது.

இந்தியாவின் Modes of Production Debate பற்றி Mceachern கட்டுரை (1976) இவ்விவாதங்களைச் சுருக்கிக் தருகிறது.

உற்பத்தி முறைமைகள் பற்றிய விவாதம் ஒரு விடயத்திற்கு அழுத்தம் கொடுத்தது. சமகால Transitional Situation என்ன? நிலமானியத்தின் தாக்கம் யாது? என்ற கேள்விகள் இவ்விவாதத்தில் முன்வைக்கப்பட்டன. ஆயினும் இவ்விவாதம் நிலமானியம் என்ற வரலாற்று உருவாக்கம் பற்றிய ஆய்வைத் தவிர்த்து விட்டது. காலனியத்தின் தாக்கம் பற்றி முன்னரே பேசியவர் கோசாம்பி ஆவார். சர்மாவும் Sircar உம் (1966) ஒரு அனுபவ நோக்கிலான விவரணையைத் தந்தனர். அண்மைக்கால ஆய்வுகள் கோட்பாட்டு விவாதங்களாக உள்ளன.

மேலே குறிப்பிட்டவற்றில் இருந்து தெரிவது யாதெனில் ஆசியாவில் வரலாற்றுச் சமூகங்கள் பற்றிய நோக்கு முறைகள் பற்றி அறிஞர்களிடையே திருப்தியின்மை காணப்படுகிறது என்பதாகும்.

யோசப் நீதாம் (Needham) பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆசியாவின் வரலாறு பற்றியும் அதனோடு இணைந்த புலமைத்துறைகள் குறித்தும் கூறிய ஒரு கருத்து இன்றும் பயனுடைய ஒன்றாகும். அவர் ஆசிய சமூகங்களின் விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் வரலாற்றை ஐரோப்பாவுடன் ஒப்பிட்டு பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

“நவீன விஞ்ஞானம் ஏன் சீனாவிலோ இந்தியாவிலோ தோன்றவில்லை? அது ஐரோப்பாவில் தோன்றியதன் காரணம் யாது? ஐரோப்பாவின் உயர்குலப் படைவலுவகுப்பினர் நிறுவிய நிலமானியத்தின் கருப்பையில் இருந்து வர்த்தக முதலாளித்துவமும் கைத்தொழில் முதலாளித்துவமும் வளர்ச்சி பெற்றன. அங்கே மறுமலர்ச்சி இயக்கமும் மதச்சீர்திருத்த இயக்கமும் தோன்றின. மத்தியகால ஆசியாவில் ஐரோப்பாவின் நிலமானியத்திலிருந்து வேறுபட்ட நிலமானியமுறை இருந்துள்ளது. விஞ்ஞானத்தின் வரலாற்று நோக்கு முறையில் பார்க்கும்போது ஐரோப்பாவில் இருந்து

பெரிதும் வேறுபட்ட நிலைமைகள் ஆசியாவில் இருந்தமை இப்பதிரை விடுவிக்க உதவுகின்றது (Needham 1964 :385 -86)

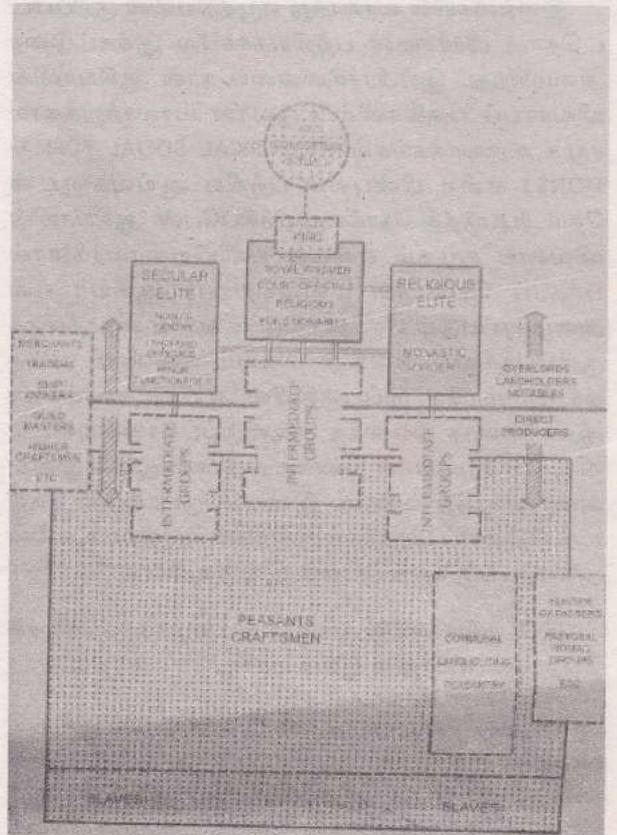
ஆசியாவின் வரலாறு தொடர்பான இந்தப் பிரச்சினையின் பின்னணியிலேயே இலங்கையின் நவீனத்துக்குப் பிந்திய சமூகத்தைப் பற்றி நாம் பார்க்க வேண்டும். ஆய்வாளர்களால் இன்று வரை அலசப்பட்ட பிரச்சினைகள் பற்றிய ஒரு கருக்கத்தை இங்கு தொகுத்துக் கூற உள்ளேன். நான் பல வினாக்களை எழுப்பியுள்ளேன். ஆயினும் விடைகள் முழுமையாக இல்லை

இலங்கையின் சமூக உருவாக்கம்

ஐந்து நோக்கு முறைகள்

இலங்கையின் வரலாற்றுக்காலம் ஏறக்குறைய 2000 ஆண்டுகளைக் கொண்டது. கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு சில நூற்றாண்டுகள் முன்பு தொடக்கம் 19 ஆம் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகள் வரையான காலத்தை எழுத்து மூலமான சான்றுகளின் படியான வரலாற்றுக் காலம் எனலாம். இதனைக் காலப்பகுதிகளாகப் பிரித்துக் காட்டும் அட்டவணை இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.

இக் காலப் பகுதிகளில் இலங்கையில்

நிலைப்பெற்றிருந்தசமூக அமைப்பு எந்த வகையினது என்பது ஆய்வுக்குரிய பிரதான விடயமாகும். இவ்வாறு இலங்கையின் சமூக உருவாக்கத்தின் இயல்புகளை வரையறை செய்வதை வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் தவிர்த்துள்ளனர். ஆயினும் அது பற்றிய கோட்பாட்டு அணுகு முறைகளும் எண்ணக்கருக்களும் போதிய அளவில் இருக்கவில்லை எனக் கூற முடியாது. அவை ஓரளவிற்கு மறைவாக வெளியே புலப்படாமல் இருந்திருக்கலாம். இலங்கைச் சமூக உருவாக்கம் பற்றிய ஐந்து வகைக் கோட்பாடுகள் அல்லது சமூகம் பற்றிய வரலாற்றாசிரியர்களின் நோக்கு முறைகளும் இருந்தன. அவை பின்வருமாறு

அ) அனுபவ நோக்கிலான ஆய்வுகள்

ஆ) முடியாட்சிச் சமூகம்

இ) ஆசிய உற்பத்தி முறை

ஈ) நிலமானியம் (அல்லது நிலமானிய உற்பத்தி முறை)

உ) பலநோக்கு முறைகளின் கலப்பு (Eclecticism)

அனுபவ நோக்கிலான ஆய்வுகள்

19ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தோன்றிய இலங்கை பற்றிய நவீன கால வரலாற்று ஆய்வுகள் அனைத்தையும் அனுபவவாதம் (Empiricism) என்ற வகைக்குள் சேரக்கலாம். ரெனன்ட் (1859) கொட்பாட்டு (1926) பரணவித்தான (1959 - 60) கே.எம்.டி.சில்வா (1981) என்பவர்களின் ஆய்வு நூல்கள் இந்த நோக்கில் அமைந்தவை. இவ் ஆய்வுகளின் அடிப்படையாக அமைந்த அனுமானங்கள் அடிமன எண்ணங்களாகச் செயற்படுபவை. வரலாற்றாசிரியரின் பணி தரவுகளை (facts) அல்லது நேர்வுகளை எல்லா வகைச் சான்றாதார மூலங்களிலும் இருந்தும் தேடித் தொகுத்து, தரவுகள் தரும் முதல்நிலை அம்சங்களிலிருந்து முடிவுகளை அடைதலாகும் எனக் கருதப்பட்டது. சமூகத்தின் இயல்புகள் பற்றிய வரையறைகளை மேற்கொள்ளும் பணி செய்யப்படவில்லை. ஏனெனில் அத்தகைய பணிக்கான கோட்பாட்டு விளக்கங்களோ எண்ணக்கருக்களோ அவர்களிடம் இருக்கவில்லை. வரலாற்றுபற்றிய கோட்பாடும் அவர்களிடம் இருக்கவில்லை. நிகழ்வுகளின் தொடர் ஒழுங்கு, அடுத்தடுத்து வந்த தனி நபர்கள், அரச குலங்களின் மாற்றங்கள், நிறுவன அமைப்புக்களின் வளர்ச்சி, காரண காரியத் தொடர்புகள் முதலியவற்றைக் கூறுவதே வரலாறு எனக் கருதப்பட்டது. இவ்வகை நூல்கள் ஒரு முக்கியமான வரலாறு எழுதியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தன. இந்நூலாசிரியர்களின்

முயற்சியால் எமது பரிசோதித்துச் சரிபார்க்கப்பட்ட வரலாற்றுத் தரவுகள் ஏராளம் கிடைத்துள்ளன. ஆயினும் வரலாற்று ஆய்வுகளுக்கு தேவையான விடயங்களைப் பெறுவதற்கு இவற்றின் முறையியல் (Methodology) தடைகளை விதித்துள்ளது. இம்முறையியலின் எல்லைக்கு அப்பால் செல்ல முடியாதுள்ளது. இது தாண்ட முடியாத தடையாகும். இவ் ஆய்வுகளின் அனுபவாத நோக்குமுறை பெருங்குறைபாடு ஆக உள்ளது. இவ் ஆய்வாளர்கள் கோட்பாடு மீது பகைமையை வெளிப்படுத்துகின்றனர். கோட்பாடுகள் தேவையில்லை என்ற கோட்பாட்டைக் (The Theory of No Theory) கொண்டவர்களாக இவர்கள் விளங்குகின்றனர்.

முடியாட்சிச் சமூகம் என்ற கருத்து

முடியாட்சிச் சமூகம் என்ற கோட்பாடு அனுபவவாத வரலாற்று ஆய்வுகள் ஊடாக கிளைவிட்ட ஒரு சிந்தனையாகும். அனுபவவாத ஆய்வுகள் இலக்கிய ஆதாரங்களையும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளையும் கொண்டு வரலாற்றுக் காலச் சமூகம் பற்றிய ஒரு விபரணையை எடுத்துக் கூறின. இவ்விபரணையில் மிக முக்கிய இடத்தைப் பெற்றவர்களாக கவர்ச்சி மிக்க ஆளுமையுடைய முடிமன்னர் விளங்கினார். அம்மன்னரே வரலாற்றின் பிரதான இயக்கு சக்தியாகவும் கருவியாகவும் செயற்பட்டார்கள். சமூகத்தின் அதி உச்சமான இடத்தில் இருந்த மன்னரின் கட்டுப்பாட்டிலே யாவும் செயற்பட்டன.

உலகு முழுவதற்கும் தந்தையாகவும், உலகைப் பாதுகாப்பவராகவும் சட்டத்தினதும் ஒழுங்கினதும் காவலனாகவும் அவர் திகழ்ந்தார். (ஆரியபால 1956). அரண்மனைச் சேவகர்களும் அரச உத்தியோகத்தர்களும் அவருக்கு ஆதரவாகச் செயற்பட்டனர். மன்னரும் அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்து அவர்களுடன் பரஸ்பர நல்லுறவைக் கொண்டிருந்தார். மத நிறுவனமான "சங்க"மும் மன்னருக்கு ஆதரவாகச் செயற்பட்டது. அரசன், அதிகாரிகள் சமய நிறுவனமான பௌத்த சங்கம் என்ற மூன்று சக்திகளின் கூட்டு சமூகத்தின் அரசியல் சட்ட வடிவமைப்பை உருவாக்கியது. இது சமூகம் முழுமையையும் தழுவிவதாய் அதிகாரம் பலம் கொண்டிருந்தது. சமூகம் பெருந்தொகையான விவசாய மக்களை உள்ளடக்கியது. இவர்கள் கிராமங்களில் வாழ்ந்தார்கள். நிலத்தை உடைமையாக வைத்திருந்த இவ்விவசாயிகள் அவற்றை உழுது பயிரிட்டனர். சில அண்மைக்கால ஆய்வுகளில் இம்மக்களை நிலத்தை உடைமையாக உடைய "உயர்குழாம்" குழாம் என்று குறிப்பிடப்பட்ட

டுள்ளது. அவர்களில் இருந்து வேறுபட்ட “மக்கள் திரள்” என்ற சொற்கள் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ள போதும், பெரும்பாலான ஆய்வுகள் சமூகத்தில் ஏற்ற தாழ்வுகள் இருந்ததைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதில்லை. சமூகவர்க்கங்கள் பற்றி இவை குறிப்பிடுவதில்லை. சமயத்தலைவர்கள், உத்தியோகத்தர் ஆகிய படிநிலைகளையும் சாதிகள் கைவினைத் தொழில்களைச் செய்வோர் என்ற பிரிவுகள் பற்றியும் இவை குறிப்பிடுவதுண்டு. மேற்குறித்த “முடியாட்சி” என்ற எண்ணக்கருவில் இருந்து அதற்கு அப்பால் சென்று முடியாட்சிக் காலத்தின் சமூக கட்டமைப்பை ஆராய்வதற்கு சிலர் முயற்சி செய்துள்ளனர். குறிப்பாக மன்னருக்கும் மடலாய சமய நிறுவனத்திற்கும் இடையிலான சிக்கலான கட்டமைப்பையும், அதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட கருத்தியலையும் விளக்கச் சிலர் முனைந்தனர். மன்னனிற்கும் மடலாயத்திற்கும் உள்ள கருத்தியல் உறவு யாது. அரசு முறையின் ஆதாரமான கருத்தியல் என்ன போன்ற கேள்விகளை இவ் ஆய்வாளர்கள் எழுப்பினர். (உதாரணம் SMITH (1979) தம்பையா (1976)செனிவிரத்தின (1978))

ஆசிய உற்பத்தி முறை என்ற எண்ணக்கரு

ஆசிய உற்பத்தி முறை என்ற எண்ணக்கரு முடியாட்சி என்ற மாதிரியுடன் சராம்சத்தில் நெருங்கிய ஒற்றுமை உடையது. ஏனெனில் ஆசிய உற்பத்தி முறை என்ற எண்ணக்கருவின் மூலம் கீழ்த்திசை வல்லாட்சி என்ற கருத்தோடு தொடர்புடையதாக இருக்கின்றது. இரண்டிற்குமுள்ள வித்தியாசம் முடியாட்சிச் சமூகம் என்ற மாதிரி அனுபவத் தரவுகளில் இருந்து பெறப்பட்டது ஆசிய உற்பத்தி முறை அனுபவத் தரவுகளையல்லாது முற்கருத்து (Pre conception) ஒன்றை மூலமாக கொண்டது. ஆசிய உற்பத்தி முறை என்ற கருத்தை முன் வைப்போர் ஐரோப்பாவின் வரலாற்றுக்கால சமூக உருவாக்கங்களில் இருந்து ஆசிய சமூக உருவாக்கங்களை வேறுபடுத்தித் தனித்துவம் மிக்கதாக நோக்குகின்றனர். இரண்டிற்கும் அடிப்படையிலான வேறுபாடு உள்ளதெனச் சுட்டும் இவர்கள் வலிமை மிக்க மத்தியப்படுத்தப்பட்ட அரசு ஆசிய சமூகங்களில் காணப்பட்டமை ஐரோப்பிய சமூக உருவாக்கங்களில் இருந்து அவற்றை வேறுபாடுத்தும் பிரதான இயல்பு எனக் குறிப்பிட்டனர். “ஐரோப்பாவிற்கும் ஆசியாவிற்கும் இடையே பின்வரும் வேறுபாடுகள் உள்ளன என்றனர்

1. அரசனும் அவனது உத்தியோகத்தர் குழாமும் மத்தியில் இருந்து நீர்பாசனக் கட்டுமானங்களையும் பேரளவிலான பொதுக் கட்டுமான வேலைகளையும் நிறுவுதல் ,

நிர்வகித்தல் ஆகிய பணிகளை ஆற்றுதல்.

2. சுயாதீன முடையவையாக இயங்கிக் கொண்டிருந்த கிராமிய சமூகங்களிடமிருந்து உற்பத்தியின் மேன்மிகையை வரிகள், திறைகள் என்ற வடிவில் அரசு அபகரித்தல்
3. கிராம சமூகங்களில் நிலம் பொதுச் சொத்தாக இருந்தது. நிலத்தில் தனியுடைமை இருக்கவில்லை. அங்கு வர்க்க வேறுபாடுகளும் இருக்கவில்லை. அரசனின் அதிகார வகுப்பினர்களான உயர் குடியாளர் (Elites) மட்டும் கிராமங்களின் அதிகாரப் பதவியாளர் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர்.

ஆசிய உற்பத்தி முறை என்ற எண்ணக்கருவின் நேரடியான தாக்கம் இலங்கையின் வரலாற்று எழுத்தியலில் இருக்கவில்லை. நவீனகால அரசியல் பொருளாதாரம் பற்றி ஆய்வு செய்தபோது சிலர் இவ் எண்ணக் கருவை உபயோகித்தனர். காலனியத்தின் தாக்கத்தினால் இலங்கையின் பொருளாதாரம் மாற்றமுற்றதை விளக்க முயன்ற இவர்கள் காலனியத்தின் வருகைக்கு முன்னர் இலங்கையில் நிலவிய சமூக உருவாக்கத்தின் தன்மையாது என்ற வினாவை எழுப்பிய போதே, ஆசிய உற்பத்தி முறை என்ற எண்ணக்கரு பயன்படுத்தப்பட்டது. (உ-ம் ஏ பெணாண்டோ (1970), றொட்ரிக் கோ (1972)) வரலாற்றுச் சமூக உருவாக்கங்களில் நிலம் பொதுச் சொத்தாக இருந்தது என்ற கருத்து ஆசிய உற்பத்தி முறை முடியாட்சி சமூகம் என்ற இரு கோட்பாட்டார்களிடமும் மேலாங்கிய எண்ணமாக இருந்தது. இக்கருத்துக்கு மாறுபட்டதாகக் கிராமிய சமூகத்தில் நில உடமையாளர்களும் நிலமானிய முறையிலான வர்த்தக உறவுகளும் இருந்தன என்று கூறுவோரும் காணப்பட்டனர் (உதாரணம் L.S பெரரா (1959), (1962) றொட்ரிக் கோ (1972) பண்டாரகே (1983)) Murphey என்ற புவியியலாளர் மட்டும் விந் போகல் (WittFogel) என்பவரைப் பின்பற்றி வரலாற்றுக் காலச் சமூகங்களை “வல்லாட்சி” (despotic) அலுவலர் ஆட்சி (Bureaucratic) கட்டாயமான உழைப்பில் தங்கியிருப்பவை (dependent on forced labor) என்ற சொற்களையும் தொடர்களையும் உபயோகித்துள்ளனர். (Murphey 1957: 185, 195)

நிலமானியம்

நிலமானியம் என்ற வகைமையாக ஆசியாவின் வரலாற்றுச் சமூக உருவாக்கங்களை வரையறை செய்யும்போது அது முடியாட்சி சமூகம், ஆசிய உற்பத்தி முறை என்ற இரண்டிற்கும் மாறுபட்டதான மாற்று மாதிரியாகவே உள்ளது. இக்கருத்தை

முன் வைப்போர் காலனித்துவத்திற்கு முந்திய சமூகத்தையும் அதன் பின்னர் எச்சமாகவிருக்கும் சமூக அமைப்புக்களையும் நிலமானியம் என்று கூறுவர். முன்னைய இரு மாதிரிகளை விட நிலமானியம் என்ற மாதிரியே பலராலும் அடிக்கடி ஆசியாவின் நவீனத்துக்கு முந்திய சமூகங்களை விளக்குவதற்கு உபயோகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. நிலமானியம் பற்றிய இவ் விளக்கங்கள் மூன்று வகையானவை. அவையாவன.

அ. செவ்வியல் விபரிப்பு (Classic)

ஆ. சமூகவியலாளர்களின் விளக்கம்

இ. நிலமானிய உற்பத்தி முறை (Feudal Mode of Production - சுருக்கப் பெயர் - FMP)

செவ்வியல் விபரிப்பு

இலங்கை வரலாற்றில் காணப்பட்ட இராச்சியங்களில் இறுதியானது கண்டி இராச்சியமாகும் (1592 - 1815). கண்டி இராச்சியத்தில் சமூகம் பற்றியும், அதன் அழிவின் பின் எஞ்சியிருப்பன பற்றியும் விபரங்கள் நன்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ்விபரங்களைக் கொண்டு இச்சமூகம் ஐரோப்பிய நிலமானியத்தின் இயல்புகளை உடையதெனக் கூறப்பட்டது இவ் ஆய்வுகள் பெரும்பான்மை அனுபவப் பதிவின் தன்மையுடையன. விபரிப்பு முறையில் அமைந்தவை, இவற்றில் பகுப்பாய்வுத் தன்மை இல்லை. ஆயினும் ஒப்பீட்டாய்வுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய பயன்மிக்க தரவுகள் இவற்றில் உள்ளன. இவ்வாய்வுகளில் ஆனந்த குமாரசுவாமியின் ஆய்வு பிரலமான ஒன்று. அவர் கண்டி சமூகத்தை நிலமானியம் என்று கூறினார். அது மத்திய காலத்தின் முற்பகுதியில் ஐரோப்பாவில் நிலவிய நிலமானியம் போன்றதல்ல என்றும் கூறினார். (குமார சுவாமி (1908) அத்தோடு HAYLEY (1923) REIMERS (1928) ஆகியவற்றையும் பார்க்க)

மானிடவியல், சமூகவியல் மாதிரிகள்

கண்டிய சமூகத்தை நிலமானியம் எனக் குறிப்பிடும் பல ஆய்வுகள் மானிடவியலாளர்களாலும், சமூகவியலாளர்களாலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. (Post Kandyan Society (பிந்திய கால கண்டிச் சமூகம்) பற்றியன)

ஐரோப்பாவிற்கும் ஆசிய சமூகங்களிற்கும் வளர்ச்சியில் உள்ள மேற் போக்கான ஒற்றுமைகளை வைத்துக் கொண்டு ஆசிய சமூகங்களை நிலமானியம் என்று கூறக்கூடாது. இலங்கையில் அடிப்படையான

சில ஒற்றுமைகள் உள்ளன. இலங்கையின் குடியான்கள் நில உடைமையாளர்கள் மதகுருக்கள் என்ற இருபிரிவினருக்கும் சேவைக் கடப்பாடுகளை உடையவர்களாக இருந்தனர். இது மத்தியகால ஐரோப்பாவுடன் ஒத்தாக உள்ளது. நிலத்தைப் பயிரிடுதல் ஊடாக எழும் வர்க்க அடுக்குகள் என்ற விடயத்தில் நோர்மன் காலத்து இங்கிலாந்திற்கும் இலங்கைக்குமிடையில் அதிசயிக்கத்தக்க ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. சேவைக் கடமைகளிலிருந்து மாற்றீடு (Commutation) மூலம் விலக்களிப்பு பெறுதல், மரணவரி செலுத்துதல் போன்றவற்றிலும் ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. (RYAN 1953 பக் 45) தம்பையாவும் சர்க்காரும் 1957, 1966 1961 1967 Yalman 1971 என்பவற்றையும் பார்க்க)

மேலேமேற்கோள்காட்டிய ஆய்வாளர்கள் இலங்கை சமூகத்தை நிலமானியம் என்ற எண்ணக்கருவின் நோக்கில் ஆழமாகப் பரிசீலித்தவர்கள் அல்லர். அக்கருத்தை தமது பகுப்பாய்வின் போது ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டுக் கொள்கின்றனர். இவ்வாய்வாளர்களின் விவரிப்புக்கள் முதலில் கூறிய செவ்வியல் விபரிப்பின் தன்மையின ஆயினும் இவற்றில் முக்கிய வேறுபாடு ஒன்று உள்ளது. இவையாவும் விரிவான கள ஆய்வின் மூலம் இலங்கையின் சமூக பண்பாட்டு உறவுகளை ஆராய்வையாக இருந்தன. புத்த சமயிகள் வணங்கும் கடவுளர்களிடம் காணப்படும் உயர்வு - தாழ்வு அடுக்கமைவை ஓபயசேகர எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இது நிலமானிய அரசு முறையில் காணப்படும் "பிரமிட்" முறையிலான அடுக்கமைப்பை ஒத்திருப்பதைக் காணலாம். ஓபயசேகர உட்சாதிகள் பற்றி எழுதியிருப்பவை கிராமிய மட்டத்தில் சாதியும் வர்க்கமும் தொடர்பு பட்டிருப்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. நிலத்தில் இறங்கி உழைப்பவர்களல்லாத நில உடைமையாளர்களிற்கு இடையில் உள்ள உறவுகளையும் இந்திய உடைமையாளர்களிற்கும் குத்தகைக் குடியான்களிற்கும் இடையிலான உறவுகளையும் ஓபயசேகர எடுத்துக் கூறியுள்ளார். (ஓபயசேகரா 1966, 1967)

கண்டி இராச்சியம் பற்றி இன்னொரு வகையான வரலாற்று ஆய்வுகள் உள்ளன. நிலமானியம் என்ற சொல் இவற்றில் உபயோகிக்கப்படுவதில்லை. ஆயினும் கண்டி இராச்சியத்தில் உடைமையாளர் வகுப்பான உயர் குலம் இருந்தது. இவ்வுயர்குலத்தின் பிரபுக்களோடு மடாலய அதிபதிகளான மதகுருமாரும் நில உடைமையாளராக இருந்தனர். இவ்வுயர் குலம் மத்தியில் இருந்த அரசுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தும், தமக்குள் முரண்பட்டும் சொத்துகளுக்கும் அதிகாரத்திற்குமாக போட்டியிட்டன என்பதை இவ் ஆய்வுகள் எடுத்துக்

காட்டுகின்றன. உயர்குலத்தவர் குடும்பங்கள் ஆளும் உயர்குழாமாக இருந்தன என்று ரால்ப் பிரிஸ் (1956 : 172) கூறியுள்ளார். அவரைப் பின்பற்றி லோர்ணா தேவராஜா அரசியல் அதிகாரம் இவர்களின் கைகளில் குவிந்தது, நிர்வாகப் பதவிகளில் ஏகபோக உரிமையை இவர்கள் வைத்திருந்தனர், மதகுரு பீடங்களிலும் அரண்மனைப் பதவிகளிலும் இவ் உயர்வகுப்பினரே இருந்தனர் என்று கூறுகிறார். (தேவராஜா 1972 : 55) கண்டியின் அரசு முறை பிற எல்லா அரசு முறைகளையும் போன்றே சமநிலையின்றித் தளம்பிக் கொண்டிருந்தது. அங்கு அமைதி நிலவவில்லை மோதல்கள் தொடர்ந்தன என்று கித்திரி மலல்கொட கூறியுள்ளார். கண்டியில் பல போட்டியிடும் குழுக்கள் தம்மிடை மோதிக் கொண்டன. இம்மோதலில் இருந்து ஒரு சமநிலை உருவானது. அரசிற்கும் பிரபுக்குலத்திற்கும் இடையிலும் முரண்பாடுகள் தொடர்ந்து இடம்பெற்றன. குடும்பத் தகராறுகளாலும் தனிப்பட்ட குரோதங்களாலும் சச்சரவுகள் தொடர்ந்து இடம் பெற்றன என்று கூறப்பட்டுள்ளது. (மலல்கொட 1976:74 -75 தேவராஜா 1972:222). கண்டி இராச்சியத்தின் வீழ்ச்சிக்குப் பிந்திய காலத்தில் சாதிக்கும் வர்க்கத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பை சுருக்கமாக விளக்கும் ஆய்வினை குலசேகர அண்மையில் வெளியிட்டுள்ளார். (குலசேகர 1984 - 85)

நிலமானிய உற்பத்தி முறை

பிந்திய காலக் கண்டியின் சமூகம் பற்றி நிலமானியக் கோட்பாட்டைப் பிரயோகித்து இரு ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டன. இவற்றில் கோட்பாட்டை விதிமுறை தவறாது ஆய்வாளர்கள் பிரயோகித்தனர். அச்சமூகத்தின் சமூக பொருளாதார அரசியல் கருத்தியல் உறவுகளை ஒன்றிணைந்த கட்டமைப்பாக இவ் ஆய்வுகள் காட்டின. Swaris பின்வரும் விபரிப்பைத் தருகின்றனர்

நில உடைமையாளர்களான உயர் வகுப்பிற்கு குடியான்களுக்கும் இடையிலான உறவு யதார்த்தத்தில் ஒரு சுரண்டல் உறவு ஆகும். நிலப்பிரபு மதிப்புக்குரிய மனிதர் அவரிடம் அதிகாரமும், ஆணையிடும் தகுதியும் இருந்தது. அவர் பிரதான உற்பத்திச் சாதனமான நிலங்களின் உடைமையாளராக இருந்ததால் அவரிடம் அதிகாரம் இருந்தது. நிலம் அவரின் தனியுரிமை அவருடைய குத்தகைக் குடியான்களின் உழைப்பைச் சுரண்டுவதனால் அவ்வுழைப்பு மேன்மிகையினால் அவரிடம் செல்வம் சேர்ந்துள்ளது. பிரபு நிலத்தின் உடைமையாளர் அவரிடம் நிலத்தைப் பயிரிடும் உரிமையைப் பெற்ற குத்தகைக் குடியான் அதனைப் பயிரிடுகின்றான். (Swaris 1973 : 12, 14)

குணசிங்க கண்டியின் நிலமானியத்தைப்

பின்வருமாறு வரையறை செய்து விபரிக்கிறார்.

கண்டியில் மேலாதிக்கமுடைய உற்பத்தி முறையாக நிலமானியம் விளங்கியது. நிலமானிய உற்பத்தி முறை அதற்கு இன்றியமையாதனவான மூன்று அடிப்படைகளில் நிலைபெற்று விளங்குகிறது.

அ) நேரடியாக உற்பத்தியில் ஈடுபடும் குடியான் நிலத்தினதும் உற்பத்திக்கருவிகளினதும் உடைமையை (Possession) கொண்டிருத்தல்

ஆ) உற்பத்தியின் மேன்மிகை நிலவாரமாக நிலப்பிரபுவிற்கு வரியாக அரசுக்கும் சேருதல்

இ) பொருளாதாரம் சாராத பலவந்தத்தினால் குடியான் கட்டுப்படும் தேவை இருத்தல். (வழமை, கருத்தியல், சட்டம், பலாத்தாரம் முதலியன)

இம்மூன்றும் மேன் மிகையை அபகரிப்பதற்கு உதவுகின்றன. கண்டியின் மையப்பகுதிகளில் குடியானிடம் நிலத்தின் உடைமை இருந்தது. உற்பத்திக் கருவிகளும் குடியானிடம் இருந்தன. உற்பத்தி மேன்மிகை நிலவாரமாகவும் வரியாகவும் பெறப்பட்டது. மேன்மிகையை அபகரிக்கும் இந்தச் செயல்முறை வழமை, கருத்தியல், சட்டம் என்பனவற்றால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அரசின் பலவந்த அதிகாரம் இதனை மேல்நின்று செயற்படுத்தியது. மேன்மிகையை உழைப்புவாரம் (Labour Rent) விளைபொருளை வாரமாகக் கொடுத்தல் (Produce Rent) அடிமை உழைப்பு (Slavery) வட்டி எனப் பல வடிவங்களில் குடியான்கள் செலுத்துகின்றனர். ஆயினும் உழைப்பு வாரம் என்னும் வடிவமே எல்லாவற்றையும் விட முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கியது.

(குணசிங்க 1979, 1990 : 35 : 44)

பண்டாரகே எழுதிய நூலில் "கண்டி இராச்சியத்தின் சமூக பொருளாதார உறவுகள்" என்ற தலைப்பில் ஓர் அத்தியாயம் உள்ளது. அவரது விபரிப்பும் சாராம்சத்தில் மேற்கூறியவற்றின் நோக்கிலேயே அமைந்துள்ளது.

பலநோக்கு முறைகளின் கலப்பு

ஒவ்வொரு நோக்கு முறைகளில் இருந்தும் சில அம்சங்களை பிரித்தெடுத்து பலவற்றையும் ஒன்று கலந்து ஒரு நோக்கை வகுத்துக் கொள்ளுதல் ஆங்கிலத்தில் "Electicism" எனப்படும். இக்கலப்பு ஒன்றோடொன்று முரண்படும் நோக்கு முறைகளில் தெரிந்து எடுக்கப்பட்டனவற்றின் கலப்பாகவும் இருக்கும். இலங்கையில் சமூக விஞ்ஞானங்களில்

அனுபவவாதம் என்ற கோட்பாடு 20 அல்லது 30 வருடங்களாக மேலாதிக்கம் பெற்று இருந்த பின், Eclecticism அதன் இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது. இக்கலப்பு முறை அரைகுறையாகவும் எழுந்தமானமாகவும் பிரயோகிக்கப்பட்டது. இம்முறையிலான ஆய்வுகள் சமூகத்தின் ஓர் அம்சத்தை துலக்கி வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வர உதவலாம். ஆயின் இம்முறையால் ஒன்றிணைந்த சீரமைப்புடைய சமூகக்காட்சியை வழங்க முடியாது. கலப்பு முறையின் மிகச் சிறந்ததும் பழமையானதுமான சித்திரம் லூடொவைக் (LUDOWYK) அவர்களால் 1962 இல் முன்வைக்கப்பட்டது.

அவர் முடியாட்சிச் சமூகம் ஆசிய உற்பத்திமுறை நிலமானிய உற்பத்திமுறை ஆகிய நோக்குமுறைகளில் இருந்து சில அம்சங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பயன்படுத்தினர். இலங்கையின் சமூக அமைப்பை அரைகுறை நிலமானியம் (Quasi feudal) என்றும் கூறினார். (LUDOWYK 1962 : 79- 80)

இலங்கையும் நிலமானிய உற்பத்தி முறையும்

இலங்கையின் நீண்ட வரலாற்றில் நிலைபெற்றிருந்த சமூகம் பற்றி வரலாறு, தொல்லியல் சமூகவியல் ஆகிய துறைகளின் ஆய்வாளர்களால் அனுபவத் தரவுகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. இப்பகுப்பாய்வுகளின் அடிப்படையில் முன்வைக்கப்பட்ட நோக்கு முறைகள் யாவற்றிலும் நிலமானிய உற்பத்தி முறை என்ற எண்ணக்கருவே இலங்கைச் சமூகம் பற்றிய சிறந்த விபரிப்பைத் தருகின்றது என நான் கருதுகிறேன். ஆதலால் நிலமானிய உற்பத்தி முறை என்ற எண்ணக்கரு பற்றிய எமது கோட்பாட்டுப் புரிதலை நாம் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதனை ஏனைய சமூக மாதிரிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பரிசீலினை செய்தல், எம்மிடமுள்ள அனுபவத்தரவுகளை விளங்கிப் பொருள் கொள்வதற்கு இவ் எண்ணக்கரு உதவுகிறதா என்பதை பரிசோதித்தல், ஆகிய வழிகளில் இதனை மதிப்பிடுதல் வேண்டும். நிலமானிய உற்பத்தி என்றால் என்ன என்ற கேள்வியைப் பற்றிய ஆரம்ப விசாரணையை இப்போது மேற்கொள்ளல் பொருத்தமானது.

நிலமானியம் ஓர் உற்பத்தி முறை (Mode of Production) ஆகும். உற்பத்தி முறை என்ற எண்ணக்கருவை சமூக உருவாக்கம் என்ற எண்ணக்கருவில் இருந்து வேறுபடுத்திப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சமூக உருவாக்கம் என்பது தூல உருவில் (Concrete) வரலாற்றில் நாம் அடையாளம் காணக்கூடிய ஒரு சமூக அமைப்பைக் குறிப்பிடுகிறது. உற்பத்தி முறைமை அவ்வாறு தூலமான இருப்புடைய ஒன்றைக் குறிப்பிடுவதில்லை. உலகளாவிய சமூகங்கள் யாவற்றிற்கும் பொதுவான

சில இயல்புகளை அருவமாக்கல் (Abstraction) மூலம் பொதுமைப்படுத்திக் கூறுவதே உற்பத்தி முறை என்ற எண்ணக்கருவாகும். நிலமானியம் என்பது அவ்வாறானதொரு எண்ணக்கருவாகும். நிலமானியம் என்ற உற்பத்தி முறையின் முக்கிய இயல்புகள் பின்வருமாறு

1 சமூகம் இரண்டு வெவ்வேறான சமூகக்குழுக்களைக் கொண்டதாக இருக்கும்.

உழைப்பில் ஈடுபடாத சமூகக்குழுவான நிலப்பிரபுக்கள் நேரடியாக உற்பத்தியில் ஈடுபடும் உழைப்பாளர்களான குடியான்கள் என்பனவே இச்சமூக குழுக்களாகும். இவை இரண்டும் குறிப்பிட்டவகைச் சமூக பொருளாதார உறவுகளால் பிணைக்கப்பட்டவை. குறிப்பாக நிலத்தோடு உள்ள உறவுகளால் இவை பிணைக்கப்பட்டிருக்கும்

2 நிலமானிய உற்பத்தி உறவுகளின் முக்கியமான இயல்புகள் இரண்டு உள்ளன. நேரடி உற்பத்தியாளர்களான குடியான்கள் தமது சீவனோபாயத் திற்கான உற்பத்திக்கு தேவையான சாதனங்களை தமது உடைமையாக வைத்திருப்பர். இது முதலாவது இயல்பு. உற்பத்தியின் மேன்மிகையை வாரமாக (Rent) கொடுத்தல் இரண்டாவது இயல்பு.

நில வாரத்தை அறவிடுதல் நிலப்பிரபுக்களின் பொருளாதார உரிமையாக நிலத்தின் சொந்தக்காரர் என்ற காரணத்தால் மட்டும் பெறப்படுவதல்ல. வாரமாக மேன்மிகையை அறவிடுவதற்கு கருத்தியல், அரசியல் மேலாதிக்கமும் பொருளாதாரம் சாராத பலவந்தமும் துணை செய்தன (Hindess and Hirst 1975 : 190)

நிலமானிய அரசு அரசியல் சட்ட நிறுவனமாகும். இந்நிறுவனம் நிலப்பிரபுக்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. பிரபுக்களே ஆளும் குழுவாகச் செயற்பட்டனர். நிலப்பிரபுக்களுக்கும் உழைப்பாளர்களான மக்கள் திரளுக்கும் இடையிலான பிணக்குகளை தீர்த்து வைக்கும் இறுதியான அதிகாரம் நிலமானிய அரசுக்கு இருந்தது. அத்தோடு ஆட்சியாளர்கள் நிலப்பிரபுகளிற்கு இடையிலான பிணக்குகளை தீர்த்து வைக்கும் நடுவராகவும் செயற்பட்டனர். இவ்வாறாக அரசு ஆளும் குழுக்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதாகவும் நிலமானிய சமூக முறையின் பேணுகையை உறுதி செய்வதற்கான கருவியாகவும் செயற்பட்டது.

நிலமானியச் சமூகத்தின் வழமைகள், சட்டங்கள், மரபுகள், நம்பிக்கைகள் நிறுவனங்கள் என்பன நிலமானியத்தின் சமூக கட்டமைப்பிற்கு வலுச்

சேர்ப்பனவாக அமைந்தன.

நிலமானிய உற்பத்தி முறை என்ற எண்ணக்கரு இலங்கையின் சமூக உருவாக்கத்திற்குப் பொருத்தமானதாக உள்ளது. அதன் பிரயோகம் அர்த்தம் உடையது என்ற வாதத்தை நான் மூன்று வழிகளில் முன் வைக்கிறேன்.

அவையாவன

1. வரலாற்று ஆதாரங்களும் அண்மைக்கால சமூகவியல் கோட்பாடும்.
2. நவீனத்திற்கு முந்திய இலங்கைச் சமூகம் பற்றிய ஆழமான மீளாய்வு
3. ஏனைய ஆசிய சமூகங்களோடு இலங்கையை ஒப்பிட்டு ஆராய்தல்

சமூகவியலும் வரலாறும்

கண்டிய சமூகமும், அச்சமூகத்தின் சிதைவின் பின்னர் 19ஆம் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அங்கு நிலமானியத்தின் எச்சங்களாக உள்ளனவும் பற்றிய ஆராய்வு பயன்தரும் ஒன்றாகும். நிலமானியம் பற்றிய ஆய்வுக்கு கண்டியச் சமூகமே வாய்ப்பான இலகுவில் பெறக்கூடிய ஆதார மூலமாகவும் உள்ளது. முன்னைய கண்டி இராச்சியத்தின் எல்லைகளுக்குள்ளும் அதற்கு அப்பாலும் உள்ள சமூக உருவாக்கத்தை நாம் ஆராய முடியும். அச்சமூகம் பற்றி வரலாற்றுத் தகவல்கள் நிறையத் திரட்டப்பட்டுள்ளன. சமூகவியல் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலான விளக்கங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்விளக்கங்கள் முழுமையுடையன அல்ல. ஆயினும் எதிர்காலத்தில் நடத்தப்பட வேண்டிய ஆய்வுப் பணிகளின் சாத்தியப்பாட்டை (Potential) இவை குறிகாட்டி உள்ளன. நவீனத்திற்கு முந்திய கண்டிய சமூகம் நிலமானியச் சமூகம் ஆகும் என்ற கருத்தில் பொதுவான உடன்பாடு ஆய்வாளர்களிடம் உள்ளது. கண்டிய சமூகம் நில உடைமையாளர்களையும் குத்தகைக்கு பயிரிடும் உழவர்களையும் கொண்ட சமூகம் என்றும் அங்கு நில உடைமையின் அடிப்படையிலான உறவுகள் முக்கியம் பெற்றிருந்தன என்றும் கருதப்பட்டது. பண்ணை முறையை ஒத்த அமைப்பும், மதகுருமாரின் மடலாய நிலங்களில் குடியான்கள்; பயிரிடும் முறையும் கண்டியில் இருந்தன. கண்டியின் எல்லைப்பகுதியில் மட்டும் வித்தியாசமான உற்பத்தி உறவுகள் இருந்தன. மத்தியப் படுத்தப்பட்ட அதிகாரம் மத்தியில் இருந்த அரசிடம் இருந்தது. மத்தியின் கட்டுப்பாடும் மேலாதிக்கமும் வெளிப்படையானதாக இருந்தது. கண்டியில் அதிகாரப் பகிர்வும் (Devolution of Power)

உயர் அளவில் இருந்தது.

கண்டியின் சமூக உருவாக்கம் குறித்த ஆய்வுகள் தொடக்க நிலையிலேயே உள்ளன. இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் சில முன்னோடியானவையாக அமைந்த போதும், கண்டிச் சமூகத்தின் கட்டமைப்புக் குறித்து தெளிவான விளக்கம் எதுவும் முன்வைக்கப்படவில்லை. போதிய விளக்கங்களும், தரவுகளும் இல்லாமையால் நாம் இது பற்றி ஆழமாக அலசுவோ, விவாதங்களில் ஈடுபடவோ முடியாத நிலமையில் உள்ளோம். கண்டியின் சமூக உருவாக்கம் நிலமானிய உற்பத்தி முறைக்கு ஒத்ததாக உள்ளது. அதனை அரை நிலமானியம், முடியாட்சிச் சமூகம், ஆசிய உற்பத்தி முறை என்பவற்றுள் ஒன்றாகக் குறிப்பிடுவதை விடுத்து நிலமானிய உற்பத்தி முறை என்று கூறுவதே பொருத்தமானது. ஆகவே நிலமானிய உற்பத்தி முறை என்ற விடயம் பற்றி ஆராய்தல் பயனுடையது.

கண்டிய சமூகத்தை நிலமானியம் என்று கூறுவதனால் இன்னொரு கேள்விக்கு விடைகான வேண்டியுள்ளது. கண்டியில் நிலமானியம் எவ்வாறு தோன்றியது கண்டி இராச்சியத்திற்கு முந்திய சமூகங்களின் வழிவந்த சமூகமாக அதனைக் கருதலாமா என்பன முக்கியமான வினாக்களாகும். வரலாற்றை வெவ்வேறு காலப்பகுதிகளாகப் பிரித்து ஆராய்தல் என்ற பிரச்சனையோடு இது தொடர்புடையது. இன்றைய எமது அறிவு வளர்ச்சி நிலையின்படி கண்டிய சமூகம் அதற்கு முந்திய சமூகங்களிலிருந்து வேறுபட்டது என்று கூறக்கூடிய அளவுக்குச் சான்றுகள் நம்மிடம் இல்லை. கண்டிய சமூகத்திற்கு முற்பட்ட சமூகங்களின் பண்பாடு, தொழில்நுட்பம் என்பன பற்றிய தகவல்கள் தொகுப்பதற்கு இலகுவானவை. இத்தகவல்களின் படி கண்டிய சமூகத்திற்கும் முன்னைய சமூகங்களிற்கும் அதிக வேற்றுமை இல்லை. இவற்றில் தொடர்ச்சி உள்ளது. நிறுவன ஒழுங்கமைப்புகளிலும், அரசியல் சமூக நிலைமைகளிலும், சமூக வர்க்கங்கள் நிலப் பயன்பாட்டு முறை, என்பனவற்றை விபரிக்க உபயோகிக்கப்பட்ட சொற்களிலும் பெரும்பாலும் ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. சுருங்கக்கூறின் கண்டிய சமூகத்திற்கும் வரலாற்றுக் காலத்தின் கண்டிக்கு முற்பட்ட சமூகங்களிற்கும் அடிப்படையான வேறுபாடு இல்லையென்ற கருத்தையே சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

வரலாற்றுக்காலம் பற்றிய மீளாய்வு

கண்டி இராச்சிய காலத்திற்கு முற்பட்ட

சமூகங்களின் இயல்பு யாது என்ற எமது கேள்வி தொடர்பாக நாம் இரண்டவதாக ஆராய வேண்டிய விடயத்தை எடுத்து நோக்குவோம். இவ்விடயம் பற்றிய முதலாவது பிரச்சினை வரலாற்றில் பின்னோக்கி எவ்வளவு தூரம் நாம் செல்லலாம் என்பதாகும். வரலாற்றுக் காலத்தின் சமூக உருவாக்கம் பற்றித் தொல்லியலாளரும் கல்வெட்டாய் அறிஞர் செனரத் பரணவித்தான கூறியிருப்பவை எமது கவனத்திற்குரியவை. அவர் கல்வெட்டுக்களையும் இலக்கியங்களையும் பிரதானப்படுத்தி நவீனத்திற்கு முற்பட்ட சமூகங்கள் பற்றி வாழ்நாள் முழுவதும் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட ஒருவராவார். அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

9 ஆம் 10 ஆம் நூற்றாண்டு களுக்குரிய ஆவணங்களைப் பிற்கால சிங்கள இலக்கியங்கள் தரும் தகவல்களின் ஒளியில் விளக்கும்போது, முற்காலத்தில் சமூகம் இருபெரும் குழுக்களாக பிரிவுபட்டிருந்ததென்பதை அறியலாம். நிலத்தை உழுது பயிரிட்டவர்களாகிய பெரும்பான்மை மக்கள் “குடி” “ஹம்வாசி” என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் ஒரு சமூகக் குழுவாகக் காணப்பட்டனர். “ஹஸ்கறு” என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டவர்கள் செல்வந்தர்களான உயர்குலத்தவராவார். உழவர் குடியினரால் பயிரிடப்பட்ட நிலங்களில் இருந்து ஒரு பங்கு இவர்களுக்கு கிடைத்தது. அதி உயர் வகுப்பினர் “சம்தறு” என அழைக்கப்பட்டனர். இதன் பொருள் “பிரபுக்கள்” அல்லது “பிரபுக்களின் புதல்வர்கள்” என்பதாகும். அரண்மனை உத்தியோகத்தர்களும், அரசின் பல் வேறு திணைக்களங்களின் உத்தியோகத்தர்களும் இவ் அதி உயர்வகுப்பான “சம்தறு” வில் இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டனர் (பரண வித்தான 1959-60, 375).

11 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலமான பொலன்னறுவ காலத்தில் அரச குலத்தவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் புத்த சங்கத்தினரும், பிராமணரும் சமூகத்தில் அந்தஸ்து உடையவராய் விளங்கினர். தமது குடும்பங்களின் பரம்பரை உரிமையாக (பமுனு) பெறப்பட்ட காணிகளின் உடைமையாளர்கள் என்ற வகையில் இவர்கள் பிரபுகுல அந்தஸ்தைப் பெற்றனர். இக்காணிகளிலிருந்து நிலவாரம் இவர்களுக்குக் கிடைத்தது. இவர்களுள் “குலினாஸ்” என்போர் சில வகைப்பட்ட காணிகளிலிருந்து நில வாரத்தைப் பெற்றனர். முக்கியமான அரச பதவிகளுக்கு “குலினாஸ்” வகுப்பில் இருந்து உத்தியோகத்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர் (பரண வித்தான 1959 - 60 - 560)

அனுராதபுர ஆட்சியின் பிற்காலம் பற்றியும் பொலன்னறுவ காலம் பற்றியும் பரணவித்தான கூறியிருப்பவை மேலே மேற்கோளாக தரப்பட்டன. பரணவித்தானவின் விளக்கம் இரு காரணங்களால் முக்கியம் பெறுகின்றது. சாசனச் சான்றுகளையும் வரலாற்றுச் சான்றுகளையும் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் ஆராய்ந்த ஒருவரால் தரப்பட்ட விளக்கம் என்பதால் இது முக்கியம் பெறுகிறது. அத்தோடு அவரிடம் சமூகக் கட்டமைப்பு இப்படித்தான் இருந்திருக்க வேண்டும் என்ற முற்சாய்வு எதுவும் இருக்கவில்லை. அவர் கூறிய பொது முடிவு அல்லது அபிப்பிராயம் என்றே இவ்விளக்கத்தைக் கருதுதல் வேண்டும். இரண்டாவதாக அவர் கூறிய விளக்கம் கண்டிய சமூகத்திற்குப் பொருந்துவதான விளக்கமாகவும் உள்ளது.

மேற்குறித்த விளக்கங்கள் ஆய்வின் அடுத்த கட்டத்தை நோக்கி முன்னேறுவதற்கான அடித்தளமாக உள்ளன. வரலாற்றுக் காலத்தின் சமூக நிறுவனங்களின் இயல்பு பற்றி நாம் சில கேள்விகளை முன்வைத்து அவற்றிற்கான விடைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். முந்திய காலத்தில் இருந்த சமூக வர்க்கங்கள் எவை, நில உரிமை முறையும் விவசாய உறவு முறையும் எத்தகையது, அரசின் நிறுவனக் கட்டமைப்பும் செயல்முறைகளும் எத்தகையன, அரசிற்கும் அரச உத்தியோகத்தர்களான உயர் வகுப்பு மதகுருமார்களின் சங்க அமைப்பு என்பவற்றிற்குகிடையிலான உறவுகள் எத்தகையன போன்ற பல கேள்விகளுக்கு நாம் விடை தேட வேண்டியுள்ளது. பண்பாடு கலைகள் கருத்தியல், சமயம் ஆகியன விசேடமாக பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய விடயங்களாகும். இவை சமூக முறைமையைப் பயன்படுத்துவதற்கு எவ்வகையில் உதவின என்பதும் முக்கியமானது. இன்று வரை மேற்குறித்த அனைத்து விடயங்கள் குறித்தும் தகவல்கள் நிறையப் பெறப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் இவ் அனுபவத் தரவுகளை மேற்குறித்த வினாக்களின் படி அலசி ஆராயும் வேலை நிறைவேற்றப்படவில்லை.

வரலாற்றுக்கால சமூகம் பற்றி முதன்மைத் தரவுகள் இரண்டாம் நிலை தரவுகள் என்பன உள்ளன. இவ்விரு தரவுகளில் இருந்தும் இச் சமூகத்தின் இயல்புகள் குறித்து சில முக்கிய விடயங்கள் பெறப்பட்டுள்ளன.

காணிகளில் தனியுடமை இருந்தது. நீர்ப் பாவனையிலும் தனியுடமை இருந்தது என்ற கருத்தை பல ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளனர். (உதாரணம் : பரணவித்தான 1958 எல்.எஸ்.பெராரா 1959) நிலத்தில் உள்ள உரிமைகள் தொடர்பாகவும் அவை பற்றிய சிக்கலான உறவுகள் குறித்தும் உபயோகிக்கப்பட்ட சொற்கள் பல அனுராதபுரகாலம் முதல் 19 ஆம்

நூற்றாண்டு வரை வழக்கில் இருந்தன. இவற்றை ஆய்வாளர்கள் தொகுத்துள்ளனர் (உதாரணம் : கொடநிண்டன் 1938) சமூக வர்க்கங்களும் சமூக அடுக்கமைவு பற்றியும் அவற்றின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட மத்தியப்படுத்தப்பட்ட அரசு முறையும் அதன் கீழ் அமைந்த சிற்றரசுகள் பற்றிய தகவல்களும் உள்ளன. (ஹெட்டியாராச்சி 1972). தீவிரமான மத்தியப்படுத்தப்பட்ட ஆட்சி நிலவிய காலங்களில் எல்லைப் பகுதிகளுக்கு அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருந்தமை பற்றியும் சிலர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். (உ.து பெரரா 1958, 1960-61, ரெயிலர் 1976). உத்தியோகத்தர் வகுப்புக்கும், மதகுருமார் வகுப்புக்கும் இடையிலான சிக்கலான இடைத் தொடர்புகள் அரசு உத்தியோகத்தர் வகுப்பும், பிரபுக்குலமும் மடாலய மதகுருமாரும் என்ற முக்கோண வடிவிலான உறவுக் கட்டமைப்புப் பற்றியும் பல குறிப்புக்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஆர்.ஏ.எல் எச். குணவர்த்தனவின் நூல்களும் கட்டுரைகளும் இலங்கையின் முற்கால வரலாறு பற்றிய ஆய்வுகளில் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தவை. நிலமானிய உற்பத்தி முறை பற்றி அறிவதற்கு அவர் தொகுத்து தரும் தகவல்களும் அவரது விளக்கங்களும் முக்கியமானவை. (குணவர்த்தன 1966, 1971, 1975, 1978) இலங்கையின் முற்காலச் சமூகமும், மத்திய காலச் சமூகமும் பல்வேறு மையங்களில் அரசியல் அதிகாரம் கொண்ட அமைப்புடையனவாய் இருந்தன என்றும் அதிகாரம் உயர்குலப் பிரபுகளிடமும், மடாலய குருமார்களிடமும் பகிரப்பட்டிருந்தது என்றும் குணவர்த்தன கூறுகிறார். (1971.26). அவரது கருத்துக்கள் அனுராதபுர பிற்காலம், பொலன்னறுவ காலம் என்பன பற்றி பரணவித்தன கூறியவற்றோடு பொருந்துகின்றன. கண்டிய சமூகம் பற்றிய அனுபவத் தகவல்களுடனும் அவர் கருத்துக்கள் பொருந்து கின்றன.

முற்கால இலங்கையின் முற்கால சமூகத் திற்கும் மத்திய இலங்கை சமூகத்திற்கும் இடையே வேறுபாடும் தொடர்ச்சியின்மையும் இருக்கவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. ஒன்றன் தொடர்ச்சியாகவே மற்றது அமைந்தது. ஆதலால் கிறிஸ்துவர்க்கு முற்பட்ட காலம் முதல் இலங்கையின் சமூக உருவாக்கம் ஆரம்பமாகி விட்டது எனக் கொள்ளலாம்.

கி.மு 2 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியில் இலங்கையில் முக்கிய சமூக மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இக்காலத்தில் நிலம் பொதுச் சொத்தாக இருந்த நிலை மாறியது. நேரடி உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து உற்பத்திக்கான சாதனமாகிய நிலம் பறிபோயிற்று.

இச் செயல்முறையோடு சமாந்தரமாக அரசு யந்திரம் ஒன்றும் வளர்ச்சி பெற்றது. அரசு முறையின் வளர்ச்சியின் பயனாக முழு இலங்கையும் அனுராதபுர ஆட்சியாளர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தது. (குணவர்த்தன 1984 :3, 1978)

கிமு 3 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி பி 3 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தை கல் வெட்டுக்கள் பெருந் தொகையில் கிடைத்துள்ளன. இக் கல்வெட்டுக்களில் உள்ள தகவல்களின் படி பெரும் செல்வம் படைத்தனவான இச் சமூகக்குழுக்கள் பற்றிய செய்திகள் நிறைய கிடைத்துள்ளன. இவ்வயர் குழுக்கள் சமய நிறுவனங்களுக்குப் பொருளாதார உதவிகளை வழங்கி ஆதாரித்ததையும் அறிய முடிகிறது. பிற்காலத்தில் "சுவின்" "சம்தனு" "ஓதோல்" என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்பட்ட உயர்குலத்தவர்களின் பரம்பரை முன்னோர்களே இவ்வயர் குடியினரைக் கொள்ளமுடியும்.

ஆசியாவின் பிற்பகுதிகளில் இலங்கையின் வரலாற்றில் உள்ளது போன்ற நிலமைகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வைச் செய்வதன் மூலமும் பல விடயங்களைத் தெளிவு படுத்தலாம். சீனா, நேபாளம், தாய்லாந்து, பர்மா கொரியா, இந்தியா, யப்பான் என்பன இலங்கையுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதற்கு பொருத்தமானவை. இது தொடர்பாக சில குறிப்புக்களை கூறுதல் பொருத்தமானது.

மேற்குறித்தவற்றுள் திபெத் ஆசிய நிலமானியத்துக்கு சிறந்தவோர் மாதிரியாகும். அங்கு மத்தியப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரமுடைய அரசு, பிரபுக்குலம், மடாலய நிறுவனங்கள் என்ற மூன்று நிறுவனங்களினதும் பிணைப்புடைய நிலமானியமுறை வளர்ச்சியுற்றிருந்தது. இம்முறை 20 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை நிலைத்திருந்தது. திபெத்தில் நிலத்தின் உடைமை உலகியல் அதிகாரமுடைய பிரபுக்குலத்திடமும், மடாலயங்களின் மதகுருமார்களிடமும் அரசிடமும் ஏறக்குறைய சமபங்காகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. மொத்த நிலத்தின் மூன்றில் ஒன்றிற்குச் சிறிது குறைவான நிலம் நிலப் பிரபுக்களின் உடைமையாக இருந்தது. மீதி நிலம் அரசிடமும் மடாலயங்களிடமும் உடைமையாக இருந்தது. அரசு நிலத்தின் ஒருபகுதி அரசு உத்தியோகம் வகித்த பிரபுக்களுக்கு மீண்டும் பங்கீடு செய்யப்பட்டது. மடாலய மதக்குருக்களிலும் பெரும் பகுதியினர் பிரபுக்குலத்தினைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர் (STRONG 1960).

நேபாளத்தின் நிலமானியமுறையும் திபெத் போன்றதே அங்கு "RAIKAR" எனப்படும் அரசு நிலம்

முக்கியமானதாக இருந்தது. "KIBAT" என்பது பொது நிலம் BIRTA என்பது பரம்பரை உரிமையாகப் பெற்ற நிலம் JAGERA என்பது அரச சேவைக்காகப் பெற்ற நிலம் GUTHI என்பது சமய நிறுவனங்களுக்காக கொடையாக வழங்கப்பட்ட நிலம். இவ்வாறு பல்வகை நில உரிமை முறைகள் அங்கு இருந்தன. (REGMI1976) பர்மாவில் (இன்றைய மியன்மார்) வரலாற்றின் முக்கிய அம்சமாக அரசு, பிரபுக்கள், மதகுருக்கள் என்ற மூன்று பிரிவினர்களுக்கு இடையில் நிலத்தின் உரிமைக்காகவும் செல்வத்திற்காகவும் இடம்பெற்ற போட்டிகளும் சச்சரவுகளும் விளங்கின. பர்மாவின் அரசும் சமூகமும் போட்டி, பரஸ்பர தங்கியிருத்தல் என்ற இரண்டு அம்சங்களையும் வெளிப்படுத்தியது.

மேற்கூறியவாறான பல விடயங்களை நாம் கூறிக் கொண்டே போகலாம். முக்கியமான நோக்கம் இவ்வதாரணங்களைக் கொண்டு ஆசிய நிலமானியம் பற்றி விளங்கிக் கொள்வதற்கான எண்ணக்கருக்களை உருவாக்குவதாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

மூன்று பிரச்சினைகள்

நீண்டகால வரலாற்றையுடைய இலங்கையின் சமூக உருவாக்கத்தின் இயல்புகளை வரையறுப்பதில் பல பிரச்சினைகள் உள்ளன. அதனையொத்த ஆசிய சமூகங்களுடன் ஒப்பீடு செய்து நிலமானிய சமூகம் என வகைப்படுத்துவதிலும் பல பிரச்சினைகள் உள்ளன. இப் பிரச்சினைகளை தொடர் ஆய்வுகள் மூலமும், விவாதத்தின் மூலமே தீர்த்துக் கொள்ள முடியும். நாம் மூன்று விடயங்களைக் குறிப்பிடலாம். இவை மூன்றும் இக்கட்டுரையில் ஏற்கனவே அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. ஆயினும் மேலதிகக் குறிப்புக்கள் தருதல் பயனுடையது.

நிலமானிய சமூகத்தில் நிலத்தில் தனிச் சொத்துடமை

நிலமானிய சமூகத்தில் நிலத்தின் தனிச்சொத்து டமையிருந்ததா? அரசன் நிலம் முழுவதற்கும் உரிமை பூண்டவனாக இருந்தான். சமூதாயத்தின் பொதுச் சொத்தாக நிலம் இருந்ததா? போன்ற வினாக்களுக்கு விடைகள் காணப்பட வேண்டும் தற்போது எமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஆய்வு முடிவுகளின் படி மத்திய காலத்திலும் அதற்கு முந்திய காலத்திலும் நிலத்தில் தனிச் சொத்துரிமை இருந்தது. உலகியல் அதிகாரமுடைய நிலப் பிரபுக்களும், மடாலய மதகுருக்களும் நிலத்தின் உரிமையாளர்களாக அவற்றைத்தமதுகட்டுப்பாட்டில் கொண்டிருந்தோராகக் காணப்பட்டனர் என்பது தெளிவாகிறது. பல்வேறு சிக்கலான நில உரிமை முறைகள் இருந்துள்ளன.

அவை பற்றிய சொற்களிலும் சிக்கல்கள் உள்ளன. இருப்பினும் நில உடமையை அடிப்படையாகக் கொண்ட மடாலய நிறுவனங்களும், நிலப்பிரபுக்களுக்கு நிலவாரத்தை வழங்கும் முறையும் இருந்து வந்தமை தெளிவாகத் தெரிகிறது. (குணவர்த்தன 1979 : குறிப்பாக பக் 53 - 136) உலகியல் அதிகாரமுடைய நிலப் பிரபுக்களிற்கும் நிலத்தில் நேரடியாக உழைப்பவர்களான குடியான்களுக்குமிடையில் இவ்வாறான உற்பத்தி உறவுகள் கண்டியின் சமூக அமைப்பில் காணப்பட்டதை அவதானிக்க முடிந்தது. கண்டியில் இருந்ததைப் போன்றே மத்திய காலத்திற்கு முற்பட்ட சமூகத்திலும் நிலத்தில் தனிச்சொத்துடமை காணப்பட்டது. "பமுணு" அல்லது "பரவெணி" நில உரிமை முறை பழமையானது. பரம்பரை வழி நிலத்தில் உழைக்கும் தேவையற்ற நில உடைமையாளர்கள் சிலரிடம் நிலமானிய சமூகத்தின் நில உடமை உரிமை இருந்து வந்தது. பிற்கால கண்டிச் சமூகத்தில் நிலவிய பொருளாதார உறவுகள் பொருளாதாரம் சாரா உறவுகள் என்பனவற்றை ஒத்த உறவுகள் மத்திய காலத்திற்கு முற்பட்ட சமூகத்தில் காணப்பட்டதா? எமக்குக் கிடைக்கும் உதிரியான சான்றுகளைக் கொண்டு முற்கால நில உடமை முறையினையும், உற்பத்தி உறவுகளையும் பற்றி உறுதியாகக் கூறமுடியுமா? என்பன முக்கியமான வினாக்களாகும். உற்பத்தியின் மேன்மிகையை நில உடைமையாளர்கள் எவ்விதம் பெற்றனர்? பிற்கால கண்டிச் சமூகத்தில் நிலவாரத்தை உற்பத்திப் பொருளாகவும் சேவைக் கடமைகளாக ஆற்றுவதன் மூலமும் வழங்கும் முறை நிலவியது என்பதை நாம் அறிவோம். இதனையொத்த முறையே முற்காலத்திலும் நிலவியது என்றே சான்றுகள் உணர்த்துகின்றன.

நிலத்தில் தனிச் சொத்துரிமை இருந்தது என்ற கருத்துடன், அரசரே நிலத்தில் உரிமையாளர் என்ற கருத்தோடு முரண்படுவதாகக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஐரோப்பிய நிலமானியத்திலும் அரசனே நிலத்தின் உரிமையாளர் என்ற கருத்து இருந்துள்ளது. அரசனின் எல்லாம் தழுவிய முழுமையான அதிகாரத்தை இது குறியீட்டு வடிவத்தில் குறிப்பதாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இராஜத்துரோக குற்றத்திற்காகப் பறிக்கப்பட்ட நிலம் வாரிகரிமையாளர் இல்லாத நிலம் என்பன அரசனின் நிலமாகக் கருதப்பட்டது. இலங்கை போன்ற ஆசிய நாடுகளில் ஐரோப்பாவுடன் ஒப்பிடும்போது நிலமானிய சமூகத்தில் அரசனின் நிலம் ஒப்பிட்டளவில் அதிக அளவினதாக இருந்துள்ளது. அரசனின் நிலம் மதகுருக்களுக்கும் உலகியல் அதிகாரத்தை செலுத்திய பிரபுகுலத்திற்கும் மீள் பங்கீடு செய்யப்பட்டது. இந்நிலங்கள் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டன.

உத்தியோகப் பதவிகளை வகித்தோருக்கும் நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. பெருமளவு அரசு நிலம் இருந்தமையும் அதனை அரசு திட்டமிட்ட முறையில் மறுபங்கீடு செய்தமையும் ஆசிய நிலமானியத்தின் சிறப்பியல்பு எனலாம். இவ்வாறு அரசுத் தன்னிடம் உள்ள நிலத்தைப் பங்கீடு செய்வது ஊரக மட்டத்தில் நிலப்பிரபுக்களின் அதிகாரத்தைப் பலவீனப்படுத்துவதாகவும் இருந்தது. பிரதேசத்தில் மத்தியில் தங்கியிருக்கும் நிலையையும் இது உருவாக்கியது. இவ்விடயம் ஊகத்தின் அடிப்படையில் கூறப்படுகிறதே அன்றி ஆசிய சமூகங்களின் பொதுப்பட்ட இயல்பாக கூறுதல் இயலாது.

நிலப்பிரபுக்களின் உடைமை அரசனின் உடைமை என்ற நில உரிமை முறைகளுடன் மூன்றாவதான சமூதாயப் பொது நிலம் என்ற வகை நில உரிமையுமை இருந்தது. வரலாற்று உதயகாலச் சமூகங்களில் நிலம் சமுதாயத்தின் பொதுச் சொத்தாக இருந்தது என்ற கருத்துக்கு மாறான சான்றுகள் இலங்கையின் முற்கால வரலாற்றில் கிடைத்துள்ளன. வரலாற்றின் தொடக்க நிலையில் நிலம் பொதுச் சொத்தாக இருந்தது. பின்னர் தனியுடைமை தோன்றியது. முன்னைய சமுதாய ஒழுங்கு குலைந்து மாற்றமொன்று ஏற்பட்டதென்று கொள்ளுதலே பொருத்தமாகும். (குணவர்த்தன 1978)

வரலாற்று ஆவணங்களில் நிலம் பொதுச் சொத்தாக இருந்தமை பற்றிய குறிப்புகள் மிக அரிதாகவே உள்ளன. நவீன காலத்தில் பொதுச் சொத்து உடைமையின் எச்சங்கள் என்று கூறக்கூடிய நில உரிமை முறைகள் கண்டியின் எல்லைப்பறப்பகுதியில், சன அடர்த்தி குறைந்த இடங்களில் காணப்பட்டன. கண்டியின் மையப்பகுதிகளில் பொதுச் சொத்து முறை இருக்கவில்லை என்றே கருதலாம். கரையோர மாகாணங்களில் 16 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் அந்நியர் ஆதிக்கம் இருந்து வந்த காரணத்தினால் நிலத்தில் பொதுச் சொத்து முறை காணப்படவில்லை. காலனிய ஆதிக்கம் பரவுவதற்கு உடன் முற்பட்ட கால நில உரிமை முறைகளைப்பற்றிய தகவல்களை ஆராயும்போது கரையோரப் பகுதிகளில் நிலவிய பலவித நில உரிமை முறைகளுள் நிலத்தில் பொதுச் சொத்து என்ற முறை இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. வர்க்க வேறுபாடுகள் உள்ள சமுதாயம் தோன்றுவதற்கு முந்திய காலத்திற்குரியதே நிலத்தில் பொதுச் சொத்து என்னும் வடிவம். அது நீண்டகாலம் ஆங்காங்கே காணப்பட்டது என்று கொள்வதே பொருத்தமானது. நிலமானிய சமூகத்தில் பொதுச் சொத்து முறை இருந்தமை முரண்பாடன்று. ஏனெனில் மேலாதிக்கமுடைய ஓர் உற்பத்தி முறைக்குள்

இன்னொரு உற்பத்தி முறையும் சேர்ந்திருப்பது சாத்தியமான ஒன்றே. சமூக உருவாக்கம் (Social Formation) ஒன்றில் இவ்வாறு ஒன்றுக்குமேற்பட்ட உற்பத்தி முறைகள் கலந்திருந்தால் தவிர்க்க முடியாததும் ஆகும். (J.Taylor 1972)

ஆசிய சமூகங்களில் அரசியல் அதிகாரம் மத்தியப்படுத்தப்படுதல்

ஆசிய சமூகங்களில் அரசியல் அதிகாரம் மத்தியப்படுத்தப்பட்டிருந்தமை தொடர்பான விவாதம் அச்சமூகங்களை நிலமானியம் என வரையறை செய்வதில் பிரச்சனையாக உள்ளது. இலங்கையைப் பொருத்தவரை மூன்று அம்சங்கள் கவனத்துக்குரியவை.

காலனிய ஆதிக்கம் ஏற்படும் வரை அகில இலங்கை ரீதியான மத்தியப்படுத்திய அரசு அதிகாரம் இருந்ததென்ற கருத்து பொதுவாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் இலங்கை வரலாற்றை நுண்ணிதாக உற்றுநோக்கின் பல இராச்சியங்களும் சிற்றரசுகளும் இருந்துள்ளதைக் காணலாம். இலங்கை முழுமைக்குமான ஆட்சியாளன் என்ற கருத்து ஓர் குறியீட்டு வடிவிலான எண்ணக்கருவாகவே 19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை இருந்தது. உண்மையில் பல இராச்சியங்கள் ஒரே சமயத்தில் இலங்கையில் இருந்துள்ளன.

மிகக் கூடிய அளவான மத்தியப்படுத்தல் நிலவிய காலப்பகுதிகளில் கூட மையத்தை நோக்கி அதிகாரம் குவிகின்ற போக்கு இருந்த போதும் மத்திய அதிகாரத்தின் எல்லைகள் வரையறுத்துக் கூறக் கூடியனவாக இருக்கவில்லை. நிர்வாக அதிகாரம் எவ்வாறு மத்தியில் இருந்ததென்பதை விளக்குதல் கடினம்.

மத்தியப்படுத்தல் பிரதான போக்காகக் காணப்பட்ட போதும் அதிகார பரவலாக்கமும் இருந்துள்ளது. மத்தியிலும் பிரதேச அலகுகளிலும் செல்வமும் அதிகாரமும் பரவியும் குவிந்தும் இருந்துள்ளது.

அதிகாரம் மத்தியிலும் பிராந்தியங்களிலும் பரவியிருந்த தன்மையைக் கீழ்க் கண்டவாறு விளக்கிக் கூறலாம்

ஒன்றோடொன்று போட்டியிட்டு முரண்படும் நிலமானிய அமைப்புகளிடையே, சமநிலையை எல்லாவற்றையும் தழுவின அரசு ஒன்றின் தோற்றம் உருவாக்கியது. அத்தோடு இவ் அரசு நிலமானியப் பிரபுக்குலத்தின் நலன்களை காப்பதற்கான கருவியாகவும் விளங்கியது. பல்வேறு நில மானிய அலகுகளிற்கிடையேயும் உள்ளக சுயத்துவம்

இருந்தது. இச்சயத்துவத்தை அவ்வலகுகள் மத்தியில் இருந்த அரசனிடம் கையளித்தன. மத்திய அரசு அதிகாரம் மீண்டும் நிர்வாகப் பதவிகள் காணிகளை மானியமாக வழங்குதல் போன்ற வழிகளில் மறுபங்கீடு செய்யப்பட்டது. இவ்வகையில் அதிகாரமும் செல்வமும் பகிரப்பட்டது. இம்முறைமையின் துணை காப்புக்களாக விளங்கிய நிர்வாகத்துறை அதிகாரிகள் குழாமும் சமயமடாலயங்களும் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றன. அரசன் பதவிகளை வழங்கி பிரபுக்களின் அதிகாரங்களைக் கூட்டினான். மடாலயங்களுக்கு நிலங்கள் தானமாக வழங்கப்பட்டன.

“இறைமை துண்டாடப்படுதல்” “அதிகாரம் கூறுபடுத்தப்படுதல்” ஐரோப்பிய நில மானியத்திலும் யப்பானிய நிலமானியத்திலும் காணப்பட்டதென ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆயினும் இலங்கையிலும் பிற ஆசிய சமூகங்களிலும் நிலமானியத்தின் கீழ் அதிகாரம் கூறுபடுத்தப்பட்டுப் பரவலாக்கப்பட்டிருந்தமை வரலாற்று ஆய்வுகள் மூலம் உறுதி செய்யப்படவில்லை. மத்தியை நோக்கி அதிகாரம் குவிதல் பிராந்தியங்களை நோக்கி அதிகாரம் பரவலாக்கல் என்ற இருபோக்குகளும் மாறியும் ஒருங்கேயும் காணப்பட்டன என்றே கருதப்படுகிறது. ஐரோப்பாவில் கூட இறைமை நிலமானியத்தின் கீழ் பிளவுபட்டு இருந்த போதும், மத்திய அதிகாரம் ஆபத்தான சில கட்டங்களிலாவது தேவைப்பட்ட ஒன்றாக இருந்ததைக் காணமுடியும். ஐரோப்பாவின் பொது இயல்பாக அதிகாரம் கூறுபட்டிருந்தல் அமைந்தது. இலங்கையின் நிலமானிய அமைப்பில் இது பொது இயல்பாக இருக்கவில்லை. ஆயினும் இலங்கையில் அரசுகளின் தோற்ற காலத்திலும் (Formative Stages) இராச்சியங்களின் வீழ்ச்சி காலத்திலும் அதிகாரம் அல்லது இறைமை கூறாக்கப்படும் போக்கைக் காணமுடிகிறது (இலங்கையில் கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு முந்திய சில நூற்றாண்டுகள் அரசுகளின் தோற்ற காலம் ஆகும். கி.பி, 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலம் இராச்சியங்களின் வீழ்ச்சிக்காலம் ஆகும்)

அண்மைக் காலத்து ஆய்வுகள் ஆசிய சமூகங்களில் மத்தியப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரம் வெளிப்படையான, தெளிவான அம்சமாக இருந்தது என்பதை மறுப்பதாகவும் அதிகாரம் கூறுபடுத்தப்பட்டு பரவலாக்கப் பட்டிருந்தது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

எஸ்.ஜே.தம்பையாவின் மண்டல அரசு (Galactic Polity) என்னும் எண்ணக்கரு ஆசிய சமூகங்களில் எவ்வாறு மத்தியை நோக்கியும் மத்தியில் இருந்து

விலகிப் பிராந்தியங்களை நோக்கியும் அதிகாரம் குவிந்தும், விலகியும் செல்லும் போக்குகள் ஒருங்கே செயற்பட்டன என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அவர் இவ் எண்ணக்கருவைப் பிரியோகித்து ஆசிய சமூகங்களை ஆராய்ந்ததோடு இலங்கையின் அரச முறையையும் இந் நோக்கில் ஆராய்ந்துள்ளார். (தம்பையா 1976, 1977) பேர்ட்டன் ஸ்டீன் (Burton Stein) கூறிய “கூறாக்கநிலை அரசு” (Segmentary State) என்ற கருத்திலும் அதிகாரம் கூறாக்கப்பட்டுப் பகிரப்பட்டிருந்தது என்ற விடயம் உள்ளடங்கி இருப்பதைக் காணலாம். சீனாவை மிகையான மத்தியப்படுத்தப்பட்ட அதிகார வகுப்பு ஆளுகை Highly Centralised and Bureaucratic) அதே நேரம் யப்பானிய நிலமானியத்தை அதிகாரப் பரவலாக்கப்பட்ட நிலமானியம் என்றும் ஒன்றில் இருந்து மற்றதை வேறுபடுத்தும் வகையிலான நோக்கு முறை கேள்விக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (Moulder 1977) ஆதலால் ஐரோப்பிய நிலமானியத்திற்கும் ஆசிய சமூக உருவாக்கங்களிற்குமிடையே உள்ள வேறுபாட்டை பொதுப்பட்ட ஒன்றாகக் கூறமுடியாது. வரலாற்றில் குறிப்பிட்ட கட்டங்களிடையே உள்ள சூழமைவின் படி இவ்வியல்புகள் அவற்றில் ஆங்காங்கே வெளிப்பட்டன என்று கொள்வதே பொருத்தமானது

நிலமானியம் - வகையும் உபவகையும்

நிலமானியம் என்ற வகைக்குள் ஓர் உபவகை (Sub Type) என ஆசிய சமூகங்களையும் இலங்கையையும் அழைக்கலாமா? இவ் உபவகை ஐரோப்பிய , யப்பானிய நில மானியங்களில் இருந்து அடிப்படையில் வேறுபட்டதா? ஐரோப்பிய நிலமானியத்தில் இருந்து முதலாளித்துவம் நோக்கிய மாற்றம் ஏற்பட்டதைப் போன்றுமாற்றங்களைக் கொண்டு வரக்கூடிய உள்ளக சக்திகள் ஆசிய சமூகங்களில் ஏன் செயற்படவில்லை? இத்தகைய உள்ளக சக்திகளை தோற்றுவிக்கும் ஆற்றல் ஆசிய சமூகங்களிற்கு இருக்கவில்லையா? என்பன முக்கியமான வினாக்களாகும்.

மேற்குறித்த பிரச்சினை சமூகவியல் வகைமைகள் சார்ந்தும் வரலாற்றின் இயக்கவியல் சார்ந்தும் பரிசீலிக்கப் பட வேண்டியவை. “நிலமானிய உற்பத்தி முறைமை” என்ற சமூகவியல் வகைமையை ஐரோப்பாவின் நிலமானியத்திற்கு உரிய ஒன்று எனவும், ஆசிய சமூகங்களின் உற்பத்தி முறை நிலமானியம் அன்று, அது வேறுபட்ட ஒன்று என்றும் விவாதிப்பதற்கு இடமில்லை என்றே கூறலாம். இவ்வாறு விவாதிக்கும் ஒருவர் நிலமானிய உற்பத்தியின் உண்மையான மாதிரி ஐரோப்பாவே என்றும், ஆசியாவின் சமூக உருவாக்கங்கள் அதனிலிருந்து உருமாற்றங்களைப்

பெற்ற வேறொரு வகை என்றும் கூற வேண்டி ஏற்படும். அல்லது ஆசிய சமூகங்கள் முற்றிலும் வேறுபட்ட உற்பத்தி முறை என்றும் ஐரோப்பாவுடன் அவற்றுக்கு உள்ள ஒற்றுமைகள் வெறும் மேற்தோற்ற அளவிலானவையே என்றும் கூற வேண்டி ஏற்படும். இவ்வாறான ஐரோப்பிய மைய நோக்கு முறைக்கு இன்று ஆய்வாளர் மத்தியில் வரவேற்பு இல்லை எனலாம். ஆயினும் ஆசிய சமூக உருவாக்கங்கள் பற்றிய விளக்கவுரைகள் பலவற்றில் இத்தகைய ஐரோப்பியமைய நோக்கு உள்ளாந்து காணப்படுகிறது. இந்நோக்கு முறைக்கு மாறாக ஐரோப்பாவிலும் யப்பானிலும் நிலமானியம் தோன்றுவதற்கு முன்னர் ஆசிய சமூக உருவாக்கங்கள் சிலவற்றில் நிலமானியம் இருந்தது; இலங்கையில் அவ்விதம் நிலமானியம் முன்னரே உருவாக்கம் பெற்றிருந்தது என்று விவாதிக்க முடியும். ஐரோப்பா, யப்பான் என்பனவற்றிற்கும் ஆசியாவின் நிலமானியங்களிற்கும் இடையிலான வித்தியாசங்களை நிலமானியம் என்ற வகையின் உப வகைகளுக்கிடையிலான வித்தியாசமாகவே பார்க்க வேண்டும் என்றும் கூறலாம்.

வரலாற்று இயங்கியல் நோக்கிலும், ஐரோப்பிய நிலமானியம் மாற்றத்திற்கான சக்தியை கொண்டிருந்தது ஏன் என்பதையும் விளக்கவேண்டும். ஐரோப்பிய நிலமானியம் வரலாற்றில் பிந்தித் தோன்றியது. அது பலவீனமாக இருந்தது என்பது ஒரு காரணம் மற்றது அதன் உள்ளக வளர்ச்சியும் பிராந்திய பூகோள நிலையில் அதன் வெளியக உறவும் அதன் மாற்றத்திற்கு சாதகமான நிலைமைகளை உருவாக்கின என்றும் கூறலாம். ஐரோப்பிய நிலமானியம் நிலமானியத்திற்குப் பிந்திய ஒரு சமூகமாக மாறுவதற்குரிய வரலாற்று தேவைகள் அங்கு எழுந்தன. இது போன்றதொரு நிலை உலகின் வேறு எப்பாகத்திலும் வரலாற்றின் எந்தக் கட்டத்திலும் உருவாகவில்லை.

நிறைவாக ஐரோப்பாவிலும், ஆசியாவிலும் வளர்ச்சியுற்ற நவீனத்திற்கு முந்திய சமூக உருவாக்கங்கள் பற்றிய எமது அவதானிப்புகளைப் பின்வருமாறு கூருக்கிக் கூறலாம்.

1. ஐரோப்பிய நிலமானியத்தின் உள்ளக மாற்றங்கள் ஐரோப்பாவிற்கு வெளியே உள்ள வளங்களின் பயன்பாடு மூலம் தூண்டப்பெற்றன. காலனித்துவ இராணுவ, வர்த்தக விஸ்தரிப்பு இவ்வளங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள உதவியது.
2. ஆசியாவின் ஒரு மூலையில் இருந்த யப்பான் ஏனைய ஆசிய நாடுகளை ஒத்த வளர்ச்சியைக் கொண்டிருந்தது. ஆயினும் அதனை பிரத

தியோக வரலாற்றின் சூழமைவும் காரணிகளும் அதன் முதலாளித்துவ வளர்ச்சிப் பாதையில் இட்டுச் சென்றன. அந்நாடு மேற்கு உலகின் தாக்கத்தில் இருந்து தன்னைப் பாது காத்துக் கொண்டதோடு துரிதமான உள்ளக வளர்ச்சியையும் அடைந்தது

3. ஆசியாவின் உன்னதமான நாகரிக சமூகங்களில் ஏன் முதலாளித்துவம் தோன்றவில்லை என்ற கேள்வியை யோசப் நீதாம் (Joseph Needham) முன்வைத்தார் என்பதை இக் கட்டுரையில் முற்பகுதியில் ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டோம். இதற்கான விடையைத் தேடுவதற்காக நாம் ஐரோப்பிய நிலமானியத்திற்கும், ஆசிய நிலமானியத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசங்கள் எவை என்பதை ஆராய வேண்டிய தேவையில்லை. யப்பான் ஏன் முதலாளித்துவப் பாதையில் முன்னேறியது என்றால் அங்கு சாதகமான நிலைமைகள் சங்கமித்தன (Felicitous Confluence of Factors) என்று போல் பறன் கூறுவார். (Baran 1957 : 158) யப்பானின் விதிவிலக்கான இயல்பை (Japanese Exceptionalism) அதன் உள்ளக இயக்கவியலில் தான் கண்டு கொள்ள முடியும். இதேபோல ஆசியாவில் உலகின் முதலாவது நவீன வர்த்தக குடியரசு (Mercantile Republic) ஆசிய நாகரிகங்கள் செழித்து வளர்ந்த நிலப்பகுதிக்கு அப்பால் சமுத்திரத்தின் மத்தியில் போர்ணியோ தீவில் தோன்றியது. Lan - Fang Republic (லான்பாங் குடியரசு) எனப் பெயர்பெற்ற இக்குடியரசு 1777 - 1884 காலத்தில் காலனித்துவப் பின்புலத்தில் தோன்றி நிலைபெற்றிருந்தது. ஆகவே குறிப்பிட்ட சூழமைவின் வரலாறும் இயங்கியலும் தாம் நீதாம் எழுப்பிய கேள்விக்கான விடையைக் காண்பதற்கு உதவக் கூடியன.
4. நான் இக்கட்டுரையில் வரலாற்று எழுத்தியல் தொடர்பான பல கேள்விகளை முன் வைத்தேன். இவை யாவற்றுக்குமான திருப்தியான பதில் என்னிடம் இல்லை. ஆயினும் நான் குறிப்பிட்ட கோட்பாடுகள், எண்ணக்கருக்கள், ஆகியவற்றின் துணையுடன் இக்கேள்விகளுக்கான விடையைக் கண்டறியும் முயற்சியில் நாம் முன்னோக்கிச் செல்லமுடியும். இலங்கை வரலாற்றின் ஆய்வில் நிலமானிய உற்பத்திமுறை (Feudal Mode of Production - FMP) என்ற எண்ணக்கருவின் பிரயோகம் எமக்கு வழங்கக்கூடிய சாத்தியப்பாடுகளை இக்கட்

டுரையில் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

பின்னிணைப்பு 01

நவீனத்திற்கு முந்திய காலத்துவ சமூக அமைப்பினை நன்கு விளக்கும் காட்டுரு என்ற தலைப்பில் தரப்பட்ட அமைப்பு பட விளக்கம் இங்கு, பின்னிணைப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளது. நவீனத்திற்கு முந்திய சமூகம் அடுக்கமைவுடைய "பிரமிட்" வடிவிலான கட்டமைப்பைக் கொண்டது. காட்டுருவில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள சமூகவர்க்கங்கள் மேலிருந்து கீழாக

அரசன் என்ற கருத்து. அருவமான கருத்து மட்டுமே நபர் அன்று (King Conceptual Ritual)

அடுத்த நிலையில் முடி சூடிய அரசன் இருப்பு. அவரோடு அரசனின் உறவினர் அரசவை உத்தியோகத்தர், மத குருமார் உள்ளனர்.

அரசன் மனைக்கு வெளியே இதே மட்டத்தில் இருபெரும் குழுமங்கள் உள்ளன. அவை

3.1 மதசார்பற்ற உயர்குழாம் (Secular Elite) பிரபுக்குலம், அவர்களது

உத்தியோகத்தர்கள் உதவியாட்கள்

3.2 மதசார்புடைய மதகுருமார் மடாலய ஒழுங்கமைப்பு

இந்த இரு பிரிவினரும் அதிகாரம் மிக்க பிரபுக்குலம். முக்கியஸ்தர்கள் என்போரைக் கொண்டது.

இவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் மக்கள் திரள் உள்ளது. அந்தப் படிநிலையில் உயர் குழாம்களுக்கு கீழே இடைத்தரக் குழுக்கள் (Intermediate Group) உள்ளன.

மக்கள் திரளில் (Masses) மூன்று தெளிவான குழுக்கள் உள்ளன.

5.1 குடியான்களும் கை வினைஞர்களும் (Peasants And Craftsman)

5.2 நிலத்தைப் பொதுச் சொத்தாக கொண்ட குடியான சமூகக்குக்கள். இவை

வளர்ச்சியின் குறைந்த படியில் உள்ளன.

5.3 இதற்கும் அடுத்த நிலையினரான வேட்டையாடுதல், உணவு சேகரிப்பு, மந்தை

மேய்ப்பு சமூகங்கள்

5.4 அடுக்கமைவின் அடித்தளத்தில் உள்ளேர் அடிமைகள் (Slaves) ஆவர்

இக்கட்டுரு சேனக பண்டாரநாயக்கவின் நூலின் (2012) பக் 71 இல் இருந்து பெறப்பட்டது.

புதிய சொல்

கலை இலக்கிய எழுத்துச் செயற்பாட்டுக்கான இதழ்

சொல் 08

ஜனவரி - மார்ச் 2018

ஆசிரியர் குழு

தி.சதீஷ்குமார்

கிரிசாந்

அருண்மொழிவர்மன்

நிவேதா யாழினி

இதழ் வடிவமைப்பு

மதுரன் ரவீந்திரன்

(Puppeteer Studios)

அட்டை ஓவியங்கள்

நிலாணி யோசப்

தொடர்புக்கு

முகவரி : சி.கிரிசாந்

கேணியடி லேன்,

திருநெல்வேலி,

யாழ்ப்பாணம்.

மின்னஞ்சல் : puthiyasol@gmail.com

அ.யிரியாந்தி

யாருமற்ற பிரகாரம்
நான், நீ
மற்றும்
ஒளி உமிழும்
ஒரு சிறு மணி விளக்கு

பிரானே
இருண்ட பீடத்திலும்
மினுங்கும் உடலோய்
மடிந்த உன் உதடுகளின் முடிவில்
யுகம் யுகமாய்க் கசந்த முறுவல்
பாதி மூடிய உலோக விழிகளிலோ
பறவையொன்றின் சாந்தம்

தேவ
என் பெம்மானே
இப் ப்ரியம் மிகு காதலை
எங்கு வைக்க
உன் காலடியிலா
அன்றி...

பவித்திரமிழந்தன அந்நாட்கள்

எம்பொருட்டு இறந்தவர்களுக்கும்

இருப்பவர்களுக்கும் ஏற்றிய
மெழுகொளியில்

நிர்வாணிகளானோம் கூச்சமற்று

தீபங்களில் செழும்பேறிக்

கனத்தது காலம்

காளியாச்சி...

ஒளிவற்றிப் போயினையே உன் கண்கள்

தாய்மார்

புரண்டழப் புரண்டழ

தாகிகளின் பொருட்டு

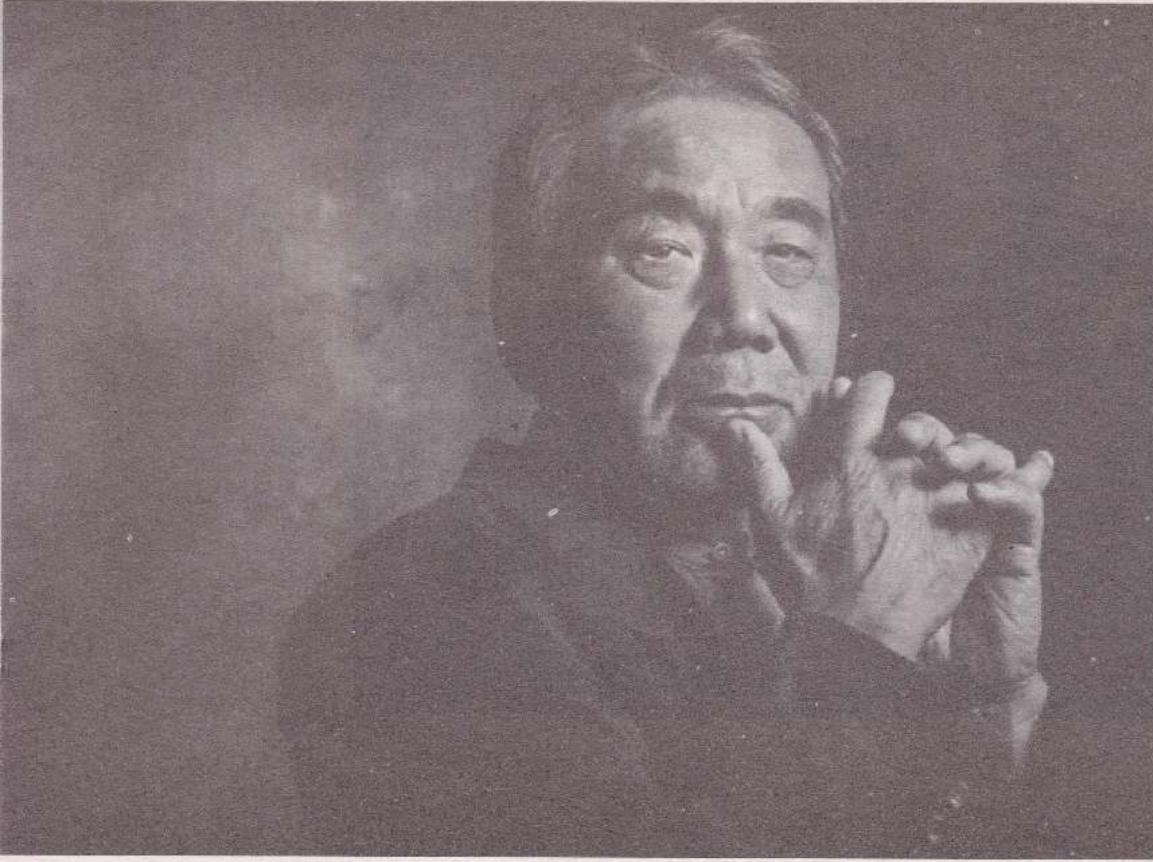
வெறுமையை ஊற்றினோம்

இம்முறை

எமக்கு வாய்த்ததென்னவோ

இசைகுலைந்த பாடல்....

- கார்த்திகை முன்னிரவு 2016 -

விநோத நூலகத்தின் புதிர்வழிப் பாதைகள்

01

நீங்கள் யாராவது பீதோவனின் ஒன்பதாம் சிம்பொனிய இசையைக் கேட்டதுண்டா? ஒரு மணித்தியாலம் ஐந்து நிமிடங்கள் நீளக்கூடிய பல்வேறு வகையான உணர்வுகளின் கலவை. கண்களை மூடிக்கொண்டு காதுகளால் பார்க்கவும் கேட்கவும் நுகரவும் உணரவும் கூடிய இசைத் துணுக்குகள் ஏராளமாகப் பரவிக்கிடக்கிறன. இது வரை பதினாறு முறை கேட்டிருப்பேன். இதை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் போது பதினேழாவது முறையாக - நீங்கள் வாசிக்கும் போது இருபத்தோ முப்பத்தோ என்று தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு முறை கேட்கும் போதும் நீண்ட கோர்வையான இசையின் நடுவில் - எதேச்சையான ஒரு இசைத்துணுக்கின்பால் இழுபட்டு, ஆழ்மனதினுள் புதைந்து வெளிச்சமே படாத ஞாபகங்களை மீட்டிக்கொண்டுவந்துவிடும். இதை

அனுபவம் என்று சொல்லமாட்டேன். உணர்வு - நினைவுகளில் இருந்து அகன்று போய் ஆனால் இன்னமும் அழியாமல் இருக்கின்ற சம்பவங்களை மீட்டுவதை அனுபவம் என்று சொல்லவே மாட்டேன். வதை - மறந்து போன ஞாபகம் ஒன்றைப் பற்றிய யோசனை மீண்டும் எழுவது எவ்வளவு கொடூரம். உணர்வு நிலைக்கும் வதை நிலைக்கும் இடையே ஒரு இசைத்துணுக்கினூடு பயணம் செய்வதை நான் அதிகம் விரும்புகிறேன். நீங்களும் விரும்புவீர்கள். இதனாலேயே பீதோவனின் ஒன்பதாம் சிம்பொனியை உங்களையும் கேட்கச் சொல்கிறேன்.

பீதோவனின் ஒன்பதாம் சிம்பொனியின் இடைநடுவே வார்த்தைகளும் வசனங்களும் சேர்ந்திசைக்கின்ற குரல் பின்னணிகளும் கேட்கும். ஜெர்மானிய கவிஞரான Schiller இயற்றிய Ode to Joy

என்ற கவிதையும் பீதோவன் சேர்த்த வார்த்தைகளும் இசைப்பின்னணியில் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும். வலிமை மிகுந்த இசையின் மேலாக வருகின்ற கவிதை - தனது தனித்த நிலையிலிருந்து மேலும் வலிமையாகின்றது.

Your magic binds again

What convention strictly divides;

All people become brothers,

Where your gentle wing abides. ¹ - மெலிதாக எழுகின்ற இசைத்துணுக்குகளுக்கு இடையே வார்த்தைகள் கனமானதாக வெளிப்படுகின்றன.

ஏன் இசையையும் வார்த்தைகளையும் பற்றிய இவ்வளவு நுட்பமாக அவதானங்களைச் சொல்ல வேண்டிய தேவை எனக்கு ஏற்படுகின்றது என்ற சந்தேகத்தை நீங்கள் இன்னமும் என்னிடம் கேட்காமல் இருப்பது வியப்பளிக்கிறது. இப்போது கேட்கலாம்- ஆனால் அதற்கு முதல்,

(02)

இன்றைய சூழலில் இதுபோன்ற வார்த்தைகளை அறிமுகப்படுத்துவதில் பெரிய பிரயோசனம் ஒன்றும் இல்லை. இதைவிட அதிக வீச்சான, ஆழமான, புரியாத வார்த்தைகள் கணனி எங்கும் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. ஒரு பெரும் எழுத்தாளரோ அல்லது பிரபலமான முகப்புத்தக பதிவாளரோ தப்பித்தவறிக் கூட ஒரே வசனங்கள் எழுதிவிட்டாலும் - எங்கிருந்தோ ஒரு வார்த்தையைக் கண்டுபிடித்து, அவர்களின் வசனங்களிற்கு பெரும் பொழிப்பே உருவாக்கிவிடுவார்கள். இந்த அந்நியமான கொள்கைகள் கோட்பாடுகள் எல்லாம் இல்லாமல் ஒரு கலைவடிவத்தை ரசிக்க முடியாதா என்று நீங்கள் கேட்கலாம். அப்படியான எண்ணம் உங்களுக்குள் உருவாகிவிட்டாலே - இப்போதே இதைக் கடந்து பகுதி 03ற்கு செல்லுங்கள். இவை உங்களுக்கானவை அல்ல.

1966 களுடன் கொள்கையளவில் முடிந்துபோன வடிவம் Surrealism. இதைத் தமிழில் அடிமன வெளிப்பாட்டியம் என்கிறார்கள் (1). 1924 ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் உலகமகா யுத்தத்தின் போது கவிஞர் Andre Breton இனால் இவ்வடிவம் தலைமை தாங்கப்பட்டது. இதை இவர் - " தூய நிலை உளவியல் தன்னியக்கவாதம், அதாவது எதை வெளிப்படுத்த விரும்புகிறோமோ அதை, எந்த கட்டுப்பாடுகளும் இல்லாமலும் - அழகியல், அறம் போன்றவற்றின்

மீதான அக்கறையினை கருத்தில் கொள்ளாமல், சிந்தனையினை அதன் வடிவிலேயே முன்வைப்பது." ² என்று வரைவிலக்கணப்படுத்துகிறார். இதை ஜெயமோகன் வரைவிலக்கணப்படுத்தும் போது புலன்களால் நாம் காணும் யதார்த்தத்திற்கு உள்ளே நம் ஆழ்மனம் அறியக்கூடிய இன்னும் தீவிரமான ஒரு யதார்த்தம் உள்ளது என்று நம்பி அதை வெளிப்படுத்த முயலும் அழகியல் வடிவம் என்கிறார். ³ இவை எல்லாம் ஒரு புறம் இருக்க - Surrealism என்பதை இவ்வாறு எளிதாக அடையாளப்படுத்துவோம் - கற்பனையின் அசல் வடிவம்.

நவீன (அதாவது அக்கால - 1924கள்) சமூகத்தின் பகுத்தறிவுக் கொள்கைகள் எல்லாவற்றையும் உடைத்தெறிந்து - கடுமையான சட்டங்களுக்கு எதிராக வன்மையான எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் முகமாகவே Surrealism பரவத்தொடங்கியது. எந்தவித கட்டுப்பாடுகளும் அற்ற கற்பனையின் வெளியில் தமக்கெதிரான அதிகாரத்தையும் கொள்கைகளையும் எதிர்த்துக்கொண்டிருந்தது Surrealism. ஓவியத்தில் இருந்து தொடங்கி ஒவ்வொரு கலைவடிவமாக பரவியது.

சிக்மன்ட் பிராய்ட் (Sigmund Freud) இன் படைப்புகள் சர்ரியலிஸ்ட்களின் மீது ஆழமான செல்வாக்கை செலுத்தின. மிக முக்கியமாக அவரின் கனவுகளின் விளக்கம் The Interpretation of Dreams (1899) பெருமளவு பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. பிராய்ட் கனவுகளின் முக்கியத்துவம் பற்றியும் - கனவுகள் நிஜமனிதர்களின் உணர்வுகளோடும் விருப்பங்களோடும் ஏற்படுத்துகின்ற வலிமையான பிணைப்புக்கள் பற்றியும் தெளிவாக விபரிக்கின்றார். இது சர்ரியலிஸ்ட்க்கு ஒரு நெறிப்படுத்தும் கையேடு போல மாறியது.

Existentialism மற்றும் individualism இன் வருகையினால் Surrealism நேரடிப்புழக்கத்திலிருந்து விடுபடத்தொடங்கியது. 1966 களில் பெயரளவில் மற்றைய சிந்தனைகள் Surrealism இன் புழக்கத்தை மறைத்தாலும் - இன்னமும் இது கலைவடிவங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றது.

இலக்கியத்தில் இதன் வருகை பெரும் அதிர்வை ஏற்படுத்தியது. சர்ரியலிச இலக்கியத்தின் பொதுத் தன்மை என்று எதையும் வகைப்படுத்திவிட முடியாது. இருந்தும் பெரும்பாலான படைப்புகளில் கனவையும் நிஜத்தையும் இணைத்தார்கள். வாசகனால் ஊகிக்கமுடியாத பிரமிப்பூட்டத்தக்க உருவகங்களையும் கவிதை முறையில் கதை சொல்லுகின்ற பாணியையும் பின்பற்றினார்கள். கவிதை முறையில் கதை சொல்லும் போது, விரிந்த அழகியலுடன் கூடிய

கனவு வெளியினை உருவாக்கிவிடலாம் என்றறிந்து பின்பற்றினார்கள்.

இலக்கிய வகுப்பு ஒன்றினை நான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பது எனக்கே புரிகின்றது. அதனால் அதிகம் இழுத்துக்கொண்டு போகாமல் உபபகுதிக்குள் போகலாம்.

(02 - இடைச்சொருகல்)

Goodreads இணையதளம் தெரிவு செய்த சிறந்த எண்பத்து எட்டு சர்ரியலிச இலக்கியப்படைப்புகளைப் பற்றிப் பார்ப்போம்.¹

- 1.Kafka on the Shore &Haruki Murakami
- 3.The Wind&Up Bird Chronicle &Haruki Murakami
- 4.Metamorphosis and Other Stories &Franz Kafka
- 6.Hard&Boiled Wonderland and the End of the World & Haruki Murakami
- 12.1Q84 &Haruki Murakami
- 13.After Dark &Haruki Murakami
- 20.A Wild Sheep Chase (The Rat, #3) &Haruki Murakami
- 53.The Elephant Vanishes & Haruki Murakami

(02- முடிப்பு)

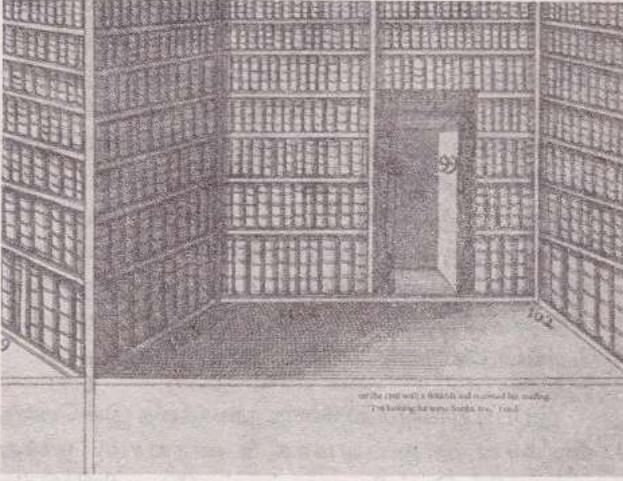
இப்போது உங்களுக்குப் புரிந்திருக்கக்கூடும். ஏன் இலக்கிய வகுப்பு என்று. Surrealism என்ற இலக்கிய வடிவத்திற்கு உதாரணம் கூறச்சொன்னால் ஹருகி முரகாமியின் அனைத்துப் படைப்புகளையும் பட்டியலிட்டுவிடலாம். Surrealism என்ற இலக்கிய வடிவத்தின் உருவமாக ஹருகி முரகாமியின் நாவல்கள் இருக்கின்றன என்பதற்கு மேலுள்ள பட்டியலே சாட்சி. இருந்தும் பெரும்பாலான விமர்சகர்களும் விமர்சனங்களும் ஹருகி முரகாமியை Surrealism வடிவத்தினூடு ஒத்துப் பேசி பார்த்ததே இல்லை. ஏன்? ஒரு வடிவத்தின் தூண் மாதிரி இருக்கும் ஒரு எழுத்தாளர் - அவ்வடிவத்தின் மூலமாக விமர்சிக்கப் படாமையே வருத்தமளிக்கிறது. காஃகாவின் Surrealism நூல்களோடு ஒப்பிடும் அளவும் - அதைத்தாண்டிய ஆழமான கலைவடிவத்தையும் சிருஷ்டிக்கின்ற ஹருகி முரகாமியின் குறுநாவல் ஒன்றைப்பற்றியே சொல்லப்போகிறேன். இது மேலுள்ள பட்டியலில் இல்லை. பட்டியல் மட்டும் அல்ல - தமிழ் இலக்கிய சூழலில் அதிகம் கவனம் பெறாத ஒன்று.

இனி வரும் அத்தியாயங்களில் நான் பீதோவனின் ஒன்பதாம் சிம்பொனி பற்றியோ அல்லது Surrealism பற்றியோ பேசப்போவதில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு வரிக்குப் பின்னாலும் இவையிரண்டும் மிகவும் ஆழமாக ஊடுருவிச் செல்லும்.

(03)

Novella எனப்படுகின்ற இலக்கியப்பிரதி வடிவை தமிழில் குறுநாவல் என்றழைப்பார்கள். இரண்டு அல்லது மூன்று கதைக்கருக்களை மையமாக கொண்டதும் நீண்ட சிறுகதையாக அல்லது குறுகிய நாவலாக கருதத்தக்க வடிவம். குறுநாவல் வடிவம் பெரும்பாலும் எல்லையற்ற எழுத்துப்பாணியில் (Free style) எழுதுகின்றவர்களால் கையாளப்படுகின்றது. ஹருகி முரகாமியின் வினோத நூலகமும் வடிவ வகைக்குள் குறுநாவலாகவே கருதப்படுகின்றது. இருந்தும், பிரதி பேசுகின்ற கருவின் அடிப்படையில் இதனை சிறுகதையாகவே கருதுகின்றேன். மேலை நாடுகளில் வினோத நூலகத்தை குறுநாவலாகப் பார்ப்பதற்கு முக்கிய காரணம் - ஆங்கிலத்திலோ மற்றைய மொழிகளிலோ அதிக படங்களுடன் கூடிய புத்தகமாக வெளிவந்தது. தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை ஜி. குப்புசாமி செய்திருக்கிறார். மிகவும் நேரத்தியான மொழிபெயர்ப்பு. கதையின் உயிரோட்டமான மொழியினை பிசகு இல்லாமல் தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்திருப்பார்.

வினோத நூலகத்தின் புத்தக வடிவமைப்பு கவனிக்கத்தக்க ஒன்று. சிறுகதையைப் போலவே நூற்பிரதியும் ஆச்சரியங்களும் புதிர்களும் நிரம்பியவை. நூலாக்கம் பொதுவான இலக்கியப் பிரதிகளைப் போல அல்லாமல் வித்தியாசமானதாகவும் பார்த்த மாத்திரத்தில் கவரக்கூடிய வகையிலும் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதியின் ஆரம்பத்திலேயே நீள்பக்கமாக திறக்க வைக்கிறார். சமாந்தர பக்கங்களில் ஒரு பக்கம் எழுத்துப் பிரதியும் மற்றைய பக்கம் ஓவியங்களும் அச்சிடப்பட்டிருக்கும். எழுத்துருக்கள் வழமையான அளவிலும் சற்றுப் பெரிதாக அச்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து வருகின்ற ஓவியங்கள் கதையின் நீட்சியினை சொல்லிக்கொண்டு போகும். ஒரு பக்கத்தில் அரை நிலவும் தொடர்ந்து அரை டொனல்ட்டும் அதைத் தொடர்ந்து மிகுதி நிலவும் அச்சிடப்பட்டிருக்கும். பிரத்தியேகமான அட்டை வடிவமைப்பு. தமிழில் பூனைகள் நகரம் தொகுப்பில் வினோத உலகம் ஒளிந்துகொண்டிருக்கிறதே. பூனைகள் நகரம் ஜி. குப்புசாமியால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட முரகாமியின் சிறுகதைகளைக் கொண்ட புத்தகம்.

“...முரகாமி இதற்குமுன் அவருடைய சில நாவல்களிலும் சிறுகதைகளிலும் மாய எதார்த்த வகைமையை பயன்படுத்தியிருக்கிறார். ஆனால் வினோத நூலகம் சிறுவர்களுக்கான “சித்திரப் புத்தகம்” என்ற பாவனையில் எழுதப்பட்ட ஒரு “அடல்ட்” நாவல். முரகாமியின் எழுத்தில் தென்கிழக்கு ஆசியாவின் உடலில் தென்னமெரிக்க உடை அணியப்பட்டிருப்பதாக வாசிப்பின்போது தோன்றியது...”⁵

முரகாமியின் வினோத நூலகம் வெளிவந்த ஆரம்ப காலகட்டத்தில் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டது. வெறுமனே ஒற்றைத் தளத்தில் நகர்வதாகவும் கனவுகள், கோர்வைகள் மட்டுமே எஞ்சுகின்றன என்றும் இகழப்பட்டது. பின்னரான விரிவான வாசிப்பு - வினோத நூலகத்தின் பூட்டப்பட்ட கதவுகள் அனைத்தையும் திறந்தது; திறந்துகொண்டிருக்கின்றது. முதலாம் வாசிப்பின்போதே வினோத நூலகம் என்னளவில் சிறந்த படைப்பாக உணரப்பட்டது. வழமையாக குறைவான சொற்கள் வேகமான நடையை ஏற்படுத்தும். ஆனாலும் குறைவான சொற்களினூடு மெதுவான உணர்வுப் பரிமாற்றத்தை முரகாமி ஏற்படுத்தக்கூடியவர்.

கதை ஒரு தளத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் வாசகர் கதையை நகர்த்திச் செல்ல பல நுழைவாயில்கள் கதைக்குள் இருக்கின்றன. வினோத நூலகத்தை இன்றைய வாசகர்கள் பலவாறு திறந்து அணுகுகின்றார்கள். இன்னும் பலர் அதனை மிகவும் சாரணமாகவே - சாகசக்கதைகள் கேட்பது போல கடந்து போகின்றார்கள். Lewis Carroll எழுதிய Alice in Wonderland ஐ ஒட்டிய கனவுலகங்களை சிருஷ்டித்து எழுதியிருக்கிறார் என்றும் பரவலாக பேசப்படுகின்றது.⁶ எது எவ்வாறாக இருந்தும் வினோத நூலகத்தை நெருங்கி வாசிப்பது அதிக சுவையைத் தரும். வெறுமனே சம்பவங்களை

அடுக்கிக்கொண்டு போகின்ற தட்டையான கதையாக முதலில் வினோத நூலகம் விமர்சிக்கப்பட்டாலும், சம்பவங்கள் அனைத்தும் குறியீடாக கதையை நகர்த்திச் செல்கின்றன. இதை நவீன இலக்கியத்தின் புதிய முயற்சி என்று கூட சொல்லமுடியாது. ஆழ்மன உணர்வுகளைத், தேவைகளை சொற்களின் ஊடாக வெளிப்படுத்தி விடாமல் அவற்றை சம்பவங்களாக குறியீடு செய்வதன் மூலம் கதையை நகர்த்துகின்றார். ஆழ்ந்து வாசித்த வாசகர் ஒருவரால் இதனை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளமுடியும். இந்த நுட்பமான அணுகுமுறை புரியாத பொழுது, படைப்பு வெறும் சம்பவங்களினால் ஆன தொகுப்பு போலவே தோன்றும். இந்த வாசிப்பனுபவம் வாசகர்களுக்கு புதியது அல்ல. டால்ஸ்டாயின் போரும் அமைதியும் கூட இதே போன்ற சம்பவங்களின் ஊடாக உணர்வுகளைக் கடத்துகின்ற பிரதியே. ஹருகி முரகாமியின் வினோத நூலகத்தை அணுக இதை ஒரு வழியாக கையாண்டு பார்க்கலாம்.

வினோத நூலகம், ஒரு உணர்வின் வெவ்வேறு பரிமாணங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றது. ஒரு மனிதனுக்குள் ஏற்படுகின்ற மெல்லிய அல்லது ஆழமான உணர்வுகள் - அவனுக்குள் புற உலகைத் தாண்டிய இன்னொரு அக உலகினை உருவாக்குகின்றது. அந்த அக உலகு நிஜமான உலகத்தினைப் போல சாதாரணமான கட்டமைப்பினைக் கொண்டிருக்காது. அவ்வுலகு விசித்திரங்களால் ஆனது. எந்த உணர்வால் தாக்கப்பட்டோமோ அந்த உணர்வின் நிறைவேறாத ஆசைகளின் பிரதிபலிப்பாக இருக்கும். அவ்வாசைகள் செய்யக்கூடிய நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாக இருக்கும். அல்லது செய்ய முடியாத அசாத்தியங்களின் தொகுப்பாக இருக்கும். அந்த ஆசையை ஒட்டிய எண்ணங்களின் சித்தரிப்புக்கள் காணப்படும். எந்த உணர்வால் பீடிக்கப்பட்டோமோ, அதன் எல்லாக் கூறுகளும் கலந்த ஒழுங்கற்ற அக உலகம் ஒன்றினை மனிதர்கள் உருவாக்கிக்கொள்வார்கள். இதையே உணர்வு ஒன்றின் வெவ்வேறான பரிமாணங்கள் என்கிறேன். வினோத நூலகம், இப்படியான ஆழமான உணர்வு ஒன்றினால் பீடிக்கப்பட்ட சிறுவன் ஒருவனின் வெவ்வேறான உணர்வுகளின் பரிமாணங்கள் பற்றியது.

தனக்கு மிகவும் நெருக்கமான அம்மாவினதும் குருவியினதும் இறப்பால் வருந்துகின்ற சிறுவன் ஒருத்தன் கட்டமைத்துக்கொள்கின்ற அக உலகத்தை வினோத நூலகம் என்றும் கருதலாம். வழமையாக அவன் செல்கின்ற நூலகம் அன்று விசித்திரமானதொன்றாகத் தெரிகின்றது.

“நூலகம் வழக்கத்தைவிட ஓசையடங்கி இருந்தது.”⁷

அதுவரை அவன் அறிந்திராத புதிய கீழ்த்தளம் ஒன்று தெரிகின்றது. அதனுள் விசித்திரமான மனிதர்களும் விலங்குகளும் சம்பவங்களும் நிகழ்கின்றன. இவையனைத்தும் அவனுள் ஊடுருவியிருகின்ற சோகத்தால் உருவாகியவை. அதுவரை அவன் ஆழ்ந்த சோகம் ஒன்றினை அனுபவித்திராதவனாக இருந்திருக்கலாம். இந்த புதிய உணர்வானது அவனிற்கு புதிய தளம் ஒன்றினை உருவாக்குகின்றது. அதையே அந்த வினோத நூலகத்தின் கீழ்த்தளமாக முரகாமி சித்தரிக்கின்றார்.

அந்த அறையில் நடைபெறுகின்ற ஒவ்வொரு நிகழ்வும் - மிகச்சிறிய உணர்வு மாற்றத்தின் மிகவும் பெரிய பிரதிபலிப்பாக அவன் உணருகிறான்.

“கதவைத் தட்டினேன். வழக்கமாக, தினமும் கதவை எப்படித் தட்டுவேனோ, அப்படித்தான் தட்டினேன். ஆனால் யாரோ பேஸ்பால் மட்டையால் நரகத்தின் வாசந்தகைவை ஓங்கி அடிப்பதைப் போல சத்தம் எழுந்தது.”⁷

அவனைப் பிரிவு வதைக்கின்றது. மனதிலிருக்கின்ற பழைய உணர்ச்சிகள் உழல வைக்கின்றன. தனது தாய் அவனைத் தேடுவார் என்றும்; தனது கிளி தன்னைத் தேடும் என்றும் ஒவ்வொரு நொடியும் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பாதாள அறைக்குள் இருந்து யோசிக்கிறான். இது எல்லாத் தனிமனிதர்களுக்கும் பொதுவான உணர்ச்சி ஒன்றுதான். ஒருத்தரின் இழப்பின் பின்னர் அவரைப்பற்றிய ஞாபகங்களும் நிகழ்ச்சிகளும் மாறி மாறி மனதை துளைத்துக்கொண்டே இருக்கும். அதுவும் அம்மாவின் இழப்பு உருவாக்குகின்ற துயர் கொடியது. முரகாமி அவனின் துயரத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளாக பாத்திரங்களாக வடிக்கின்றார்.

“நான் சின்னவனாக இருந்தபோது, பள்ளியிலிருந்து திரும்பும் வழியில் ஒரு கருப்பு நாய் என்னை கடித்து விட்டது. அப்போதிலிருந்து நான் வீட்டுக்கு வரத் தாமதமானால் அம்மா வினோதமாக நடந்துகொள்ளத் தொடங்குவார்.”⁷

“என் அம்மா நான் இன்னும் வீட்டுக்குச் செல்லாததால் கவலையிலும் பயத்திலும் துடித்துக் கொண்டிருப்பார். இந்த இடத்தைவிட்டு தப்பிச்செல்ல உதவுவீர்களா?”⁷

பாதாள அறைக்குள் ஆரம்பத்தில் இரண்டு பாத்திரங்கள் அறிமுகமாகின்றன. ஆட்டுத் தலை மனிதரும் இளம்பெண்ணும். பின்னர் ஒரே பாத்திரமாகி- அதன்

பின்னர் இரண்டு பாத்திரங்களாக மாறுகின்றன. இதை வாசகர்கள் மீது மயக்கமான நிலைமை ஒன்றை ஏற்படுத்துவதாக முரகாமி எழுதுகின்றார். இதுவே அவனின் கனவுலக இருப்பையும் காட்டுகின்றது. ஆரம்பத்தில் ஆட்டு மனிதன், குரலில்லாத பெண் இருவரும் அறிமுகம் ஆவார்கள். பின்னர் ஆட்டு மனிதனே குரலில்லாத பெண்ணாக தெரிவார். பின்னர் இருவரும் தனித்தனியாக தெரிவார்கள். கதையின் முடிவில் குரலில்லாத பெண் குருவியாக மாறிவிடுவார். கடைசியில் எல்லோரும் மறைந்து போய்விடுவார்கள். கூடவே அவனது சப்பாத்தும்.

இப்படியாகவும் வினோத நூலகத்தை இன்னொரு விதமான அனுபவமாக உணரலாம். தனது அம்மாவின் இறப்பினை முன்கூட்டியே அறிவிக்கின்ற நிகழ்வுகளாக வினோத நூலகக் கனவுகள் அவனுக்கு ஏற்பட்டிருக்கலாம். மிக நெருக்கமானவர்களின் இறப்பினை ஊகிக்கக் கூடிய கொடிய உணர்ச்சிகளும் கனவுகளும் மனிதர்களுக்கு உண்டாவதுண்டு. அப்படியான ஒரு கொடிய முன் கூட்டிய கனவாகவும் முழு நிகழ்ச்சியும் அமைந்திருக்கலாம். இவை எல்லாவற்றையும் அல்லது இதைவிட அதிகமாகவும் - வாசகரே தீர்மானிக்க வேண்டிய இருண்மையாக முரகாமி வடிவமைத்திருக்கிறார்.

“அவர்கள் உண்மையிலேயே இருந்தவர்கள்தானா? என் ஞாபகத்தில் இருப்பவற்றில் எந்தளவுக்கு உண்மையிலேயே நடந்தவை? உண்மையைச் சொல்லப்போனால் எனக்கே உறுதியாகத் தெரியவில்லை. நிச்சயமாகத் தெரிந்தவையென்றால், என் ஷூக்களை தொலைத்ததும், என் செல்லக் குருவியை இழந்ததும் தான்.”⁷

“சென்ற செவ்வாய்க்கிழமை என் அம்மா இறந்து போனார். அவருக்கு ஏதோ மர்மமான நோய் பீடித்திருந்தது. அன்று காலை அமைதியாக அணைந்து போனார். ஈமச்சடங்குகள் எளிமையாக நடந்தன. இப்போது நான் முற்றிலும் தனியனாக இருக்கிறேன்.”⁷

“அம்மா இல்லை.

செல்லக்குருவி இல்லை.

ஆட்டுமனிதன் இல்லை.

அந்தப் பெண் இல்லை.”⁷

“பின்னிரவு இரண்டுமணி இருட்டில் இங்கே படுத்துக்கொண்டு அந்த நூலகத்தின் பாதாளச் சிறையைப்பற்றி, இந்தத் தனிமையைப்பற்றி, என்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் அடர்ந்த இருட்டைப்பற்றி சிந்தித்துக்

கொண்டிருக்கிறேன்.”⁷

பல்வேறு அனுபவங்களை பிரதி முழுக்க முரகாமி விதைத்திருக்கிறார். வினோத நூலகம் பின் நவீனத்துவ படைப்புகளில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய படைப்பாகும்.

இப்போது நீங்கள் மெதுவாகப் தோவனின் ஒன்பதாம் சிம்பொனியை உணரத்தொடங்கியிருப்பீர்கள்.

You millions, I embrace you.

This kiss is for all the world!¹

பின்சூழிப்புகள்.

1. <https://www.thoughtco.com/beethovens-ode-to-joy-lyrics-history-724410>

2. <https://www.moma.org/learn/moma_learning/themes/surrealism>

3. ஜெயமோகனின் “நவீன தமிழிலக்கிய அறிமுகம்” - கிழக்குப் பதிப்பகம். (2011, பக்கம் 292)

4. https://www.goodreads.com/list/show/9755.Best_Surrealist_Literature

மேலும் முக்கியமாக கருதக்கூடிய - வாசிக்க பரிந்துரை செய்யக்கூடிய நாவல்கள். (என்னால் வாசிக்கப்பட்டவைகள்)

The Trial - Franz Kafka

Story of the Eye & Georges Bataille

Surrealities & Bruce Boston

5. இப்படியாக கட்டுரை ஒன்றினை எழுதுவதற்காக ஜி. குப்புசாமியிடம் சில கேள்விகளைக் கேட்டிருந்தேன். அவற்றிலிருந்து தேவைக்கமைய எடுத்துக்கொண்டேன். அதன் முழு வடிவம்:

நான் - முதல்முறையாக “வினோத நூலகம்” வாசித்த அனுபவம் எப்படியானது?

அவர் - முரகாமி இதற்கு முன் அவருடைய சில நாவல்களிலும், சிறுகதைகளிலும் மாய எதார்த்த வகைமையை பயன்படுத்தியிருக்கிறார். ஆனால் வினோத நூலகம் சிறுவர்களுக்கான “சித்திரப் புத்தகம்” என்ற பாவனையில் எழுதப்பட்ட ஒரு “அடல்ட்” நாவல். முரகாமியின் எழுத்தில் தென்கிழக்கு ஆசியாவின் உடலில் தென்னமெரிக்க உடை அணியப்பட்டிருப்பதாக வாசிப்பின்போது தோன்றியது.

நா - வினோத நூலகம் முரகாமியின் பிற படைப்புகளைப் போல ஏன் அதிகம் பிரபலம் அடையவில்லை?

அ - அப்படிச் சொல்லமுடியாது. எழுத்தாளர் தரப்புக்கும் ஆங்கில பதிப்பாளர்களுக்கும் இடையில் எழுந்த சில வேறுபாடுகள் காரணமாக மூலத்தில் வெளிவந்து எட்டு ஆண்டுகள் கழித்து ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த குறுநாவல் இது. முரகாமியின் வழக்கமான பதிப்பாளர்கள் வெளியிடவில்லை. போதிய விளம்பரமும் அளிக்கப்படவில்லை. இவையனைத்தையும் மீறி வினோத நூலகம் பரவலாக வாசிக்கப்பட்டும் விமர்சிக்கப்பட்டும் வருவதாகவே நினைக்கிறேன்.

நா - ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளராக - சமகால உலக இலக்கியங்களில் அதிக ஈடுபாடும் வாசிப்பனுபவமும் உடையவராக - வினோத நூலகம் மற்றைய படைப்புகளிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகிறது?

அ - எல்லா எழுத்தாளர்களுமே தமது ஒவ்வொரு படைப்பும் முந்தைய படைப்புகளிலிருந்து வேறுபட்டிருக்க வேண்டும் என்றே விழைவார்கள். அந்தளவில் ஒவ்வொரு காத்திரமான படைப்பும் தன்னளவில் வேறுபட்டதாகவே இருக்கும். முரகாமியின் வாசகனுக்கு அவருடைய படைப்புலகத்தின் ஒவ்வொரு வழியும் அதன் திருப்பங்களும் புதிய அனுபவங்களைத் தருபவையே.

நா - முரகாமிக்கும் இசைக்கும் அவரது படைப்புகளில் அதிகத் தொடர்பு எப்போதுமே இருக்கும். வினோத நூலகத்தின் கதையோட்டத்தில் அப்படி இசைக்குறிப்பு எதையாவது உணர்ந்தீர்களா?

அ - முரகாமிக்கு அமெரிக்க கலாச்சார அடையாளங்கள் மீது அதிகமான மனச்சாவு உண்டு. நவீன ஜப்பானிய தலைமுறையினரின் பிரதிநிதி அவர். கோபோ அபே, யாசநாரி கவாபாதா போல முழுமையான பாரம்பரிய ஜப்பானிய கலாச்சார மனம் கொண்டவரல்ல. இதுவே அவரது பலமும் பலவீனமும். உள்ளூரில் பலவீனம். அமெரிக்க ஐரோப்பிய நாடுகளில் பலம். ஜாஸ் இசையின் மீதும் பேஸ் பால் விளையாட்டின் மீதும் பெரும் ஆர்வம் கொண்டவர். அவருடைய பல புனைவுகளில் இவை பின்னணியாக அமைந்திருக்கின்றன. அவருக்கு இயல்பான அகத்துண்டல் ஜாஸ் இசையிலிருந்துதான் கிடைப்பதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். இசைக்கும் அவருக்கும் உள்ள இறுக்கமான பிணைப்பு குறித்து அவர் அளித்த மிக நீளமான நேர்காணல் Absolutely on music என்ற நூலாகவே வந்துள்ளது. முரகாமியின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாளரான ஜே ரூபின், முரகாமியின் எழுத்தில் உள்ள இசைத் தன்மை குறித்து ஒரு புத்தகமும் எழுதியுள்ளார். வினோத நூலகத்தில் இசை பற்றிய நேரடியான குறிப்பு எதுவும் இல்லாவிட்டாலும் உருவெளித்தோற்றமாக அறைச்சுவருக்குள் ஊடுருவி வரும் அந்தப் பெண் இசை வடிவமின்றி வேறென்ன?

6. <https://www.npr.org/2014/12/02/363836249/watch&your&head&when&checking&out&murakamis&strange&library>

7. ஜி. குப்புசாமியின் வினோத நூலக மொழிபெயர்ப்பில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை.

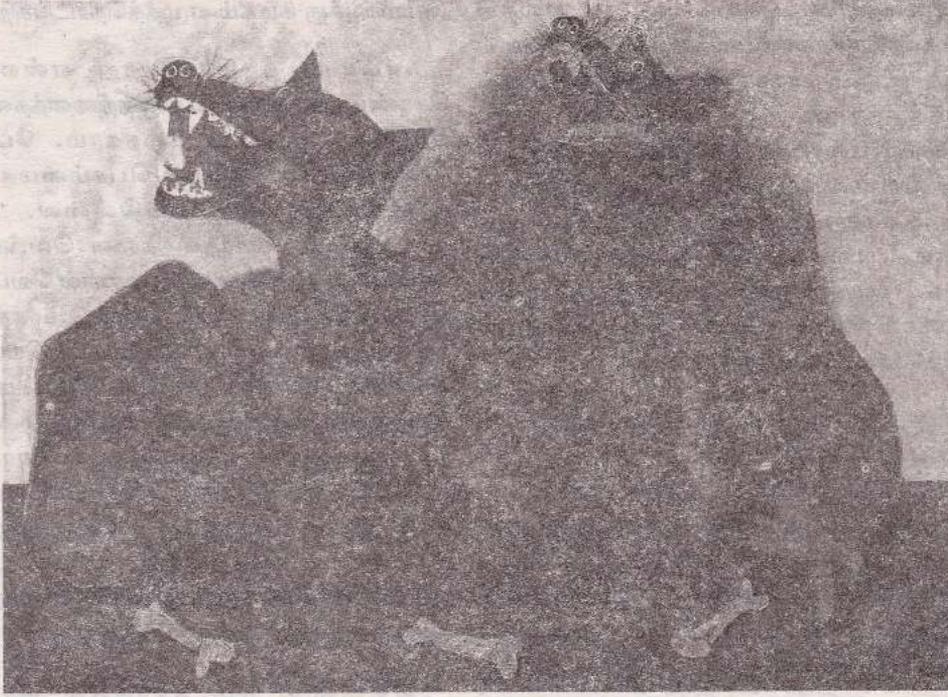
வெட்டுக்கிளி நகரம்

இராகவன்

பலரும் தலைமறைவாக வாழத்தொடங்கிய நகரத்தில் இரவு பகலாகப்பெருகிய வெட்டுக்கிளிகள் பறந்து திரிந்து கத்தி தீட்டுவதுபோல் பேசிக்கொண்டிருந்தன. நகரத்தில் வாள் வழக்கொழிந்து கத்தி பாவனைக்கு வந்திருந்த காலம். விநோதம் பெருகி வழிந்து கொண்டிருந்த நகரில் இரகசிய ஒலிகளுக்கா காதுகள் விடைத்திருந்தன. மறைவிடங்களில் கண்கள் மிதக்க இருள்வெளி கிடைத்தது. தெரிந்திராத பாதைகள் விரிந்துகொண்டிருக்கவும் ஒவ்வொன்றாய் முளைத்துக்கொண்டிருந்த காளான் படைவீடுகளில் இருந்து கத்தி தீடுமொலி இரகசிய ஒலிகளுக்காக விடைத்திருந்த காதுகளில் தெறிக்கிறது. கண்களில் எண்ணற்று விரியும் காளான் படைவீடுகள் போய்க்கொண்டிருந்தன. துட்டகைமுகு மகாராஜாவே கத்தி கொடுத்தனுப்புவதாக கனவு. இனம் பெருகி வரும் முன்னே இருந்ததோ கரும்பச்சை நகரம். கரும்பச்சை நகரத்தை தறிக்கத்தொடங்கிய நாளில் உணர் கொம்புகள் மயிரிலும் மென்மை. கரும்பச்சை நகரம் தறிபடுமொலியை இப்போதும் கேட்கலாம். கனவுளுக்கெல்லாம் செட்டை கழற்றி முள்வேலித்தடுப்புக்கள் எழுகின்றன. இரவானதும் மாயத்தோற்றங்கொள்ளும் அலைவு தொடங்கும். பயந்தேங்கி நிற்கும் அலைப்பியக்கம். மாயத்தோற்றத்தின் சாவாலை எழுத்திக்கொண்டிருப்போர் தோல்வியைத்தழுவ நேரிடுகிறது. தாங்கள் இறந்து விட்டதாக எடுகொள்ளொன்றை வரைந்து கோடிட்

டுவிட்டு இருக்கைகளை விட்டு அவர்கள் எழுந்தோடி மறைகின்றனர்.

பிறப்பு மிற்ப்பும் குழாயொன்றினுள் குமிழ்களாக ஓடிக்கொண்டிருப்பதான கனவுகளை மறைந்திருப்போர் காணவும் நேரிடுகிறது. சுவர்கள் முனகியபடியிருக்கின்றன. நகரத்தில் நிறக்காய்ச்சல் பரவத்தொடங்குகிறது. சூரியக்கதிர்களின் பயணப்பாதை நகரத்தின் மீது நேர்கோடாய்ப் போகிறது. அந்நேர்கோட்டில் இடைவிடாது பறக்குமொலி. குன்றுங்குழியுமாய் மெலியுங்கதிர்ப்பாதை. தேர்வாகனங்களின் போக்குவரத்து நிகழ்கிறது தினந்தோறும். சிதைந்தவுடல்கள் தொங்கும் மாடவீதி. செட்டையசைக்க மீசை கழன்ற இளவரசர் முகத்தோற்றம். இதிகாசவரைபடங்களில் தோன்றும் இளவரசர் முகங்கள் தலைக்கவசமணிந்து போகச் சுருளாக்கப்பட்ட நகரில் மரங்கள் மட்டுமே வசித்து வருவதாகத் தோற்றம். மரப்பொந்துகளுக்குள்ள்தான் நம்வசிப்பிடங்கள். கத்திகளைத் தீட்டித்தீட்டி மிதந்துசெல்லும் இனப்பெருக்கம். சருகுகள் நொறுங்குமொலி காதுகளுக்கும்ந்தரம். அந்தரம் மிகுந்த நகரம் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இங்கேதான் உணர்கொம்பசைப்பவை பாம்பென நெளியும், ஓணானெனத்தலையாட்டும். சிலிர்த்துச் சிலிர்த்துச் செதிள்கிளம்ப அணிவகுத்துச் செல்லும். பூனைகளென

இரவிரவாய் அலையும். பறைப்பிராந்தாய் கிலிபடர ஓலமிடும். எதற்கும் வசதியான நகரம். காளான் படைவீட்டில் கௌரவசபை. கிடுகு நீக்கலுடே இளம்பச்சை ஊர்வலத்தைப்பார்த்துப் பழக வேண்டிய கண்கள். பனங்கூடல் வழியே உணர்கொம்புகள் சரியும். பள்ளிக்கூடங்கள் மூடியிருக்கின்றன. பிள்ளைகள் வரும்வழி அடைபட்டு வெவ்வேறு புதுவழிகள் பிரிந்துபோகின்றன. அந்துகள்வந்து செட்டையதிரச்சு வர்களில் அமர்ந்து வரையும் கோட்டுச்சித்திரங்களில் வெட்டுக்கிளிகள் அணிவகுக்கும்பாதை. இரவுகளில் ஏற்றிவைத்த விளக்கின் சுடர் நடுங்கி நடுங்கி அலையும். காளான் படைவீடுகளில் நிகழும் சபைகளில் உபகௌரவர் சிரித்தோயும் கனவு. இரவிரவாய்க் குரைத்துக்குரைத்து ஊளையிடும் நாய்கள்.

கோமாளிகள் குதிக்கும் கௌரவ உபசபையில் துரியோதன மகாராஜாவுக்குச் சிரிப்பூட்டும் குரங்குகள் இதிகாசச்செருகலாய் மறைந்திருந்து இடைக்கிடையே முனகும். கடற்குதிரைகளில் மூசிமூசி இழுத்துவரும் தேர்வாகனம். கடற்கன்னிகளின் வானவில் கறுப்பாகிக்குழம்ப உணர்கொம்புகள் அக்கன்னியர் ஒழிந்திருக்கும் அல்காத்தாவரத்தொகுதியைத்தேடிக்கொண்டு கிளம்புகின்றன. கடற்கன்னியர் வானவில் கறுப்பான பின்பும் வாள் தீட்டி வாள் தீட்டி இதிகாச மணம் நுகரப்பறப்பதுதான் வேலை. "துகிலை வரி! துகிலை வரி! உரிந்து மகாராஜாதலையைத்

துவட்டு..." கூம்புத்தொப்பிக்கோமாளிகள் குதிக்கும் கௌரவ உபசபை. துரியோதன மகாராஜா உள்ளடங்க கௌரவர் உணர்கொம்பசைக்கும் பருவம். நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மையக்கும் பாடல் இதிகாசத்தின் யாதாவதொருபக்கத்தில் அடிக்குறிப்பாக நகர்ந்து கொண்டிருக்க கடற்கன்னியர் சிணுங்குமொலி அலைமுகத்தில் குமிழியிட்டு உடையும்.

கோமாளிகளே திருந்திவரும் சுருள்நகரம். பிலிம் சுருள்களில் நகக்கண் துளைகள் கண்பார்க்க வசதியுள்ளவை. வெவ்வேறு பூச்சிகள் பெருகிவரும் வனநகரம். தம்பிக்கு ஆழிவண்டு கிடைக்கிறது "டிக்.. டிக்.. டிக்.. டிக்" மல்லாந்த வண்டில் அசைவில்லை அகலிக்கு வெட்டுக்கிளிக்கனவுதான் சம்பவிக்கிறது. இன்னுமின்னும் முளைக்கக்கூடிய தலைகளை ஏண்ணுகிறாள். "ஒண்டு... ரண்டு... மூன்று... நாலு..." நரிகளுக்கு நண்டுகள் கிடைக்கும் நாள் அண்மிக்கும் கனங்கூடி ஆடுகிறது வனநகரம்.

வனநகரின் உச்சிபிரிந்து நெடுவழி விரிய அகலி எண்ணிக்கொண்டிருந்த தலைகள் போகின்றன. தவளைத்தலை; பாம்புத்தலை; கிரித்தலை; பல்லித்தலை; அரணைத்தலை; உடும்புத்தலை; முகலைத்தலை யென விநோதவொலியெழுப்பிப் போகின்றன. பல் துலக்கி முகம்கழுவாமல் வனநகரின் மீது ஊர்ந்து போகிறான். வாய்மணக்கும் வெய்யில். நாறல்வாய்ச்

சூரியன். உமிக்கரியாவது மென்று பல்துலக்கி வாய்கொப்பளித்திருக்கலாம். ஊத்தைச்சூரியன். நாறல் வாயோடு சுருட்டும் புகைக்கிற வழக்கம். வெட்டுக்கிளிகளுக்குத்தான் எல்லாவற்றுக்கும் வசதி. கடலில் வானில் தரையில் அகலியின் கனவிலென உலாத்தித்திரியலாம். உணர்கொம்புகளை எந்நேரமும் அசைத்துக்கொண்டு அணிவகுக்கலாம். செடி, கொடி, புல், பூண்டாக நகரமக்களின் சரித்திரக்குறிப்புக்கள் மாறிக்கொண்டிருக்கின்றன. வெட்டுக்கிளிகள் மெல்ல மெல்ல நகர மக்களுடன் அளவளாவத்தொடங்குகின்றன.

“போடா! போய்ப்பல்லை மினுக்கி முகத்தைக்கழுவிக்கொண்டு வாடா! நாறல்வாயா!” அகலி சூரியனைத்திட்டிக்கொண்டே காகிதப்பொம்மைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறான். நோடல் கொப்பிகளும் இலவசப்பாடப்புத்தகங்களும் குறட்டையடித்துச் செம நித்திரை. நகரமக்களின் முகத்தோற்றம் மாறி உணர்கொம்புகளுக்குப் பல்லினிக்கத்தொடங்கிவிட்டனர். பள்ளிக்கூடங்கள் தலைகீழாக அடுக்கப்படுகின்றன. உணர்கொம்புகளுக்குப் பல்லினிக்கத்தொடங்கியிருந்த சிலர் அகலியின் வீட்டைக்கடந்து சைக்கிளில் போய்க்கொண்டிருந்தனர். அகலி செய்த காகிதப்பொம்மைகள் மழையில் கரைந்து கொண்டிருக்கவும் அவள் சிணுங்குவது அம்மாவுக்குக் கேட்கிறது. அம்மாவிற்கு ஒவ்வொரு இரவும் வெட்டுக்கிளிகள் அணிவகுக்கும் கனவுகள் கிடைக்கின்றன. கிடைக்கின்ற கனவுகளில் பின்னணி இசையாக அகலி சிணுங்குமொலி. அகலி பேனாக்களைத்திறந்து காகிதங்களில் அல்லது சுவர்களில் கிறுக்கக்கிறுக்க பச்சைநிறம் படிவதாகவும் மெல்லிய பச்சையே இரவு பகலாவதாகவும் இலைகளின் தலைகளில் முள் முளைப்பதாகவும் பள்ளிக்கூடப்பிள்ளைகளுக்கு நகங்கள் நீள்வதாகவும் ஓணான்களின் தலைகளும் வெட்டுக்கிளிகளுக்குப் பொருந்தி வருவதாகவும் அவை மூவாயிரத்து தொள்ளாயிரம் வருடங்களுக்கு முந்திய வாளைத்திட்டிக்கொண்டிருப்பதாகவும், சதுரம் சதுரமாக பிரிந்து விரியும் கனவுகளை அம்மா கீழ்நகரத்தில் காண நேர்கிறது. தட்டையாக மிதக்கும் கனவுகளில் அம்மா தம்பியைக் கைப்பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு அகலியைத்தேடித்தான் போகின்றாள். துருவேறிய ஆணிகள் அகலிக்குக் கீழ்நகரத்தில் கிடைக்கின்றன. இருளடர்ந்த கீழ்நகரம். கைகளால் துழாவ அனேகர் தட்டுப்படுவர். தட்டுப்படுகிற அனேகர் படுத்திருப்பதாகத்தோன்றும் தவளைகள் இடைவிடாது நுணலும் ஒலிகேட்கும் கீழ்நகரத்திலிருந்து துருவேறிய ஆணியால் வலது சுட்டு விரலில் குத்தி உரித்துப்போடப்பட்டிருக்கும் தோலில்

அம்மாவுக்கு கடிதம் எழுதத்தொடங்கிறாள் அகலி.

அம்மா! நீ இப்போது என்னைத்தேடிக்கொண்டுதானிருப்பாய் எழுதநனைத்ததையெல்லாம் எழுதிவிடமுடியாத கீழ்நகரம். போர்ஹேயின் அலெஃப் போன்றது. பொம்மைகள் செய்யக்காகிதங்கள் கிடைப்பதில்லை. படங்களை முன்வைத்து வார்த்தைகளை வெட்டியொட்டும் கதைகளை ஆரம்பிக்கலாம். ஆனால் வெட்டியொட்டும் வசதியுமில்லை. படம் வெட்டும் கத்திரிக்கோல் எங்காவது ட்ரவுசர்பையிலிருந்து எட்டியெட்டிப்பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டிருக்கும். வெட்டியொட்டும் கதைகளில் வார்த்தைகள் சுழன்றுசுழன்று திரும்பிக்கதைகளுக்குள் சுழலும். வெட்டியொட்டியவளின் உருவம் எப்போதும் எல்லாக்கண்ணாடிகள் வழியாகவும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறதைப்போல இங்கே பலவருக்கள் ஓட்டைதுளைத்து என்னையெப்போதும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுதான் கனவு அலெஃப் தான் கீழ்நகரம்.

ஏனெனில் கீழ் நகரத்தில் ஓர் அலெஃப் இருப்பதாகத்தான் தோன்றும்.” அலெஃப் என்பது வெளியில் பிற எல்லாப்புள்ளிகளையும் தன்வசமாக்கியிருக்குமொரு புள்ளிதானென்றாலும் அது கீழ்நகரமாகவும் இருக்கக்கூடியது.” எனப்போர்ஹேயும் வேறு சிலரும் கதைத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் கனவு நான் கீழ் நகரத்திலுள்ள அலெஃப்பை இப்படிச்சொல்லட்டுமா? “தோலுரித்துக்குக் குவிக்கப்பட்டிருக்குமெனது குதவழியாக நாக்கிழிப்புழுக்கள் வெளிக்கிடும். எலும்புகளால் கோர்க்கப்பட்டிருக்குமிதுவும் வெட்டுக்கிளிநகரம்தான். துவாரங்களின் வழியாக என்னைக் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கும் கண்களைப்பார்க்கிறேன். நீ எழுதிவைத்திருக்கும் சமையல் குறிப்பில் தக்காளி ரசம் பிழியும் செய்முறைக்கு முற்றிலும் மாறாகத்தான் இங்கே தக்காளி ரசம் பிழியப்படுகிறது. நானொரு தக்காளிப்பழமாக மாற்றப்பட்டதுனக்குத் தெரியுமா? தக்காளியைத் தோலுரித்துத்தான் ரசம் பிழியலாமென நீயெழுதிவைத்திருந்தாய். ஆனால் பிழிந்து முடித்துத் தோலுரிப்பதுதான் இங்கே சாத்தியமாகும். அம்மா நீயொரு பேய்க்கொந்து. என்னைத்தேடிக்கீழ் நகரத்திற்கும் தம்பியுடன் வந்திருப்பாய் இங்கே மொடேர்ன் ஆர்ட் போல மூக்கில்லாமலும் முழியில்லாமலும் என்னையும் இன்னும் பலரையும் முப்பரிமாணத்தில் நீ பார்க்கலாம். எல்லாம் களையப்பட்டு சயனிக்கும் நிலை. சூரியன் உதிப்பது போலவும் பொழுதுபட்டு இருள்கவிவது போலவும் தோன்றும் பள்ளிக்கூடம் போனபிள்ளை திரும்பி வராமலிருந்தால் முதலில்

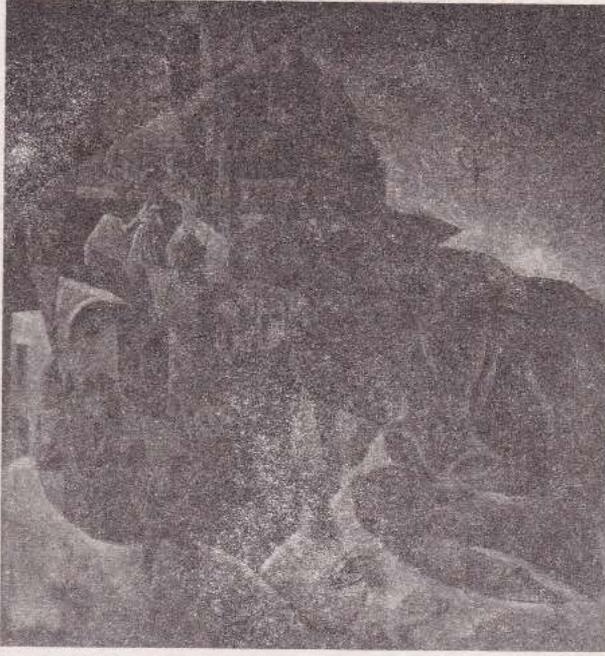
என்ன நடந்திருக்குமென நீ நினைத்திருப்பாய்? வெட்டுக்கிளிகளுக்கெல்லாம் வசதியான முகமூடிகளுள்ளன. நீ பூதக்கண்ணாடியொன்றைக் கொண்டு வந்தால் நல்லது. என்னை உருப்பெருக்கித்தேடி வசதியாயிருக்கும். க மு கு க் க ண் க ளை , க ப ற க் க ொ ய் யா க் க ளை , பனங்கட்டி ஏறும்புகளை, மகாவம்சத்தில் உள்ள தனித்தனியெழுத்துக்களை, கீழ்நகரத்தில் மிதக்கும் கடற்குதிரைகளை, உணர் கொம்புகளை இவ்விதம் சகலதையும் உருப்பெருக்கியும் பார்க்கலாம்.

என் பள்ளிச்சீருடைகள் வேறாக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதை வைத்து என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை நீ ஓரளவு ஊகிக்கலாம். பள்ளிக்கூடக்கூரைக்கு வேயப்பட்டுள்ள அதேயோடுகள் இங்கே சிதறிக்கிடக்கின்றன. உனக்கு இதெல்லாம் அவசியமில்லை. நான் வழமையாகப் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து திரும்பியதும் உடைமாற்றும் அறைக்குள் போய்க் கதைவை உட்தாழிட்டு ஒவ்வொன்றாய்க் கழற்றுவேனென்பதும் எனது வெற்றுடலை மூன்றுபக்கச்சுவர்களும் மரக்கதவுகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்குமென்பதும் உனக்குத்தெரியும். இங்கே மர அலுமாரிகளும் மேலதிகமாகவுள்ளன. எனதும் இன்னும் பலரதும் வெற்றுடல்களிலிருந்தும் வெட்டியெடுக்கப்பட்ட அவையங்களை தனித்தனியாக எடுத்து மர அலுமாரித்தட்டுக்களில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கக் காணலாம். எனது அவையங்களை உன்னால் அடையாளங்காண முடியுமா? முடியுமென்றுதான் நம்புகிறேன். எனது வெற்றுடலை இங்கே வெட்டுக்கிளிகள் தான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தன. அம்மா நீ பள்ளிக்கூடம் போகிற பிள்ளைகளில் என்னைப்பார்க்கலாம். எனது சின்ன மாற்பகங்களில் இப்போது புற்றுவளர்த்தொடங்கியிருக்கும். போர்ஹே இன்வரனலில் பார்க்க மறக்கமுடியாத சிக்குப்பிடித்த தலைமயிரும் மாற்பகத்தில் புற்றுங்கட்டியிருக்கின்ற அந்தப் பெட்டை நான் தான் என நினைக்கிறேன். உடல்கள் கால்களுக்குள் தடக்கும் பாலைவனம் கீழ்நகரத்திலுள்ளது. எனது அறையப்பார்க்கிறேன். எல்லாம் கலைக்கப்பட்டிருக்கிறது. புத்தக அடுக்குகளுக்குள் கறையான்கள் குந்தியிருந்து ஒவ்வொரு எழுத்தாகக் கொறிக்கிற சத்தம் உனக்குக் கேட்கவில்லையா? கடற்குதிரைகள் இங்கே எப்போதும் ஓயாமல் தேரிழுத்துக்கொண்டு திரிகின்றன. எல்லாம் காலின்றியலைவதும் இங்கேதான். உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது முதலில் எனது சீருடைகளைக்கிழித்து மற்றெல்லாவற்றையும் கழற்றி, இதுக்கெல்லாம் கீழ்நகரத்தில் தனிப்பிரிவுள்ளது. இதைவைத்தே யாரேனுமென்னையறியலாம். மண்வெட்டியும் பிக்கானும் தான் கீழ் நகரத்தில் முக்கியமான புடைக்கலங்கள். சத்தமில்லாமல்

தாக்கும். எனக்கும் பிடரியில் ஓரடி அவ்வளவுதான். அடித்தவரைப்பார்க முடியாது. பள்ளித்தோழிகள் யாரேனும் வீடுதேடிவரலாம். அவர்களுக்கும் ஏதும் விளங்காது.

நான் செய்த காகிதப்பொம்மைகள் என்னிடமே திரும்பிவந்து அழுதுகொண்டிருக்கும் பொழுதும் பட்டிருக்கும். இனித்தக்காளி ரசம் பிழிவதென்றால் உனக்கு என் ஞாபகம்தான் வரும். மேல் நகரத்தில் மரகதத்தேர் வாகனங்கள் இரைந்துகொண்டு போகும், இரவிரவாக . கொம்புணரிகளுக்கும் வேலையிருக்கும் இரவுபகலாக. எல்லாமே என்போன்றவர்களைக் குவியப்படுத்தும். எனது டலில் ஏதேனுமொருபகுதிகிடைத்தால் சேராதனைக்கூடத்திற்கு அனுப்பிவைத்துக்காத்திருப்பார்கள். ஒவ்வொருத்தராய்க் கேள்விகேட்டுக் கொள்கலன்களுக்குள் அடைத்து வைத்திருக்கலாம். வெளியேறுவதற்குக் கொள்கலன்களில் வசித்தியிருக்காது. நிலவுகாலிக்கத்தொடங்கியதும் வீட்டு முற்றத்திலிருந்து என்னையே நினைத்துக் கொண்டிருக்குமுனக்கு கனவில்நான் தோன்றக்கூடிய சாத்தியமிருக்கலாம்.

வெட்டுக்கிளிகள் நிர்மாணித்துக்கொண்டிருக்கும் கீழ் நகரத்தின் வடிவம் கண்களுக்குப் புலப்படத்தொடங்கியதும் பருவகாலங்கள் சரிவதைத்தவிரக் முடியாது. அது எனது அறைதானோ? எந்த அடையாளமூழில்லை. அங்கிருப்பது என்னைப்பிரதிபலிக்காத கண்ணாடியம்மா. அவகாசமிருந்தால் தக்காளி ரசம் பிழியும் குறிப்பை நீ மாற்றியெழுது. கீழ் நகரத்தின் பாலைவனத்தில் எழும்பிச்சுழலுகின்ற ஒவ்வொரு மணற்களிலும் என் குரல் பதிவாகியிருக்கும் எனது புத்தக அலுமாரியிலிருக்கும் அனைத்தையும் கறையான்கள் தின்றுமுடித்த பின் எனதுடலின் யாதாவதொருபகுதியை எவரேனுமுனது பார்வைக்குக் கொண்டுவந்து வைக்கலாம். ஒவ்வொருக்காலும் நுளம்புகள் வந்திருந்து உறிஞ்சும் போதும் அடித்தடித்துப் பசையாக ஒட்டுமெனது பச்சை இரத்தத்தை மணந்துகொண்டிருப்பதுதான் பொழுது போக்கு நிகழ்வாகச் சிலகாலமிருந்தது. எலும்புகளால் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் தடுப்பு. சுவப்பெட்டிக்குள்தான் என்போன்றவர்களின் வசிப்பிடம். பனிக்கட்டிகளையடிக்கி உருவாக்கிய வீடுகள். உடல்கள் பழுக்காமல் புத்தம் புதியதாயிருக்கும். சுவரில் கரிக் கட்டியால் வரையப்பட்டிருக்கும் என்போன்றவர்களின் யோனிகள், முலைகளைப்பார்ப்பதற்கு முதலில் வெட்கமாகவிருந்தது. பின்னர் பழகிவிட்டது. இதையெல்லாம் எழுத்தாக்கித்தான் அனேக

கொம்புணரிகள் கடிதம் எழுதுகின்றனவா? என்போன்றோர் வசித்துவருவது ஒரு தக்காளி ரசநகரம். நீ பொறுமையாகக் காதுகொடுத்தால், இங்கே என்போன்றோரை வைத்து தக்காளி ரசம் பிழிகிற சத்தம் கேட்கும். இரசம் பிழியப்பட்ட பின்னர் என்போன்றோர் தெறித்து விழுந்து சிதறிக்கிடக்கிறோம். எல்லாவிடமும் என்போன்றோரது உடலங்களின் துண்டங்கள் பரவிக்கிடக்கின்றன. என்போன்றோருக்குரிய அடையாளங்கள் இரவிரவாய் அழிக்கப்பட்டுவருகின்றன. தொலைத்த பொம்மையாக நான் உன்னுடைய அழகையை நிறுத்த எவ்விதம் கனவில் தோன்றுவது? எல்லோருடைய தோலையும் கோர்த்து ஒரு தேகம் செய்யலாம். அல்லது தனித்தனியாகச்சுருட்டி பாம்பு, அறணை, பல்லி, முதலை, தேவாங்கு, கபறக்கொய்யா, வெட்டுக்கிளி, வேதாளம், மயிர்க்கொட்டியெனப் பலவற்றையும் செய்யலாம். நான் திருகியெறிய வலதுமுலை, இடதுமுலை இரண்டுமேயில்லை. சாபம் கொடுத்து எரிக்க முடியுமா?

காற்றில் பறக்கின்ற புழுதியாக ஒவ்வொரு தேர்வாகனத்திலும் என்போன்றவர்களின் உருவங்கள் படர்ந்திருக்கக் காணலாம். நீ காணும் தேர்வாகனத்தில் படர்ந்திருப்பது எனதுருவம்தான். இதற்காகவே வெட்டுக்கிளிகள் தேர்வாகனங்களைக் அடிக்கடி தேய்த்துத்தேய்துக் கழுவிக்கொண்டிருக்கின்றன...” அகலி எழுதிய கடிதத்தை கறையான்கள் கொறித்து முடித்ததும் இதழ்வடிவச்செட்டைகள் முளைத்து மழைதுமித்து ஒவ்வடைய அணிவகுத்து வெளிச்சம் தெரியும் வீடுகளை நோக்கிப் பறந்துவருகின்றன.

அம்மாவைத்தேடிக்கொண்டிருந்த ஈசல்கள் சுவர்களில் ஒவ்வொரு எழுத்தாக மாறிநகர்கின்றன. எழுத்துக்கள் நகரும் கடிதத்தை வாசித்து பயமடையும் அம்மாவீட்டை விட்டுத்தம்பியுடன் வெளியேறிப்போகிறாள். அகலியின் பாடப்புத்தகங்கள், கொப்பிகளில் இருந்து ஒவ்வொன்றாக எழுத்துக்கள் உதிருமொலிகேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் கீழ் நகர்த்து அணங்குகளின் குரல் மேலெழுந்தொலிக்கிறது. உணர்கொம்புகளைப்பற்றி உங்களுக்கு முழுமையாகத்தெரியாது. பறப்பதையும் தத்தித்தத்தி திரிவகையுமே பார்த்திருப்பீர்கள். அவற்றினது உருமாற்றம்பற்றி உங்களுக்கேதும் தெரியுமா? அவை எதுவாகவும் உருமாறக்கூடியது. பச்சை நிறமென்பதால் இலைகளோடு இலைகளாய்ப்பதுங்கியிருக்கும் உண்மையில் எங்களுக்கு ஓரிடத்திலும் அரிப்புமில்லை குறுகுறுப்புமில்லை. திறந்திருக்கும் மலக்குழிகள்தான் அவைகளுக்கெல்லாம் வசதியானது. அரச குமாரிகளுக்குத்தான் எல்லாவிடமும் அரிப்பெடுத்துக் கொண்டும் குறுகுறுத்துக் கொண்டிருக்கும். ஆனால் அவைகளுக்கெல்லாம் வேலையெதுவுமில்லை. எங்களுடையதெல்லாம் வற்றிவறண்டு போயிருக்கும்போது ஈரலிப்பைத்தேடிக்கொண்டு குவியல் குவியலாகப்பறந்து வந்து தோல் கிழித்து மிளகாய்த்துள், உப்புத்தடவி சொருகிக்கொருகி எங்களுக்கோ தாங்கவியலாத எரிவு வாய் திறந்து இதையெல்லாம் சொல்ல முடியுமா?

முதலில் பார்வையால் அளவெடுக்கப்படும் தொடர்ந்து எங்கள் மீது அங்குமிங்குமாகக் கண்டபடி ஊர்ந்துசெல்லும். பின்னர் அடுத்தடுத்த கட்டங்களெல்லாம் எங்களுக்குத்தொடர்ந்து நடக்கும். எல்லாவிடத்திலும் பற்களால் வெட்டிய காயங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் பாலுட்ட முடியாதளவிற்கு நாங்கள் கேவலப்பட்டதைக்கேட்டால் உங்கள் காதுகள் கூசிக்கொஞ்சம் சுருங்கித்தான் பிறகு விரியும். இதைப்பற்றியாரும் எழுதினால் பச்சை பச்சையாக எழுதியிருக்கெண்டு சொல்லி சத்தம் போடவும் சிலர் இருக்கினம். மென்பச்சைச்சட்டைகளைப்பற்றி யாருக்கும் முழுமையாகத்தெரியாது. ஒவ்வொன்றாக எங்கள் மீது தத்தித் தத்தி குதித்து கத்தி தீட்டுகிற மொழியில் ஏதோவெல்லாம் சொல்லிச்சொல்லி முதலில் கடிக்கும் போதுதான் உச்சிவிறைத்தது. பிறகு கல்லாக இறுகிவிட்டோம். பிளேட்டால் கீறியதைப்போல கீழே ஒரே வலி. தொடர்ந்திருந்தது நினைவிலுள்ளது இப்போது. எல்லாம் நச்சுப்பூச்சிகள். எழும்பியெழும்பிச் செட்டைகளைப் பழையபடி கொழுவிக்கொண்டு அணிவகுத்துப் பறந்து போகின்றன. நினைவு தப்பியிருந்த எனக்குக் கீழ்ப்புகதியில் ஏதோ புகுத்தப்பட்டது தெரிகிறது.

பிறகென்ன பெரிய சத்தத்தில் வெடித்தது. எல்லாம் துண்டுதுண்டாகி நாங்கள் பாவட்டைச்செடிக்குள் போய் விழுந்தோம். காங்கள் ஆரவரித்து விடிவதற்கு முன்பாகவே துண்டங்களைக் கொத்திக்கொண்டு போகச் சுற்றிச்சுற்றிப் பறக்க சனங்கள் வந்து நின்று எட்டியெட்டிப் புதினம் பார்த்ததும்...

நாங்கள் இளவரசிகளாக முடியாது. தலைவிரிகோலமாகத்திரிய முடியாது. காலக்கோட்டில் வெவ்வேறு இடைவெளியில் ஒரே நிகழ்வு வெவ்வேறுவிதமாக நடந்துகொண்டுதானிருக்கும். ஆனால் நாங்களோ உணர்கொம்புகளால் நிர்மாணிக்கப்படும் கீழ் நகரத்திலோ மேல் நகரத்திலோ அடங்க வேண்டியதுதான். கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கசிந்துகொண்டிருக்கும் எங்கள் கதைகளில் வரிசையாக இருக்கின்ற தனித்தனியெழுத்துக்களை நீங்கள் வாசித்து விட்டு மறந்து போவதுதான் வசதியானது. கதைக்கும் போது உணர்ச்சி பொங்கக்கதைக்கலாம். திரும்பவும் சொல்கிறோம் காலக்கோட்டில் இப்போதும் நாங்கள் இளவரசிகளல்ல. இல்லாவிடில் கூந்தல் முடிக்காமல் திரிவோம். ஆளிநுந்தாலென்ன இல்லாவிட்டாலென்ன அவற்றினால் செய்வதைச்செய்தேதீரும்.

கடவுளே! வெட்டுக்கிளிகளுக்குத்தான் எத்தனை முகங்கள்? தத்தித்தத்தி குதித்து வீட்டிற்குத்தூரமென்றாலும் செய்யவேண்டியதையெல்லாம் செய்துமுடித்து கழுத்தை நெறித்துக் கைகால் முறித்துக் கட்டியுருட்டி கொறகொறவென இழுத்துக்கொண்டு போய் காவோலையால் மூடிவிட்டு அணிவகுத்துப் பறக்கும். கொஞ்சக்காலம் சனம் பரபரப்பாகக் கதைக்கும், எழுதும். வன்மையாகக் கண்டிக்கும். இதற்குள்ளேதான் எங்கள் கதையுலகம் எப்போதும் சுழன்றுகொண்டிருக்கும்.

குரல்கள் கரைந்துகொண்டிருக்கும் நகரில் இப்போது காளான் படைவீடுகள் மூலைக்கொன்றாய்க் கிளைத்திருக்கின்றன. உணர்கொம்புகள் காளான் படைவீடுகளுக்கு மேலாக நீட்டிக்கொண்டிருக்க சனங்கள் வாகனங்களை விட்டிறங்கிப்போகின்றனர். இதுவரை மறைவிடங்களில் பதுங்கியிருந்தவர்கள்தான் நகரத்திற்குத் திரும்பிவந்துள்ளனர். கூடவே தேர்வாகனங்களாக மாறக்கூடிய நத்தைகள் உணர்கொம்புகள் நிமிர்ந்த நிலையில் போவதும் வருவதும் நத்தைகளும் வெட்டுக்கிளிகள் தானோ என்றுபயம். லெமினேட் பண்ணிய அட்டைகளில் தமது உயிர்களை ஒழித்துவைத்துள்ள ஒருவரோடு ஒருவர் கதைத்துக்கொண்டு போகின்றனர்.

“இதென்ன கேள்வி. உயிரில்லாமல் நான்மட்டும் எப்பிடி?”

“நத்தைகளுக்கும் உணர்கொம்பிருக்கு...”

“இருக்கலாம். ஆனால் உயிரில்லாமல் வரமுடியாது.”

லெமினேட் பண்ணிய அட்டைகளுக்குள் பாதரசமாக உருளும் மனித உயிர்களை உடலோடு ஒப்பிட்டுச்சிரிக்கும் வெட்டுக்கிளிகள் இரவு பகலாக வசிப்பிடங்களுக்குள் அணிவகுத்துப்பறந்து திரிந்த போது, இருவர் பதுங்கியிருக்கக் கண்டு, “ஏய்! இரண்டுபேரும் எங்களுடன் புறப்படுங்கள் உங்களில் வரிவரியான அடையாளங்கள் ஏதும் உள்ளதா எனப்பரிசோதித்தபின் விடுவிப்போம்.” என உணர்கொம்புகளை அசைத்தசைத்து மிரட்டின.

“ஐய்யோ! எங்களை நம்புங்கள் எங்களுட்களில் அடையாளங்கள் ஏதுமில்லை.”

“அதைப்பரிசோதித்தபிந்தான் முடிவு செய்வோம். புறப்படுங்கள்”

ஏங்கிச்செத்துக்கொண்டிருந்த இருவரையும் கடற்குதிரைகள் பூட்டிய தேர்வாகனத்தில் ஏற்றின. தேர்வாகனத்தின் உட்புறம் இருக்குகை. அணிவகுத்துத்தாவிச் செட்டைகளைக் கழற்றும் சத்தம் இருவருக்கும் கேட்கிறது. அப்போதுதான் பார்க்கின்றனர், கண்கொண்டு பார்க்கவியலாத பேருருக்கள். வரிவரியான அடையாளங்களைப் பரிசோதிக்க ஆடைகள் கிழிக்கப்படுகின்றன. பின்னர் கத்திதீட்டும் மொழியில் கூவடித்து இருவரையும் வரிவரியாக வெட்டிக்குதறி... மகாசபையில் விசாரணை நடக்கிறது. “வனத்திலிருந்து வெளிவந்தவர்களைப்பற்றி நாமறிவோம். வரிவரியான அடையாளங்களுடன் அஞ்ஞாத வாசம் முடிவதற்கிடையில் ஒவ்வொருவராக வெளிக்கிளம்பிவந்திருக்கிறீர்கள்”

“நாங்கள் அஞ்ஞாதவாசிகளல்ல, எங்களுடலில் வரிவரியான அடையாளங்களிருந்ததுமில்லை”

“என்னது? பொய்யுரைக்க வேண்டாம். இதோ உங்களுடலில் இருப்பதெல்லாம் என்ன?”

“இதெல்லாம் தேர்வாகனத்தினுள்...”

“மறுபேச்சுரைக்காதீர் எல்லாம் யாமறிவோம் இது வெட்டுக்கிளிகளின் நகரம் யாரும் தப்பித்துச்செல்ல முடியாது.”

“நீ மட்டும் தான் வாறியா?”

ஆசிரியர் குழு,

புதிய சொல்,

யாழ்ப்பாணம்.

“யாழ் சர்வதேச சினிமாத் திருவிழா சில குறிப்புகள்” என்னும் தலைப்பில் ஐவரின் கருத்துகளைப் “புதிய சொல்” ஏழாவது இதழில் வாசித்தேன். அவை பற்றிய சில குறிப்புகளையே இங்கு எழுதுகிறேன்.

கருத்துச் சொன்னவர்கள் அனைவரும் புதிய சொல் குழுவின் நட்பு வட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். வட்டத்துக்கு வெளியே வந்து வேறு சிலரின் கருத்துகளையும் பெற்றிருந்தால், ஊடகச் செயற்பாட்டின் பன்முகத் தன்மைக்குப் பொருத்தமாயிருந்திருக்கும்! திலீபனின் நினைவேந்தல் காலத்தில் (செப்ரெம்பர் 15 - 26) திரைப்பட விழா நடைபெறுவது பற்றிய அதிருப்தி பலதரப்பினரால் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதற்கு முந்தைய திரைப்பட விழாவின்போதும் இவ்வாறு தெரிவிக்கப்பட்டது. எனவே, முக்கியமான இப்பிரச்சினை பற்றிய கேள்விக்கு ஐவரின் பதில்களைப் பெற்றிருக்கலாம்; அவ்வாறு நடக்கவில்லை. ஜெனோஜன் இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டு, தெளிவான கருத்தை முன்வைத்திருக்கிறார். “உண்மையாகவே ஈழத்துத் திரைப்படத்துறையையும் சினிமா ரசனையையும் வளர்க்க இதய சுத்தியுடன் செயற்படுபவர்கள் யாருக்காக இவற்றை ஒழுங்குபடுத்துகிறார்களோ அவர்களின் கருத்துக்களுக்கும் உணர்வுகளுக்கும் மதிப்பளிக்கவேண்டும் இல்லையா? ஆனால் எமது கருத்துக்களையும், உணர்வுகளையும் மதிக்காமல் இங்கே யாருக்காக இந்த விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன.” என்று கேட்டு, முடிவில், “எங்கள் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து இனியாவது திரைப்பட விழாவுக்கு வேறு தினங்களை ஒதுக்கி சிறப்பான ஒழுங்கமைப்புகளுடன் வாருங்கள் சேர்ந்து கொண்டாடலாம்.” என்றும் சொல்கிறார்.

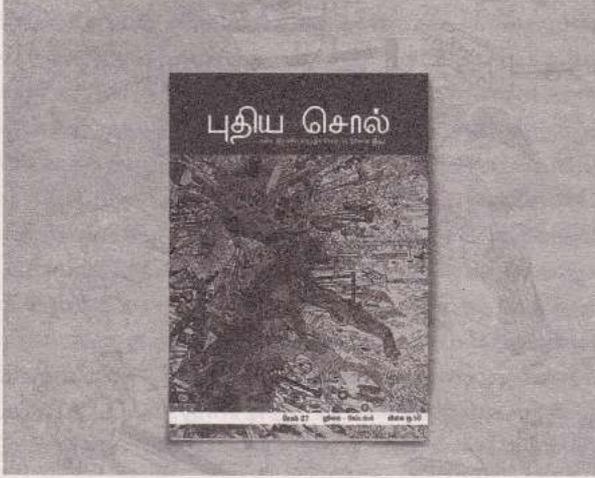
ஆனால் சதீஸ் ராஜா, “...வெறும் ஞாபகங்களினால் மற்றும் நினைவுகளினால் மட்டும் ஒட்டுமொத்த தமிழ்த்தேசிய உணர்வையும் கையாள முடியும் எனும் கையாலாகாத்தனத்துக்கும் உணர்ச்சிப் பிதற்றல்களுக்கும் நடுவே இத்தகைய சர்வதேச திரைப்பட விழாக்கள்...” எனக் கொச்சைப்படுத்துகிறார். “எரியும் நினைவுகளும்” திலீபனின்

நினைவுகளும் ஒன்றுதானே. திலீபனின் நினைவுக்காக எரியும் நினைவுகளை பார்க்க முடியாது எனும் அரசியல் முன்வைப்பை எப்படி பார்ப்பது” என்று அவர் கேட்பதும் குதர்க்கமானது. திலீபனின் நினைவுகளை வேண்டுமென்றே புறமொதுக்கி நடைபெறும் விழாவில் வெறுமனே “படம் பார்ப்பது”, திலீபனின் நினைவுகளுடன் ஒன்றுபடுவதாகாது! மேலும், வழமையான “முற்போக்கு / இடதுசாரி” மனநிலையுடனான சதீஸ் ராஜா, திலீபனின் நினைவுகளுடன் ஒன்றுபடுபவரும் அல்லர்!

“உண்மையில் 1995களின் முன்னர் திலீபனின் நினைவு ஒரு பொதுநிகழ்வு. ஒட்டுமொத்த மக்களின் நினைவாக நான் பார்த்துள்ளேன். ஆனால் தற்போது அதன் பொதுப் பெறுமானம் இழக்கப்பட்டு அரசியல் கட்சிகளின் மற்றும் சில நிறுவனங்களின் லாபத்துக்காக நடக்கும் சம்பிரதாய நிகழ்ச்சியாக மாற்றப்பட்டு விட்டது. அந்த வகையில் பொது ஞாபகத்துக்கான நிகழ்வாக மாற்றும்போது இத்தகைய நிகழ்வின் திகதியும் தாமாகவே மாறும்.” என்று அவர் கூறும் கருத்துகள், யதார்த்தத்தைத் திரிக்கும் - அவரது தந்திர அரசியலையே வெளிக்காட்டுகின்றன! இராணுவப் பிரசன்னம் பரவியுள்ள சூழலில், தமது உணர்வுகளை வெளிக்காட்டாது மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது யதார்த்தம். 2015 இல் நிகழ்ந்த ஆட்சி மாற்றத்தில் சிறிய நெகிழ்ச்சி; 2016 இல், ஓரளவு தமது உணர்வுகளை மக்கள் வெளிக்காட்டத் தொடங்கினர். 2017 இல், மேலும் கூடுதலாக திலீபனின் நினைவு நாளை நல்லூரிலும் - பரவலாக வேறு இடங்களிலும், மக்கள் உணர்வுபூர்வமாக அனுஷ்டித்தனர். முப்பத்தொன்பது / நாற்பது பேர்களுடன் சிற்றேட்டுச் செயற்பாடுகள் போல் போல் இயங்கும் - “முற்போக்கு / இடதுசாரி” அமைப்புகளின் மனநிலையிலுள்ள சதீஸ் ராஜாவின் கண்களில், வெளிச்சம் படுவதில்லைப்போலும்!

அ. யேகராசா

09. 01. 2018

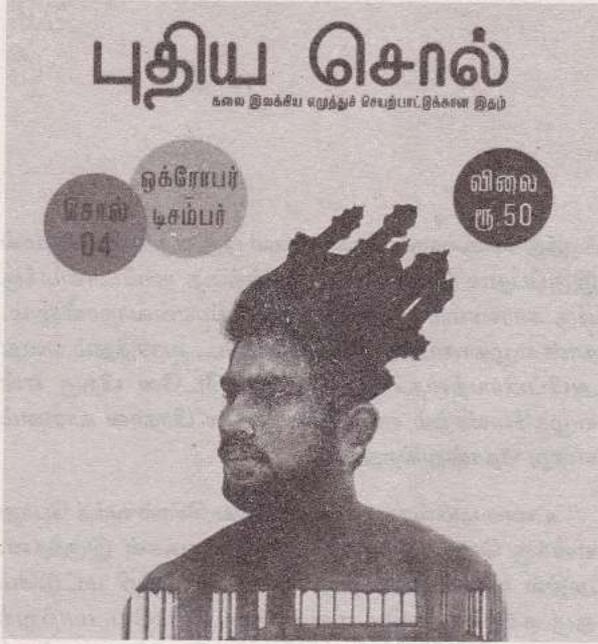

புதிய சொல்லின் 7வது இதழ் கிடைத்தது. புதியசொல் முதலாவது இதழிலிருந்து அதை தொடர்ச்சியாக வாசித்து வருபவனென்றமுறையிலும் அதன் வளர்ச்சியை அவதானித்து வருபவனென்ற முறையிலும் அவ்வப்போது எனது அபிப்பிராயங்களை அருண்மொழிவரமனிடம் தெரிவித்து வந்திருக்கிறேன். ஏழாவது இதழ் தொடர்பாக அவரிடம் உரையாடிக் கொண்டிருந்தபோது உங்கள் கருத்துக்களை ஏன் நீங்கள் எழுத்தில் தரக்கூடாது என்று அவர் கேட்டபோதுதான் நான் ஏன் இதுவரை அப்படிச் செய்யாமல் இருந்தேன் என்ற கேள்வியே என்னிடம் எழுந்தது. உண்மைதான், இப்போதெல்லாம் வாசகர்கள் தாம் படிக்கும் பத்திரிகைகளுக்கு அவற்றில் வரும் விடயங்கள் தொடர்பான கருத்துக்களை, அபிப்பிராயங்களை தெரிவிப்பது மிகவும் அருகிவிட்டுள்ளது. இதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக, இணையத்தளங்கள், சமூக வலைத்தளங்கள் கருத்துப் பரிமாற்றத்துக்குரிய இடங்களாக மாறிவிட்டிருப்பதும், அவற்றில் முன்வைக்கப்படும் கருத்துக்கள் உடனடியான கவனிப்புக்கு உள்ளாகி அவை தொடர்பான அபிப்பிராயங்கள் வெளிப்படுவதும் வாசகர் கருத்து அல்லது கடிதம் என்ற அங்கம் பத்திரிகைகளுக்கு வருவதை குறைத்திருக்கின்றன என்று தோன்றுகிறது. புதிய சொல்லில் வாசகருடய

கருத்துக்களுக்கான நிரந்தரமான ஒரு பகுதி இல்லாமல் இருப்பதும் இத்தகைய எண்ணத்தை ஊட்டாமலும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். எவ்வாறாயினும், நான் எழுதாமலும் இவற்றை விட, வாசித்தும் எனது அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லிவிட்டேனே பிறகு ஏன் எழுதவேண்டும் என்ற சோம்பலே பிரதான காரணம் என்று தோன்றுகிறது.

உண்மையில் முதலாவது புதிய சொல் வந்த போது எனக்கு சொல்லுவதற்கு பல கருத்துக்கள் இருந்தன. அதில் வந்த ஆசிரியர் தலையங்கம் பற்றி மட்டுமே ஒரு தனிக்கடிதமெழுதுவதற்கு போதிய மாற்றுக் கருத்துக்கள் இருந்தன. ஆயினும், இலக்கியம் மற்றும் சமூகம் தொடர்பான அக்கறையுடன் ஓர் இதழைத் தொடங்கி அதன் முதலாவது இதழை வெளியிடும் இளைஞர்களின் ஆர்வமும் துடிப்பும் அவ்வாறான ஒரு கருத்தை முன்வைப்பதை விட பொறுத்திருந்து பார்ப்பதே நல்லது எனத் தோன்றியது. இதனால் தான், இந்த இதழை அறிமுகம் செய்து வைத்து எழுதிய ஒரு பத்திரிகைக் குறிப்பில் இவ்வாறு எழுதினேன்: “சமகாலத்தில் உருவாகிவரும் கலை இலக்கியப் போக்குகளையும், காலத்துக்குத் தேவையெனக் கருதப்படும் பிரதிகளையும்” தொகுக்கும் இதழாக இச் சஞ்சிகையை அறிமுகப்படுத்தும் ஆசிரியர்கள், இத் தொகுப்புக்கான தேர்வின் அரசியலும் புரிதலும் வாசிப்பவர்களால் முற்றிலும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படக் கூடியது” என்று அறிவித்திருப்பது கவனத்துக்குரியது. மாற்றுக் கருத்துக்களையும் விமர்சனங்களையும் வரவேற்கும் இந்தப் பண்பு, இச் சஞ்சிகையின் சிறப்பான ஒரு அம்சமாகும். சிறு சஞ்சிகைகளுக்கே உரிய தமது கருத்தே சரியானது என்று கருதும் குறுகிய வட்டத்தில் நிற்காமல் (குறுகிய அல்லது குறைவான சிந்தனைகளை கொண்டவை என்ற அர்த்தத்தில் அல்ல) திறந்த கருத்துப் பரிமாற்றத்துக்கு தயாராக இருக்கும் இந்த நிலை வரவேற்கப்படவேண்டியது. எழுத்தாளர், படைப்பு, பிரதி, விமர்சனம் போன்ற சொற்கள் தொடர்பான புதிய சொல் முன்வைத்துள்ள கேள்விகள் விவாதிக்கப்பட வேண்டியவை.”

நான் எதிர்பார்த்தது போலவே அதன் பின்வந்த இதழ்களில் என்னுடைய கருத்தில் வளர்ச்சிப் பாதையில் நகர்வதாக அடையாளம் காணக் கூடிய

மாற்றங்களை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. நான் எனது மேற்சொன்ன குறிப்பில் தெரிவித்த "விவாதிக்கப்பட வேண்டியவை" பற்றிய விவாதங்கள் எதுவும் நடக்காமலே புதிய சொல் தான் முன்வைத்த கேள்விகளில் பொருத்தமான, சரியான முடிவை வந்தடைந்துள்ளதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இந்த மாற்றங்களுக்குப் பின்னால் ஆசிரிய குழு மத்தியில் பல விவாதங்கள் நடந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அதன் ஆசிரியர் குழுவில் ஏற்பட்ட விரிவாக்கமும் இந்த மாற்றத்துக்கு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். எவ்வாறாயினும் இன்று ஈழத்து இலக்கியச் சூழலில் தனக்கென ஒரு தனித்துவத்தைக் கொண்ட இதழாக புதிய சொல் தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொள்வதில் வெற்றிபெற்றுள்ளது என்றே நினைக்கிறேன்.

புதிய சொல் இதழில் வெளியான ஓவியங்கள், கவிதைகள், கதைகள், கட்டுரைகள் என்பன அந்த இதழ் ஈழத்து இலக்கியச் சூழலில் தான் வெளிப்படுத்த விரும்பும் போக்கினை மையமாகக் கொண்டே தொகுக்கப்படுவதை அடையாளம் காணக் கூடியதாக உள்ளது. ஆசிரியர் குழுவினரோடொத்த அல்லது சற்று முன்பின்னான பரம்பரையைச் சேர்ந்த கிரிசாந்த், தர்மு பிரசாத், ஹரி ராசலெட்சுமி மற்றும் யாழினி ஆகியோரின் இலக்கிய ஈடுபாடு, எழுத்துச் செயற்பாடு, சமூகம் விடுதலை என்ற விடயங்கள் குறித்த

"நிலைப்பாடுகள்" தொடர்பான பகிர்தல் இரண்டாவது புதிய சொல்லில் வெளிவந்திருந்தது. அதில், இவர்கள் நால்வரும் தெரிவித்திருந்த கருத்துக்களில் தொனித்த நம்பிக்கையினம், "நான்" ஐச் சுற்றியுள்ள உலகம், அதன் போக்குகள், இலக்கியம் கலை சமூகம், மனித உறவுகள் மற்றும் அதிகாரம் என்பவை குறித்த பல்வேறு கேள்விகளை எழுப்பியிருப்பதைக் காணலாம். இந்த "நிலைப்பாடுகள்" களில் நால்வரிடையேயும் பலத்த வேறுபாடுகளும், ஒருமித்த தன்மையும் நிலவுவதும், அவை அடிப்படையில் "நான்" ஐ மையமாக கொண்டிருத்தலையும் அவதானிக்க முடியும். இவை இளம் தலைமுறையினரின் சிந்தனைகளில் ஏற்படும் குழப்பங்கள், கேள்விகள் மற்றும் தேடல்களையும் தெளிவுபடுத்துதலையும் வெளிப்படுத்தி நின்றன. ஆயினும் இத்தகைய கேள்விகளுடனும், நம்பிக்கையினத்துடனும் உலகை நோக்கிய பார்வைகளைக் கொண்ட பரம்பரையின் புதிய சொல் தனது ஏழாவது இதழை வெளியிடுகையில், அந்தக் குழப்பங்களுக்கூடான பயணிப்பில் அவர்களிடம் பல வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இது இப்படித்தான் என்பதை இன்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது, ஏன் அப்படி இருக்கவேண்டும் என்ற கேள்வியே அதைவிட முக்கியமானது என்று கருதிய அணி அதைப் பரிசோதித்துப்பார்க்கும் முயற்சியிலும் இறங்கியிருந்தது (இதன் காரணமாகத்தான் இதழின் பக்கங்கள் மற்றும் அதன் அளவு - அகலம்/உயரம்) - என்பவற்றிலும் கூட அது கறாரான ஒரு அளவைப் பயன்படுத்தவில்லைப் போலும்) ஆயினும் அன்று பேசிய, கேள்வியெழுப்பிய பல்வேறு விடயங்களிலும் வளர்ச்சியை நோக்கிய பாதையில் அவர்கள் சென்றுகொண்டிருப்பதை 7வது இதழ் காட்டுகிறது. பத்திரிகை வெளியிடல் என்ற செயல், சிந்தனை, எழுத்து என்பவற்றிற்கும் அப்பால் சென்று அவர்களை சிந்திக்கவும், தமது கேள்விகளுக்கு தாமே பதிலைக் கண்டு கொள்ளவும் வழிகாட்டியிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன், இந்த இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கம் சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்தல், புலம் பெயர் நாடுகளுடனான வலையமைப்பை பலப்படுத்தல், சமூகத்தில் நிலவும் கற்பிதம் குறித்த "விமர்சன" (முதலாவது இதழில் தெரிவித்தது போல அபிப்பிராயம் அல்ல) பூர்வமான பார்வைகள் நம்மத்தியில் இல்லை என்ற மதிப்பீட்டுடன் அதற்கான ஒரு உரையாடலை ஆரம்பிக்கும் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தல், என்று பலவிடயங்களைப் பேசுகிறது. இந்த இதழில் வெளியாகியுள்ள ஆக்கங்கள் புதிய சொல் இதழின் பன்மைத் தன்மை மற்றும் அவற்றினூடாக வெளிப்படும் சமூகம், கலை. இலக்கியம் மற்றும் பண்பாடு சார்ந்த செயற்பாடு பற்றிய

அதன் நோக்குநிலை என்பனவற்றை வெளிக்காட்டும் விதத்தில் அமைந்துள்ளன. இது ஒரு இதழின் குறுகிய காலப் பகுதிக்குள் ஏற்பட்டுள்ள முக்கியமான வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. ஆரம்பத்தில் அவர்களது சிந்தனையில் எழுந்த குழப்பங்கள், கேள்விகள் மற்றும் அபிப்பிராயங்கள் இக்காலப்பகுதிக்குள் அவர்களது செயல் மூலமான அனுபவத்தில் புடம்போடப்பட்டு வளர்ச்சிகண்டு வருவது மிக முக்கியமாக குறிப்பிடப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். இந்த வளர்ச்சிக்கு மிக அடிப்படையாக இருப்பது, அவர்கள் தம்மை மறுபரிசீலனை செய்யவும், மற்றவர்களது கருத்துக்களைக் கேட்டு உரையாடவும், தேடி கற்கும் ஆர்வத்தைக் கொண்டிருப்பதும், ஆன அவர்களது இயல்பு என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

நான் இப்படி நினைப்பதற்கான காரணங்களை விளக்கி எழுதுவது இந்த இடத்தில் அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், புதிய சொல்லின் கவனத்துக்கு கொண்டுவரும் நோக்குடன் இரண்டு விடயங்களை முன்வைப்பதும் பொருத்தமானது என்று கருதுகிறேன். தனது முதலாவது இதழில் அது தெரிவித்தது போல, "பிரதிகளைத் தொகுத்தல் என்ற செயல் இந்த இதழ் வரை தொடர்கிறது. ஆயினும், இந்தத் தொகுத்தல் ஒரு திட்டமிட்ட வகையிலான ஒரு பயணத்தினைக் கருத்தில் வைத்து நடப்பதாக கொள்ள முடியவில்லை. அடுத்துவரும் இதழில் நாம் எதைப் பேச விரும்புகிறோம் அல்லது பேச வேண்டும் என்ற ஒரு முன்கூட்டிய முடிவுடன் திட்டமிட்டு சில ஆக்கங்களையாவது கொண்டுவருவது, அதன் பிரதான நோக்கமாக முதலாவது இதழில் தெரிவித்த "நமது இலங்கைப் பண்பாட்டின் கூறுகளையும், நவீனத்துக்குப் பிந்திய அறிவு முறையின் கூறுகளையும் இணைத்து அடுத்த கட்ட பண்பாட்டு நகர்வை உரையாடுவதும், விசாரணை செய்வதும்" என்பதற்கு அவசியமாகும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உண்மையில், சமூகம் சார் செயல் என்பது ஒரு விதமான போதை தரும் நடவடிக்கை. ஒவ்வொரு கணமும் நாம் எங்கே எதற்காக தொடங்கினோம், இப்போது நாம் எதை செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்ற மதிப்பீட்டை செய்யாது செயற்படுவோமானால், அந்தச் செயலே எம்மை வழிநடத்தத் தொடங்கிவிடும். இடையறாது செயற்பட்டுக் கொண்டே இருப்பது, செய்பவையெல்லாம், முக்கியமானவையும் நல்லவையாகவும் இருந்தாலும் கூட, இத்தகைய விசாரணையற்ற செயல் நோக்கத்திலிருந்து சிறிது சிறிதாக நம்மை விலக்கிச் சென்றுவிடும் அபாயத்தையும் கொண்டது. நோக்கம் செயலை தீர்மானிப்பதற்குப் பதில், செயல் நோக்கத்தை தீர்மானித்துவிடும் நிலை உருவாகும். இது அரசியல், இலக்கியம் சமூகம்

சார்ந்த எல்லா நன்னோக்குடனான செயல்களுக்கும் பொருந்தும் உண்மை. புதிய சொல் இன்று வந்திருக்கும் இடம் ஒரு வளர்ச்சிக் கட்டம் என்று நான் சொல்லுகையில், அதை புதிய சொல் சரிபார்க்கவேண்டும். நாம் தொடங்கிய இடத்திலிருந்து நினத்ததற்குச் சரியாகத்தான் வந்துள்ளோமா, என்பதைக் கணிப்பிட வேண்டும். அப்போதுதான், தொடங்கிய இடம் சரியா அல்லது இதுதான் சரியா அல்லது இரண்டுமே சரியா என்ற முடிவுக்கு வரமுடியும். இதில் ஏதாவதொன்று தவறென்றாலும் நோக்கம் பற்றிய மதிப்பீடு அல்லது மீள் வரையறை அவசியம்.

இரண்டாவதாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது கிட்டத்தட்ட இதனோடு சம்பந்தப்பட்டது தான், ஆயினும் அது ஒரு தனியான விடயமும் கூட. திரைப்படம், ஓவியம், நாடகம் என்று கலையின் பல்வேறு அம்சங்கள் பற்றியும் அக்கறையுடன் புதிய சொல் ஆக்கங்களைக் கொண்டு வந்துள்ளது. அதன் அட்டைப்பட ஓவியங்களுக்காகவே அது நீண்ட காலம் பேசப்படக்கூடிய ஒரு பத்திரிகையாக இருக்கக் கூடிய அளவுக்கு அதில் கவனம் செலுத்துகிறது. பல இளம் சந்ததியினரின் எழுத்துக்களுக்கு களமாக இருந்து வருவதுடன், அவர்களை தமிழ் உலகெங்குமுள்ள வாசகப்பரப்புக்கு இதன் மூலம் அறிமுகப் படுத்துகிறது. இவையெல்லாம் மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டியவிடயங்கள். இந்த இதழ் எனக்குத்தெரிந்தவரை இப்போது ஈழத் தமிழர்கள் வாழும் பெரும்பாலான நாடுகளுக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் சென்றடைகிறது. அந்தவகையில், ஒரு "கலை இலக்கிய எழுத்து செயற்பாட்டுக்கான இதழ்" அந்த இதழ் வெளியாகும் பரப்பில் வருகின்ற சமூக அரசியல் நிகழ்வுகளில் முக்கியமான விடயங்கள் குறித்தாவது பதிவுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும், அது அவசியம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கலை இலக்கிய எழுத்துச் செயற்பாட்டின் அக்கறைக்குட்படாத எந்தவிடயமும் ஒரு சமூகத்தில் நடப்பதில்லை. அதிலும் சமூக, அரசியல் நெருக்கடிகளின் மத்தியில் வாழும் எமது மக்களின் மத்தியில் நடக்கும் நிகழ்வுகள் தொடர்பாகப் பேசாத ஒரு சமூகச் செயற்பாடு பூரணமடைவதில்லை. புதிய சொல் இதைக் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும்.

மிகக் குறுகிய காலத்துள் பரந்த அளவில் பேசப்படுகிறதும், பரவலாக விரும்பப்படுகிறதமான ஓர் இதழாக புதிய சொல் வெற்றி பெற்றுள்ளது. இந்த வெற்றி நிலைபெற்று வளர எனது அன்பான வாழ்த்துக்கள்.

எஸ்.கே.விக்னேஸ்வரன்

தமிழின் முதலாவது வரலாற்று நாவல் “மோகனாங்கி” மீள்பதிப்பு

திருகோணமலை த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை அவர்களால் இயற்றப்பட்டு 1895இல் வெளியான தமிழின் முதலாவது வரலாற்று நாவல் 127 வருடங்கள் கழித்து மீள்பதிப்பாகிறது.

“மோகனாங்கி”

தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது வரலாற்று நாவல் இதுவாகும். இதனை எழுதியவர் திருகோணமலையைச் சேர்ந்த தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை. மோகனாங்கி மதுரை நாயக்கர்களின் வரலாற்றுத்தளத்தில் இருந்து எழுதப்பட்டதாகும். இலக்கிய ரசனை வழியாக ஒரு குறுநிலத்தின் வரலாற்றை சாதாரண வாசகர்களின் வாசலுக்கு எடுத்துச் செல்வது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மிகவும் சவால் நிறைந்த ஒரு முயற்சியே. “நாவல்” என்கிற வடிவமே தமிழுக்குப் புதிதாயிருந்த ஒரு காலத்தில், வரலாற்று நூல்கள் துல்லியமாக எழுந்திராத சூழலில் வரலாற்றுக்கு மூல ஆதாரமான குறிப்புக்களை சுயமாக ஆய்வு செய்து அதனை நாவலாக்கி, தமிழ் உலகுக்கு ஒரு புதிய இலக்கிய வடிவத்தை அறிமுகம் செய்தார் சரவணமுத்துப்பிள்ளை.

இதுகுறித்தே “மோகனாங்கி” வரலாற்றைக் கற்பனைக்கு கடன்படுத்திய நாவல் எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. ஏனெனில் வரலாற்று நாவலாசிரியர்கள் வரலாற்றுப் பாடநூல்களை படிப்பது ஒன்றும் அசாதாரணமானது அல்ல. ஆனால் வரலாற்றியலாளர்கள் வரலாற்று நாவலை விரும்பி வாசிப்பது என்பது அசாதாரணமானது. ஒரு வரலாற்றுப் புனைவானது வரலாற்று அறிவாளிகளுக்கு ஆதாரமாக இருக்கும்போது, அது ஆர்வத்தைத்

தூண்டும். “மோகனாங்கி,” இதுபோன்ற ஒரு புத்தகம். “சுரலாற்றுப் புனைவின் மிகப்பெரிய பலம் என்பது பொதுவான ஆவணங்களிலிருந்தும் பொதுவான கதைகளிலிருந்தும் கலையைத் தேற முடிவதே. வரலாற்றுக்கு நெருக்கமாகும் தோறும் கதை வலுவடைகிறது. அறிஞர்கள் வாதிடுகிறார்கள்.

சரவணமுத்துப்பிள்ளை எல்லா முக்கிய கதாபாத்திரங்களையும் பற்றி விரிவாக ஆய்வு செய்ததுடன், வரலாற்று ரீதியாகத் துல்லியமான நிகழ்வுகளுடன் தனது கதாபாத்திரங்களைக் கவனமாகப் பயன்படுத்தி நாவலுக்குரிய அம்சங்களையும் இணைத்து அற்புதமான காந்தர்வ விவாக காதல்கதையை படைத்துள்ளதால் சிறந்த வாசிப்பு அனுபவத்தை இது வழங்குகிறது. 1895 இல் வெளிவந்த நூல் என்றாலும், தற்கால நாவல்களைப் போன்றே விறுவிறுப்பும் சுவாரசியமும் குறையாத நாவல் இது. வெறும் வரலாற்றுக் கதைப்புத்தகமாக அல்லாமல், இந்நாவலில் பெண்ணியக் கருத்துக்கள் முதல் அரசியல் விமர்சனங்கள் வரை மிகக்கூர்மையாக முன்வைக்கப்படுகின்றன. மோகனாங்கி தமிழில் வெளிவந்த முதல் வரலாற்று நாவல் என்ற பெருமைக்கு அப்பால் வரலாற்றைச் சமூக சீர்திருத்தத்தோடு முன்வைத்திருப்பதே அதன் தனிச் சிறப்பு. அந்தவகையில் ஒவ்வொருவரும் எமது வீட்டு நூலகங்களில் பெருமையுடன் வைத்துப் பேண வேண்டிய பெறுமதியான நூல் இதுவாகும்.

நாயக்கர் வரலாற்றை மட்டுமின்றி மொழி வரலாற்றை ஆராயும் மாணவர்களுக்கும் மோகனாங்கி போன்ற நூல்கள் மிக அவசியமானவை. எனினும், வரலாற்று நாவல்களின் தேவையும், பயன்பாடும்

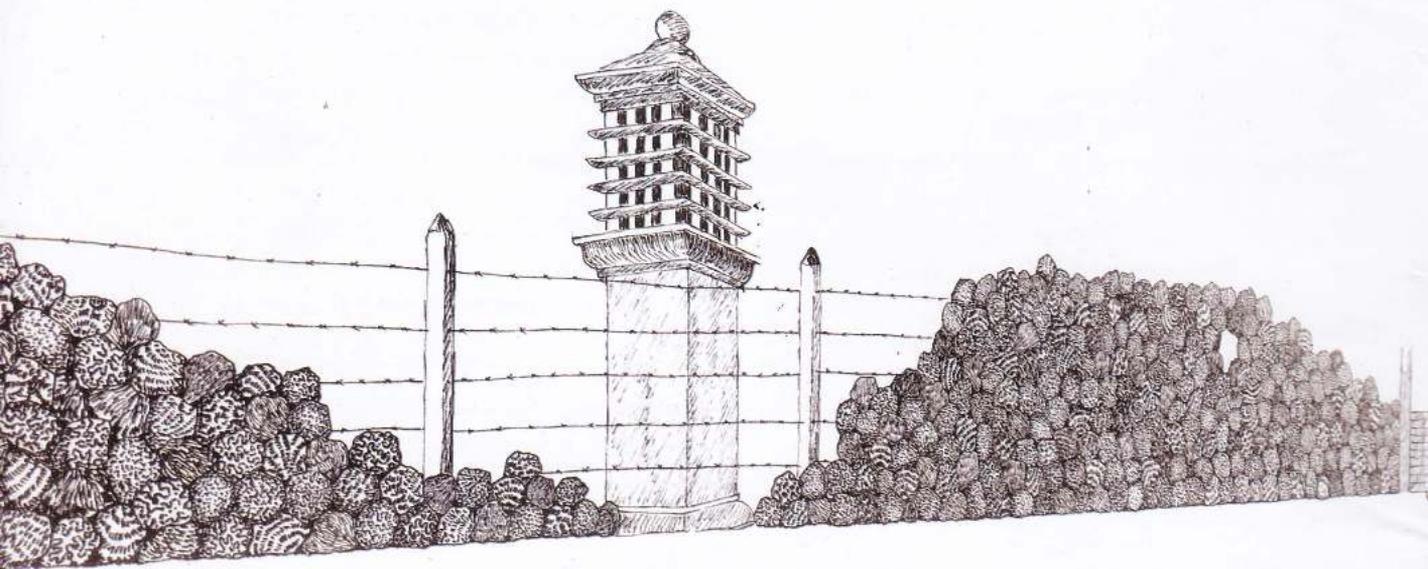
படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்று கொண்டிருந்த தமிழக வாசிப்புச் சூழலில் மோகனாங்கி போன்ற சில நூல்கள் வாசிப்புச் சுற்றோட்டத்தில் இருந்து காணாமல் போய்விட்டன. குறிப்பாக மோகனாங்கி தமிழகத்திலும், இலங்கையிலும் பலரால் கண்டு கொள்ளாமல் தவிர்க்கப்பட காரணமாக இருந்தது இலக்கிய அரசியலா அல்லது பிரதிகள் கிடைக்காமற் போனதா? மோகனாங்கி நாவலில் முதன்மை எதிராளியாக அழகிரி நாயக்கர் இருக்க, பார்ப்பனரான கோவிந்தாச்சாரியார் கதாபாத்திரம் வழியாக சரவணமுத்துப்பிள்ளை உருவாக்கும் பார்ப்பனிய விமர்சனங்களா? இந்த வினாக்கள் ஒரு புறமிருக்க, இலங்கை இலக்கியவாதிகளின் அலட்சியத்திற்குக் காரணங்கள் என்ன?

புறக்கணிப்புக்களும், அலட்சியங்களும் பல நல்ல தமிழ் இலக்கியங்களை வாசகர்களின் கைக்கு கிடைக்காமல் தடுத்து விடுகின்றன. பல எழுத்தாளர்கள் மோகனாங்கியை ஒரு தடவை கூட வாசிக்காமல் மற்றவர்கள் சுட்டும் மேற்கோள்களையும், அடிக் குறிப்புக்களையுமே திரும்பத் திரும்ப பயன்படுத்தி சலிப்பு விமர்சனம் செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவர்களில் பல பேராசிரியர்களும், இலக்கியவாதிகளும்

அடங்குகின்றார்கள். மதுரைநாயக்க அரசரின் வரலாற்றை உண்மைக்கு நெருக்கமாக இருந்து பேசும் மோகனாங்கியை ஆங்கில நாவலின் தழுவல் என பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் அவரது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒற்றை வரியில் விமர்சித்திருப்பது அதிர்ச்சியளிக்கின்றது. இவர்கள் மோகனாங்கியை முழுமையாக வாசிக்காமல் ஆங்காங்கே அறிந்து கொண்ட தகவல்களை தொகுத்திருக்க வேண்டும் என எண்ணம் உருவாகின்றது. இலங்கையில் எழுதப்பட்ட இலக்கிய வரலாறுகள் தவறுகளும் விடுபடல்களும் மலிந்தவையே. நூல்களை கால நிரலில் பட்டியலிடுவது மட்டுமே இலக்கிய வரலாறாகிவிடாது. அதுவும் இலக்கிய வரலாற்றுச் சான்றுகளாக போற்றப்படும் நூல்களைத் தவறவிடுவது நுனிப்புல் மேய்தலை நினைவுபடுத்துகின்றது. இம்மீள்பதிப்பு இத்தகைய தவறுகளும் பரப்புரைகளும் எதிர்காலத்தலைமுறைக்கு செல்வதை தடுத்துநிற்கும் வலிமையைத் தரும்.

சற்குணம் சத்யதேவன்

வெளியீட்டுக் குழு சார்பாக

ISSN : 2579 - 1656

9772579165008